Hervé M. Abajoli

BÜYÜK SIR ÜSTADI®

Işık Bakiresi'nin Yolu

2

BDY.
BİLİNÇDIŞI

HERVÉ M. ABAJOLI

BÜYÜK SIR ÜSTADI

-IŞIK BAKİRESİ'NİN YOLU-

ROMAN

BİLİNÇDIŞI YAYINLARI

Bilinçdışı Yayınları A. Ş.
Roman Serisi
BDY-BSUIBY-TR-B6

ISBN: 978-605-71253-4-7
Serinin Adı: Büyük Sır Üstadı Serisi
Kitabın Adı: Büyük Sır Üstadı – Işık Bakiresi'nin Yolu
Serideki Okuma Sırası: 2
© Bilinçdışı Yayınları 2017 - 2024

Genel Yayın Yönetmeni: Marios Gnostis
Editörler:
Ebru Yeşilova (Büyük Sır Üstadı – Magnum Opus)
Sibel Demirayak (Büyük Sır Üstadı – Işık Bakiresi'nin Yolu)

Özgün Kapak Tasarımı: Sibel Haşlak
Monogram ve Kaligrafiler: Murat Patur

Birinci Baskı: Temmuz 2017 (Magnum Opus olarak)
İkinci Baskı: Temmuz 2019 (Magnum Opus olarak)
Üçüncü Baskı: Kasım 2022 - Dördüncü Baskı: Aralık 2022
Beşinci Baskı: Şubat 2023 - Altıncı Baskı: Ekim 2023
Yedinci Baskı: Aralık 2023 - Sekizinci Baskı: Şubat 2024

Baskı ve Cilt: Metro Basım Hiz. A.Ş. (Sertifika Numarası: 70839)
Yahya Kemal Beyatlı Caddesi No.94 Begos 3.Bölge 35400 Buca İzmir

Bilinçdışı Yayınları A.Ş. (Yayıncı Sertifika Numarası: 52321)
Adalet Mah. Anadolu Caddesi No:41 İç kapı:081 35530 İzmir Türkiye
WhatsApp ve Telefon: +90 530 665 34 05
info@bilincdisiyayinlari.com - www.bilincdisiyayinlari.com

Bu kitabın ticari hakları Bilinçdışı Yayınları Anonim Şirketi'ne ait olup yayıncının yazılı izni olmaksızın tanıtım amacı taşıyan kısa alıntılar dışında elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla çoğaltılamaz ve iletilemez. "Büyük Sır Üstadı" ve "Bilinçdışı Yayınları", Bilinçdışı Yayınları Anonim Şirketi'nin tescilli markasıdır. Tüm hakları saklıdır.

HERVÉ M. ABAJOLI

BÜYÜK SIR ÜSTADI

-IŞIK BAKİRESİ'NİN YOLU-

ROMAN

BÜYÜK SIR ÜSTADI SERİSİ
İKİNCİ KİTAP

BİLİNÇDIŞI YAYINLARI

Hervé M. Abajoli kimdir?

Bu isimle 1962 yılında İzmir Türkiye'de Levanten bir ailenin en büyük oğlu olarak dünyaya gelir. Türk, Fransız, Yunan ve İtalyan kültürünün bir amalgamından oluşan ev ortamında klasik müzik, şanson ve opera dinleyerek serpilir. Daha 9 yaşındayken okumak ve satranç oynamak dışında hiçbir şeyden zevk almaz olur. Bu durum kısa bir süre sonra kesintisiz 31 yıl sürecek olan derin bir tutkuya dönüşür. O kadar ki okunacak eserlerin çokluğu ile zamanın yetersizliği sorunsalı onu evinin banyosuna bile bir sahra kütüphanesi kurmasıyla sonuçlanır. İlk aşkı Okyanus Bilimi (Ege Üniversitesi Biyolojik Oseanografi) bölümünden mezun olmasıyla birlikte önce aile mesleği olan matbaacılığa ardından bilgisayar programcılığına gönül verir ama en nihayetinde hayat nehrinin ani bir yatak değiştirmesi sonucunda tüm entelektüel faaliyetlerine bir süre ara vermek zorunda kalır. Hayatının en çileli ama bir o kadar da bereketli dönemi saydığı ve "Gece Deniz Yolculuğu" olarak adlandırdığı bu 450 günlük sürede C. G. Jung ve fikirleriyle tanışır. On yıl sürecek Jung eserlerinin hummalı bir incelemesi ve Analitik Psikoloji pratiklerinin kendi hayatına uyarlanması döneminden sonra tüm ticari faaliyetlerini bırakır, adını Marios Gnostis olarak değiştirir ve kendisini Analitik Psikoloji'nin temel fikirlerini yaymaya adar. Bu bağlamda Hervé M. Abajoli mahlasını kullanarak 7 yılda tamamladığı Büyük Sır Üstadı serisinin birinci ve ikinci kitapları (137 ve Işık Bakiresi'nin Yolu) 2013-2022 yılları arasında yazılmış olup, Türk roman tarihinde hiç denenmemiş bir alanda 25 yıllık araştırma, 1.500 kitaplık özel bir kütüphane, 10.000 sayfalık kadim bilgiler taraması ve 6 yıllık bireysel bir hazırlık döneminin kristalizasyon çabasıdır. Bunları 5 yılda tamamlanan üçüncü kitap (Büyük Sır Üstadı – Kali) ve -kadim Çin metinlerinin en zor anlaşılanı- I Ching Değişimler Kitabı'nın Batılı zihinler için özel olarak hazırlanmış özet bir yorumu takip etmiştir. Hâlihazırda (2023) Büyük Sır Üstadı serisinin dördüncü kitabını yazmakta ve I Ching'in Jung perspektifinden derin anlamı üzerine kaleme aldığı kapsamlı bir yorum kitabı üzerinde çalışmaktadır.

Yayınevinin Notu

Büyük Sır Üstadı'nın elinizde tuttuğunuz bu dördüncü baskısında metnin akışkanlığını arttırarak okurumuza daha rahat bir okuma imkânı sağlamak için bazı düzenlemelere gidilmiştir. Dipnotlar korunmakla beraber kısaltılmıştır. Kitabın sonuna alfabetik sırada tematik sözlük sayılabilecek bir "Meraklısı için notlar" bölümü ilave edilmiştir. Dipnotların bazılarının sonuna "→MNB (xxx)" formatında yönlendirmeler ilave edilmiştir. MNB, 'Meraklısı için notlar bölümüne bakınız' için kısaltma olup yanında yazan (xxx) kısmı notlarda bakmanız gereken bölümü göstermektedir.

Keyif ve sağlıkla okumanızı dileriz.

Bilinçdışı Yayınları A.Ş.

Bu eser;
Birlikte büyüdüğüm kızım İdil Gnosti'ye ithaf edilmiştir.

İnsanın ruhu doyurulmadığı müddetçe Tanrı'nın kendisi de gelişemez. Sadece dişil psişe bu açlığa yanıt verebilir çünkü Eros'un temel işlevi, Logos'un ayırdığını birleştirmektir.
Bu nedenle günümüz kadını -belki de yeni bir çağın şafağı sayılabilecek- muazzam bir kültürel görevle karşı karşıyadır.

Carl Gustav Jung
XX. yy.

Felsefi Simya'nın

Magnum Opus'u[1]

Nigredo

Albedo

Citrinitas

Rubedo

---

1 Magnum Opus: (Lat.) →MNB (Felsefi Simya)

Işık Bakiresi'nin Yolu

Biliyorsunuz ki Benares'te dünyada barışı sağlamak için sürekli odaklanan, sihirli formülleri ve eski mantraları tekrarlayan bir avuç münzevi Brahman var. Bunlar belki de Birleşmiş Milletler'den daha başarılılar.

Miguel Serrano
C.G. Jung & Hermann Hesse - İki Dostluğun Anıları
XX. yy.

Niyetediciler

Henüz ilkbahar olmasına rağmen tahammül edilemeyecek kadar sıcak bir Cenevre sabahında, bindiği tramvayın içinde koca cüssesini ayakta tutmakta zorlanan Frer Alfred, taşıdığı iple sarılmış sarı zarfları koltuk altına iyice sıkıştırdı. Son olaylardan sonra sürekli tedirginlik içinde yaşamasına rağmen bu sefer biraz daha huzurlu hissediyor olmasını Cenevre'de buluşma fikrini veren kadim dostu Frer Jean'a borçluydu. Doğduğu bu şehir hem onun evi hem de dünyada kendini gerçekten güvende hissettiği tek yerdi. Vatman "Plainpalais." diye anons ettiğinde içinden bir durak kaldı diye düşündü. Ek bir güvenlik tedbiri olarak müdavimi olduğu yerlerden farklı, daha önce hiç gitmediği bir buluşma noktası ayarlama ihtiyacı hissetmiş ve bir arkadaşından Marius ve Jean ile buluşabilecekleri güvenilir bir mekân bulmasını rica etmişti. O da 12 Eylül Darbesi'nden sonra Türkiye'den kaçmak zorunda bırakılmış Eyüp adında bir eski tüfeğin sahibi olduğu Cafe Metis'i tavsiye etmişti. Vatmanın "Uni Mail." diyen yarı mekanik sesi duyulduğunda kapıya doğru yöneldi. İndiğinde buluşma noktasına üç dakikalık yürüme mesafesindeydi.

Bu esnada, Cafe Metis'in sıcak atmosferinde cam kenarındaki masaya oturmuş Frer Marius ile Frer Jean gerçek espressonun keyfini çıkarıyorlardı. Damağında yoğun lezzeti hisseden Frer Jean'ın ağzı kulaklarındaydı. Keyifli bir sesle "Çok güzel değil mi Marius? İtalya'dan bile iyi. Hein?" dediğinde Marius başını sallamakla yetindi. Espresso gerçekten güzeldi ama bunun tadını çıkaramıyordu bile çünkü aklı Frer Alfred'in yanında getirdiği zarflardaydı. Merakla sordu: "Geç mi kaldı?"

Frer Jean saatine bakıp "Alfred mi? Yok canım. Daha yeni çıkmıştır. Rahat bir yirmi dakikası var. Bir de giymekte inat ettiği meşin sandaletleri meselesi var. Biliyorsun o yüzden yavaş yürümek zorunda kalıyor." diye cevap verdi.

Frer Marius gülümsedi. Bu ikisi, bir taraftan konuşmadıkları her gün diğerine bir şey mi oldu diye meraklanırken, diğer taraftan birbirini iğnelemek için hiçbir fırsatı kaçırmazlardı. Bir süre sessizce oturdular. Sonra Frer Jean konuştu: "Henry Goetellmann'dan bir haber var mı? Gölge Okulu meselesi nasıl gidiyormuş?"

Marius yüzünü buruşturdu. Bıkkın bir ifadeyle "Nasıl gidecek, bürokrasi dişlileri arasında kafayı yemek üzere. İki gün önce bana gelişmeleri detaylı olarak özetleyen bir e-posta attı." dedikten sonra küçük bir kahkaha atıp "Raporun sonunda iki Ruhçu ödünç alabilir miyim diye şaka yapmış." diye konuştu.

Frer Jean hafifçe gülümsedi. Bir süre daha sessizce oturdular sonra uzun süre suskun oturmaktan hoşlanmayan Jean destursuz konuşmaya başladı: "Marius, sana bir şey söyleyeyim mi? Dün bir şarkı dinliyordum, eski bir şey ama daha önce fark etmediğim 'Love is the daughter of life' diye ilginç bir mısra vardı. Sonra gerçekten âşık olduğum ilk kadını hatırladım. Bu kadar uzun zaman sonra bana o günleri hatırlamak çok ürkütücü geldi. Gerçekten de aşk yaşamın kızı olarak sembolize edilebilir mi diye aklıma takılıp duruyor şimdi."

Marius biraz duraksadıktan sonra kafasını sağa doğru eğip "Sorabileceğin en zor soruyu sordun Jean. Hatta sadece senin değil, herhangi bir insanın sorabileceği en zor soru bu. İş gerçek aşka gelince yaşımız ve tecrübemize bakılmaksızın hepimiz kara cahil sayılırız." dedi.

Frer Jean "Büyük Sır Üstadı bile mi?" diye sordu.

Marius çok kısa bir süre düşünüp dudaklarını büzdü "Evet. O bile." diye cevap verdi.

Frer Jean başını sallayıp "Neden bu kadar karmaşık sence? Baksana, Kadimler bile bize yardım edebilecek bir miras bırakmamış. İnsanlığı ilgilendiren hemen her konuda yüzyılların bilgisiyle donatılmış olmamıza rağmen iş Eros'a gelince, bir sağa kaykıl bir sola, elde ne var? Osuruk." dedi.

Frer Marius kısa bir kahkaha attı, neşeyle "Jean senin şu yetenekler listende stand up da olmalı." dedi.

Frer Jean yüksek sesle gülünce sarışın Slovak garson kız dönüp onlara baktı. Fırsatı değerlendiren Frer Marius "İki kahve daha lütfen." diye seslendi. İstemsizce saatine bakıp duruyordu. Beklemek ona zor gelmeye başlamıştı. Gerginliği atmanın en iyi yolunun konuşmak olduğunu düşünüp Jean'a cevap vermeye koyuldu.

"Eros, ruh dünyasının en yüksek nitelikleriyle sürekli ilişki hâlindeyken aynı zamanda insanın hayvani doğasına dokunur. Eros maddi dünyaya ait olduğu kadar uhrevi dünyaya da aittir, hatta aynı anda ikisine birden aittir demek daha doğru olur. Eril ve dişil, büyük bütünün sadece birer parçası olduklarından tamamını kavrayamazlar ve böylece büyük bir belirsizlik hasıl olur. Bu da insanı allak bullak eder. Teorik açıklaması bu, ne işe yararsa artık."

Sohbetin başlamasından çok memnun olan Frer Jean "Bize de ilk öğretilen bu değil mi? İnsanlaşmaya çabalayan hayvanlarız aslında." diye konuştu.

Marius gülümserken "Bazen hiç çabalamasak daha iyi olacakmış diye düşünmeden edemiyorum ama evet, sadece ve sadece uhrevi ve dünyevi yanımız, doğamız ve kültürümüz ya da içgüdümüz ve aklımız tam bir armoni içinde devinmeye başladığı anda biraz huzur bulabiliyoruz. Her şey dengeye bağlı işte: Kozmik bir kural olarak, abartılan hayvani yönler uygar insanın kimyasını bozarken, aşırı kültür de içimizdeki hayvanın hastalanmasına neden oluyor." diye konuştu.

Frer Jean kafasını salladı. Üzüntülü bir sesle "Vay hâlimize Marius. Dengeyi ne zaman ve nasıl bu denli bozduk, kendimizi nasıl kaybettik, ben de bilemiyorum. Günümüz gençlerinin seksle olan ilişkilerini bir düşünsene..." dedi.

Frer Marius omuzlarını kaldırıp dudaklarını bükerken "Sorun Eros'ta değil. İnsanlar onun şeytani yönünü aşırı vurguladıkça denge de aynı süratte kaybolmaya başladı. Yoksa gençler için bu kadar, nasıl desem, deneysel olmak çok doğal. Zaten psişik enerjinin yaş ilerledikçe şiddetini kaybedip dengelenme istidadında olduğunu biliyoruz, ancak iş, kırklı yaşlarını geçmiş, zamanını dış güzelliğini onarmaya adamış insanlara gelince, işte burada daha derin problemlerle karşı karşıyayız demektir." diye cevap verdi.

"Ve maalesef çözümü de çok zor değil mi?"

Marius ciddiyetle "Eros bir insandan diğerine çok özel bir angajmandır. Günümüzde gelip tosladığımız noktada, kolektif bilinçdışı karşıt çiftini kaybettiği için artık Eros'a hiçbir değer atfetmez hâle gelmiş durumda. Aslında beş yüz yıl önce yaşanan trajedinin ters çevrilmiş eşini yaşıyor gibiyiz. Vatikan'ın *Cours d'Amour'u* iğdiş ederek, Bakire Meryem mitosundan tüm dünyevi dişil özellikleri koparıp yer altına gömmesi, onu tek taraflı aşırı ilahi bir yapıya büründürdü. Bunun ne kadar büyük acılara neden olduğunu en iyi sen biliyorsun." diye konuştu.

Frer Jean'ın yüzünden kara bir bulut geçti. "Ortaçağ'daki cadı avını mı kastediyorsun?[2]"

Frer Marius asık bir suratla başıyla onayladı, ardından "Bugün en az onun kadar korkunç bir sona doğru sürükleniyoruz. Kolektif ruhta tıkanmış büyük bir psişik enerji var ama akması gereken karşıt çifti ortada yok. Bu da insanları sürekli seks yapan ama tatmin olamayan yaratıklar hâline dönüştürdü. İnsancıklar çiçekten çiçeğe, böcekten böceğe koşuşturuyorlar ama faydasız. Manevi bütünleşme hissini içermeyen hiçbir maddi haz, insan ruhunun derin taleplerine yanıt veremez. Kadimlerin çok güzel dediği gibi *tekleşmeden çiftleşilmez*." diye konuştu.

Frer Jean başını önüne eğip üzgün bir sesle "Dörtnala nevrotik bir dünyaya doğru koşuyoruz." dedi.

---

[2] Hristiyanlığın Bakire Meryem miti, kadını dünyevi ve biyolojik özelliklerinden (karanlık tarafı) tamamen arındırarak onu ruhaniliğin en tepe noktasına yerleştirmiştir. Bu nedenle Ortaçağ erkeklerinin gözünde kadın imajı tek kutuplu ve dengesiz bir hâle gelmiştir. Ortaçağ'da kendini kilisenin bu dogmasıyla yetişmiş bulan erkeğin ruhundaki dişil tarafın (anima) bu imgeye istemsizce yaptığı kolektif yansıtma erkeklerin kadınları birer cadı olarak görmelerine neden olmuştur. Bu yansıtmanın sonucunda Ortaçağ'ın meşhur cadı avı felaketi yaşanmıştır.

Marius "*Carpe Diem* özlü sözünü bu kadar yanlış anlamamalıydık. Çağımızın gününü gün et, anı yaşa, haz al, keyfini sür düsturlarıyla şimdiki anı aşırı vurgulamak, insanoğlunun mitosla olan ilişkisini kopardı. Bu da insanı ve dünyasını şeytanlaştırdı. Oysa Mitos bilimden çok daha bireysel olduğu için hiçbir entelektüel düşüncenin yapamayacağı şekilde varlığımızın daha derin düzeyleriyle bağlantı kurmamızı sağlıyordu. Bu da yaşamı ve kendimizi doğru anlamamıza yardımcı oluyordu. Ya şimdi? Ne yapıp edip kendini dile getirmek isteyen hayati bir gücün önünün tıkanmasından kaynaklanan ruhsal sorunların tamamı, sanki çözümmüş gibi, antidepresanlarla bastırılmaya çalışılıyor." dedikten sonra kısa bir an durdu, ardından "Teşhis doğru olmayınca, tedavi nasıl işe yarasın?" diye devam etti.

Frer Marius bir kere daha saatine bakınca Frer Jean dayanamayıp "Neredeyse gelir, merak etme." deme ihtiyacı hissetti, sonra "Çocukluğumu hatırlıyorum da annem bana her akşam masallar anlatır ya da başucumda duran kalın mitoloji ansiklopedisinden bölümler okurdu. O da annesinden böyle görmüştü. Uykuya dalmadan önce içim huzur dolardı ve bunun nedenini anlamazdım. Mitosun hepimizin ortak ruhsal süreçlerine bağlı olduğunu ve insan ruhunun yaşam boyu süren yolculuğunda nasıl geliştiğini anlamasına önayak olduğunu çok sonra öğrendiğimde, annemin bu hikâyelerle beni çok eski dirimsel bir güce bağladığını ve bunun sonucu olarak uhrevi bir hisle huzur bulduğumu anlamıştım. Bugün bunu kim yapıyor ki? İnsan artık sadece madde!" dedi.

Başını sallayan Frer Marius "Ne güzel dedin. Cinsellik ve ruhanilik[3] karşıt çiftleri olduğuna göre, burada sorulması gereken, ruhanilik nerede olmalı, değil mi?" diye sorduktan sonra devam etti: "Evet Jean, güçleri bizi katbekat aşan dünyamızı kuşatmış büyük ruhsal güçler, tapındığımız, yalvardığımız, sığındığımız, yardım dilendiğimiz ilahlarımız nerede?"

Frer Jean kinayeli bir tebessümle "Yok mu oldular?" diye sordu.

Marius aynı alaycılıkla "Onlar hiçbir zaman yok olmazlar. Çağımızda sadece şekil değiştirdiler. Şimdi onlara alkol şişesinin dibinde, uyuşturucuda, takım tutmanın adam öldürmeye kadar giden fanatizminde, estetik cerrahların bekleme odalarında ya da dört duvar

[3] Ruhanilik: Spiritüellik ya da tinsellik olarak da anlaşılabilir.

arasında sıralanmış koşu bandı dolu havasız spor salonlarının boy aynalarında rastlayabilirsin." diye cevap verdi.

Frer Jean düşünceli bir şekilde başını öne eğip konuşmayınca Frer Marius kahvesini yudumlayıp pencereden dışarı baktı. Konuşmanın başlamasıyla birlikte birkaç kere aklına düşen çok eskilerde kalmış bir sevgili gelip az ötedeki telefon kulübesine girmişti. Gülümsedi. Ruhu ona sık sık böyle küçük oyunlar oynardı ama o uzun zaman önce tuzağa düşmemeyi öğrenmişti.

Frer Jean'ın sesiyle kendine geldi "Sen hiç âşık oldun mu Marius? Hani böyle ayaklarını yerden kesen gerçek aşktan bahsediyorum." diye sordu.

Frer Marius küçük bir kahkaha attı. 'Zihin zihni çeker.' diye düşündükten sonra keyifli bir sesle "Şimdi onu düşünüyordum hatta hilebaz ruhum[4] bana yine oyunlar oynamaya kalktı, âşık olduğum kadının şuradaki telefon kulübesine girdiğini gördüm." diye cevap verdi.

Heyecanlanan Frer Jean "Gerçekten mi? Şuradakine mi?" deyip camdan dışarı bakmaya çalıştı.

Büyük bir kahkaha atan Frer Marius heyecanını taklit ederek "Evet bak içindeki kıvırcık saçlı delikanlıyı görüyor musun? Sevgilim diye bana gösterdikleri o işte." dedi.

Geç de olsa durumu kavrayan Jean gülmeye başladı. Ardından en sevecen tavrını takınıp "Hadi anlatsana." dedi.

Düşünceli bir yüz ifadesiyle Marius sakince konuştu: "Çok uzun zaman önceydi. Bilinçdışımla yüzleşmemin ortalarını biraz geçmiştim herhâlde. Çok hassas bir ruh hâli içindeydim ve parapsikolojik olaylara çok açıktım. Sürekli tetikte yaşıyordum ve gece uykularım iki üç saati geçemediği için gündüz yaşamımda son derece huzursuzdum. O durumları sen de gayet iyi bilirsin. Aslında onu önceden tanıyordum ama bulunduğum ruhsal koşullar nedeniyle arkadaşlığın aşka dönüşmüş olabileceğini düşünüyorum."

Frer Marius başını öne doğru eğip ellerini karnının üzerinde birleştirdi. Ağır ağır "Sanki asırlar önceydi. Çok yaşlıyım." diyebildi.

---

[4] Burada ruh derken erkeğin kolektif bilinçdışındaki dişil yanı anima kastedilmiştir. Erkeğin karşı cinsle etkileşime geçmesinde temel rol oynaması nedeniyle anima, Analitik Psikoloji'de sosyalleşme arketipi olarak da adlandırılır. →MNB (Anima Animus)

Merakı her türlü empatinin önüne geçen Frer Jean "Hadi ama Marius. Yaşlı olduğunu yeni mi anladın? Detayları duymak istiyorum." dedi.

Dalgın dalgın dışarıya bakan Marius "Doktorasını senin memlekette tamamlamış ve bir üniversitede doçentliğe kadar yükselmiş, hocalık yapıyordu. Carmina Burana'yı[5] anımsatan zekâ fışkıran gözleri, bebek gibi kokan bir teni ve Knidos Afroditi'ninkileri aratmayacak memeleri vardı. Yeter mi?" diye fısıldadı.

"Putain de bordel de merde! Eee ne oldu?"

"Ne olacak. Albedo[6] safhasının en çetrefilli dönemiydi, beraber büyüyecek bir karşıt cinsin ruhuna ihtiyaç duymam kaçınılmazdı. Yolu onunla yürümeyi çok arzu etmiştim, bir ara olabileceğine bile inandım ya da inanmak istedim ama biliyorsun işte, olmadı." Frer Marius kısa bir aradan sonra dramatik bir sesle "Bizim yolumuz çok zorlu..." diye ilave etti.

Geçmişte kendi yaşadıklarını anımsayan Frer Jean başını öne eğdi. Kısık bir sesle "Bizim yolumuz çok zorlu." diye tekrarladıktan sonra merakla sordu: "Hangi nedenle olmadı peki?"

Marius "Babasıyla olan ilişkisinden kaynaklı derin bir kompleksi[7] vardı. Dış görünüşe çok düşkün, dünyevi ve hedonist, kesin kurallarla kitabına uygun genel gerçeklikler altında sıkışmış, sürekli adil mantıklı yargılar ileri sürerek onu değersiz hissettiren bir kompleks. Fazla genç bir ruhtu anlayacağın. Bunları aşamazdık çünkü aşmayı istemiyor, ona yol göstermeye çalışan rüyalarını sürekli yadsıyor, akıl kargasının sığ kılavuzluğunda yaşaması gerekeni yaşıyordu." dedikten sonra bir an sustu ardından yüzünü buruşturup kırgın bir sesle "Fotoğrafa aşinasındır, beni konuşturup durma Jean." dedi.

---

5 Carmina Burana'dan: Tui lucent oculi, sicut solis radii, sicut splendor fulguris, lucem donat tenebris. (Senin karanlıktan uzak erdemli gözlerin, güneşin ışıkları gibi parlıyor.) Carmina Burana, Münih'teki Bayern Kütüphanesinde bulunan 318 şarkı ve şiirden oluşur. 1895 doğumlu Alman Besteci Carl Orff tarafından oluşturulmuş sahne bestesidir.

6 Albedo: (Lat.) Beyaz Evre demektir. Simyada Büyük Eser Magnum Opus'un ilk aşaması olan Nigredo'dan sonra gelen ikinci aşamadır. Bu aşamada öğeler birbirleriyle kaynaşarak gümüşsü (aysı) duruma gelirler. Böylece maddenin tüm renkleri beyazda birleşmiş olurlar.

7 Animus tarafından ele geçirilmiş kadın. →MNB (Anima - Animus)

Jean anlamamış gibi yapıp "Üzüldüm doğrusu. Sesinin tonundan ona hâlâ çok değer verdiğin anlaşılıyor. Evlenmeyi mi düşünüyordun yoksa?" diye sordu.

Marius çok içten bir şekilde güldü. "Yok, yok. Bizim yolumuzun ne kadar meşakkatli olduğunu en iyi sen bilirsin. Tarafların karşılıklı anlayışı üzerine temellenmiş bir evlilik bireysel kişiliğin gelişimi için çok büyük bir engel. Hatta en düşük ortak paydaya indirgenmiş kolektif bir ahmaklık hâli diyebilirim. Eninde sonunda taraflardan birinin Eros'un gizemlerine sızması kaçınılmaz olacaktır. Dolayısıyla hiçbir zaman evlenmeyi düşünmedim, sen de biliyorsun."

"Evet, haklısın ama ne yapalım, bizi büyüten bu acılar işte. Nasıl ayrıldınız?"

Marius başını önüne eğip yorgun bir sesle "Bir gece, Roma'da bir otel odasında, büyük bir düşe mazhar oldum. Rüyamda sabahın ilk ışıklarıyla bir rüyadan uyandığımı gördüm. Kalktım ve anladım işte. O anda bitti. Benim devam etmem gerekiyordu, o ise yürümeye hazır değildi. Orta kıratlığının içinde yitip gitti." diye cevap verdi.

Frer Jean başını salladı. "Nasıl bir güç ama değil mi? Tüm duyguların nasıl da hacim kazanıyor. Olmayacak şeyleri bile oldurabilecek kadar güçlü hissediyorsun."

Frer Marius "Biri tarafından sevilmek insana güç verir, birini sevmek ise insana cesaret verir." diye cevap verdi.

Gülümseyen Frer Jean şöyle dedi: "Ne güzel söyledin Marius. Sen kelimelerin büyücüsüsün."

Frer Marius ağzını büküp "Abartma Jean." derken kapıya doğru bakıp "Ah, bak, Alfred geldi." dedi.

Frer Jean başını çevirdiğinde Frer Alfred'in iri yarı cüssesini kafenin kapısının önünde dururken gördü. Kendini göstermek için elini kaldırdı ama Frer Alfred kapıyı açar açmaz asma kata çıkan merdivenleri tırmanmaya başladı. Jean her zamanki sabırsızlığıyla seslendi: "Alfred, buradayız."

Frer Alfred henüz dört basamak çıkmıştı ki sesin geldiği yöne doğru dönüp baktı. Jean'ın yanında oturan Frer Marius'ü görür görmez şaşkın bakışlarını tekrar asma kata doğru çevirdi. Kısa bir süre durduktan sonra çıktığı merdivenlerden gerisin geri inip ağzı yarı açık bir vaziyette yanlarına geldi. Frer Jean ve Frer Marius'ün ona meraklı

gözlerle baktığını fark ettiğinde "İnsanlar hakikaten çift yaratılıyor olabilir mi?" diye sordu.

Yüzünde muzip bir ifadeyle Frer Jean makinalı tüfek misali sorularını art arda sıraladı: "Niye ki? Ne oldu? Birini mi gördün? Hem sen niye doğrudan yukarı çıkıyordun bakayım?"

Hâlâ asma kata doğru bakmakta olan Frer Alfred şaşkın bir sesle "Siz görmediniz mi? Yukarıda tam köşede bir adam oturuyor. Sanırsın Marius'ün tek yumurta ikizi hatta klonu demek daha doğru olur." diye cevap verdi.

Frer Marius ve Frer Jean birlikte bir kahkaha attı. Frer Jean gülmekten zor konuşarak: "Fark edeceğinden emindik. Biz de ilk geldiğimizde büyük bir şaşkınlık yaşadık. Sonra Lenka, şu sarışın garson kız bizi aydınlattı. Bu Türkiyeli bir yazarmış. Ülkesindeki siyasi olaylar nedeniyle huzur bulup yazamadığı için bir süreliğine buraya sığınmış. Her sabah saat onda gelip yukarı çıkar aynı masaya oturur ve kulaklıklarını takıp Pink Floyd eşliğinde kesintisiz dört saat kadar yazarmış." diye konuştu.

Frer Alfred heyecanla "Vay canına. Gidip tanışsak mı acaba?" diye sordu.

Frer Marius yüzünde muzip bir ifadeyle araya girip şöyle konuştu: "Aman dur. İçimden bir ses, tanışmaya kalkarsak uzam zaman bütünlüğünde bir yarılmaya neden olacağımızı fısıldıyor. Biz işimize bakalım. Getirdin mi?"

Frer Alfred cevap vermeden koltuk altına sıkıştırdığı zarf tomarını ona uzattı.

Frer Marius tekrar sordu. "Hepsi tamam mı?"

"Tastamam on üç bölge on üç zarf. Sonuncusu bu sabah sisteme girildi. Hepsini yazdırıp getirdim."

"Sayılara baktın mı?"

Alfred "Sizi bekletmemek için hiç bakmadım. Jean bakıp sayar şimdi." dedi.

Marius hiçbir şey söylemeden tomarı Jean'a uzattı. Frer Jean zarfları tek tek açıp içlerinden çıkardığı kâğıtları üst üste koydu. Mırıldanarak bir hesaplama yapmaya başladı. Masaya ölüm sessizliği çökmüştü. Kısa bir süre sonra heyecanlı bir sesle "969.365" dedi.

Frer Marius ve Frer Alfred aynı anda boğuk bir ses çıkardılar.

Jean çatlak bir sesle "969.365" diye tekrar etti.

Frer Marius "Altı ayda 200.000'den fazla artış mı? Olamaz. Bir hata var. Jean toplamandan emin misin?" diye sordu ama sorunun anlamsız olduğunu kendi de biliyordu. Frer Jean'ın yanlış hesaplama yaptığı duyulmuş şey değildi.

Uzun bir süre üçü de sessiz kaldılar. Sessizliği Slovak garson kızın, "Ne almak istersiniz?" sorusu bozdu. Frer Jean kimseyi beklemeden "Üçümüze de birer konyak lütfen, duble olsun." diye cevap verdi.

Frer Marius alçak bir sesle '969.365' deyip duruyordu. Sonra bir anda durdu. Ciddi bir sesle "Jean bak bakayım, en büyük artış hangi bölgede?" diye sordu.

Kâğıtlara tekrar bakma ihtiyacı dahi duymayan Frer Jean "Dördüncü bölgede. Büyük Avrupa tek başına 75.000 civarı Niyetedici ilave etmiş, onu Kuzey ve Güney Amerika takip ediyor, altı ayda hemen hemen 60.000 Niyetedici ilave olmuş." dedi.

Frer Marius neredeyse bağıracaktı. Büyük bir heyecanla "Aman yarabbi! Gelişmiş ülkelerde bu kadar büyük bir artış tarihte görülmüş şey değil. Dağılıma bir bakar mısın?" diye sordu.

Kısa bir incelemeden sonra Frer Jean "Bütün bölgeler eşitlenmeye doğru gidiyor gibi. En azından böyle giderse altı ay veya bir yıl sonra eşitlenecek gibi duruyor." diye konuştu.

Marius kendine hâkim olamayıp küfrü bastı ardından "Bu ne anlama geliyor biliyor musunuz?" diye sordu.

Frer Alfred önünde duran konyağı tepesine diktikten sonra kupkuru bir sesle "Zaman yaklaşıyor." dedi.

Hemen ardından Frer Jean "Zaman yaklaşıyor." diye tekrar etti.

Hâlâ tereddüt etmekte olan Frer Marius tekrar Jean'a döndü. Merakla "Peki, bırakan Niyetedici kaç kişi?" diye sordu.

Frer Jean elindeki kâğıtlara hızla baktıktan sonra "Hiç." diye cevap verdi.

"Hiç mi? Bir kişi bile mi?"

Jean kafasını yok manasında sallarken "Bir kişi bile. Sıfır, zéro, nul." dedi.

Kısa bir süre sessiz kalan Frer Marius “Alfred sen hemen R.G.’yi ara ve bu ani artışları bildir ki finansmanıyla zamanında ilgilenebilsin. Bizler de artık bu silsileler hâlinde olanları yok saymaktan vazgeçmeliyiz. Bu sayılar başka bir anlama gelemez: Kesinlikle zaman yaklaşıyor. Planlarda değişiklik yapmamız gerekebilir yoksa geç kalma ihtimalimiz doğacak. Yok, yok, olasılığı aklıma bile getirmek istemiyorum. Derhâl tedbir almamız lazım ve en önemlisi hemen Efendi Djü-dschi ile konuşmam gerek.” dedi.

Bu noktada yapmamız gereken, ruh ve maddenin iki ayrı unsur olduğu gibi bir yanlış algının ortadan kaldırılabilmesi için, kullandığımız tüm kavramların maddeye olduğu kadar bilinçdışına da uygulanabileceği tarafsız ya da birleştirici ortak bir dil bulmaya yönelmektir.

Eğer fizik ve ruh aynı gerçeğin tamamlayıcı yönleri olarak görülebilse, bu herkes için en tatmin edici sonuç olurdu.

Wolfgang Pauli
Fizikçi - 1945 Nobel Fizik Ödülü sahibi
XX. yy.

Pauli Etkisi

Sonunda, herhâlde köşke kapandıklarından bir ay kadar sonra, ikisi de aynı anda artık doğaya kaçma ihtiyacı hissetti. Böylece kendilerini Tmolos'da[8] buldular. Ege bölgesinin iki bin metreyi geçkin ikinci en yüksek dağının tepesinde kötü işletmecilikten muzdarip kâh açık kâh kapalı bir kayak merkezi vardı. Yine de oraya gitmelerinin asıl nedeni bu değildi. Zaten henüz kar bile yağmamıştı. Sofia, uzun yıllar önce tanıştığı babasının en iyi dostlarından biri olan, yörenin kudretli avukatı İbrahim Bey'den bir süre önce bir mektup almıştı. Yazlık evin boş olduğunu ve arzu ederse kış başlamadan gelip istediği kadar kalabileceğini muştuluyordu. Ah, bir de ceviz ve kestane hasadını kaçırmaması gerektiğini de hatırlatıyordu.

Uzun süren araba yolculuğundan sonra Bruegel'in Babil Kulesi'ndeki taraçaları andırır şekilde açılmış menderes yollardan yarım saatlik tırmanışla Tmolos Köyü'ne vardıklarında vakit geç

[8] Tmolos: Bir tarafı Ödemiş diğer tarafı tarihî Sardes ile çevrelenmiş Bozdağ'ın Lidya devleti zamanındaki adı.

olmuştu. Köye yaklaştıklarında arabanın içine dolan çam ve kekik kokuları büyük bir dinginliği müjdeliyordu. Kısa bir yürümeden sonra kavuştukları iki büyük ceviz ağacının himayesindeki çift katlı ev yetmiş santimlik doğal taş duvarlarıyla tam bir başyapıttı. Alacakaranlıkta zar zor seçtikleri komşu ormandan yetim düşmüş üç dev köknar evin bahçesinde arzıendam etmekteydi. Yatmak için üst kata çıktıklarında, büyük pencereden geçerek çıkacakları kiremit pergolanın üzerinden iki adım atıp elma ağacına ulaşabileceklerini fark ettiler. Yatak odalarının yarı aralık penceresinden içeri elini uzatmışçasına duran ceviz ağacının gölgelerle oynaşan kol kalınlığında dallarını seyrederek bir aydan beri ilk defa sevişmeden uykuya daldılar. Gecenin en koyu saatinde biraz üşüdüler. Sarsak hareketlerle hemen yorganın altına sığındılar. Ceviz ağacının mihmandarlığında odaya dolan tüm o nebatat kokularına bulanmış birbirine sarılı çıplak ruhları, sabahın ilk ışıklarına kadar rüyaların en güzellerine mazhar oldu. İki gün sonra, tan ağarmadan çıktıkları yürüyüş sırasında karşılaşacakları keçilerini otlatmaya götüren bilge bir çobandan yörenin bu tür etkileri olduğunu öğreneceklerdi.

Gabriel o sabah ilk defa Sofia'dan erken uyandı. Müthiş cevval hissediyordu. Kadınının yüzünde bir gülücükle hâlâ mışıl mışıl uyuduğunu anlayınca onu rahatsız etmeden kalkıp aşağıya indi. Artık kalkar kalkmaz rüyalarını yanından ayırmadığı kalın bir deftere yazmaya başlamıştı. Dün gece gördüklerinin ise mutlaka not edilmesi gereken türde olduğu şüphesizdi. Bahçeye çıktı. Pergolanın altında çatılmış L şeklindeki divana oturup defteri kucağına aldı ama yazmaya başlayamadan aklını işgal eden düşünceler silsilesi onu engelledi. Dün gece mazhar olduğu rüya daha önce gördüklerine hiç benzemiyordu. O kadar gerçek, o kadar yalındı ki hâlâ etkisi geçmiş sayılmazdı. Uyanmasıyla birlikte, yaşadıklarını tekrar tekrar canlandıran kopuk imgeler görüp duruyordu. Defteri önüne çekip hızla yazmaya başladı. Ana temaları bitirdiğinde durumunu sorgulamadan duramayacağı bir noktaya gelmişti. Kafasını sallayarak 'Sofia bu rüyaları nasıl yapıyor da yorumlayabiliyor acaba? Ben düşününce hiçbir anlamı olmayan deli saçması gibi gelen birbirinden kopuk olaylar, Sofia bir iki yorum yapmaya görsün hemen makul gelmeye başlıyorlar. Bunu onunla tartışmalıyım. Eğer, bilinç ya da ego dediği şeyi kullanarak rüya tabiri yapamıyorsam, peki o zaman bana makul gözüken açıklamaları

neresiyle yapıp çıkarıyor bu hatun? Yoksa sadece ben mi yapamıyorum? Epey garip bir ikilem.' diye mırıldanırken tam önüne iki elma düştü. Başını kaldırdığında pergolanın üzerinde bir eliyle ağaca tutunmuş diğer eliyle elma toplayan Sofia'nın çıplak ayaklarıyla karşılaştı. Gülerek sordu. "Bonjour. Açız galiba?"

Düşmemek için aşırı dikkatli davranan Sofia "Bonjour. Hem de nasıl." dedikten sonra "Ama beni elmayla kandıramazsın. Ben dört başı mamur bir kahvaltı istiyorum." diye ilave etti.

Gabriel gülümserken "Emredersiniz efendim." diye cevap verdi.

Sofia gülümsedi ama cevap vermedi çünkü aklına düşen konuyu yorumlamakla meşguldü. Meraklı bir sesle sordu: "Gabriel dün gece rüya gördün mü?"

Gabriel gülümsedi. Tekdüze bir sesle "Biliyor musun tesadüf diye bir şey yoktur dediğinden beri hiçbir şeye şaşıramaz oldum. İki dakika önce beni etkileyen dün geceki rüyamı deftere yazıyordum. Tabii ki, her zamanki gibi gördüklerimin hiçbir şey ifade etmeyen saçma sapan şeyler olduğunu düşündüm. Hemen ardından, 'rüyamı şimdi Sofia'ya yorumlatsam söyleyeceği bir iki cümle ile fikrim değişecek, olaylar bana anlamlı gelmeye başlayacak, peki bunu ben niye yapamıyorum ya da o nasıl yapıyor' diye düşünüyordum ki sen, hem de pergolanın üzerindeyken bu bahsi açtın. İlginç olması gerekiyor değil mi? Ama değil işte. O kadar sık olmaya başladı ki etkisi kalmadı." diye konuştu.

Sofia küçük bir kahkaha attı "Bekle de aşağıya ineyim. İnce sorular sormaya başladın, ancak ispat diye bağıracağın sınırların da çok ötesini sorguluyorsun haberin olsun. Hadi hayırlısı diyelim." diye cevap verdi.

Az sonra, elindeki elmaları Gabriel'e uzatırken "Evet ne soruyordun?" dedi.

"Şu rüyaları nasıl yorumlayabildiğini anlamaya çalışıyordum."

Sofia hınzır bir bakış attı. "Rüyayı bilinçle sınırladığın bir psikoloji ile yorumlayamazsın sevgilim, yani bu işe ego bakmaz daha doğrusu bakamaz çünkü etki alanının tamamen dışındadır. Bu yüzden hemen her olaya rasyonel pozitivist aklını kullanarak yaklaşan sen, lütfen alınma ama rüya falan yorumlayamazsın."

Sofia'nın küçük eleştirilerini önemsememeyi çoktan öğrenmiş olan Gabriel merakla sordu: "Neden dışındadır diyorsun? Hani egomuz

olmasaydı maddi dünyada olup bitenleri anlayamaz, geçmişle şu anın arasındaki farkı bilemez ve düşle gerçeği ayırt edemezdik? Sen öyle söylememiş miydin?"

Sofia samimi bir sesle "Hafızaya bak. Maşallah. Söylemiştim tabii ve söylediğimin arkasındayım. Yine de burada rüyanın, egomuzun isteklerinden, arzularından, niyetlerinden ve bilinçli hedeflerinden bağımsız bir işleyişi olduğunu anlatmaya çalışıyordum." diye cevap verdi.

"Ah, yani gündüz yaşadıklarımızın rüyalarımız üzerinde bir etkisi yok mu demek istiyorsun?"

"Evet, hiçbir etkisi yoktur. O gündüzden etkisi altında kaldığımız olayları gece rüyamızda bir daha yaşamamız meselesi bir nevi yankıdır. Rüya bile sayılmazlar. Oysa rüyalarımız psişenin bilinçdışı içeriğinin kendini ifade etme biçimidir. Doğada olan her şey gibi irade dışıdır, babamın tabiriyle, gayriihtiyaridir. Kısacası bilinçdışı bizi bizden daha iyi bilir."

"Yani bilincimiz ne yaparsa yapsın, neyi önemli görürse görsün bilinçdışı aynı fikirde değilse o bildiğini okur öyle mi?"

Sofia kurnaz kurnaz gülümsedi, sakince "Ne de güzel özetledin. Şöyle diyeyim: Eğer rüyalarımızın sürekli bir veri akışını tutabilseydik bütün sürecin belirli bir doğrultuda ilerlediğini ve belli bir mantık silsilesini takip ettiğini görürdük. Rüya otonom bir yapıya sahiptir ve bilinç tarafından bilinmeyen hedeflerin peşinden gider. Henüz pek çözemediğimiz kendine ait bir dili ve hiç bilmediğimiz kanunları vardır. Bunlara bilincin psikolojisiyle öznel biçimde yaklaşamayız. Bu Çin alfabesiyle Latince yazmaya benzer." dedi.

Gabriel'in kafası karışmıştı. Merakla sordu: "Öznel biçimde yaklaşamayız da ne demek? Bunu kabul edersem rüya görmediğimizi onun yerine rüyada yer aldığımızı söylemem gerekir."

Sofia biraz da çekinerek "Evet, biz rüya görmeyiz, rüyaya maruz kalırız. Bizler onun nesnesiyiz." diye cevap verdi.

Gabriel iki elini başının üzerinde birleştirirken kızgın bir sese "Hah, yine geldik mistisizm duvarına tosladık." dedi.

Sofia çok sabırlı olması gerektiğini öğrenmişti. Şefkatle cevap verdi: "Bak Gabriel, dün gece gördüğünü söylediğin rüya, söylesene bunu nasıl deneyimledin?"

“Nasıl, nasıl deneyimledim?”

Sofia kinayeli bir gülücükle “Mesela uyanıkken kitap okuduğun gibi mi yani kendini rüyanın dışında onu bir film seyreder gibi mi hissettin?” diye sordu.

“Hayır öyle değil. Sanki… Nasıl tarif edebileceğimi bilmiyorum, sanki…”

Sofia cümlesini bitirmesini beklemedi. Ciddiyetle “Söyleyemiyorsun çünkü pozitivist aklın bunu sana söyletmiyor. Aslında sanki yaşantının ayrılmaz bir parçasıymış gibi, gerçekten olup biten şeylermiş gibi deneyimledin değil mi? Sen rüyanın içindeyken rüyayı izleyen biriydin aslında. Küçüklüğünde gördüğün karabasanları hatırla. Hemen hepimizin yaşadığı meşhur bir kaçış ya da kovalamaca rüyası vardır. Peşinden biri koşar, sen kaçmaya çalışır ama bir türlü uzaklaşamazsın. Sana sürekli yaklaşır ve seni tam yakalayacakken uyanırsın. Bu rüyada nasıl yer aldığını düşün, gerçeği kavrayacaksın.” diye konuştu.

Gabriel cevap vermeyince Sofia devam etti. “Rüyalarda hemen hemen efsanelerin ve masalların bizde uyandırdığı duygulara benzer şeyler yaşadığımızı söyleyebiliriz. Yani onların bizde yarattığı derin etkiyi rüyada da yaşıyor gibiyiz.”

Gabriel yine cevap vermeyince Sofia konuyu değiştirmenin iyi olacağını düşündü. Keyifli bir sesle “Hem sen şu rüyanı anlat bakayım.” dedi.

Soruyu karar vermesini geciktirecek bir kaçış imkânı olarak gören Gabriel hemen anlatmaya koyuldu: “Dev boyutlarda ahşaptan yapılmış altın sarısı bir haçın üzerine ata biner gibi binmiş uçuyorduk. Sen sürekli altından geçtiğimiz bulutlara doğru yukarı bakıyordun, bense aşağı, üzerinden uçtuğumuz engin karalara, yüksek dağlara bakıyordum. Başka, başka, ah, evet, ben haçın kısa kollarına tutunmuştum. Sen ise sırtını sırtıma dayamış ana kolun üzerine tutunuyordun. Böyle ayaklarını ahtapot gibi sarmıştın haçın gövdesine. Ah, bu arada unutmadan söyleyeyim: Çırılçıplaktık!”

Sofia’nın yüz ifadesi aniden ciddileşti. Sert bir sesle şöyle konuştu: “Gabriel bu çok önemli bir rüya, daha önce gördüklerine hiç benzemiyor. Hatta bunun eskilerin büyük rüya dedikleri şey olduğuna eminim. Majör semboller var. Üstelik ikimizin durumunu göz önünde bulundurduğumuzda bana çok anlamlı geliyor.”

Gabriel, Sofia'nın ses tonundan ciddileştiğini anlayınca suskun kalıp bekledi. Sofia biraz düşündükten sonra "Haç, tereddütsüz gelmiş geçmiş en önemli bütünlük sembolü. Hristiyanlığın doğmasından on binlerce yıl önce bile bilinen ve kullanılan bir kadim sembol. Ona ikimizin binmiş uçuyor olması ise çok anlamlı. Bu bizim bütünleşme çabamızın bir sembolü olmalı. Uçmak ise, her zaman özgürleşme anlamındadır. Bu da aynı haç gibi kadim bir sembol. Etti iki. Sen aşağıya bakıyorsun, toprağa, ben yukarı bakıyorum, göğe, bu da karşıt çifti olduğumuzu ve senin dünyevi benim ise uhrevi tarafı temsil ettiğimi anlatıyor. Eh, senin fizikçi olduğunu benim de psikolog olduğumu düşünürsek, zaten bunun öyle olduğunu ikimiz de biliyoruz. Etti üç. Bir de sırtlarımız birbirine dayalı, yani yüz yüze bakmıyoruz, ben uzun kola sen kısa kollara tutunuyorsun. Her birimizin zıtların birer kutbunda olduğumuzu çağrıştırmıyor mu? Bu da ruhlarımızdaki karşıtların giderilmesi çabasının henüz başında olduğumuzu, daha doğrusu zıtları kabul aşamasında olup henüz onlarla yüzleşmeye başlamadığımızı anlatıyor olmalı. Çırılçıplak olmamıza gelince, o da doğayla en uyumlu hâlimizi gösteriyor ki son bir ayda yaşadıklarımızı düşünürsen çok anlamlı geliyor." dedi. Sonra küçük bir kahkaha atarken "Bir rüyada üç kadim sembol. Maşallah. Bir başladın pir başladın Gabriel." diye konuştu.

Gabriel bir şaka yapmayı düşündü ama kafasına takılan şeyi sorma ihtiyacı ağır basınca hemen vazgeçti: "Bütünleşme derken seksten bahsetmiyorsun herhâlde?"

Sofia ciddi bir sesle "Onu da kapsayan çok daha geniş bir şeyden bahsediyorum. Aslında buna *bir bütün oluşturma amacıyla karşıtların birbirinde birleşmesi* anlamında *bireyleşme*[9] ya da *tekleşme* demem gerekir. Daha önce konuştuğumuz gölgeyle yüzleşmeyi hatırlarsan hani insanın kendi karanlığını kabul edip onun yönlendirmelerinden kurtulmaya çabalaması bireyleşmenin ilk aşamasıdır demiştim. Bilinçdışının bilince çıkarılması meselesi hatırladın mı?" diye sordu.

Gabriel kuruca "Evet." diye cevap verince Sofia kaldığı yerden devam etti: "Tamam. Bu bireyleşme, tekleşme, bütünleşme ne dersen de işte, bununla haç arasında bir ilişki var bence. Asıl onu

9 Bireyleşme: Bütünleşme, tamlaşma olarak anlaşılmalıdır. Analitik Psikoloji'de bireysel kişiliğin gelişimini hedefleyen psikolojik farklılaşma sürecidir. →MNB (Bireyleşme)

yorumlamaya çalışalım. Şimdi haç Hristiyan inanışında, günahkâr insanların Baba Tanrı tarafından affedilmesi için Hazreti İsa'nın üzerinde ölerek kendini feda ettiği şey. Bu yüzden pek çok Hristiyan'ın bilincinde, bireyin şahsi kaderine boyun eğişini sembolize eder. Bu açıdan haça binip uçmak bu kadere isyan etmenin, yani prangalarını kırmanın veya bütünleşmenin sembolü olmalı. Aynı zamanda bilinçdışının bilince çıkarılmasıyla sağlanacak özgürleşmenin müjdecisi."

Gabriel güldü. Keyifli bir sesle "Al işte aynen dediğim gibi oldu. Rüyayı deftere yazarken bu ne saçmalık diye düşünmüştüm, şimdi ise ağzım açık dinliyorum. Aslında sorduğum sorunun cevabını alır gibi oldum. Herhâlde herhangi bir insanın rüya yorumu yapabilmesi için din, mitoloji, tarih, felsefe falan bilmesi gerekiyor yoksa magazin gazetesi köşesinde tabircilik oynamaktan ileriye gidemez." dedi.

Sofia gülümserken "Bakalım başka ne bulacağız. Biraz yoğunlaşalım." dedikten sonra elinde tuttuğu elmayı bir iki kere elinde zıplattı sonra "Ah, tabii ya. Haçın dört köşesi olduğunu unutmayalım. Burada bir *Dörtlülük*[10] arketipi var." diye konuştu.

Sofia konuşmaya devam edemedi çünkü Gabriel aniden ellerini şaklattı. "Hah, işte, günlerdir aklıma takılan bu bir şeyi atlamış olduğum hissinin nedenini sonunda buldum bak. Bu *dörtlülük* dediğin şey bana anlatmaya söz verdiğin dört göz, dört kulak, dört el meselesi değil miydi?"

Sofia bir kahkaha attı ve "Evet oydu ama pes yani. Bir ay önce konuştuklarımızın detaylarını nasıl aklında tutuyorsun bilmem." dedi.

"Hatırlarım ben ama dur bakayım sen *Dörtlülük* arketipi mi dedin? Arketip öyle mi? Doğru mu duydum? *Dörtlülük* bir arketip mi yani?"

Sofia ciddi bir sesle "Doğru duydun. Aynı diğer sayılar gibi dört sayısı ve ondan sudur eden *dörtlülük* de evrenin hemen hemen her yerinde görülen bir arketiptir. Rüyalarımızda merkezde bulunan bir çemberle birleşmiş dört ya da üç köşeli şekillerin, mesela kare ya da üçgenin etrafını saran ya da onları kapsayan en dıştaki büyük daire olarak kendini gösterir. Üstünde biraz düşünürsen *dörtlülüğün*

10 Dörtlülük: Quaternité (Fr.) Katernite okunur. Analitik Psikoloji'de evrensel bir arketiptir. →MNB (Dörtlülük)

hayatımıza sandığımızdan çok daha fazla müdahale ettiğini görürsün." diye cevap verdi.

"Müdahale derken neyi kastediyorsun?"

"İlk konuştuklarımızı hatırlarsan, farkında olmadığın bir anda ağzından dökülen kelimelerin her zaman çok önemli olduklarını söylemiştim. Nedenini hatırlıyor musun?"

Gabriel gülümsedi. "Sınav mı yapıyorsun yoksa hatırladığımı gördüğünde beni öpmek için bir bahane mi bulmaya çalışıyorsun anlayamamakla beraber ben cevabımı vereyim, bu dil sürçmeleri bilinçdışından bilince süzülen ama bilincin farkına varamadığı şeyler olduğundan psikologlar bu durumu danışanlarının ruhsal sıkıntıları hakkında tarafsız bir bilgi edinmek için kullanırlar. Doğru mu?"

Sofia yüzünde bir gurur ifadesiyle kalkıp Gabriel'i öptükten sonra şöyle konuştu: "İşte bu bilinçdışının bilinci de atlayarak kendini dış dünyada ifadelendirme çabası, farkına varmasak da bazı konuların hayatımıza fazlasıyla müdahil olmasıyla sonuçlanıyor. Dört sayısı bunların içinde en yaygın olanı diyebilirim. Hadi bilmece bulmaca oynayalım. Bakalım neler çıkaracağız."

Sofia bir süre düşündükten sonra "Deyimler gayriihtiyari yani bilinçsiz bir şekilde halk diline girmiş kavramlar olduğundan doğrudan bilinçdışından gelen dürtülerle yaratılmışlardır diyebilir miyiz?" diye sordu.

"Öyle diyorsan…"

"Öyledirler ve işte bu nedenle önce, asırlar boyunca dilimize pelesenk olmuş ve içinde dört olan deyimlerden başlayalım diyorum. Ben Türkçe olanları sayayım sen Fransızca olanları düşün olur mu? Başlıyorum." dedikten sonra şöyle konuştu: "*Dört dörtlük, dört dönmek, dört elle sarılmak, dört gözle beklemek*, başka ne olabilir? Düşünelim hımmm, *dört bir bucağından gelmek, dört bir bucağına dağılmak, dört yanı deniz kesilmek, dört yanına bakınmak, dört başı mamur*, başka, ah, tabii ya, bak bunu seveceksin çünkü Fransızcası ile çok benzeşiyor *dört dörtlük giyinmiş olmak*."

Gabriel gülümsedi "*Être tiré à quatre épingles*'den bahsediyorsun herhâlde. Evet ilginçmiş."

"Bire bir tercümesi *dört dikiş iğnesinden çıkmış olmak* gibi bir şey olmalı herhâlde. Başka neler olabilir? Ben ilk aklıma geleni söyleyeyim

sen devam et. *La semaine des quatre jeudis* olur mu? Bire bir *dört perşembenin haftası* olarak tercüme edersek, bizim çıkmaz ayın son çarşambası yerine kullanabileceğin bir deyim. Hiçbir zaman gerçekleşmeyecek bir şey için kullanılır."

Gabriel "Birkaç tane de ben buldum. *Se mettre en quatre, se saigner aux quatre veines, un de ces quatre, ne pas y aller par quatre chemins, dire ses quatre vérités, aux quatre coins du monde.*"[11] diye konuştu.

Sofia gülümseyip gururlu bir sesle "Eh bre maşallah! Bir de lisanım zayıf diyordun. Şimdi bunları inceleyelim. Mesela neden dört dörtlük giyinmiş olmak deriz de üç üçlük ya da beş beşlik demeyiz? Üstelik sadece Türkçesinde değil aynı anlama gelen Fransızcasında da tesadüfe bak, dört sayısı var. *Être tiré à quatre épingles* değil miydi? Yani dört dikiş iğnesinden çıkmış olmak, peki neden iki ya da altı iğneden değil de dört iğneden çıkıyor? Ya da neden dört perşembesi olan hafta derler de üç, beş ya da yedi demezler?" diye konuştu.

Gabriel başını sallayıp "Sen şimdi arketipin etkisi yüzünden diyeceksin." dedi.

Sofia sesli güldü. Kinayeli bir sesle "Bir ay önce bu noktada 'Dur dur dur ispaaat ispaaat' diye bağırmaya başlamış olurdun. Yumuşamaya başladın galiba." diye cevap verdi.

Gabriel şakacı bir bakış fırlatırken "O açıdan bakarsan beni her anlamda yumuşattığın tartışmasız bir gerçek sevgilim." dedi.

Sofia ciddiyetle "Bak Gabriel, az önce saydığımız tüm o deyimlerde dört sayısının kullanılması için hiçbir mantıklı neden yok. Dörtleri üç, beş ya da sekiz ile değiştirsek dahi bir fark oluşmaz çünkü oradaki dört, bilinçli olarak kullandığımız bir rakam değil, tamamen gayriihtiyari içsel bir zorunluluğun ürünü. Bu nedenle Türkçede olduğu kadar Fransızca deyimlerde de kendine yer buluyor. Aslında tüm diğer dillerde de durum hemen hemen aynı çünkü evrensel bir arketip olan dörtlülüğün kendini ifadelendirme çabasından başka bir şey değil." dedi.

---

11 *Se mettre en quatre* (dört kişi toplanmak) elinden geleni yapmak, *Se saigner aux quatre veines* (dört damarından kanamak) fedakârlık yapmak, *Un de ces quatre* (bu dördün birinde) günlerden bir gün ya da yakın zamanda, *Ne pas y aller par quatre chemins* (dört yoldan gitmemek) doğrudan hedefe gitmek, *Dire ses quatre vérités à quelqu'un* (dört gerçeğini söylemek) birine hakkındaki doğruları söylemek, *Aux quatre coins du monde* (dünyanın dört köşesinde) mümkün olan her yerde anlamında kullanılan deyimlerdir.

Gabriel ciddi bir sesle "Çok çabuk sonuca vardın. Bu genellemeni destekleyecek başka verilerin olduğunu umarım." dedi.

Sofia aynı ciddiyetle "İstemediğin kadar var. Önce senin de içine doğduğun din olan Hristiyanlıktan başlayalım. İncil'in dört evangelist tarafından yazılmış dört yorumu var. Bunlara gospel derler. Şimdi onlarca yorumu varken Roma Kilisesi'nin bunları dörde indirgeyip sinoptik olarak kabul etmesi biraz tuhaf değil mi? Kilise üç ya da beş sinoptik İncil kabul edemez miydi? Gelelim İslam'a. Orada da mesela Sünnilerin Hanefi, Maliki, Şafii ve Hanbeli olmak üzere dört mezhebi var. Peygamber'in ölümüyle başlayan hadis yorumlaması neden sadece dört mezheple son bulmuştur? Neden üçte kalmamış ya da beş olmamıştır? Üstelik konu Hristiyanlıktan binlerce yıl önce başlamış bak, kadim Mısır'da Horus'un dört oğlu ile birlikte çizildiği birçok yazıt mevcut." dedi.

Gabriel güldü. "Dört evangelist karşısında dört imam. İlginç bir rastlantı."

"Ne rastlantısı? Sadece mezhep kurucuları tutmuyor, mesela dört Hristiyan evangelist karşısında dört İslam halifesi olmasına ne demeli?"

"Onlar da mı dört tane?"

"Evet. Bir de melekler tutuyor."

"Hangi melekler?"

"Her iki dinin de baş melekleri dört tane. Türkçe isimlerini sayayım. Mikail, İsrafil, Azrail, Cebrail. Bu sonuncu sende bir şey çağrıştırdı mı?"

Gabriel ağzı yarı açık kalakaldı. "Gabriel'in karşılığı Cebrail mi yoksa?"

Sofia kısa bir kahkaha ile "Aynen öyle. Sana bir baş meleğin adını koymayı hangi ebeveynin düşünmüşse artık ne yaptığını hiç bilmiyormuş." deyiverdi.

Gabriel büyük bir kahkaha attı. "Doğrusunu istersen sana Sofia adını koyan benimkilerden çok daha ileri görüşlüymüş. Onun hikmetinden olsa gerek baksana daha kırkına basmadan bilge kesildin başımıza."

Sofia'nın yüzünden bir gölge geçti. Gözlerini iki büyük köknarın arasından seçilen ufka dikmiş bakarken "Annem beni doğururken

ölmüş. Adımı babam koymuş." diyebildi. Durumu fark eden Gabriel konuyu değiştirmesi gerektiğini hissedip şöyle konuştu: "Örnekleri hep uhrevi konulardan seçmek yerine bir de benim uzmanlık alanımdan bir şeyler bulsan diyorum."

Kapıldığı dalgınlıktan hâlâ tam kurtulamamış olan Sofia "Einstein, zaman." diye geveledi.

Şaşıran Gabriel "Einstein mı? Zamanın nesi?" diye sordu.

Sofia tekdüze bir sesle "Uzaydaki herhangi bir cismin yerini belirlemek için kullanılan üç boyutlu koordinatlar eksenine dördüncü boyut olan zamanı eklemişti." diye cevap verdi.

Gabriel delici bakışlarını Sofia'ya dikti. Ciddileşmiş renksiz bir sesle "Doğru." dedikten sonra kuruca sordu: "Başka?"

Sofia aynı renksizlikle cevap verdi: "Dört kuvvet."

Gabriel silik bir sesle "Bunu söyleyeceğinden neredeyse emindim." dedikten sonra yere baktı.

Sofia aldırmadı. "Evreni oluşturan temel kuvvetler dört tane değil mi? Bakalım doğru sayabilecek miyim? Birincisi atom çekirdeğindeki güçlü nükleer kuvvet, sonra elektronu çekirdeğin etrafında tutan zayıf kuvvet, etti iki."

Sofia biraz düşündükten sonra "Evet, elektromanyetik kuvvet ve hepsinden zayıf olan kütle çekimi kuvveti. Dört etti değil mi?" diye konuştu.

Teslimiyet duygusunu saklamakta hiçbir beis görmeyen Gabriel yarı şaşkın başını salladı. Bitkin bir sesle "Bir ay önce psikoloji ile fizik arasında ortak bir alan olduğunu tahmin bile edemezdim. Şimdi ise zannedilenden daha derin bir ilişkinin varlığını kabul etmek zorunda kaldığım bir noktaya gelip dayandım." diye konuştu.

Sofia ciddi bir yüz ifadesiyle son darbesini vurmaya hazırlandı. Sakince "Söylememe gerek yok herhâlde. Biz karbon bazlı organizmalarız. Karbon olmasaydı biz de olmazdık." dedi.

Gabriel bezgin gözlerini kaldırıp "Karbon, evet." diyebildi.

Sofia ısrar etti: "Karbon Gabriel."

Gabriel çoktan beyaz bayrağı çekmişti. Bezgin bir sesle "Anladım. Karbon. Organik kimya değil mi? Çok iyi anladım. Canlı organizmaların

yapı taşı karbon atomu dört bağ ile molekül oluşturur demek istedin. Merak etme anladım." dedi.

Hâline üzülmeye başlamış olan Sofia şefkatle "Kuantum Fiziği'nde dörtlülüğü çağrıştıracak bildiğin başka benzerlikler var mı?" diye sordu.

Gabriel "Aslında var gibi." diye cevap verdi.

Sofia sırtını sedire dayarken neşeyle "Hadi bakalım, öğretmenlik sırası sende." dedi.

Gabriel "Daha önce aklıma gelmemesi normal olan ama şimdi bu konuştuklarımızdan sonra, Kuantum Fiziği'nin kurucu babalarından Wolfgang Pauli'nin keşfi olan *Pauli dışlama ilkesinin* dörtlülükle bir ilişkisi olabileceğini seziyorum. Kuantum Mekaniği'nin[12] temellerinin atıldığı ilk yıllarda, bir atomda bulunan elektronun durumu üç tane kuantum sayısı ile -baş kuantum sayısı, orbital kuantum sayısı ve manyetik kuantum sayısı- gösterilirken, Pauli'nin bu keşfiyle birlikte spin yani elektronun kendi etrafında dönmesinin dördüncü kuantum sayısı olduğu kabul edilmiştir. Böylece Bohr atom modeli ve Kuantum Mekaniği'nin kuruluştaki temel eksikliklerinden biri giderilmiş ve nasıl diyeyim, hımm, teori daha istikrarlı, daha bütünleşmiş hâle gelmiştir." diye konuştu.

Sofia gerçekten büyük bir içtenlikle güldü. Müthiş keyiflendiği belliydi ama bir şey demedi. Gabriel "Ne?" diye sordu. Sofia sırıtmaya devam edince Gabriel üsteledi "Ne oldu? Öğretmenliğimi mi beğenmedin?"

Sofia hâlâ sırıtırken "Yok, yok. Çok beğendim de anlatırken kullanmayı seçtiğin terim ve isimler o kadar anlamlı ki. Tesadüf diye bir şey olmadığı kesin ötesi kesin." diye cevap verdi.

Gabriel "Ne demişim yine?" diye sordu.

Sofia "Aynen şöyle dedin: Wolfgang Pauli'nin keşfi olan *Pauli dışlama ilkesinin* dörtlülükle bir ilişkisi olduğunu seziyorum. Sevgili bilim insanı sen seziyorsun öyle mi? Sana da ilginç gelmedi mi?" diye cevap verdi.

Gabriel gülümsedi. "Eee ne olmuş?"

---

12 Kuantum Mekaniği: Madde ve ışığın, atom ve atomaltı seviyelerdeki davranışlarını inceleyen bilim dalıdır. →MNB (Kuantum Mekaniği)

"Bir de teori daha istikrarlı, daha bütünleşmiş hâle gelmiştir dedin. Bütünleşmiş öyle mi? Neden daha doğru ya da daha kesin değil de bütünleşmiş?"

Gabriel elini salladı. "Bence kelimeler üzerinde bu kadar takılman yanlış. Her telaffuz ettiğim kelimenin bilinçdışının derinliklerinden fışkıran yönlendirmeler olduğunu söylemen çok tutarlı değil."

Sofia ciddi bir sesle "Peki, tamam. Bunu sana ispat edeyim. O zaman bana şu Kuantum Mekaniği'nin kurucularını bir saysana."

"Sayarım da ne yapacaksın?"

"Sen say."

"Kolay. Max Planck, istemese de Albert Einstein, Niels Bohr, Werner Heisenberg, Erwin Schrödinger, Max Born, John von Neumann, Paul Dirac, Arnold Sommerfeld[13], Wolfgang Pauli[14], Louis de Broglie, bunlar ilk aklıma gelenler ama epeyi bir daha var."

Sofia hınzır bir bakışla sordu. "Peki, dörtlülüğe örnek vermek için, bu kadar kurucu baba arasından bula bula Wolfgang Pauli'yi mi buldun?"

Gabriel şaşırdı. "Neden? Pauli'nin diğerlerinden farkı ne?"

"*Pauli etkisi.*"

"Pauli etkisi mi?"

"Evet."

"Pauli etkisi diye bir fizik kavramı yok ki?"

Sofia büyük bir kahkaha attı. Keyfini açıkça belli eden bir sesle "Fizik kavramı değil zaten." diye cevap verdi.

Gabriel şaşkın şaşkın "E, ne peki?" diye sordu.

"Fiziksel bir fenomen."

"Fenomen mi? Nasıl yani?"

"Basbayağı fiziksel bir fenomen işte. Fenomen derken Pauli etkisinin nasıl oluştuğunu yani nedenini bilmediğimizi anlatmak istedim."

"O kadarını anladık canım. Neymiş peki bu fenomen?"

---

13 Arnold Sommerfeld →MNB (Arnold Sommerfeld)

14 Wolfgang Pauli →MNB (Wolfgang Pauli)

Sofia şaşırmış gibiydi. “Gerçekten bilmiyor musun?”

“Evet. En ufak bir fikrim yok.”

“İlginç. Mesleğinin en şamata mevzularından biridir de. Aslında anlatması çok kolay, Wolfgang Pauli ne zaman bir laboratuvara girse ortamda bulunan deney aygıtlarını bozardı.”

Gabriel şaşkın bir yüz ifadesiyle “Hadi canım. Nasıl bozardı?” dedi.

“Hiçbir şey yapmadan bozardı işte. Aygıtlar kırılır ya da dökülür, bir şekilde işlevsiz hâle gelirdi işte.”

“Daha neler. Hem de aletlere dokunmadan öyle mi?”

Sofia güldü. Muzip bir sesle “Evet. Ortamda bulunması yeterliydi. Bir keresinde Amerika’da bir siklotronu[15] bozduğu bile olmuştur.” diye cevap verdi.

“Siklotronu mu?”

Sofia küçük dilini göstermeye çalışıyormuşçasına gülerken “Evet. Yanılmıyorsam Princeton Üniversitesindeki olmalı.” diye cevap verdi.

Gabriel şaşkınlıkla “Koca siklotronu mu bozmuş?” dedikten sonra alaycı bir sesle “Yok be sen de! Şehir efsanesi olmasın?” diye sordu.

“Ne efsanesi Gabriel. Dinle bak, bu etki laboratuvar malzemeleriyle sınırlı değildi. Pauli’nin bulunduğu ortamda otomobillerin aniden durduğu, bisikletlerin lastiklerinin patladığı, motosikletlerin yandığı olaylar rapor edilmiş.”

Gabriel inanmaz gözlerle “Onun yaptığı ne malum peki?” diye sordu.

Sofia’nın çok eğlendiği aşikârdı. “Yahu bir kerelik olaylar değil ki bunlar. Sadece onun bulunduğu ortamlarda tekrarlanan sürekli vakıalar olunca ünü almış yürümüş. Bütün meslektaşları, özellikle deneysel fizikçiler, bu özelliğinin farkında olduklarından onu laboratuvarlarından uzak tutmaya çalışmışlar, hatta çok yakın arkadaşı olan Otto Stern, onun laboratuvarına girmesini yasaklamış.” diye cevap verdi.

Gabriel kulağını çekiştirirken “Vay canına. Ben bunları nasıl bilmem?” dedi.

Sofia Gabriel’in şaşkınlığını görüp keyiflenince çıtayı yükseltmeye karar verdi. Hınzırlık kokan bir sesle “Hatta Pauli etkisinin oluşması

---

15 Siklotron bir çeşit atom parçacık hızlandırıcıdır.

için şehirde bulunmasının dahi yeterli olduğu bazı olaylar rapor edilmiştir." dedi.

Gabriel çığlık atarcasına "Aaaa, yok canım, bir de alay mı ediyorsun şimdi?" diye konuştu.

Sofia'nın keyfine diyecek yoktu. Önce kıkır kıkır güldü sonra şöyle devam etti: "Dur anlatayım. Göttingen Üniversitesi fizik laboratuvarında bulunan çok pahalı bir ölçüm aleti hiçbir neden yokken çalışmaz hâle gelince üniversitenin idarecisi olan James Frank, o sırada Zürih'te bulunan Pauli'ye esprili bir mektup yazarak bu sefer olanlardan sorumlu olmamasına sevindiğini bildirir. Mektup iki hafta sonra geri gelir çünkü Pauli Kopenhag'a gitmek üzere oradan ayrılmıştır. Sonradan ortaya çıkan bir gerçek, Pauli etkisinin yadsınamaz olduğunu en şüpheci akıllara bile kabul ettirecektir: Ölçüm aletinin bozulduğu saatlerde Pauli tren değiştirmek üzere üniversiteye pek de uzak olmayan Göttingen garında bulunmaktadır."

Gabriel elini alnına vurdu. Meraklı bir sesle "Vay canına. İnanılmaz bir hikâye bu. Peki, kendisi bu işe ne diyordu?" diye sordu.

"Etkiye inandığını ve çok eğlendiğini yakın arkadaşlarına defalarca itiraf etmişti. Asistanına göre olayın oluşmasından hemen önce kendini nahoş bir gerginlik içinde bulurmuş, sonra, yani gerçekleşme anında, tuhaf bir özgürleşme hissi ile bir boşalma ve ardından hafiflik hissedermiş."

Gabriel kulağını çekiştirirken "Deha bir fizikçinin bile açıklamakta zorlanacağı şeyler yaşıyormuş. Gerçekte neler düşünüyordu acaba? Bu olaylara nasıl bir bilimsel açıklama getirdiğini merak ediyorum doğrusu."

Sofia gülümsedi. Ciddiyetle "Evet haklısın. Bu etki, mesela mahalle papazının başına gelse açıklanması çok daha kolay olurdu değil mi? Ama akıl hiyerarşisinin en tepesindeki bilim insanlarından birinin başına gelince mutlaka dört başı mamur, tırnak içinde söylüyorum, bilimsel açıklamaya ihtiyaç duyuyoruz. Oysa her iki durumda da gerçek değişmez. Psikokinetik bir anomali ile karşı karşıyayız." diye konuştu.

Gabriel bir kahkaha attı. "Tabii bir de papazın hayal gördüğünü iddia etmek her zaman daha kolaydır. Mantıklı bir açıklama

bulunamazsa problem, büyük bir bilim insanının aksine hayal görme ruhsatı olan papazdadır." dedi.

Sofia gülümsedi ama erkeğinin yere sabit baktığını fark edince cevap vermedi. Gabriel, mesleğinin devlerinden biri olan Wolfgang Pauli ile ilgili bildiklerini hatırlamakla meşgulken aklına Esliba Caspal düştü. Durup dururken, daha üniversitenin birinci sınıfında okuyan bu dâhi öğrencinin interaktif konferansının son sorusuna verdiği cevabı hatırlamıştı. Hiç şüphe yok ki 'Şimdilik yok ama bir gün 1/137'nin anlamını çözersem olabilir.' demişti. Gabriel ona diyecek söz bulamamıştı çünkü bunu biliyor olup sorusuna cevap verirken kullanmasına şaşırmıştı ve öğrencilerin alkış ve bağırışları arasında konu kaynayıp gitmişti. Şimdi aklına gelen bu olayla, Sofia'ya anlatmak için can attığı Pauli'nin 1/137 sayısına olan takıntısını ilişkilendirmenin tesadüf olamayacağını düşünmeden edemedi.

Kardeşlerimizin, bilimlerden hiçbirine düşman olmamaları, hiçbir kitabı hor görmemeleri, mezheplerden hiçbirine önyargı ile bakıp bağnazlığa düşmemeleri gerekir. Zira bizim görüş ve inancımız bütün mezhepleri kapsar ve bütün bilimleri kuşatır. Bizim bilimimiz, başlangıcı ve sonu, gizliliği ve açıklığı bakımından hepsinin tek bir ilke, tek bir neden, tek bir evren ve tek bir ruhtan oluşmaları dolayısıyla, duyulan (mahsus) ve kavranan (makul) tüm varlıkların incelenmesidir.

İhvân us-Safâ – Arınmışlık Kardeşleri
Resâ'il
X. yy.

Arınmışlık Kardeşleri

Yaklaşık beş saattir Anadolu'nun tozlu yarı asfalt yollarında Hititlerin Tyana olarak anılan antik başkenti Kemerhisar'a kavuşmaya çabalayan Mercedes Vito'nun şoförünün yanında oturmakta olan Mir Kemal Kâmil, kafasını çevirip en arka koltuğa uzanmış kestirmekte olan tilmizine baktı. Çok değil daha beş altı yıl önce, henüz yirmili yaşlarının ortasındayken bir mertebe daha yükselmeyi hak etmiş bu genç dâhinin erginlenme[16] kuttörenini[17] yönetirken kendisi de sadece cehaletten temiz bir kardeşti. Bugün ise Ahyâr Meclisi'nin başı bir hüccet[18] olarak yeni bir kuttöreni için aynı dergâha dönüyordu. İzlendiğini hisseden tilmiz gözlerini açıp yattığı yerden şöyle bir doğruldu ve başını kaldırıp camdan dışarı baktı. Kırpıştırdığı göz

16 Erginlenme →MNB (İnisiyasyon ya da Erginlenme)

17 Kuttöreni: Din, tapınma, büyü ya da erginlik ve geçiş dönemleriyle ilgili olarak düzenlenen geleneksel tören.

18 Hüccet: Seçkin âlimlere verilen san. Hüccet bir bâtını inançlısının ulaşabileceği son seviyedir. Hakikat kapısı da denir.

kapakları arasından on yılını geçirdiği çevreyi tanıyınca boğuk bir sesle "Gelmek üzereyiz." dedi.

Mir Kemal hafifçe başını salladı. Konuşmayı daha çocukken bile hiç sevememişti. Aradan geçen yılların esmer yüzüne yamadığı derin kırışıklıklarla hiç beyazlaşmamış kuzguni siyah gür saçlarının yarattığı tezat, bu suskunluğuna müthiş gizemli bir hava eklemişti. Yine de Mir Kemal'in en etkileyici tarafı bir yılanı kıskandıracak kadar dehşetli bakan gözleri olsa gerekti. Sırf bu nedenle onunla göz göze gelme cesareti gösterenlerin bir elin parmaklarını geçmediğini söylememiz gerekir.

Adını antik şehirden alan Tyana caddesine saptıklarında sallantı birden kesildi. Nihayet caddenin sonundan Nihat Timur Bulvarı'na doğru sağa döndükten birkaç dakika sonra şehrin suyunu sağlayan eski Roma havuzunun kalıntılarına ulaştılar. Mir Kemal şoförün sağ omzuna hafifçe dokunup ilgisini çekti ve ilerideki bir sokağı işaret ettiğinde araç yavaşlayıp sola döndü. Üç dakika sonra dergâh olarak kullanılan geniş çiftlik evine varmışlardı. Tekkeden daha büyük ama hankâh olamayacak boyuttaki yapı, işlevi dikkate alındığında pekâlâ bir âsitâneydi. Zira dört asırdır tarikata kabul edilen tüm kardeşlerin ilk eğitimleri burada tamamlanırdı. Çevre halkının saygıyla karışık merakı yetmiş yıl kadar önce garip bir olay sonrasında tamamen bastırıldığından hiç kimse burada olup bitenler hakkında soru dahi sormaz olmuştu. Rivayete göre, o yıllarda yörede kaymakamlık yapan işgüzar bir zatın yönlendirmesiyle dergâha casus olarak sokulan bir delikanlı hemen iki gün sonra hastalanmış ve sanrılar görmeye başlamıştı. Daha sonra pul pul dökülen cildine bir de çok fena kaşınan bir cilt kızarıklığı illeti eklenen bu gencin, yemin billah ederek dergâhta geçirdiği iki gün boyunca ağzına su almadığını söylemesiyle, fikir kimden çıktıysa artık, başına gelenlerin 'tövbe' şeytani bir iş olduğu ve dergâha izinsiz girenlerin lanetleneceği dedikodusu hızla yayılmış, o günden sonra bu kargışlı yeri yok saymak yerel halkın öncelikli düsturu olmuştu.

Arabanın durmasıyla birlikte demirden yapılmış büyük kapı neredeyse yüz yıldır yapmayı alışkanlık hâline getirdiği gibi çığlık atarcasına gıcırdadı. Sesin geldiği yöne bakan Mir Kemal ve tilmizi, ihtiyar Harun'un sıcak bakışlarıyla karşılaştı. İhtiyar eğilerek selam verirken en saygılı sesiyle "Hoş geldiniz, sefalar getirdiniz, buyurun,

buyurun." dedi. Mir Kemal dağıtmakta pek cimri olduğu gülücüklerinden birinin eşliğinde başıyla selamı alırken "Harun nasılsın, iyi misin?" diye sordu. Mir Kemal'in sesini duymaktan büyük onur duyan ve bunu gizlemekte hiçbir sakınca görmeyen Harun "Mirim, Allah senden razı olsun, iyiyim, iyiyim, sağlığına duacıyım, buyurun, buyurun." dedi.

Demir kapıyı geçip tek katlı küçük binaların çevrelediği üç büyük ağacın, bir üçgenin üç noktasını işaretler gibi arzıendam ettiği geniş avluya girdiklerinde tilmizin yüzünde bir gülücük belirdi. Artık Paris'te parmakla gösterilen bir öğrenci olsa da on beşinden gün aldığında girip, tüm delikanlılığını geçirdiği bu dergâh gerçekte onun evi sayılırdı. Avluya açılan biri büyük diğer ikisi küçük üç binanın her birinde biriktirdiği hatıralarını düşünürken ana kapıdan dergâha adım attığında, huşu uyandıran tütsü ve kuru odun kokusunun etkisiyle merkez divanı onu kendinden aldı. İşte beş yılını sessizlik içinde geçirdiği suskunlar divanı, az ötede günde sekiz saat tartışanları dinleyerek eğitim aldığı muhabbet divanı, yaz kış demeden her sabah ve akşam soğuk suyla yıkandığı kuyunun yanındaki açık hava abdestliği ve en nihayetinde İhvân'us-Safâ'nın el yazması elli iki cilt risalesinin, onları İbn-i Sina'nın eserleriyle birlikte gizlice toplayarak 1050 yılında yakılmaktan kurtaran Endülüslü düşünür Müslime'nin bronzdan bir büstünün nezaretine bırakıldığı mârifetullâh kütüphanesi.

Tilmiz "Mir Kemal kardeşim, hoş geldin, sefalar getirdin." diyen davudi sesi işittiğinde içinde kendini kaybettiği hatıralardan sıyrıldı. Hızla sesin geldiği yöne çevirdiği bakışları dergâhın büyük üstadı El-Mukaddasî'yi bulduğunda, sanki yıllarca onun gözetiminde eğitim görmemiş gibi yine şaşırdı. Gerçi kim olsa şaşırırdı çünkü üstat iki metre sekiz santim boyunda yüz altmış kiloluk bir devdi. İranlı olmasına rağmen omuzlarına gelen dalgalı saçları ve neredeyse bir buçuk karış uzunluğunda gür sakallarıyla Cermen Tanrısı Wotan'ı çağrıştırdığı için, onunla yaşanan ilk deneyim her zaman tedirgin edici olurdu. Tilmizin saygılı sessizliğini Mir Kemal'in ender duyulan sesi kuşattı: "Üstat kardeşim, hoş bulduk, bir kuttöreni için yine bir araya gelmekten bahtiyarım, üç beş yılda zar zor bir tanesi bu mertebeye erişebilirken, bu sene üç talebe kardeşimizin erginlenecek olması ne büyük başarı, öncelikle seni tebrik ederim." dedi.

Üstat saygıyla başını eğerek takdirleri kabul ettikten sonra "Mir Kemal kardeşim, her sene daha fazla talebenin suskunlar mertebesini başarıyla tamamlamasının altında yatan nedenlerden pek azı bizle ilgili olsa da takdirine mazhar olmak büyük onur, Allah senden razı olsun." diye cevap verdikten sonra tilmizin saygıyla bir adım geride beklediğini fark edince kocaman yüzü aydınlandı. Fırıncı küreğini andıran iki elini ona doğru uzatırken "Esliba kardeşim, benim dâhi talebem, hoş geldin, sefalar getirdin, yine de arayı bu kadar uzatmandan şikâyetçiyim haberin olsun." diye konuştu.

Esliba kendisine uzanan eli öpüp alnına götürdü. "Üstadım hoş bulduk, Fransız tedrisatının zorluğu malumunuz, üniversitede derslerden başımı kaldıracak zaman bulamıyorum, Paris'teki diğer görevimi de biliyorsunuz, ikisi bir araya gelince bana hiç boş vakit kalmıyor yoksa hem sizi hem de bu dergâhı düşünmediğim gün yok." diye cevap verdi.

Üstat El-Mukaddasî koca gövdesi içinde kaybolucaya kadar Esliba'ya sarılırken "Bizi her gün düşündüğünü elbette hissediyoruz sadece seni görmeyi özledik." dedi. Bir adım mesafeden onları seyretmekte olan Mir Kemal "Esliba'yı çok özlediğin anlaşılıyor. Gerçi yeni talebe onu unutturacak gibi." diye takıldı.

Üstadın yüzünde güller açtı. Heyecanlı bir sesle "Mirim bilirsin ki hayatım boyunca çok şey gördüm geçirdim ama inan, böylesine ilk defa rastlıyorum. Esliba kardeşin yetenekleri onunkilerden farklı, daha geniş bir alana yayılıyorlar, nasıl anlatsam, daha seyreltik, oysa bununkiler tek bir noktada yoğunlaştığından müthiş bir kuvvet içeriyorlar. İçindeki çocuğu öldürmeden naif hâllerini denetim altına alabilirsek, evelallah Efendi Djü-dschi'yi gölgede bırakacak bir Ruhçu yetiştireceğiz. Tanımanızı çok isterim." diye konuştu.

Mir Kemal başını salladı. Ağır ağır "Esliba kardeşi ondan yanımda getirdim zaten, ama şimdi dinlenmemiz lazım. Yarın büyük bir gün olacak." dedi.

Bilim fiziksel olmayan fenomenleri de incelemeye başladığı gün, sadece 10 yıl içinde, var olmaya başladığından bu yana geçmiş tüm yüzyıllar boyunca gösterdiğinden çok daha fazla gelişme gösterecektir.

Nikola Tesla
Sırp kökenli Amerikalı mucit, elektrik mühendisi,
makine mühendisi ve fütürist
XX. yy.

Anokhi Sizigy

Güneşin doğmasına on dakika kala çıktıkları avluda erginlenme töreninin başlamasını bekleyen, çıplak bedenlerine beyaz peştamallar sarılmış ıslak saçlı üç genç kardeş adayından en küçüğü yirmisine henüz basmıştı. Yirmi bir yaşında olan diğer ikisinin neredeyse yarısı kadar, bir buçuk metreye güç bela ulaşan boyu, cılız kolları ve çıkık elmacık kemikleri ile taş çatlasa on dört on beş yaşında gösteren, albino zannedilecek kadar beyaz tenli, suratı çillerle bezenmiş, kızıla çalan açık sarı saçlı tıfıl bir oğlandı. Aslında oğlandı dememizin nedeni dış görünüşünün daha çok oğlana benzemesiydi yoksa gerçekte erkek mi kadın mı olduğunu herhâlde hiçbir zaman öğrenemeyeceğiz. Bunun nedeni Anokhi'nin doğuştan hermafrodit olmasıydı. Yok hayır, ilk aklınıza geldiği gibi aynı anda hem erkeklik hem de dişilik organlarına sahip olarak doğmamıştı. Anlayacağınız çift cinsiyetli değildi. Tam tersine Anokhi'nin doğuştan hiçbir cinsel organı yoktu. Doktorlar durumu ailesine bildirdiğinde babasının onu hastanede terk edip sıvışmaya yeltendiğini, ancak annesinin ağır tehditleri ile durumu kabullendiğini biliyoruz. Sonrası sadece bir annenin katlanabileceği lirik bir fedakârlık hikâyesidir. Maalesef sadece on üç yıl sürebilmiş ve anlamsız ya da çok anlamlı bir araba kazası ile aniden son bulmuş bir mücadele. Babasının on üç yıl sonra bile durumu kabullenmekteki

sıkıntısı onun sık sık evde yalnız bırakılmasıyla sonuçlansa da Anokhi bu durumdan memnundu. Bunun nedeni istediği kadar kitap okuyup, en sevdiği etkinlik olan matematik problemleriyle uğraşmak için haylaz kardeşlerinin koşuşturup durmadığı sakin ev ortamına kavuşmasıydı. Doğrusunu isterseniz bu durum onun hayatını kurtarmıştı çünkü babasının onu almadan tüm aileyi gezmeye götürdüğü bu günlerden birinde olanlar olmuştu. O yer yatağının üzerinde bir matematik kitabına gömülmüşken sözde aile dostları olan yılan gözlü olduğu kadar akrep fikirli cadı karının biri destursuz eve dalıp tüm ailesini bir araba kazasında kaybettiğini söyleyivermişti.

13 yaşında cinsiyetsiz bir çocuğu kimsenin yanında istemeyeceğini düşündüyseniz Anokhi'nin kendini bir anda sokaklarda yaşar hâlde bulduğunu da tahmin etmişsinizdir. O da aç kalmamak için Benares sokaklarında fareler gibi yaşamak zorunda kalmıştı. Çaresizce bir oraya bir buraya sürüklendiği günlerde, öğrencilerin diğer insanlara nazaran daha yardımsever olduklarını fark edip bir parça ekmek ya da birkaç rupi koparabilmek için Benares Hindu Üniversitesi kampüsüne sığınmıştı. Her daim yeşil bu yerde, geceleri kendini kimselere göstermeden altında uyuyabileceği bir çalılık bulmak, her an tacize uğrayabileceği şehrin tekinsiz sokak aralarına oranla çok daha kolaydı. Sonra, çok ama çok sıcak bir yaz akşamı, insan boyunda çalıların sarmaladığı her zamanki köşesinde kıvrılıp uyumaya çalışırken, garip görünüşlü bordo yeşil entarisi içinde upuzun yaşlı bir adamın onu izlediğini fark etmişti. Normal şartlarda ardına bakmadan kaçması gerekirdi ama o gün kendini bir şekilde güvende hissetmiş ve yerinden kıpırdamamıştı. Adam hiçbir şey söylemeden bir dakika kadar gözlerinin içine bakmış sonra arkasını dönerek yürümeye başlamıştı. O da bir kedi gibi kıvrıldığı yerden kalkıp bilinçsizce onu takip etmişti. Merkez kütüphaneye vardıklarında adam onu bir banyoya sokup yıkanmasını işaret etmişti. Aylardır temiz su görmemiş bedeni ılık ılık akan duşun altında âdeta cuşuhuruşa varmıştı. Çıktığında yere açılmış yatağın üzerinde bulduğu temiz, hafif, bez geceliğin içinde uzun zamandır ilk defa sabaha kadar mışıl mışıl uyumuştu. Uyandığında gün çoktan ağarmıştı. Odadan dışarı attığı ilk adımda alt katta çalışan öğrencileri fark etmiş ve ancak o zaman bir kütüphanede olduğunu anlamıştı. İlgiyle etrafa bakınırken omzuna dokunan bir el onu yerinden sıçratmıştı. Ona gelmesini işaret eden tanımadığı genç bir

adamın peşinden konuşmadan gitmiş sonra kendini bir gece önce onu buraya getiren uzun adamın karşısındaki sandalyede oturur bulmuştu. Adam ağzını dahi açmadan ona bakmış, artık ne olmuşsa, o da doğduğundan bu yana yaşadıklarını bir çırpıda anlatıvermişti. Sonra adam önce saçlarını okşamış ardından onunla sakin sakin konuşmuştu. Söylediklerinden bazılarını anlamasa da adam konuştukça huzur bulmuş, sonunda sandalyesinin üzerinde tekrar uyuyakalmıştı. Gün alacakaranlığa çalmaya başladığında yine aynı odada uyanmış, küçük masanın üzerine bırakılmış yemekleri bir güzel mideye indirmiş, ardından rehavetten olmalı tekrar sızmıştı. O uzun adam, ertesi sabah güneş doğmadan odasına gelip ondan bazı isteklerde bulunmuştu. İşte ilk defa o an arkasına bakmadan kaçma ihtiyacı hissetmişti ama adam o kadar yumuşak ve içten konuşuyordu ki bir süre sonra korkusu hafif bir tedirginliğe dönüşmüştü. Aslında adamın isteklerini yapması kolaydı ama ya rahmetli annesi haklıysa? O zaman ne yapacaktı? Annesi hayattayken "Bak Anokhi, biricik yavrum benim. Tanrıların senden esirgedikleri karşılığında sana bahşettikleri bu özel yeteneği..." diye başlayan öğütlerinde eğer becerilerini başka insanlardan saklamazsa çok acı çekeceği uyarısını ısrarla tekrarlamış durmuştu. O da bir süre sonra bu yetenekleri yokmuş gibi davranmayı alışkanlık hâline getirmişti.

Ne yapacağına karar vermeye çalışırken, nedendir bilinmez, önce büyük bir kendine güven duygusuna kapılmış ardından da ani bir kararla adamın isteğini yerine getirmişti. İşaret parmağını hafifçe yukarı kaldırmış ve masanın üzerindeki kurşun kalem uçup karşı duvara çarptıktan sonra yere düşmüştü. Adam çok memnun olmuş ve eliyle incecik saçlarını okşamıştı. Ardından aynı şeyi cam bir şişeye yapmasını istemişti. Parmağın tekrar kalkmasıyla koca şişe yavaşça kıpırdamış ve kayarak masanın kenarından düşüp ahşap zeminde parçalanmıştı.

Bunun ardından olaylar çok hızlı gelişmişti. Bir tek günü boş geçmeyen dört aylık bir hazırlık döneminin ardından kendini bir sabah Tyana'daki dergâhta bulmuştu. Pandit'in kullandığı araçla havaalanına doğru yola çıkmadan önce onları uğurlamaya gelen Efendi Djü-dschi'nin gözlerinde bir damla yaş gördüğüne yemin etsek başımız ağrımazdı. Yemyeşil ve huzur dolu yeni çevresine hemen alışmıştı. Şüphesiz bu hızlı uyum sürecinin nedeni Üstat El-Mukaddasî'nin kol

kanat geren yârenliği kadar Efendi Djü-dschi'nin üç dört ayda bir aksatmadan yaptığı ziyaretlerdi. Sonunda, beş yıl sonra, on beş yaşına bastığı gün kendi isteğiyle başladığı tekâmül mücadelesinin ilk önemli eşiğini, işte burada, kendine hem analık hem babalık etmiş olan dergâhın avlusunda aşmak üzereydi.

Her şey birbiriyle ilişkilidir. Gök ve yer, hava ve su. Her şey ancak bir şeydir ne iki ne üç ancak bir. Birlikte olmadıkları yerde yalnızca tamamlanmamış bir eser vardır. Tıpkı gökyüzünde yıldızların olması gibi insanın içinde de yıldızlar vardır. Evrende hiçbir şey yoktur ki benzeri mikrokozmosta bulunmasın.

Aureolus Theophrastus Bombastus von Hohenheim
Alman-İsviçreli simyacı, felsefeci ve tıp doktoru
XVI. yy.

Suskunlar

Günün ilk ışıklarıyla, tertemiz iç çamaşırlarını giymiş, ustalık peştamalları bellerinde, pirüpak yıkanmış Mir Kemal ile Üstat El-Mukaddasî kapıda belirdi. Üstat talebelerinin yanına gidip sol yanlarında yerini alırken Mir Kemal iki adım mesafede tam karşılarına geçti. Grubun dört adım ilerisinde boynundan ayaklarına uzanan bembeyaz bir entari içinde, ihtiyar Harun sol elinde tuttuğu meşaleyi kaldırıp son heceleri uzata uzata:

"Dinleyin, dinleyin.
İlahlara hürmet,
İnsanlara sevgi,
Hayvanlara merhamet,
Suskunlara sabır." diye bağırdığı anda dergâhın muhabbet divanı kapısından ellerinde mum alevinde ısıtılmış ceylan derisi mazhar ve bendirleri olduğu hâlde çıkan sekiz bendirzen sessizce gelip talebelerin beş adım arkasında yere çöküp bağdaş kurdular. Bir dakika boyunca süren derin sessizliği Harun'un yanık çığırması deldi:

"İlahlaraaa, ilahlaraaa,
Güneşi ve ayı doğuranlaraaa,
Kendini boşlukla birleştiren tamlığaaa,

Günün en parlak ışığınaaa,
Deliliğin en derin gecesineee,
Yaratılışın varlığınaaa."

Harun'un susmasıyla beraber bendirzenler usul usul bendirlerini dövmeye başladılar. Önce, kalın parmaklarıyla mazharı dövmekte olan birinci bendirzenin *düm tek e tek ka* girizgâhına uyum sağlayan diğerlerinin sağa sola sallanan başlarına ahenkli bir şekilde inip kalkan kolları, Harun'un meşalesinin oynaşan ışığında bir görünüp kayboldu. Temponun kademeli olarak hızlanmaya başlamasıyla dergâhın etrafını saran kapılarından avluya çıkan beyazlar içinde kırk kardeş, mum ışığının oynaştığı fenerleri ellerinde, talebelerin etrafını saracak şekilde dizilince tütsü ve mum kokusu etrafa yayıldı. Dairenin tamamlanmasıyla Harun meşalesini tekrar kaldırıp bağırdı:

"Dinleyin, dinleyin,
Kâmil'lere, Mir'lere,
Kemal'lere, Pir'lere,
Allah'ın yolunu yürüyenlere,
Önce yeryüzünün dünyevi insanlarına,
Sonra gökyüzünün uhrevi insanlarına,
Büyük Sır Üstatlarınaaaaa,
Saygı, hürmet, muhabbet."

Derin bir sessizlikten sonra, Harun ağır adımlarla dairenin etrafını dolanmaya başladı. On adım atar atmaz duygulu bir sesle konuşmaya başladı:

"Aşk iklimdir,
Sevgi sonsuzdur,
Resâ'il yoldur,
Aşk bulmaya sevgiyle yürüyen çileli yolun yorulmaz yolcularına." derken üç talebenin önüne gelip durdu. Meşalesiyle onları işaret ettikten sonra "Suskunlaraaa, suskunlaraaa..." diye bağırdı. Susmasıyla Üstat El-Mukaddasî'nin sanki bir megafonla konuşuyormuşçasına yüksek perdeden davudi sesi duyuldu:

"Suskunlaraaa, suskunlaraaa,
Yaradanın yarım suretlerine,
Onun sıfatlarını arayanlara,
Sabır taşını çatlatanlara,
Yol ver, akıl ver, el ver ya Kemal Kâmil!"

Ellerini Mir Kemal Kâmil'e doğru açarak uzatmış üstadın susmasıyla bendirzenlerin elleri daha büyük bir hızla inip kalkmaya başladı.

Mir Kemal, sol elini göğsüne koyup sağ elini Üstat El-Mukaddasî'ye doğru uzattıktan sonra sert bir sesle "Kimsin? Neredensin? Nereye gidersin?" diye sordu.

Ona doğru dönen Üstat sol elini göğsüne koyduktan sonra saygılı bir sesle:

"Tam olan 1'den gelirim,
İlk akıl 2'den geçtim,
3 dedim külli nefs ile yıkandım,
Üçünden 4 edip ilk maddede bedenlendim." diye cevap verdi ve beklemeden üç talebesine dönerek:

"Suskunlaraaa, suskunlaraaa,
Yaradanın eksik suretlerine,
Onun sıfatlarına susayanlara,
Sabır taşını çatlatanlara,
Onları bilirim, onlara kefilim,
El ver, yol ver, ses ver ya Kemal Kâmil!" diye konuştu.

Mir Kemal bu defa talebelere doğru dönüp sert bir ifadeyle "Kimsiniz? Neredensiniz? Nereye gidersiniz?" diye sordu. Talebeler başlarını öne eğip cevap vermediler.

Artık bendirlerine çılgınca vurmakta olan kendinden geçmiş bendirzenlerin uyumlu nefeslerinin arasından üstadın davudi sesi tekrar duyuldu:

"Suskunlaraaa, suskunlaraaa,
Dili olan dilsizlere,
Yeminlerini yemeyen Sır Bekçilerine,
Onları bilirim, onlara kefilim,
Onlardan gelen benden gelmiştir,
İzin ver, dil ver, ses ver ya Kemal Kâmil!"

Bunun üzerine bir adım öne gelerek talebelere iyice yaklaşan Mir Kemal Kâmil:

"Suskunlaraaa, suskunlaraaa,
Dili olan dilsizlere,
Yeminini tutan dervişlere,

Sabır taşını çatlatanlaraaa." diyerek talebelere doğru dönüp kollarını iki yana doğru açtı ve şefkatli bir sesle şöyle dedi:

"Unutmayın. İçtiğiniz su kadar saf ama yediğiniz ekmek kadar kirlisiniz: Yol uzundur, yol çilelidir, yol hilekâr gerçekliktir.

Unutmayın: Hikmeti ehlinin dışında birinin yanında söylemeyin, hikmete zulümdür.

Unutmayın: Hikmeti ehline vermekten imtina etmeyin, hikmet ehline zulümdür."

Sonra deli bir tempoda vurmakta olan bendirlerin ahenkli eşliğinde belindeki peştamalı çıkarıp talebelerin üzerini örttü. Başını göğe doğru çevirerek yüreğinin derinliklerinden gelen bir sesle:

"Suskunlaraaa, suskunlaraaa,
Yaradanın eksik suretlerine,
Onun sıfatlarına susayanlara,
Sabır taşını çatlatanlara,
İnandım, dil verdim, ses verdim!" dedi.

O anda delicesine vurmakta oldukları bendirlerin yüzeyinde tepen parmakların tümü aynı anda durdu. Muazzam bir sessizlik avluya hâkim oldu. Kuşlar sustu, doğa sustu, böcekler bile edebe durdu.

Derin sessizlik Harun'un gelip hızla yana doğru çektiği peştamalın hışırtısıyla yırtıldı. Ardından üç talebenin dışarıya doğru üfledikleri derin nefesler, etraflarını saran kırk kardeşin cevap nefeslerine karıştı.

Sessizlik Mir Kemal'in Üstat El-Mukaddasî'ye dönerek konuşmasıyla sonlandı:

– Üstat kardeşim, yeni kardeşlerimizin yaptığı işler bilgece midir?
– Olacaktır ya Kemal Kâmil.
– Sanatları yeterli ve yetkin midir?
– Olacaktır ya Kemal Kâmil.
– Sözleri doğru, amelleri temiz, ahlakları güzel midir?
– Olacaktır ya Kemal Kâmil.

Mir Kemal kısa bir süre sustuktan sonra "O zaman imtihana hazır olsunlar." dedi.

Üstat başını öne eğerek arkaya doğru iki adım atıp talebelerle Mir Kemal'in arasından çekildikten sonra "Hazırdırlar ya Kemal Kâmil!" diye cevap verdi.

Mir Kemal yeni kardeşlerine dönüp:

“Ey cühela kardeşlerim, dinleyin. İnsanın sürekli bilgi edinmesi tekâmülün yegâne aracıdır. Cehaletten temiz kardeşlerinizin yardımı olmadan yol hakikate ermez!

Ey bihaber kardeşlerim, dinleyin. Öğrenme kabiliyeti yalnızca ruha aittir. Öğrenim ilerledikçe ruhlar arınır.” dedikten sonra kollarını açarak:

“İnsanlara şefkati öğretmeniz için size izin verdim,
Tekâmül sırlarını tartışmanız için size ses verdim,
İmtihan sorularına cevap vermeniz için size dil verdim!” diye konuştu.

Üç talebe yeni kardeş aynı anda “Sor bildiklerimizi cevaplayalım, anlat bilmediklerimizi öğrenelim ya Kemal Kâmil.” diye cevap verince beş yıldan bu yana ilk defa kendi seslerini işitmiş oldular.

Mir Kemal bir öğretmen edasıyla sordu: “Bilgiye ulaşmanın beş yolu nedir?”

Talebeler aynı anda cevap verdiler: “Duyular, akıl, ispatlar, nakiller ve sezgidir ya Kemal Kâmil.”

– İspatlar nedir?
– Felsefi ilimlerdir ya Kemal Kâmil.
– Felsefi ilimler nedir?
– Matematik, mantık, tabiat ve ilahiyattır ya Kemal Kâmil.
– Matematik nedir?
– Sayı bilimi bütün bilimlerin temeli, hikmetin esasıdır ya Kemal Kâmil.
– Sayı bilimleri nelerdir?
– Matematik, geometri, mantık, fizik ve metafiziktir ya Kemal Kâmil.
– Geometri nedir?
– Şekiller ortak merkezli sayılardır. Üçgen ahengin, kare sebatın sembolüdür ya Kemal Kâmil.
– Fizik nedir?
– Varlıklar sayılardır, âlemler sayı ve nağmedir ya Kemal Kâmil.

Mir Kemal, Üstat El-Mukaddasî’ye dönüp “Önce suskunlara dil verdim, sonra sordum. Onlar da bildiler, sesleriyle söylediler, demek ki susmuşlar, dinlemişler, öğrenmişler; tekâmül yoluna çile düşmüşler. Kendim gördüm, imtihan ettim, kabulümdür!” dedi.

Üstat El-Mukaddasî talebelere dönüp "Onlara ses verdin, dil verdin, yön verdin. Suskunlar suskunluktan çıktılar, sorsunlar, dinlesinler. Öğret onlara ya Kemal Ḳâmil." dedi.

Mir Kemal "Suskunlar dillendiler, sorsunlar öğrensinler, varsın tekâmül yoluna düşsünler. El verdim, yön verdim, sır verdim. Önce dörtlülüğü öğrettim unutmasınlar!" diye cevap verdi.

Bunun üzerine talebelerin en küçüğü bir adım öne çıkıp incecik sesiyle "Sustuk, dinledik, Muallim-i Ekber'i[19] öğrendik ya Kemal Kâmil. Kâinattaki her şey ilk dört sayının birleşiminden yaratılmıştır. Tüm diğer sayılar bir, iki, üç ve dörtten türetilmiştir. (1) tam olandır; Yaratıcıdır. (2) ondan sudur etmiştir; İlk Akıldır. (3) ilk iki sayının bileşiminden oluşmuştur; Evrensel Ruhtur. (4) ilk üçünün birliğinden yaratılmıştır; İlk Maddedir. Tüm diğer maddeler ilk maddeden türetilmiştir. Yaradanın kâinatla olan ilişkisi (1)'in diğer sayılarla olan ilişkisidir." dedikten sonra geri çekildi.

Bunun üzerine Mir Kemal kollarını yana açarak gururlu bir sesle konuştu:

"Suskunlar, susmuşlar,
Dinlemişler, öğrenmişler, unutmamışlar.
Ey cahil kardeşlerim dinleyin:
Doğru kulağa hoş gelmez, kulağa her hoş gelen doğru değildir.
İyi insanlar anlamsız tartışmaz,
Öğrenme amacı olmadan tartışan insanlar iyi değildir.
Bildiğini sanan kişi öğrenmemiştir, öğrenmiş kişi bilmez.
Unutmayın, unutmayın:
Bilenler konuşmuyor, konuşanlar bilmiyor!
Yolunuz açık, İlahların atıfeti üzerinizde olsun,
Gidin!"

Bunu duyan talebeler kırk kardeşin kurduğu dairenin içinden çıkarak muhabbet divanının kapısından geçip gözden kayboldular.

---

19 Pythagoras: Pitagoras okunur. İyonyalı filozof ve matematikçidir. →MNB (Pitagoras)

Bütün dogmaların anası olan alegori, damganın mührün; gölgenin gerçekliğin yerini almasıdır. Gerçeğin yalanı, yalanın gerçeğidir.

Éliphas Lévi
Fransız okültist, ezoterik, şair ve yazar.
Dogme et Rituel de la Haute Magie
XIX. yy.

Dehşetengiz Bir Düş

Benares kara gecenin tahakkümü altında ezilirken Efendi Djüdschi'nin ruh hâli ondan daha umut verici değildi. Evine gitmeyip Benares Hindu Üniversitesinin kütüphanesindeki odasında yatmayı tercih etse de iki gece üst üste gördüğü Avrupa'nın koyu kırmızı bir kan tsunamisi altında yitip gittiği rüyası tekrarlandığı için gözüne uyku girmemişti. Gerçekten, ikinci gece gördüğü rüyada bu sefer Alp Dağları'nın tamamı kan denizi altında kalınca çok tedirgin olmuştu. Bu yetmezmiş gibi güpegündüz imgeler sağanağı altında bunalmış, çalışamaz hâle gelmişti. En nihayetinde yatmaya yakın canlıymış gibi gözünün önünde beliren imgede Avrupa'yı kuzeyden gelen dehşetli bir soğuğun altında kara batmış hâlde görünce iyice canı sıkılmıştı. Yüz yılı devirmiş yaşamı boyunca, İkinci Dünya Savaşı öncesinde gördüklerini saymazsak, bu denli huzursuz edici imgelere maruz kaldığını hiç hatırlamıyordu. Bu aniden beliren ve dehşetin kapının hemen ardında pusu kurduğunu çağrıştıran semboller de neyin nesiydi? Avrupa'da bir şeylerin yolunda gitmediğine şüphe yoktu ama bunun ne olabileceğini doğrusu tahmin bile edemiyordu. İşte bu belirsizlik onu öldürebilirdi. Kendini rahatlatmak için yüz yıllık

tecrübenin bile fayda etmediği günleri yaşadıklarını düşündü ama bu, tedirginliğini azdırmaktan başka bir işe yaramadı.

Yatağından kalkıp yere bağdaş kurdu. Bahar ekinoksu, Frer Marius'ün Niyetedici sayısında umulmadık bir artış olduğunu bildirmesinden dört gün önce Mir Kemal'in bu sene üç talebenin erginlenerek ikinci mertebeye geçeceklerini muştulamasıyla çok güzel başlamıştı. Bunlar önce onu sevindirmiş sonra da anlam veremediği bir sıkıntıya sürüklemişti. Üç talebenin birden başarmış olması çok ama çok ender görülen bir hadiseydi. Şimdi talebeler, Niyetediciler ve gördüğü imgeler arasında bir bağlantı olup olmadığını merak etmeye başlamıştı. Bir süredir ona farklı yöntemler kullanarak fısıldayan derin tecrübelerine dayanan iç sesi onu aldatmıyorsa, tahmin ettiğinden çok daha kısa bir süreleri kaldığı gerçeğini kabullenmesi gerekecekti. İşte o zaman, yani zamanı geldiğinde hazır olmamaları, binlerce yıl önce kendilerini adadıkları büyük planın kesin bir başarısızlığa uğraması demekti. Bunun alınabilecek bir risk olmadığını adı gibi biliyordu. En kötü karar bile kararsızlıktan iyidir diye düşünüp ayağa fırladı. Yan odada uyumakta olan tilmizinin kapısına vururken "Pandit, kalk hemen. Anadolu'ya gidiyoruz. Hemen R.G.'ye de haber ver. O da hemen yola çıkıp benimle orada buluşsun." diye seslendi.

3

Alterius non sit qui suus esse potest.
Kendine malik olan başkasına ait olamaz.

Paracelsus
Alman-İsviçreli simyacı, felsefeci ve tıp doktoru
XVI. yy.

Tılsımlı Bir Yetenek

Kuttöreninin yapıldığı günün öğleden sonrasında Mir Kemal, asık bir suratla mârifetullâh kütüphanesinin penceresinden ıssız avluyu seyrediyordu. Yanında duran Esliba Caspal derin bir iç çekince Mir Kemal sıkkın bir ses tonuyla "Açıklamakta zorlandığım tuhaf bir ruh hâlindeyim Esliba kardeş. Önce Niyetedicilerde kesinlikle anormal sayılacak büyük bir artış oldu. Ardından bu sene üç suskun erginlendi. Benim bunlara sevinmem gerekirken aksine huzursuz hissediyorum." diye söze girişti.

Diğer pencereden avludaki büyük dut ağacının altına sırtüstü yatıp ellerini başının arkasında birleştirmiş olan Anokhi Sizigy'ye bakmakta olan Esliba "Mirim, bazen kendine fazla yüklendiğini düşünüyorum. Bak biraz da Efendi Djü-dschi'nin keşfettiği şu insan evladı gibi olmak lazım. Oradan ne yaptığını görebiliyor musun?" diye konuştu.

Mir Kemal düşüncelerinden sıyrılıp gözlerini kısarak daha dikkatlice baktı. Meraklı bir sesle "Dut ağacının altında yatan o mu? Uyuyor mu yoksa?" diye sordu.

Esliba gevrek gevrek güldü. "Uyumuyor Mirim. Ben de on dakikadır ne yaptığını anlamaya çalışıyordum. Dikkatli bakın, gözlerinize inanamayacaksınız." dedi.

Mir Kemal'in merakı tetiklenmişti. On metre ileride yatmakta olan tıfıl bedene odaklandı. Bir süre sessizce seyrettikten sonra kendisinden beklenmeyecek bir kabalıkla ağzından "Hassiktir!" sözcükleri işitildi ancak hemen toparlandı. Mahcup bir sesle "Esliba kardeş kusuruma bakma." diye mırıldandı.

Esliba içtenlikle güldü. "Ne demek Mirim. Sen olmasan ben de aynı tepkiyi verirdim herhâlde. Her gün tanık olunacak bir şey değil ki bu."

Mir Kemal ciddiyetle "Gerçekten de değil. Doğru gördüm değil mi? Dut mu yiyor o?" dedikten sonra Esliba'ya dönüp yaşlı bir kurt gibi gülümsedi.

Esliba ağzı kulaklarında "Evet dut yiyor hem de hiç yorulmadan. Ağaca tırmanmak yok, dala uzanmak yok, parmaklarının mosmor boyanması yok, düşme riski yok. Herhâlde beş yıllık suskunluk dönemini başarıyla tamamlamasını böyle kutluyor." dedi.

Mir Kemal cevap vermedi. Epey bir süre bu abidevi yeteneğin kendini gerçekleştirmesini hayran gözlerle izledi. Anokhi'nin belli belirsiz bir parmak oynatışıyla ağaçtaki dutlardan biri kopup doğrudan açık bekleyen ağzına düşmekteydi. Asıl etkileyici olanı ise bedeniye ters orantılı olan bu yeteneğin sadece eşyaları hareket ettirmekle kalmayıp aynı zamanda onları sabit tutabilme becerisine de sahip olmasıydı. Zira dutlar koptuktan sonra sıraya girmiş bir şekilde kendilerinden öncekinin yenmesini havada asılı olarak beklemekteydi.

Sessizliği Esliba bozdu, merakla "Hiç telekinez[20] görmüş müydünüz?" diye sordu.

Mir Kemal bir gulyabani gibi sırıttı. Bazen Esliba'nın ne kadar genç olduğunu unutuyordu. 'Yetenekleri tecrübesiz olduğunu bize unutturuyor.' diye düşünüp ardından "En yakın arkadaşlarımın bazıları onlardan, hatta bir keresinde bir piyanoyu otuz santim kadar iteni görmüştüm. Efendi Djü-dschi'nin sık sık anlatmaktan hoşlandığı Stefan Ossowiecki[21] adında Polonyalı bir gençlik arkadaşı vardı. Zavallıyı Naziler 1944'te kurşuna dizdi. Gençliğinde gelmiş geçmiş en

---

20 Telekinezi hiçbir fiziksel bağlantı olmaksızın maddeyi bulunduğu yerden başka bir yere hareket ettirebilme yeteneğine verilen isimdir. Bu yeteneğe sahip kişiye de telekinez denir. Genel olarak gerçekliğine dair herhangi bir kanıt olmadığı iddia edilse de gerek yazarın bireysel tecrübeleri gerekse güvenilir kaynakların referanslarına bağlı olarak gerçekliği su götürmez parapsikolojik bir olgudur. →MNB (Paranormal Yetenekler)

21 Stefan Ossowiecki →MNB (Stefan Ossowiecki)

güçlü telekinezlerden biriydi. Orta yaşını aştıktan sonra yetenekleri durugörüye[22] kaydı. Efendi'nin dediğine göre 1897'de onunla birlikte katıldığı bir akşam yemeğinde iki yüz kilodan daha ağır bir heykeli iki metre kadar yerden yükseltmiş. Bu tip yetenekler genelde belli bir hazırlık süresi ve ciddi yoğunlaşma gerektirir oysa genç kardeşimizde sanki çok sıradan bir şeymiş gibi duruyor. Hiç zorlanmadan şu yaptığına bakar mısın Allah aşkına? Sanki su içiyor mübarek." diye cevap verdi.

O arada kapı açıldı. Gelenin Üstat El-Mukaddasî olduğunu hisseden Mir Kemal arkasını dönmeden "Üstadım ben de seni arayacaktım. Az önce Esliba kardeşe de bahsettiğim gibi, seninle şu tedirginliğimi konuşmak istemiştim." demeye kalmadan Üstat sözünü yarıda kesti: "Hislerinizde yalnız değilsiniz Mirim. Az önce Benares'ten bir mesaj aldım. Efendi Djü-dschi buraya geliyormuş. Sizin de ayrılmayıp onu beklemenizi rica etti."

22 Zamansal Durugörü ya da Psikometri: Geçmiş veya gelecekteki olayları algılama yeteneği. →MNB (Paranormal Yetenekler)

Arketiplere tapınmak onlara aşırı değer biçilmesini beraberinde getirir. Bu da çoğu kez o arketipin kişiliğinize sahip olmasına yol açar. Çok geçmeden o korkunç spiritüel kibir hayaleti şişmiş başını gösterir ve bireyler arketiplerin gücünden yararlanmak yerine kendilerinin ilahi bir arketip oldukları sanmaya başlarlar.

Kişilerin kendilerini ilah benzeri görmeye başladıkları bu psişik enflasyon bireyleşme sürecini gülünç bir hâle sokar ve tanrıların gücünü budalalarla çılgınların psişik hezeyanları düzeyine indirir.

Carl Gustav Jung
İsviçreli Psikiyatr. Analitik Psikoloji'nin kurucu babası.
XX. yy.

Bir Arketip Tapınımı

Frer Marius'ün pekâlâ çığlık çığlığa bağırdığı söylenebilirdi: "Jean nasıl olur?! Ne dediğinin farkında mısın?! Eminsin değil mi?! On beş şehirde öyle mi?!"

Frer Jean ağlamaklı bir sesle "Başkent." diye düzeltip şöyle devam etti: "On beş başkentte bir iki saat farkla yani eş zamanlı olarak patlatmışlar. Bütün dünya televizyonları şu anda naklen yayındalar. New York'ta ikiz kulelere yapılandan bu yana gördüğümüz en örgütlü saldırı bu."

Frer Marius korkuyla sordu: "Çok ölü var mı?"

Frer Jean başını öne eğip mırıldandı: "Söylemek için çok erken ama seçtikleri yerlere bakınca çok olacağını tahmin etmek için kâhin olmaya gerek yok. Baksana Atina'da üniversitenin önü, Londra'da Paddington istasyonu, Berlin'de Alexanderplatz..."

Marius umutsuzca başını sağa sola sallarken söylenmeye başladı: "Bizi hiçbir zaman ciddiye almadılar ki. Sadece kendilerini

önemsemeyi ve birbirlerini pohpohlamayı biliyorlar. İşlerin buraya varacağını kaç kere söylemiştik. Hiç anlamadılar ki."

Frer Jean onu duymamış gibi kaldığı yerden konuşmaya devam etti: "Helsinki, Viyana, Kopenhag, Paris, Amsterdam, Lizbon, Madrid, Oslo, Prag, Sofya. Bu ne ya? Dublin ve Varşova bile var."

Marius sinirlenerek sitem dolu bir sesle "Jean ne yapıyorsun ya? Magazin haberciliğini bırak da olup biteni anlamamıza yardım edecek bir şeyler söyle!" dedi.

Frer Jean bıkkınlıkla "Ne diyeyim Marius? Bir Ortaçağ şatosundaki şamar oğlanına döndük ya da dersi bir türlü anlamadığı için öğretmeni tarafından sürekli azarlanan öğrenciye. Anlaşılmayacak bir şey kaldı mı?" diye söylendi.

Frer Marius doğru manasında başını bir iki kere salladıktan sonra keçi sakalını koparacakmış gibi çekiştirdi. Kısa bir süre düşündükten sonra "Kesinlikle doğru söylüyorsun!" dedi ve devam etti: "Niyetedicilerdeki anormal artışın ardından bu yaşanan olayları münferit kabul etmemiz mümkün değil. Geliyor değil mi?"

Frer Jean cehennem zebanilerini andıran bir sesle cevap verdi: "Gelmiş ve geçmiş bile olabilir! Trump'ın kazanması ve Fransa'da Marie Le Pen'in önlenemez yükselişi meselesini de göz önünde bulundurursak..."

Frer Marius'ün yüzü dalgalandı. Kısık bir sesle "Efendi Djü-dschi'yi arayıp konuşsak iyi olacak." demeye kalmadan Frer Jean'ın cep telefonu titreşti. Jean telefona bakıp "Hah! İyi adam lafının üzerine gelirmiş." dedikten sonra telefonu Frer Marius'e uzattı.

(Kuantum teorisinin belirsizlik prensibi üzerine)
Albert Einstein: "Tanrı evrenle zar atmaz."
Niels Bohr: "Einstein, Tanrı'ya ne yapacağını söyleme."
Stephen Hawking: "Tanrı zar atmakla kalmaz bazen onu göremeyeceğimiz yerlere de atar."

Alelacayip Bir Sayı

Gabriel neşeli bir sesle "Sofieciğim bak sana daha önce de bahsettiğim interaktif konferansı düşününce Wolfgang Pauli'nin aslında senin de bayılacağın mistik bir tarafı olduğu aklıma geldi." diye konuşmaya başlayınca Sofia şaşkın bir sesle "Mistik mi? Mistik bir Kuantum Fiziği kurucu babası öyle mi? Ciddi olamazsın." diye cevap verdi.

Gabriel neredeyse o sözcüğü seçtiğine pişman olacaktı. Yumuşak bir sesle "Yani, aslında mistik derken abartmış olabilirim. Bir sayıya takıntı yapmıştı. Onu demek istedim." diye cevap verdi.

"Hangi sayıya?"

Gabriel gülümseyerek "1/137 sayısına. Hatta bütün meslektaşlarına üzerine 1/137 yazdıkları bir tabelayı çalışma odalarının duvarına asmalarını önermiş ve her gün buna bakarak bu sayının ne manaya geldiğini kendilerine sormalarını ve cevabı bulamadıkları müddetçe hiçbir şey bilmediklerini kabullenmelerini istemişti." diye konuştu.

Sofia şaşkınlığını açık eden bir sesle "Gerçekten mi?" diye sordu.

"Evet, daha şamata bir şey de hatırladım. Pauli katıldığı bir arkadaş toplantısında, bir gün olur da Tanrı ona tek soru sorma hakkı tanırsa

konuşmaya 'Neden 1/137?' diye başlayacağını söylemiş. Bu laf kulaktan kulağa hızla yayılınca zamanında onun dillere destan eleştiri oklarına mazhar olmuş meslektaşlarından biri hikâyenin sonuna yeni bir şeyler ilave etme ihtiyacı hissetmiş: Bu durum bir gün gerçekleşirse, Tanrı kara tahtanın başında 1/137'nin neden 1/137 olduğunu anlatırken bir iki dakika dinleyen Pauli, her zaman yaptığı gibi başını sağa sola sallayacak ve o meşhur cümlesini patlatacakmış: 'Neden ki? Bu yanlış bile değil!' sonra kalkıp kara tahtada bir hataya işaret edecekmiş."

Sofia büyük bir kahkaha attı. Keyifle "Müthiş bir adammış desene. Peki, bu sayının herhangi bir sayı olmadığını ve fizikte bir karşılığı olduğunu varsayıyorum."

"Aynen öyle. 1/137, ışığın hızı *(c)* ya da Pi sayısı *(π)* gibi bilimin sabitlerinden[23] bir tanesi. Alfa *(α)* harfi ile gösterilir ve *Fine Structure Constant* olarak anılır."

Sofia ciddi bir sesle "Fine Structure Constant öyle mi? Tercümesi *İnce Yapı Sabiti* gibi bir şey olmalı. Peki, bu sayının nesine takıntı yapmıştı?" diye sordu.

Sofia'nın matematik dersiyle olan husumetini hatırlayan Gabriel muzip bir gülümsemeyle "Anlatayım ama içinde matematik ve formüller var. Sıkılmazsın değil mi?" der demez Sofia mahcup bir edayla kıkırdamaya başladı. Gabriel anın zevkini çıkarmakta kararlıydı, "Anladım anladım, işkenceye dayanırım diyorsun. Başlıyorum o zaman." dedikten sonra şöyle devam etti: "Bak Sofieciğim, biz Kuantum Fiziği'nin şamar oğlanları, olduğunu düşündüğümüz ama göremediğimiz şeyleri görebilmek için matematiği kullanırız."

Sofia "Göremediğiniz şeyleri görebilmek mi? Anlamadım." diyerek yüzünü buruşturdu.

Gabriel ciddiyetle "Anlatmaya çalıştığım şey, kafamızda kurduğumuz modelleri bazı matematik metotları ile test edip doğru olup olmadıklarını anlamaya çalışmamızdı. Çünkü bir süre sonra atomaltı dünyada olan bazı olayları mesela elektronun kendi etrafında dönmesini (spin) gözümüzde canlandıramaz olduk. Bu da fizik

23 Fizik sabitleri, evrenin her yerinde aynı olduğu varsayılan ve zaman boyunca değişmez olan değerlerdir.

biliminde bir olguyu görsel olarak tahayyül edemeyeceğimiz bir noktaya gelip tosladığımızı gösteriyordu. Bu yüzden neler olup bittiğini anlayabilmek için matematikten başka çıkar yolumuz kalmamıştı." diye anlattı.

Sofia kuru bir sesle "Yine anlamadım." dedi.

Gabriel şaşkınlıkla bakakaldı. "Neyi anlamadın?"

"Matematiğin nasıl sağlama yapmana yardımcı olduğunu anlamadım. Toplama çıkarma çarpma bölme yapıp göremediğin atomaltı parçacıkların davranışını nasıl test ediyorsun? Mümkün değil."

Gabriel bir kahkaha patlattı. "O senin dediklerin aritmetik. Ben matematikten hatta yüksek matematikten bahsediyorum. Mesela Einstein izafiyeti[24] matematikteki tensörler vasıtasıyla test ederdi. Newton ise kütle çekimi dâhil kurduğu sistemleri test edebilmek için Calculus[25] adı verilen bir matematiksel metot icat etmişti."

Sofia hınzırca güldü. "İyi be. Sizler önce bir şey keşfettiğinizi düşünüyorsunuz, ardından da bunu test etmek için kendinize göre matematiksel bir yöntem uyduruyorsunuz. Tabii sizden başka formüllerin ne anlama geldiğini anlayan da yoktur. Oh ne âlâ ne âlâ."

Gabriel bir kahkaha koyuverdi. "Doğrusunu istersen, şaka yapmış da olsan, yorumunda bir doğruluk payı yok değil. Daha önce sen örnek olarak verdiğin için söylüyorum: Einstein İzafiyet Kuramı'nı ilk düşündüğünde, yani üç boyutlu evrene bir de dördüncü boyut olan zamanı ilave ettiğinde, bu teorisini doğrulayan matematiği sadece kendisi ve Hermann Minkowski[26] adında Litvanyalı bir matematikçi anlayabiliyordu. Bu nedenle matematikçiler epey bir süre yeniden matematik öğrenmek zorunda kalmışlardı. Ama modern bilimin başlangıcından bu yana süregelen son derece normal bir şeyden bahsediyoruz. Bilim insanı önce aklına gelen fikirleri bir sistem hâline getirir sonra da bunların doğaya uyumunu test eder ve evet,

---

24 Görelilik Teorisi veya Relativite Teorisi de denir. →MNB (Görelilik Teorisi)

25 Calculus: (Lat.) Kalkülüs olarak okunur. Hareket ve değişken içeren her türlü modelde, yani yaşamın istisnasız her alanında; örneğin doğa bilimleri, bilgisayar bilimleri, istatistik, mühendislik, ekonomi, iş yaşamı ve tıp başta olmak üzere matematiksel modellemenin gerektiği bütün alanlarda kullanılır.

26 Hermann Minkowski →MNB (Hermann Minkowski)

gerektiğinde kendine yeni matematiksel araçlar icat eder. Kuantum Teorisi'nin ilk doğduğu yıllarda da aynı şey olmuştu."

Sofia miskince gerindi. Bıkkınlığı açık bir sesle "Çok sıkıcı. Matematik çok sıkıcı. Özür dilerim Gabriel ama benim açımdan gerçek bu. Çok ama çok sıkıcı bir şeyden bahsediyorsun. Eminim bu formüllerin ne manaya geldiğini dünyada bilen bin kişi yoktur. Ne idüğü belirsiz hayal ötesi bir yanılsama gibi bir şey." dedi.

Gabriel alınır gibi oldu ama sonra ısrar ederse Sofia'yı şaşırtıp eğlenebileceklerini fark etti. Ciddiyetle "Peki o zaman. Bu matematiksel çözümlemeleri senin şizofren deneklerinin yaşadığı sanrılar olarak düşün. Onların anlamlı olabileceğini düşündüğüne göre belki bunlardan da bir şeyler çıkarabilirsin." diye konuştu.

Gabriel öyle bir yerden vurmuştu ki Sofia sarsıldı. Hayır dese danışanlarıyla yaşadıklarını yadsımış olacak ve kendisiyle çelişecekti. Çaresiz, "Peki öyle olsun. Anlat bakalım." diye cevap verdi.

Gabriel hızla anlatmaya koyuldu. "Seni sıkmamak için temel kavramları hızla geçeceğim. Geçen yüzyılın başında, Isaac Newton'un Doğa Felsefesinin Matematiksel İlkeleri[27] isimli kitabında belirlediği temel prensiplerin hüküm sürdüğü bir zamanda, Alman fizikçi Max Planck, kara cisim ışıması, tayf çizgileri ve fotoelektrik etki gibi olayları bu klasik mekanik görüş ile açıklamaya çalışmış fakat başarısız olmuştu. Aynı dönemde Albert Einstein da bazı deneylerin sonuçlarını açıklamakta klasik mekanik modellemenin yetersizliğini görmüştü. Bir süre sonra Planck enerjinin, Einstein ise ışığın paketçiklerden oluştuğunu varsaydıkları zaman bazı deney sonuçlarını kolaylıkla açıklayabildiklerini fark ettiler. Bu klasik mekanik için sonun başlangıcı olmuştu."

Miskinliğinden kurtulmasa da ilgisi yavaş yavaş uyanmaya başlamış olan Sofia "Klasik mekanik mesela neyi çözmekte yetersiz kalmıştı?" diye sordu.

Ani ilgi artışı Gabriel'in hoşuna gitti. Keyifli bir sesle cevap vermeye girişti. "Anlatacağım. O dönemde elektronun varlığı zaten biliniyordu. Kısa bir süre sonra Ernest Rutherford atomun küçük bir çekirdeğe

---

27 Philosophiae Naturalis Principia Mathematica: (Lat.) Isaac Newton tarafından 5 Temmuz 1687'de Latince yayımlanan 3 ciltlik çalışmadır. Klasik mekaniğin temelleri oluşturan Newton'un hareket kanunlarını ve kütleçekim kanununu da içerir.

sahip olduğunu gösterdi. Bu keşif, negatif yüklü elektron ile pozitif yüklü çekirdek arasında nasıl bir ilişki kurulduğunu anlayamayan fizikçileri epey bir süre meşgul etti, çünkü klasik teoriye göre negatif yüklü elektronlar pozitif yüklü çekirdeğin etrafında aynı güneş sistemimizde olduğu gibi dairesel olarak dönüyor idiyseler, ivmeleri nedeniyle ışıma yapmaları gerekirdi. Bu da enerji kaybetmeleri demekti. Bunun sonucu olarak çok kısa bir süre içinde helezonlar çizerek çekirdeğe düşüp parçalanmaları gerekirken, hayat devam ettiğine göre, enerji düzeylerini koruyup dönmeye devam ediyorlardı. Bunun nedenini açıklamaya çalışan birçok teoriden sonra geçici çözüm büyük deha Niels Bohr'dan geldi. Elektronların henüz kendilerine meçhul bazı kanunlar nedeniyle belli yörüngelerde hareket ettiğini, enerjileri belirli bir değere ulaşmadıkça ışıma yapamadıklarını, böylece sistemin dengede durabildiğini düşünmüştü. Bohr'un kendi atom modelini kurguladığı günlerde, Almanya'da Max Planck, Planck Sabiti'ni keşfetmekle meşguldü."

Sofia umutsuz bir sesle "Hah, ilk formül düştü düşecek." dedi.

Gabriel güldü. "Tamam. Bir tanesi hariç hiç formül kullanmayacağım. O zaman şöyle diyelim: Planck, atomik evrende ışıma enerjisinin yalnızca belli büyüklüklerde iletilebileceğini bulmuştu. Yani enerjinin ancak belli büyüklükteki paketler ya da onun deyimiyle *kuantalar* hâlinde alınıp verilebileceğini öngörmüştü. Bunun da sabit bir sayı olduğunu hesaplamıştı. Bugün Planck Sabiti'nin herhangi bir maddeye aktarabileceğimiz ya da onun soğurabileceği en küçük enerji miktarını gösterdiğini deneysel olarak ispatlamış bulunuyoruz. Kısacası bir maddeye enerji kazandırmak istersen bunu ancak Planck Sabiti'nin tam sayı katları miktarında yapabilirsin. Ara durumlar, henüz bize meçhul kozmik bir kanunun kısıtlamaları nedeniyle mümkün değildir. Bu arada Planck Sabiti evrende ölçülebilecek en küçük büyüklüktür. Evrenin dokusunu oluşturan matrisin en küçük birimidir[28] diyebilirsin."

"Anlamadım. Matris, birim, mirim..."

Gabriel hafif alaycı bir bakış atmaktan kendini alamadı. Sonra bir öğretmen edasıyla "Balık ağı ya da bal peteği gözenekleri gibi düşün. Planck Sabiti, atomaltı evrenin dokusunu ören her bir gözeneğin

28 Bu değer 6.62x10-34 Joule-saniye gibi tahayyül edilemeyecek kadar küçük bir sayıdır.

boyutunu verir. Bu hücreler enerji zerresi, kütle, hatta uzamın kendisi bile olabilir." diye konuştu.

Sofia utangaç bir gülücükle "Şimdi anladım." dedi.

Gabriel "Bir şey daha ilave edeyim. Max Planck bu fikri geliştirdiğinde aslında kendisinin de bir üyesi olduğu Klasik Fizik'e ölümcül darbeyi vurduğunu fark edememişti. O güne kadar Klasik Mekanik, evreni bir süreklilik olarak modelliyordu. Mesela Newton'un tüm sistemi süreklilik üzerine kuruluydu, fakat Planck Sabiti'nin keşfi ile süreklilik düşüncesi de tarihe karışmıştır." diyerek anlatmaya kaldığı yerden devam etti.

Sofia merakla sordu. "Neden?"

"Çünkü Planck'a göre ışınım sürekli değil, kesik kesikti ve kuanta denen enerji paketleri hâlinde yayılıyordu, bu nedenle maddenin süreklilik içinde hareket etmesi artık olası değildi."

"Anlamadım."

"Anlatmaya çalışayım ama önce bir şey eklemem gerekiyor. Asıl bomba Planck Sabiti'ne uygun davranışın sadece ışık için geçerli olmayıp tüm madde için de geçerli olduğu anlaşıldığı zaman patladı. Bu noktada temelinde tutucu bir adam olan Max Planck, evrene bakış açımızı kökünden değiştirecek kendi keşfine uzun süre direnmiştir, ancak sonra istemese de teslim olmak zorunda kalmıştır. Aynı günlerde Albert Einstein İzafiyet Kuramı üzerinde kafa patlatıyordu ve fotoelektrik olayını açıklamak için Planck'ın bu keşfini kullanmak işini çok kolaylaştırmıştı. Bugün biliyoruz ki evrende var olan herhangi bir madde Planck Sabiti'yle hesaplanan yoldan daha azını ya da fazlasını katedemez. Bu mesafeye de Planck uzunluğu denir."

Sofia kikirdedi, şirinlikle "Yine anlamadım." dedi.

Hemen bu tatlılığının etkisine girmiş olan Gabriel "Aslında kolay da ben anlatamadım. Bak şimdi: Evrende herhangi bir maddenin bulunduğu konumu sıfır noktası kabul edelim. Bu madde sıfır noktasıyla Planck uzunluğu arasında bir noktada bulunamaz. Kısacası bizim hareket olarak gördüğümüz şey maddenin sıfır noktasında kaybolup Planck uzunluğu kadar ileride tekrar ortaya çıkmasıyla oluşur." diye konuştu.

Sofia fal taşı gibi açılmış gözlerle "Hadi canım." dedi.

Gabriel ciddi bir sesle "Evet, aynen öyle. Bu eylem bir sinema filmi gibi seri hâlinde yapıldığında biz bunu sürekli bir ilerleme ya da hareket olarak görürüz ama doğru değildir. Işıkta ve maddede kısacası evrende süreklilik diye bir şey söz konusu değildir. Hatta bu çok özel durumu çağrıştırdığı için Planck Sabiti'ne Süreksizlik Sabiti de denir." diye anlattı.

Sofia gülmeye başladı. "Gabriel sen ne dediğinin farkında mısın? Madde uzayda bir var, bir kayboluyor sonra az ötede bir daha ortaya çıkıyor? Bunları ben söylemeye kalksam 'ispaaat ispaaat' diye bağırmaya başlarsın." diye konuşmaya çalıştı ama Gabriel cümlesini bitirmesine izin vermedi. Çok ciddi bir tonda "Bunlar en az yüz kere sınanarak ispat edilmiş hipotezler." diye cevap verdi.

Sofia itiraz etmektense sadece tekdüze bir sesle "1/137." dedi.

"Ah, evet. Oraya geleceğim ama önce temelleri atmamız gerekiyor."

Sofia sırıtırken "Peki hocam." dedi.

Gabriel ciddi bir sesle "Şunu söylemezsem az sonra 1/137 ile ilgili anlatacaklarımı kavrayamazsın: Einstein'ın İzafiyet Teorisi, insanlığın uzay ve zamanı algılamasında nasıl devrim yarattıysa, Kuantum Fiziği de atom ve atomaltı dünyanın nasıl işlediği konusunda algımızı kökünden değiştirmiştir. Üstelik ikisinin ortaya çıkışı aynı zamana yani 1900'lü yılların hemen başına rastlar. Birincisi, *makrokozmosa* yani evrenin milyonlarca ışık yılı ile ölçülebilen uçsuz bucaksız büyüklüklerinde olup bitene bir açıklama getirmeye çalışırken, ikincisi *mikrokozmosa* yani her şeyin yapıtaşı olan inanılmaz küçüklükteki atomaltı parçacıklar dünyasının işleyişine bir açıklama getirmeye çalışır. Aynı anda ortaya çıkan İzafiyet ve Kuantum Teorilerinin biri *en yukarıda* olup bitenle ilgilenirken diğerinin *en aşağıdaki* ile ilgilenmesi..." derken içinde ziller çalmaya başlayan Sofia sırtını dayadığı divandan kaldırıp kollarını dizlerine dayayarak istemsizce öne doğru eğildi. Tabiri caizse avına kilitlenmiş bir dişi kurt gibi başını hafifçe içine çekmiş omuzlarını yükseltip kulaklarını dikmiş pürdikkat Gabriel'i dinliyordu. Bu esnada bir saniye kadar önce aklına dadanan münasebetsiz bir fikirden kendini kurtarıp cümlesini bitirmeye çabalayan Gabriel durakladı. Pürüzsüz çalışan aklı karışmıştı. Kurtulamayacağını anlayınca cümlesini bitirmekten vazgeçip sustu. Bir iki saniye ona musallat olan fikre odaklandı. İçinde bir şeylerin aydınlanmasıyla gözlerini Sofia'ya doğru kaydırdı. Bunlar olurken

Sofia duyduğu yarım kalmış cümlenin içindeki sembolleri yorumlamakla meşguldü. İşte tam o anda içinde doğan bir imge büyüyüp benliğini sarınca gözlerini Gabriel'e kaydırdı. Bakışları karşılaştığında ikisinin ağzından eş zamanlı aynı sözcükler döküldü: "Karşıt çiftleri."

Gabriel gülümsedi oysa Sofia'nın hâli haraptı. O kadar ki dudak kenarında ödünç duran gülücük bile yüzündeki ciddi ifadeyi silememişti. Doğrusu, içinde bulunduğu durumu anlatmak için kelimeler kifayetsizdi. Hem işittikleri aklını başından almıştı hem de silsile hâlinde kopup gelen düşünceleri anlamlandırmaya çalışmak, geçici olarak dumura uğramış melekelerinin sınırlarını zorluyordu. Anlamaya çalıştığı konunun, karşıt çiftleri buluşundan daha önemli olduğuna şüphe yoktu: Gabriel *aşağıda* ve *yukarıda* kelimelerini bir cümlede kullandıktan hemen sonra karşıt çiftleri sonucuna varmıştı. Bu ne demek oluyordu? Gabriel'in ne Hermes Trismegistus'u ne de Tabula Smaragdina'yı bilmesi mümkün olamayacağına göre o zaman bu hermetik[29] felsefenin başyapıtından bilinçsizce alıntı yapmak da neyin nesiydi?

Sofia, 'Gabriel büyük bir heyecanla hikâyesini anlatıyordu. Sonra konuşması aniden yavaşladı. Hatta cümlesini bile bitiremedi. Genellikle duygu yoğunlaşmaları sırasında arketiplerin etkilerine daha açık bir hâle geldiğimiz bilinen bir gerçek olduğuna göre, ağzından çıkanların gayriihtiyari olduğunu düşünmek yanlış olmaz. O zaman onu konuşturan ve ardından bilincini bulandırarak susturan, iş üstündeki baba bir arketip olmalı. Birlikteliğimizin tetiklediği bir durum olabilir mi?' diye düşündü. Ardından mırıldandı: "Ne oluyoruz yahu?" Gabriel'in neredeyse bağırmakta olan keskin sesi onu düşüncelerinden kopardı: "Karşıt çifti diyorum! İzafiyet ile Kuantum Mekaniği karşıt çiftleri görmüyor musun? Bir tepki versene. Ne oldu?"

Sofia "Yok, yok. Keşfimizin farkındayım ama konuyu anlatırken kullandığın dile takılı kaldım ben." diye cevap verdi.

Gabriel şaşkınlıkla "Yok artık. Ben burada Analitik Psikoloji'deki temel kavramlardan birinin fizik biliminin iki temel teorisi arasında geçerli olduğunu buluyorum, sen dilime mi takılıyorsun?" diye sitem etti.

---

29 Hermetizm →MNB (Hermetizm, Hermes Trismegistus)

"O kadar basit değil Gabriel. Söylesene sen Hermes Trismegistus ya da Tabula Smaragdina ne demek biliyor musun?"

"Bilmiyorum. Votka markası olabilir mi?"

Sofia gülmeden edemedi. "Süper fikir ama benim sorduğum Hermes kadim bir peygamber. Latinlerin Mercurius'u ya da antik Mısır'ın Thoth'u. Tabula Smaragdina ise, onun başyapıtı ya da kadim kitabı diyelim. Zümrüt levha da denir."

Gabriel kafasını kaşırken, "Tamam. Peki, benim söylediklerimle ne bağlantısı var?" diye sordu.

Sofia dingin bir sesle "Tabula Smaragdina şöyle başlar:

Hiç yalan olmadan doğrudur, kesindir ve çok gerçektir.

Aşağıda olan yukarıda olan gibidir,

Yukarıda olan da aşağıda olan gibidir,

Ve birlikte tek bir şeyin mucizesini gerçekleştirirler." dedi.

Dumura uğrama sırası Gabriel'deydi. İlk aklına düşen, bu *tesadüf diye bir şey yoktur* meselesinin artık fazla gelmeye başlamasıydı. Henüz birkaç dakika önce, Pauli'nin takıntı yaptığı sayıyı anlatmaya başlamadan önce temelleri atmamız gerekiyor derken, Sofia'ya İzafiyet Teorisi'ndeki *Işık Hızı Sabiti (c)* ile Kuantum Mekaniği'ndeki *Planck Sabiti'nin (h)*, 1/137 sayısını keşfetmeye yarayan formülün temel iki elemanı olduğunu göstermek istemişti. Böylece makrokozmosun *referans* sabiti olan Işık Hızı Sabiti ile mikrokozmosun *referans* sabiti olan Planck Sabiti'nin birlikte katılarak oluşturdukları denklemin, fizikçilerin umarsızca aradığı büyükle küçüğü, yukarıdakiyle aşağıdakini, İzafiyet ile Kuantum'u birleştirecek *Büyük Birleşik Kuram'ı*[30] oluşturma yolunda önemli bir adım olduğunu gösterecekti. Şimdi ise Sofia önünü almıştı. Fizikteki temel bir matematiksel denklemin binlerce yıl önce yaşamış bir peygamberin mistik kitabında belirmesinin anlamı ne olabilirdi? Üstelik Sofia'nın bunu kendi kurduğu cümledeki kelimeleri yorumlayarak ortaya çıkarması, yok, yok, durum hakikaten zıvanadan çıkmak üzereydi.

Temkinli bir sesle konuştu. "Sofia kaçmamak için kendimi zor tutuyorum ama galiba az sonra sen de aynı durumda olacaksın."

Sofia tedirginlikle "Neden?" diye sordu.

---

30 Büyük Birleşik Kuram →MNB (Büyük Birleşik Kuram)

Gabriel "Az önce 1/137 diye diklendiğinde sana önce temelleri atmamız gerekiyor derken amacım, bu 1/137'ye varmak için kullanılan formülün, evrenin en büyük nitelikleriyle uğraşan izafiyet ile evrenin en küçük nitelikleriyle uğraşan kuantumun birer *referans* sabiti kullanılarak kurulduğunu göstermekti. Böylece 1/137'nin herhangi bir sayı olmadığını, *Her Şeyin Kuramı* denilen, evrenin nasıl işlediğini tek bir matematiksel formülle anlatan ve her fizikçinin bulmayı hayal ettiği şeye doğru giden çok önemli bir kademe olduğunu anlatacaktım, fakat araya senin Hermes girdi. Şimdi yine kendimi o aşılmaması gereken eşikte buldum. Sıkılmamak elde değil. Seninle araştırmak ve tartışmak güzel ve gerekli ama o adımı atmaya hazır olmadığımı da biliyorum." dedi.

Sofia "Atma o zaman. Tartışmaya devam edelim. Şu 1/137'nin nasıl keşfedildiğini anlatsana. Belki yine ortak bir alan yaratır ve ikimizin de kolaylıkla kabul edebileceği bir sonuçta anlaşabiliriz." diye karşılık verdi.

Gabriel gülümserken "Şimdi şöyle: Wolfgang Pauli'nin velinimeti fizikçi Arnold Sommerfeld'in bulduğu estetik başyapıtı formül $\alpha = \frac{2\pi e^2}{hc}$ bize 0,00729 gibi bir sayı döndürür. Bunu 1/137 olarak ifade etmek daha kolay olduğundan fizik diline bu şekliyle yerleşmiştir. Yani İnce Yapı Sabiti (α) Alfa = 1/137'dir." dedi.

Sofia yüzünü buruşturdu. Sitemkâr bir sesle "Bu işi formülle halledemezsin Gabriel. Bunların ne demek olduğunu bana açık açık izah etmen şart." dedi.

Gabriel başını salladı. "Öyle yapacağım. Bak bu *İnce Yapı Sabiti* formülüne katılan 'h, c, e, π' gibi değerler, bunlar çok önemli, onları anlatabilirsem hemen kavrayacaksın. Birincisi bunlar da sabit. Yani sabitler bir araya gelip büyük bir ana sabit oluşturuyor."

Sofia gülümserken "Hah, şöyle, bak ne güzel oluyor." dedi.

Gabriel şöyle devam etti: "Şimdi bu sabitler ışığın hızı, Planck Sabiti, elektronun yükü ve hemen hepimizin bildiği Pi sayısı. Bunların ne anlama geldiğini anlatıyorum. Işığın hızı *(c)* genel İzafiyet Teorisi'nin temel sabitidir, Planck Sabiti *(h)* Kuantum Teorisi'nin, Elektron Yükü ya da Elektriksel Sabit *(e)* de elektromanyetizma denen kuvvetin temel sabitleridir. Bunları teorilerin bir nevi imzaları olarak da düşünebilirsin. Düşünsene, akıl almaz büyüklükteki uzayda

galaksilerin birbirinden uzaklaşarak nasıl genişlediğini, kara deliklerin davranışlarını, kütle ve ışığın zaman denen boyutla olan ilişkilerini (izafiyet), mikroskoplarla bile görülemeyecek kadar küçük elektronların çekirdek ile nasıl etkileştiğini, maddeyi oluşturmak için atomaltı parçacıkların birbiriyle nasıl iletiştiğini (kuantum), atomik parçacıkların birbirine hangi güçle bağlandığını (elektromanyetizma) açıklayan bir denklem kurabilmişiz ve bu denklem de tek bir sonuç vermiş: 1/137."

Sofia derin bir iç çekti. "Vay be. Pek kapsayıcı, bir o kadar da acayip bir sabitmiş."

Gabriel görevini layığıyla yerine getirmekte olan bir öğretmenin huzuru ile gülümsedi. "Şimdi Pauli'nin neden 1/137 sayısına takıntı yapmış olduğunu anlayabilirsin. Bu sayının maddenin niteliği üzerinde büyük bir belirleyiciliği var. Hatta o kadar önemli ki değeri sadece %4 farklı olsa moleküler bağlar çok daha düşük sıcaklıklarda kopacak, hidrojen ve helyum gibi basit elementler tamamen ortadan kalkacak ve evrendeki yıldız füzyonu karbon oluşturamayacaktı. Bu yüzden deee..."

Sofia dramatik bir sesle "Karbon bazlı yaşam mümkün olmayacaktı yani hiçbirimiz var olamayacaktık." diye tamamladı.

Gabriel gülümsedi. Kendinden o kadar memnun kalmıştı ki ellerini sağa sola kocaman açarak üniversitede öğrencilerine yaptığı gibi büyük büyük laflar etmek istedi: "Zira evrensel sabitler, bizim uydurduğumuz şeyler değil, bunlar evrenin dokusunda var. Bunları anlayıp açıklamadan geçerli bir evren modeli oluşturmamız mümkün değil."

Sofia keyifli bir sesle "Neredeyse başardın sevgilim." dedi.

Gabriel utanır gibi bir gülücük attı, ardından "Daha bitmedi. Bundan sonrası büyük ihtimal aklını başından alacak." deyiverdi.

Sofia kaşlarını kaldırıp gözlerini kocaman açtı. Şaşkınlıkla "Dahası da mı var?" diye sordu.

Gabriel muzip bir gülümseme ile "Hem de nasıl: 1/137 birimsiz bir nicelik." diye konuştu.

Sofia büyük bir kahkaha arasından "Gabriel hakikaten aklımı başımdan aldın. Ne diyorsun yahu? Birimsiz nicelik de ne oluyor?" diye sordu.

Gabriel Sofia'nın yüz ifadesini görünce dayanamayıp gülmeye başladı. Şefkatle "Korkma, korkma, bunu anlaman çok kolay: İnce Yapı Sabiti'nin bir birimi yok işte. Diğer sabitlerin çoğunun vardır. Mesela Işık Hızı Sabiti'nin birimi 'metre/saniye', Planck Sabiti'nin 'Joule-saniye', Elektron Yükü'nün ise 'Coulomb'dur. 1/137 ise sadece 1/137'dir. Yani 1/137 ve yanında birim değil sadece 1/137. Aynı Pi sayısının 3,1416 olması gibi birimsiz bir nicelik işte." diye konuştu.

Dikkatle dinleyen Sofia dudaklarını bükerek "Olmaz yahu. Az önce anlattığın formüle katılan sabitlerin hepsinin bir birimi var ama formülün sonucu 1/137'nin yok öyle mi? Mümkün değil. Bak bunu ben bile bilebiliyorum, kesinlikle bir hata olmalı." diyerek itiraz etti.

Gabriel "Bak şimdi, prensipte doğru söylüyorsun ama bu formüle katılan sabitlerin birimleri birbirini götürüyor, yani birbirlerini iptal ediyorlar diyelim. Bu nedenle formülümüzün kendisi birimleri olan sabitlerin ilişkisinden oluşup, birimsiz bir nicelik ile sonuçlanıyor. Fizikçiler arasında onu bu denli önemli hâle getiren de bu zaten. Şöyle anlatayım, Planck Sabiti de çok önemli bir temel sabit ama sayısal değerinin öyle çok hayati bir anlamı yok. Sıfır olmaması bize Kuantum Mekaniği'nin varlığını kanıtlıyor ve en önemlisi değişik birim sistemlerde değeri de değişebiliyor. Mesela metrik sistemdeki değeri ile imperial sistemdeki değeri birbirinden farklı olabiliyor, oysa İnce Yapı Sabiti her zaman, her yerde ve her şart altında 1/137'dir. Bu nedenle de biz henüz ne demeye çalıştığını anlamasak da bize evrenle ilgili çok ama çok temel bir şey anlatıyor." dedi.

Sofia kocaman gözlerle bakarken "Vay canına!" diyebildi.

Havaya fırlatılan taş eğer konuşabilseydi, mutlaka kendi iradesiyle yola çıktığını söylerdi.

Baruch Spinoza[31]
Portekizli Sefarad Yahudi kökenli Hollandalı filozof
XVII. yy.

Konklav Teklifi

İhtiyar Harun, muhabbet divanının tam ortasına kurulmuş üzerinde eski bir çaydanlığın fokurdadığı döküm kuzineye iki odun atıp kapağını ayağıyla itti. Ardından hızlı hareketlerle çaydanlığı şöyle bir kontrol ettikten sonra sessizce süzülerek ana kapıyı örten kalın perdenin arkasında kayboldu gitti. Divanın üç duvarını boydan boya sarmalayan Buhara desenli geniş sedirin çaydanlığa en yakın kısmına kurulmuş olan Frer Marius ayaklarını uzatmış gözleri yarı kapalı sessizce bekliyordu. Hazırlıksız yakalandığı bu seyahat onu ziyadesiyle yormuştu. Yanında oturan R.G. ise her ne kadar önce özel uçağının ceylan derisi koltuklarında, sonra da konforlu arabasının klimalı ortamında seyahat etmiş olsa da geçtiği yolların tozunun afili takım elbisesini berbat etmiş olduğu takıntısından ne yapsa kurtulamamış, eliyle üstündeki hayalî tozları temizlemekle meşguldü. Efendi Djüdschi, alışkanlığı olduğu üzere sedire oturmaktansa uzun entarisinin altında bacakları yokmuş hissi verecek şekilde bağdaş kurmuş yerde oturuyordu. Geldiği uzun yolun yorgunluğunu atmak için gözlerini yummuş kendi içine dönmüştü. O kadar hareketsizdi ki dışarıdan biri görse onu odanın ortasında unutulmuş bir heykel zannedebilirdi.

31 Baruch Spinoza →MNB (Baruch Spinoza)

Hemen arkasında Mir Kemal Kâmil divanın avluya bakan tek penceresinden dışarıyı seyrediyordu. İhtiyar Harun'un çıkmasıyla birlikte divana daha derin bir sessizlik hâkim oldu. Sanki zaman, birinin konuşmaya başlamasını beklerken durmuş gibiydi. Sıcaktan mayışmış olan Frer Marius neredeyse uyuyacaktı. Sonra duyduğu ses ile bir uyandı pir uyandı;

"Bir konklav toplamalıyız!"

Gerçi sesin geldiği yöne dönmesine gerek bile yoktu çünkü bir kornodan üflenmişçesine derinden gelen bu çatallı sesi neredeyse elli yıldır tanıyordu. Yine de afallamış bir surat ifadesi ile istemsizce yüzünü sesin geldiği yöne çevirmeden edemedi. Tam o anda Efendi Djü-dschi söylediklerini bir kez daha tekrarladı:

"Bir konklav toplamalıyız. Hem de mümkünse büyük birleşik bir konklav."

Frer Marius duyduklarına önce inanmak istemedi. Sonra çıplak gerçekle yüzleşmek zorunda kalınca bir cevap vermeye yeltendi ama o muhteşem yetenekli dili tutulmuştu bir kere. Tabiri caizse dinamit yemiş balık gibi kaskatı kesilmiş, sadece gözleriyle etrafını seçebilen, hiç hareket edemeyen felçlilere dönmüştü. Kalbi tok vuruşlarla kulaklarında atmaya başlayınca kafasının içindeki uğultulardan kurtulmak için gözlerini kapatma ihtiyacı hissetti. İçinden "Olamaz! Efendi Djü-dschi hain olamaz. Bu mümkün değil." diye geçirdi. Bu esnada dillere destan soğukkanlılığına çok yakışan duygusuz ve tekdüze sesi ile Mir Kemal'in kısa sorusu duyuldu: "Hangi nedenle?"

Efendi Djü-dschi cevap vermek için düşünmedi bile. Kendinden emin bir sesle "Heretica Pessima'nın bir gecede *Nigredo'ya* başlamak için can atmaya başlayan talebeleri, Niyetedicilerdeki anormal artış, neredeyse iki asır sonra ilk defa üç tane suskunun aynı anda erginlenmesi, Coibhi Unani'nin Frer Marius'e anlattığı tedirgin edici rüyalar, bir de size gelir gelmez anlattığım benim maruz kaldığım kan tsunamisi düşlerini birleştirin, ah unutmadan son zamanlarda silsileler hâlinde yaşanan intihar bombacıları vahşetini de ekleyin, tereddüde yer mi kaldı? Binlerce yıldır beklediğimiz an kapımıza dayanmış ve bizim hâlâ bir liderimiz yok! Söyleyin Allah aşkına, tarihimizde görülmüş şey mi? Derhâl yeni bir Büyük Sır Üstadı seçmeliyiz. Derhâl! Yoksa zamanı geldiğinde gerekli kararları verecek bir önderimiz olmayacak. Başka nedene ihtiyacımız mı var?" diye konuştu.

Kimse cevap vermeyince Efendi kaldığı yerden sert bir tonda "Frer Marius, seksiyonları tek gündem maddesiyle toplantıya davet etmelisin. Hem de en kısa süre içinde." diyerek devam etti.

Bu esnada Frer Marius kendine gelmeye çabalıyordu. Paniklemiş bir sesle "Seksiyonları mı? Aman Efendi Djü-dschi sen neden bahsettiğini biliyor musun? Üç bin kişiden fazla delegeyi hangi sürede nereye toplayacağız?" diye cevap verdiğinde bu savunmanın ona fayda getirmeyeceğini o da biliyordu. Zaten Efendi Djü-dschi'nin alttan almaya niyeti yoktu. Ciddi bir sesle "Sanki daha önce yapılmamış gibi konuşuyorsun." dedikten sonra diğerlerine dönüp "Neden suskun kalıyorsunuz? Bu işin vahametini kavrayamadınız herhâlde? Belki de yarın, hatta şu anda bile Çağ Dönümü başlamış olabilir. Daha ne bekliyoruz anlamadım? Anormal bir şey mi teklif ettim?" diye sordu.

Frer Marius bir kere daha müdahale etmeye çalıştı. Zayıf bir sesle "Bari seksiyonları işe karıştırmasak. Önce iç çemberimizde bir karar alsak da ondan sonra itimat talep etsek daha akıllıca olmaz mı?" diye sordu ama sorusu havada kaldı çünkü Efendi Djü-dschi konuşmaya başladığından bu yana gözlerini avına odaklamış, kel bir kartal dikkatiyle bakmakta olan R.G. nihayet konuşmaya karar vermişti.

Sakince "Efendi Djü-dschi haklı. Bir lider seçmek mecburiyetindeyiz. Gerekliliği değil zamanlamayı konuşalım." dedi.

Mir Kemal başını eğerek onayını verdiğinde Frer Marius'ün yapabileceği pek bir şey kalmamıştı. Zamanlamasının nasıl bu kadar mükemmel olduğu hâlâ bir muamma olan ihtiyar Harun çayları yenilemek için içeri daldığında Efendi Djü-dschi izin isteyip çekildi. Uzun bir yoldan gelmiş çok yaşlı bir adamdı. Frer Marius çok sıkıntılıydı. Artık ne uyukluyor ne de oturuyordu. Sadece koca gövdesi cereyana tutulmuş gibi hızlı adımlarla divanı boydan boya arşınlayıp duruyordu. Mir Kemal ve R.G. bu yüz elli kiloluk başıboş kütlenin bir kazaya sebebiyet verme ihtimalinin farkına varmış alelacele sırtlarını sedire dayayıp bacaklarını yukarı çekmişlerdi. Harun çay vermeye çalışsa da Marius almadı. Mırıldanıp duruyordu. Sonra aniden durdu. Bir süre düşündü ve ardından kolunu uzatıp nişan alır gibi işaret parmağıyla gösterdiği R.G.'ye dönüp hesap soran bir sesle "R.G. sen buraya niye geldin?" deyiverdi.

Şaşırma sırası R.G.'deydi. "Ne demek niye geldin?"

“Seni kim davet etti demek istedim.”

“Ah, Efendi’nin tilmizi, adı neydi, hımm, evet Pandit, o aradı. Efendi beni görmek istiyormuş. Buraya geliyormuş falan. İyi de bunu niye sordun ki?”

Marius cevap vermeden yere bakarak bir iki adım attı, sonra yine durdu. Başını kaldırıp “Efendi seni böyle toplantılara davet mi ederdi kiiii? Finansman mı konuşacaktık kiiii?” diye sordu. ‘Ki’lerin i’sini o kadar uzatarak söylemişti ki Mir Kemal ve R.G. gülmeden edemediler. Durumu fark eden Marius de gülümsedi. R.G. başını sallayıp “Vallahi hiç davet etmezdi, ben de şaşırdım ama Efendi davet edince icabet etmemek olmazdı. Adam benim gurumdu yahu.” diye cevap verdi.

Frer Marius başını ona hak verircesine salladı. Sonra Mir Kemal’e dönerek “Mirim, bir karar aldık. Boynum kıldan ince ama neredeyse hiç tartışmadık. Siz her zaman karar almadan etraflıca tartışmayı seven biriydiniz. Farkında mısınız binlerce kilometreden buraya geldik ve topu topu beş dakika bile konuşmadan konklav kararı alıp çıktık. Tartışmaya fırsat bile bulamadık. Ne oldu da bu sefer bir anda karar verdiniz?” diye sordu.

Mir Kemal kollarını yana açtı. “Vallahi R.G. o kadar kararlı konuştu ki, yani Efendi’nin dedikleri de çok makul olunca, başka ne diyebilirdim ki?”

Frer Marius yumruklarını sıkarken aklına gelmeyenlere lanet etti. Düşünme yeteneğine lanet etti. Öngörülerine lanet etti. Bildiği ve bilmediği bütün ilahlara lanet etti. Sonra olduğu yere çöktü. ‘Allah benim belamı versin! Beni engizisyon hâkimlerinin elinde çürütsün, yetmez ağır odun ateşinde çevire çevire yaksın. Tecrübesiz bir yeni yetme gibi tuzağa düştüm.’ diye iç geçirdi.

Toplantıdan bir hafta sonra bile Frer Marius hâlâ kendine gelememişti. Günlerini ve maalesef gecelerini, karşısına bir izbandut gibi dikilen problemi nasıl çözeceğini düşünmekle geçirmişti. Ona yol gösterecek bir sezgi hediyesini nafile bekleyip durmuştu ama bir halt olduğu yoktu. Hâlâ önünde toplaması gereken bir konklav vardı ve zamanı gittikçe daralıyordu. Sonunda boş durmanın en kötü seçenek olduğuna karar verdi ve harekete geçti. Kendini, yeşilden itinayla arındırılmış İstanbul’un kalbindeki Taksim meydanında yürürken

bulduğunda çoktan hava kararmıştı. Bu esnada Alfred ile Jean, The Marmara Oteli'ne kayıt yaptırmakla meşguldüler. Oflaya puflaya katettiği beş dakikalık yolu en nihayet bitirip otele giren Frer Marius, odaya çıkmalarına fırsat vermeden ikisini yaka paça büyük barın arkasında saklanan koltuk grubuna kadar sürükledi. Barın yanından geçerken sipariş ettiği kırmızı şarap biraz sonra onlara katılacaktı.

Frer Marius vakit kaybetmemek için daha oturmadan "Jean, Alfred, Büyük Sır Üstadı'nın uyarısını bildiğinize göre bu başımıza gelen felaketi nasıl yorumluyorsunuz? Hemen bilmek istiyorum." dedi.

Alfred sessizdi. Frer Jean "Efendi Djü-dschi hain olamaz. Mümkün değil." diye cevap verdi.

Alfred dudaklarını bükerek başını sağa sola salladı. Huzursuz bir tonda "Büyük birleşik konklav talebi ondan geldi ama. Tam da Büyük Sır Üstadı'nın öngördüğü şekilde." diye konuştu.

Marius kararlı bir sesle "Ben büyük birleşik konklav falan toplamam." diyerek araya girdi.

Frer Jean şaşkın bir bakış atarken Frer Alfred şaşkın bir sesle "Nasıl? Anlamadım? Alınan kararı uygulamayacak mısın?" diye sordu.

Frer Marius aynı kararlılıkla "Uygulayacağım ama normal bir konklav toplayacağım. Büyük birleşik konklav toplarsam ve bir şey ters giderse işte o zaman biteriz. O noktadan sonra geri dönmemiz imkânsız olur. İlk etapta mümkün olduğu kadar daraltılmış bir konklav çağrısı yapacağım. Benim kontrollü koşullarımda gerçekleşecek olan bir konklav, zaten hazırlıkları derinlemesine tartışmak için sizi buraya çağırdım." diye konuştu.

Frer Jean'ın dudakları kıpırdadı hatta küçük bir ses bile çıkardı ama konuşamadı çünkü Frer Marius'ün hemen arkasında ayakta duran adama ağzı yarı açık bakakalmıştı. Durumu fark eden Marius ve Alfred onun baktığı yere doğru döndüklerinde R.G.'nin koca kel kafasının ortasında kaybolmuş gibi duran sulu gözleriyle karşılaştılar.

Son günlerde yaşadıklarının kazandırdığı bağışıklıktan olmalı, ilk kendine gelen Frer Marius oldu: "R.G.? Sen burada ne arıyorsun? Hem burada olduğumuzu nereden bildin?"

R.G. varla yok arası bir gülümsemeyle yetindi. Ciddi bir sesle "Bunun önemi yok. Şu an ilgilenmemiz gereken tek şey şu konklav ve Efendi Djü-dschi'nin gerçek niyetleri." diye cevap verdi.

Frer Marius müthiş bir tedirginlik hissetti. R.G. tam da bam teline basmıştı. Belli etmemeye çalışarak kısık bir sesle sordu: "Hangi niyetleri?"

R.G. boştaki tek koltuğa otururken kuruca sordu: "Sizce yeni Büyük Sır Üstadı kim olacak?"

Frer Marius'ün içinde bir şeyler koptu. Tyana toplantısında yaşananlar ateş çemberinin içine kısılmış bir akrep gibi hissetmesine neden olmuştu. Şimdi aynı duyguyu depreştiren soruyu R.G.'nin sormasından daha doğal bir şey olamazdı çünkü ne de olsa yeryüzünün gördüğü en zeki insanlardan biri sayılırdı. Birkaç gündür olanları kafasında çevirip durmuş olan Frer Marius, vardığı sonuçların yanlış olabileceği umudunu içinde bir yerlerde hep saklamıştı. Şimdi gecenin karanlığından gelip onları bulan bu basit soru aynı zamanda saklambacın sonunu müjdeliyordu. Gözlerini R.G.'ye dikip bitkinlikle baktı. Fâniler için hiçbir şey, gizli tutmaya söz verdikleri bir sırrın saklanması çabasından daha zorlu değildir. Zaten tüm gizli örgütlerin yeni üyelerine ölümleri pahasına saklayacakları bir sır vermelerinin altında bu gerçek yatar; sınavı geçenler sadece çok özel olanlardır. Yine de şu anda bunların hiçbir anlamı yoktu çünkü R.G. ile Frer Marius, konuşmanın icat edilmesinden bu yana yeryüzünün gördüğü gizemciler arasında müstesna bir yere sahip olduklarını zaten çok uzun yıllar önce ispat etmişlerdi.

Frer Marius her iki elini teslim oluyormuşçasına kaldırıp başını hafifçe öne eğdi. "Efendi Djü-dschi yeni Büyük Sır Üstadı olmaya karar vermiş bir kere. Beni de tongaya bastırdı. Tartışamadan karar aldırabileceği ortamı ayarladı. Olası itirazların önünü kesmek için de büyük birleşik konklav talep ediyor. Seksiyonların da desteğini alırsa kararın geri döndürülemeyeceğini ve kesin olacağını biliyor. Haksız da sayılmaz. Fetret devri kahramanı, Büyük Sır Üstadı'nın harcında çok büyük katkısı olan ve müthiş Ruhçu yetenekleriyle donatılmış yüz yaşını aşmış bir yaşlı bilge adamdan bahsediyoruz. Seksiyonların ona itimat göstermemeleri düşünülemez bile." diye konuştu.

Frer Jean söze karışıp "O zaman hain olmadığını söyleyebilir miyiz?" diye sordu.

R.G. sırıtırken "Kendini Büyük Sır Üstadı seçtirebiliyorsan darbe yapmak zahmetine girişmek niye?" diye sordu.

Uzun zamandır susmakta olan Frer Alfred boğazını temizledikten sonra sorgulayıcı bir sesle "R.G. söyler misin? Efendi Djü-dschi senin gurundu. Daha önce hiç yapmadığı şekilde seni Tyana toplantısına davet etti ve senin beklenmedik müdahalenle Marius'ü köşeye sıkıştırarak konklav kararını tartışılmadan kabul ettirdi. Şimdi gecenin bir yarısı en umulmayacak yerde aniden ortaya çıkıp onun gerçek niyetlerini sorguluyorsun. Peki, senin Efendi Djü-dschi tarafından yönlendirilmediğin ne malum? Bu tutarsızlıklar beni rahatsız etti." diye araya girdi.

Masaya derin bir sessizlik çöktü. Frer Marius sorgulayıcı bakışlarını R.G.'ye dikmiş, Frer Jean da öne doğru eğilerek dimdik ona bakmaya başlamıştı. R.G. biraz durduktan sonra "Haklısın Frer Alfred." dedi ve şöyle devam etti: "Aynı şartlarda ben de senin gibi düşünürdüm ama açıklamama müsaade edin. Evet, konklav toplama kararını müdahalemle hızlandırdığım doğru ama bunu isteyerek yaptım. Yine de belirtmeliyim ki bunun ardında yatan gerçek neden Efendi'ye hizmet etmek değil. Tek amacım Frer Marius'e sağlıklı bir karar verebilmesi için ihtiyaç duyacağı zamanı kazandırabilmekti. İşte bu nedenle şu an New York'ta değil, buradayım."

Frer Marius kuruca "Neden Efendi Djü-dschi değil de ben?" diye sordu.

R.G. kelimeleri vurgulayarak ağır ağır "Çünkü Efendi Djü-dschi alenen yalan söylüyor!" diye cevap verdi.

Frer Marius kaşlarını kaldırıp keçi sakalını sıvazlarken "Hangi konuda?" diye merakla sordu.

R.G. bakışlarını utanırmış gibi yere çevirdi. "Acil olarak yeni bir Büyük Sır Üstadı seçmemiz gerektiğini söylerken bunu dayandırdığı nedenler konusunda kesinlikle yalan söylüyor. Yok zamanı geldiğinde gerekli kararları verecek bir liderimiz olmayacakmış falan. Bu katıksız bir palavra. Buna kendisi de inanmıyor zaten. Bu nedenle acil konklav talebinin ardındaki gerçeği araştırmak zorundayız diyorum. Consigliere Frer Marius olduğuna göre, bunu onun önderliğinde yapmak çok doğaldır diye düşünüyorum."

Frer Jean safça "Yalan söylediği konusunda nasıl bu kadar eminsin?" diye sorunca gruptan kahkahalar yükseldi. Frer Alfred'in bu şansı kaçırmayacağı açıktı. "Jean artık yaşlandığını kabul etmen lazım.

Hep söylüyorum yine tekrar edeceğim: Senin emekli olma zamanın geldi de geçti bile." diye konuştu.

Frer Jean yine nerede pot kırdığını düşünmeye çalışırken R.G. gözlerini kocaman açarak Jean'ı tepeden tırnağa inceliyormuş gibi yaptı. Bu arada ellerini koca kulaklarının hizasına kadar kaldırıp parmaklarını ıstakoz kıskaçları gibi açıp kapamayı da ihmal etmemişti. Jean düştüğü durumu idrak ettiğinde istemsizce gülümsedi. Bir an için R.G.'nin yanında yaşamak zorunda olmadığı için şükretti. Bazen küçük beyaz yalanların hayatı kolaylaştırdığını kabul etmek gerekirdi. Parodiye Frer Marius'ün kararlı sesi son verdi:

"Efendi Djü-dschi bazı konularda yalan söylemiş olabilir ama Çağ Dönümü'nün eşiğinde olduğumuzu gösteren emareleri sıralarken yüzde yüz haklıydı. Kararımı verdim. Artık ne yapacağımızı biliyorum. Bir süredir son kontrollerini yaptığım ve Büyük Sır Üstadı'nın ömür boyu üzerinde çalıştığı B planını hemen harekete geçireceğim. Bu hem konklavdaki seçimlere müdahil olabilmemizi sağlayacak hem de karar verme anı geldiğinde bize ihtiyaç duyacağımız gücü verecek. Jean, Paris'i aramanı rica ediyorum. Esliba kardeşe haber ver, en kısa sürede buraya gelsin. Biz de onun gelmesini beklerken konklav sırasında Efendi Djü-dschi ile nasıl mücadele edebileceğimizi konuşalım."

137

Hiçbir şey tesadüfen olmaz. Burada sadece doğru misafirler buluşurlar. Burası Hermetik çemberdir.

Hermann Hesse
Alman-İsviçreli şair, romancı ve ressam.
XX. yy.

Untriseptium

Gabriel yeni hasat kestane çuvalı kucağında köşkün bahçe kapısına kadar geldiğinde hava kararmıştı. Uzun süredir araba kullanıyordu ve gerçekten yorulmuştu. Bir an önce yükünden kurtulup kendini bir koltuğa atıp şöminenin karşısında uyuklamayı umuyordu. Elleri kolları torbalarla dolu Sofia hızlı adımlarla arkadan yetişip "Bekle kapıyı açayım." dedi. Gabriel çoktan sırtını kapıya dayamış ittirmeye başlamıştı. Ağır kapı bir asırdır yaptığı gibi gıcırdayarak teslim olduğunda kendilerini bahçenin içinde buldular. Gabriel'in cümle kapısına yönelmesi, Sofia'nın tedirgin sesiyle kesildi: "Gabriel, köşkte biri var!"

Gabriel kucağındaki çuvalı gayriihtiyari yere bırakıp heyecanla "Deme! Nereden anladın?" diye sordu.

Sofia bahçenin çevrelediği gudde şeklindeki cam odayı işaret edip alçak bir sesle "İçeride ışık var." dedi.

Gabriel temkinli adımlarla ilerlerken "Açık unutmuş olmayalım?" diye sordu.

Sofia kesin konuştu. "Mümkün değil. Çıkarken kontrol etmiştim."

Sonra Gabriel kararını verdi. "Sen arkamda kal. Fulcanelli'yi öldüren namussuzlar geri dönmüş olabilir." dedikten sonra cümle kapısına doğru yürümeye yeltendi.

Sofia panikle koluna yapıştı. Kararlılıkla "Gabriel boş ver, geri dönüp polisi arayalım." dedi.

Gabriel bir an durup "Ne yani o muhteşem köpeği katleden adamlarla yüzleşmeyecek miyiz?" diye sordu.

"Onlar olduğu ne malum. Hem sen beni dinle. Boş ver. Ben polisi arıyorum."

Sofia cep telefonuna sarıldığı anda köşkün cümle kapısının açıldığını işitince ikisi de oldukları yerde çakılı kaldılar. Gabriel bir taraftan kollarıyla Sofia'yı arkasına alıp korumaya çalışırken göz ucuyla baktığı kapıdan çıkan siyahlara bürünmüş koca bir cüsse fark etti. Adam sanki kendi evinden çıkıyormuşçasına rahattı. Sofia öfkeli bir sesle bağırarak "Kimsiniz?! Evimde ne arıyorsunuz?!" diye sordu.

Adam gülümserken kollarını yana doğru açarak sakin bir ses tonuyla "Sevgili Sofie, benim adım Frer Marius. Rahmetli babanın çok yakın bir arkadaşıyım. Evine izinsiz girip seni tedirgin ettiğim için çok özür dilerim ama haklı bir sebebim vardı: Bu köşk aynı zamanda inancımızın en müstesna mabedi." diye cevap verdi.

Zaman hepsi için aynı anda yavaşlamıştı. İster inanın ister inanmayın, bazı özel koşullarda bu pekâlâ mümkündür. Bu gerçeği bilenler hep olagelmiştir ve bu konuda konuşmuyor olmaları edeplerindendir. İşte bu anın büyülü ortamında, cümle kapısını neredeyse kaplayan Frer Marius ve ondan üç dört adım ötede dimdik ayakta hareketsiz bekleyen Sofia ile Gabriel, köşkün girişini süsleyen üçgen bir sembolün köşelerini belirlemek için dikilmiş farklı boylarda üç menhiri[32] andırıyordu. En azından holden dışarıya bakmakta olan Esliba Caspal'a öyle gelmişti. Bu sürrealist tabloyu bozan Frer Marius'ün sevgi dolu sesi oldu. Kapının önünden yana doğru çekilip eliyle içeriyi gösterirken "Sevgili Gabriel sana da bir sürprizimiz var." diye konuştu.

32 Menhir: 10-12 metre uzunluğunda dik duran dev taşlara verilen isimdir. İlkel dinî sembolleri içeren mezar taşı, dinî anıt veya kurban sunağı oldukları düşünülmektedir.

Kapıda beliren simsiyah silueti önce tanıyamayan Gabriel gözlerini kısarak bir daha baktı sonra "Esliba? Esliba Caspal?" diyebildi. Esliba kömür karası başının ortasında tezat duran bembeyaz 32 dişini birden göstererek "Hocam nasılsınız? Üniversitede yokluğunuzu yadırgıyorduk ama haklı nedeninizi görünce..." diye konuştu.

Sofia Gabriel'den beter durumdaydı. Öncelikle matematikçi sayılabilecek sevgilisi tek bilinmeyenli bir denklemle uğraşırken matematikten nefret eden kendisi, iki bilinmeyenliler içinde boğuşmaktaydı. Neyse ki ikisinin arasında karmaşık duygusal durumlara anında tepki verecek şekilde düzenlenmiş iç dünyası olan oydu. Sağ elini havaya kaldırarak yüksek sesle konuştu: "Tamam. Herkes beni dinlesin. Şimdi, Gabriel'in Esliba Caspal isimli beyefendiyi tanıdığı anlaşılıyor. Siz de beyefendi, babamın arkadaşı olduğunuzu iddia ediyorsunuz ve bununla yetinmeyip buranın benim evim değil bir mabet olduğunu söylüyorsunuz. Gecenin bu saatinde bizimle alay etmek için buraya kadar yorulacak birine hiç benzemediğinize göre size inanmak isterim, ancak bunları bana açıklamalısınız. Umarım tüm bu iddialarınızı destekleyecek kanıtları da göstermeye hazırsınızdır yoksa polis çağıracağım."

Frer Marius gülümsedi. Şefkatli bir sesle "Sofieciğim buranın senin evin olmadığını söylemedim. Sadece buranın aynı zamanda inancımızın bir tapınağı olduğunu söylemeye..." demeye yeltendi ama Sofia alttan almaya niyetli değildi. Ciddi bir sesle kuruca "Yani?" diye kestirip attı. Frer Marius işin çığırından çıkmasına müsaade edecek kadar tecrübesiz değildi. Aceleyle "Pekâlâ Sofieciğim, hemen sonuca geleyim. Hatırlarsan sen Paris'te üniversitede okurken baban seni bir kez ziyaret etmişti." diye söze başladı.

Sofia sadece başını sallamakla yetindi.

"İşte o ziyaret sırasında Mösyö Gabriel ve Maude hanımefendinin katıldığı bir akşam yemeğine çıkmıştınız. Doğru değil mi?"

Sofia cevap vermese de cümlenin nereye bağlanacağını merakla beklediği her hâlinden belli oluyordu. Frer Marius ise onu bekletme riskini göze almayacaktı. Bu nedenle hemen "İşte o yemek sırasında rahmetli babanın Mösyö Gabriel'i hangi nedenle uzun uzadıya sorguya çektiğini bildiğimi söylesem, acaba onun arkadaşı olduğum konusunda ikinizi ikna edebilir miyim?" diye sordu.

Derin bir sessizlik oldu. Gabriel ağzı bir karış açık Sofia'ya bakıyordu. Bir an göz göze geldiler sonra Sofia içinde 'söyle, söyle' diye bağıran sesi bastırmaya çalışarak "Bu durumda sizi eve davet etmekten başka çarem kalmıyor." dedi ve ekledi: "Zaten içeriden çıktınız."

Gabriel'in az önceki uykulu hâlinden eser kalmamıştı ancak şoku atlattığı söylenemezdi. Aklına silsileler hâlinde düşen senaryo alternatifleri maddi dünya ile bağlantısını kesmişti. O kadar ki, Sofia onu köşke sokabilmek için elinden tutup çekmek zorunda kalmıştı. Gerçi onun da durumu pek parlak sayılmazdı. Mesela köşke adım atar atmaz görüşmenin nerede olması gerektiği konusunda düştüğü ikilemden çıkmaya çabalaması başlı başına bir çile iken hemen arkasında beklemekte olan Frer Marius'ün "Her yerde olur, kütüphane hariç." demesi kesinlikle bir karabasan olmalıydı.

Başını hızla çevirip Frer Marius'e baktı. Artık iyice beyazlaşmış keçi sakalının ortasında ince dudakları hınzırca gülümsüyordu. İçinden 'Düşüncelerimi de okumuyor ya bu adam.' diye geçirdi. Sonra kendini tutamayıp sordu: "Neden? Kütüphaneyi beğenmiyor musunuz?"

Frer Marius'ün yüz hatları aniden ciddileşti. Saygılı bir sesle "Tersine her santimetrekaresi ile gurur duyuyoruz. Sadece orası bir nevi kutsalımız, sizinle görüşmemize konsantre olmakta zorlanabiliriz." diye cevap verdi.

Sofia önemsemez davranıp "O zaman cam odaya buyurun ama bildiğiniz gibi bu köşkte nereye giderseniz gidin kütüphaneden geçmek zorundasınız." dedikten sonra mağara ağzı kapıyı açarak geçmeleri için kenara çekildi.

Frer Marius ciddi bir sesle "Şüphesiz biliyoruz. Kütüphane rahmetli babanız tarafından bir *centrum omnium* olarak tasarlandı. Derin bir sembolizmi var. Müsaadenizle." diyerek ilerledi.

Frer Marius, önce sol ayağını eşiğe atmaya özen göstererek kapıdan kütüphaneye geçti. Tam o anda sol elini göğsüne bastırarak başını saygıyla eğdi. Onu takip eden Esliba'nın da tıpatıp aynı şeyleri yaptığı Sofia'nın dikkatinden kaçmadı. Hızla kütüphaneyi geçerek Rönesans kapısına ulaştılar. Frer Marius bir anlığına durup kütüphaneyi huşu dolu gözlerle taradı. Sonra gereğinden fazla duygulandığını fark edince

alelacele Rönesans kapısını aşıp cam odaya girdi. Hemen ardından, Gabriel'i elinden tutmuş çeken Sofia onu takip etti. Frer Marius'ün beti benzi atmış, yüzü ve elleri neredeyse odanın duvarları kadar beyaza çalmıştı. Durumu ilk fark eden Esliba oldu. Tedirgin bir sesle "Cher Frer iyi misiniz?" diye sordu.

Frer Marius kendini ilk bulduğu koltuğa attı. Dili damağına yapışmıştı. Gülümsemeye çalıştı. Bitkinlikle "Ben göründüğümden çok daha yaşlı bir adamım. Yoruldum ve susadım." dedikten sonra "Ama birazdan kendimi toparlarım." diye ekledi.

Sofia, yanında Gabriel olduğu hâlde hemen karşısındaki kanepeye yerleşti. Ardından kinayeli bir sesle "Mösyö Caspal herhâlde şarabın yerini de biliyorsunuzdur. Rica etsek..." dedi.

Esliba dudağında küçük bir gülücükle mutfağa yöneldi. Sessizce dönmesini beklediler. Herkes bardağına kavuştuğunda olacakların önüne artık hiçbir şey geçemeyecekti. Sofia hayat nehrinin yatak değiştirmesine daha önce de şahit olmuş ve çok acı çekmişti. İşte kendini yine olacaklardan bihaber yaklaşan bir tufanı beklerken buluvermişti. İlk konuşan sonunda melekelerine kavuşmayı başaran Gabriel oldu: "Evet, şu engizisyon sorgusunun nedenini anlatacaktınız?"

Doğrusu Sofia'nın da aklında başka bir şey yoktu çünkü yılların takıntısına bir cevap bulmak şu anda diğer her bilinmezi gölgede bırakıyordu.

İlk kadehini çoktan bitirmiş olan Frer Marius canlanmıştı. Gülümseyerek başını salladı: "Evet, anlatacağım elbette, ama önce bu mabede ne zaman girsem aklımı başımdan alan sembolizme değinmeden edemeyeceğim. Bu ne muhteşem bir eserdir. İnanın bana sevgili Sofie, böylesi bir şeyi ancak ve ancak rahmetli babanız tasarlayıp inşa edebilirdi. Ezoterik anlamı o kadar derin ve karmaşık ki..."

Sofia'nın gururu okşanmıştı ama Marius'ün abarttığını da düşünmeden edemedi. Alaycı bir tonda "Abartıyor olmayasınız Mösyö Marius?" dedi.

Marius kaşlarını kaldırıp "Hiç sanmıyorum. Baksanıza her şeyin merkezi bir kütüphaneden Rönesans kapısı vasıtasıyla apaydınlık bir odaya girmek ne demek? Aydınlanma çağı daha güzel anlatılabilir

miydi? Sadece bu sembolizm bile başlı başına bir sanat eseri." diye konuştu.

"Öyle diyorsanız..."

"Bakın gündüz olsaydı burası güneş ışıkları altında apaydınlık olacaktı ama bahçeyi ve ağaçları ışıklandıran projektörler öylesine ayarlanmış ki gece de olsa bu oda her zaman aydınlık. Neyse biz asıl konumuza dönelim, nasılsa konuşacak çok zamanımız olacak." diyerek Gabriel'e döndü: "Sevgili Gabriel sorunuzu sorarken engizisyon mecazını kullanmanız çok ilginç. Beklediğiniz cevaba gelince, rahmetli ikinizi birbirinize, hımm nasıl demeli, bir anlamda bağlamak amacındaydı. Bu yüzden sevgili Gabriel, bir nevi kabul öncesi soruşturmadan geçmişsiniz diyebiliriz." diyen Frer Marius bir süre sessiz kaldıktan sonra kesik kesik gülerek devam etti: "Hâlâ birlikte olduğunuza göre sınavı başarıyla geçmişsiniz."

Gabriel dayanamayıp naifçe "Ne yani beni kendine damat mı yapmak istiyordu?" diye sorunca Marius ve Esliba aynı anda gülmeye başladılar. Sofia bile gülmüştü.

Frer Marius gülümseyerek "Sofia'nın da tahmin edeceği üzere evlilikten çok daha derin ve karmaşık bir şeyden bahsediyoruz." dedikten sonra Sofia'ya dönerek "Değil mi Sofieciğim?" diye sordu.

Sofia boş gözlerle bakıyordu. Babasının evlilik konusundaki fikirlerini gayet iyi biliyordu. Hele hele kendine damat seçmesi olacak şey değildi. Başını evet manasında hafifçe salladı.

Frer Marius eğilerek bardakları doldurdu. "Çocuklar lütfen şaraplarınızı bitirin." dedi ve ekledi: "İhtiyacınız olacak." Sabırla söylediklerini yapmalarını izledi sonra bardakları tekrar doldurup arkasına yaslandı. Biraz bekledi ve ağır ağır konuşmaya başladı: "Sofieciğim sana buranın sadece evin değil aynı zamanda inancımızın en müstesna mabedi olduğunu söylemiştim ya. İşte nasıl bu köşk sadece senin evin değilse, baban da sadece senin baban değildi. O aynı zamanda inancımızın en kıdemli başrahibiydi. O bir *Hierophant*, bir *Mystagog* ve üstüne üstlük bir *Belag-ı Azam* idi. Altı asırdır bu unvanı hak etmiş olan tek kişi. Biz ona *Büyük Sır Üstadı* diyorduk. Hâlâ da öyle yapıyoruz."

Frer Marius anın ağırlığına uygun olarak susup bekledi. Gabriel dâhil hepsi gözlerini ona doğru çevirdiklerinde Lut Peygamber'in

tuzdan heykele dönüşmüş karısını[33] andıran bir Sofia ile karşılaştılar. Dostları onun suratında, duyduklarını anladığına dair bir ifade bulmaya nafile çabalarken Sofia nefes alıp verdiğini bile ancak çok dikkat ederseniz görebileceğiniz bu durumda epey bir kaldı. Sonunda Gabriel elini uzatıp ona dokunmak ihtiyacı hissetti. Sofia ona sıkı sıkıya sarıldı ama konuşmadı. Bir süre daha öyle beklediler. Sonra Frer Marius tatlı bir sesle konuşmaya başladı: "Sorularını bekliyorum. Acele etme lütfen."

Sofia önündeki bardağı başına dikip kısaca "Biz dediğiniz kimdir? Ya da siz nesiniz?" diye sordu.

Marius usulca "Biz yaklaşık altı yüzyıldır kendimize resmî olarak *Untriseptium*[34] diyoruz. Ama siz, son yüzyılda bizi tanıyan, sayısı çok da olmayan hemen herkesin kullandığı tabiri kullanıp bize kısaca 137 de diyebilirsiniz." dedi.

Tam o esnada nefes borusuna bir şey kaçmış bir adamın çıkaracağı cinsten boğuk bir ses duyuldu. Gabriel ağzını açıp bir şeyler söylemeye çalışmış ama beceremeyişti. Esliba yardım etmeye çalıştı. "Hocam müsaade ederseniz izah etmeye çalışayım."

Gabriel elini kaldırıp onu durdurdu. Öfkesini gizlemeye hiç gerek duymadan ayağa fırlayıp "Sen dur, hele. Dur! Şimdi siz bize şunu mu söylüyorsunuz: Kendine 137 diyen bir yapı var tamam mı? Sofia'nın babası da bu yapının başı. Siz de üyelerisiniz anlaşılan. Bu arada tesadüfe bakın ki, Mösyö Caspal benim üniversitemde, benim bölümümde okuyor, interaktif konferanslarımdan birine katılıyor, beni şaşkınlığa sürükleyecek şekilde sorduğum bütün sorulara doğru cevaplar veriyor. Ah, tabii bir de konferansın sonunda onun bile yanıt veremeyeceğini düşündüğüm soruya 'Bir gün 1/137'nin anlamını çözebilirsem sorunuza cevap verebileceğim.' manasında bir şeyler söylüyor. Rastlantıya bakın ki siz de kendinize 137 diyorsunuz. Bizim de bütün bu saçmalıklara inanmamızı bekliyorsunuz öyle mi? Kumpas kokusu almaya başladım ya da kesinlikle bizimle alay ediyorsunuz? Neyin peşindesiniz?" diye konuştu.

---

[33] Lut Peygamber'in karısı →MNB (Lut Peygamber'in karısı)

[34] Untriseptium: (Lat.) Atomik ağırlığı 364, proton sayısı 137, nötron sayısı 227 olan periyodik tablonun 137 sırasında bulunan henüz keşfedilmemiş elementtir.

Esliba Caspal bir an için Frer Marius'ün gözlerinin içine baktı. Marius başını belli belirsiz eğince Esliba "Hocam hepsi tamam ama unuttuğunuz bir şey daha var: Masanıza sarı bir zarf içinde bıraktığım Magnum Opus Gnostica'nın yedinci fasikülü. Galiba siz ona günce diyordunuz." dedikten sonra sustu.

Gabriel önce ağzını açtı sonra mırıldanır gibi yaptı ama diyecek bir şey bulamayınca yalvaran gözlerle Sofia'ya döndü. Bir süre bakıştılar. Sofia mırıldandı "Magnum Opus, Magnum Opus, bir şeyler çağrıştırıyor ama..."

Gabriel afallamış gözlerle bakarken "Sofia buna mı takıldın şimdi? Adamlar ya çok büyük dalavereci ya da ne bileyim... olacak şey mi bu anlattıkları? Ortaçağ'da mıyız canım? Baban gayet aklı başında bir adamdı, bunlarla bir alakası olamaz. Hem söylediklerini duymadın mı? Akıl mantık alıyor mu?" diye çıkıştı.

Sofia kuru bir sesle "Gabriel bunlar üçkâğıtçı olsa bizim daha kolay yutacağımız akla yatkın bir hikâye uyduramazlar mıydı?" diye sordu.

Esliba gülümseyerek "Biz buradayız ve sizi duyuyoruz." diyerek ortamı yumuşatmaya çalıştı.

Tam o sırada Sofia "Ah buldum!" diye bağırdı. "Simya'da başyapıt. Büyük Eser. Magnum Opus yani. Dört ana aşaması vardı galiba, neydi *Nigredo* ya da siyah evre, sonra *Albedo*, bu da beyaz evre hımm diğerlerini de hatırlayacağım ama..."

Gabriel öfkeli bir sesle "Hah, işte buyurun, yeni bir saçmalık daha eklendi. Sanki yeterince yokmuş gibi..." Sonra gülme taklidi yaparak "Simya öyle mi? Simya dedi ya... Altın da üretecek miyiz?" diye söylendi.

Sofia Gabriel'i duymamıştı bile. Esliba'ya dönerek merakla sordu: "Peki bu günce dediğimiz şeyi Gabriel'in masasına niye bıraktınız?"

Esliba cevap vermedi. Sadece sözü Frer Marius'e bıraktığını anlatmak için ona doğru döndü. Marius başını salladı: "Önce muhteşem hafızanız için sizi tebrik ederim Sofie. Magnum Opus Gnostica inancımızın temel eseri ve tek kitabıdır. *Nigredo, Albedo, Citrinitas* ve *Rubedo* olarak dört evreye bölünmüş toplam 364 sayfadan oluşur. Büyük Sır Üstadı, doğru olmayan insanların eline bir bütün olarak geçmesini önlemek amacıyla sayfalarını gelişigüzel karıştırıp şifrelemiş ve yedi fasiküle bölmüştü onu. Her bir fasikülü de çok

güvendiği birine yani bir muhafıza teslim etmişti." Bir an sustu sonra Gabriel'e dönerek ciddi bir tonla "Bu da bizi, Gabriel'in muhafız olduğu doğal sonucuna götürür." dedi.

Gabriel bunu duyar duymaz koptu gitti. O kadar neşeli ve içten gülüyordu ki hepsi aynı anda gülmeye başladılar. Bu durum bir dakika kadar sürdü. Nihayet sustuğunda yüz kasları kadar mide kasları da ağrıyordu. Boğuk bir sesle "Peki, nasıl bilmeden, tırnak içinde söylüyorum, muhafız olmuşum onu da açıklasanız bari?.." diye sordu.

Marius sakince şöyle cevap verdi: "Aslında başta değildiniz ama sonra bir gereklilik hasıl oldu, böylece Büyük Sır Üstadı'nın yıllardır üzerinde çalıştığı bir planın parçası olarak olaya dâhil edildiniz. Üstelik her şey o engizisyon sorgusu diye adlandırdığınız geceden sonra başladı. Rahmetli, o görüşmeden sonra size büyük bir değer atfetmişti. Biliyor musunuz? Günlerce sizden ve yapabileceklerinizden bahsetti. Sevgili Gabriel, Büyük Sır Üstadı sizde çok büyük bir gelecek görmüştü ve bu öngörüsüne çok önemli bir yatırım yaptı. Bana inanın pek de kolay dağıttığı payeler değildi bunlar."

Frer Marius, Büyük Sır Üstadı'nı ne kadar özlediğini anımsayıp bir an için sustu. Yaşasaydı bütün bu hengâmenin içinden çıkmasına ne kadar yardımcı olabileceğini düşünmeden edemedi. Bardağından büyük bir yudum aldıktan sonra anlatmaya şöyle devam etti: "Sofie ile olan ilişkiniz dâhil her şeyi en ince ayrıntısına kadar bizzat planladı. O geceden sonra gözünü bir an olsun üzerinizden ayırmadı. Yolunuzu açtı, geleceğinizi şekillendirdi ve arka planda kalmaya özen göstererek sizi korudu ve kolladı. Bunu daha önce sadece ve sadece bir kişi için yapmıştı, o da Sofie için."

Sofia'nın içinde bir şeyler koptu. Bu acı hiç hafiflemeyecek mi diye düşündü. Babası her anıldığında, ilk günkü şiddette içi yanıyordu. Hemen konuşmaya başlamazsa yine ağlamanın eşiğine geleceğini biliyordu. O da öyle yaptı: "Bizi kollayıp yönlendirmesi derken neyi kastettiniz Frer Marius?"

'Mösyö'lükten 'Frer'liğe terfi eden Marius gülümserken "Mesela, Gabriel için en iyisi olduğunu bildiğinden, mezun olduktan sonraki iş hayatına özel sektör yerine üniversitede devam etmesini sağlamıştır." diye cevap verdi.

Gabriel dayanamayıp yüksek sesle "Hadi canım. Hem benim için en iyisi olduğuna nasıl karar vermiş?" diye söylenince Esliba Caspal yumurtlamaya çalışan bir karatavuğu andıran sesler çıkardı. Marius büyük bir ciddiyetle "O bilirdi. Kendiniz hakkında sizin bilemeyeceğiniz o kadar çok şey bilirdi ki şaşar kalırdınız. Üstelik bu durum sadece yakın çevresiyle sınırlı değildi. Herhangi birisine hayatı hakkında onu şaşkınlığa sürükleyecek şeyler söyleyebilirdi." dedikten sonra başını öne eğdi.

Bir süre sessizce bekledikten sonra aklına bir şey geldi: "Söyler misiniz Gabriel, üniversitenin son yılında özel sektörle son görüşme aşamasına gelmişken birdenbire üniversitede kalma fikri sizde nasıl oluştu?"

Gabriel hiç düşünmeden "Bir adamla tanışmıştım..." demeye yeltendi ama Marius ona fırsat vermeden "Bir kongredeydi, değil mi?" diye sordu.

Gabriel şaşırmaktan yorulup yorulmayacağını sorguladı ve cevap vermedi.

Esliba Caspal alçak bir sesle "Reginald G. Olcott-Reuchlin." dedi.

Marius dramatik bir sesle "Reginald Giordano Olcott-Reuchlin." diye tekrar etti ardından "Namıdiğer R.G., o da aynı senin gibi bir muhafız." dedi.

Gabriel kaybolmuş bir sesle "Anlamadım." dedi.

"Anlamayacak ne var, sizi üniversitede kalmaya ikna eden oydu."

Gabriel istemsizce gülümsedi. Doğrusu R.G.'nin ikna yeteneğini tartışacak en son kişiydi. Marius utangaç bir sesle "Evrendeki madde antimadde asimetrisi araştırmasının başına geçmeniz için üniversite yönetimini tek tek ikna ettiği gibi..." diye konuştu.

Gabriel yine boş gözlerle baktı. Bir an üzülsün mü kızsın mı bilemedi sonra boş verdi. Herkesten çok hak ettiğini en iyi o biliyordu. Ardından unutmadan sormak için yanıp tutuştuğu soruyu sordu: "Madem evlenmemizi amaçlamıyordu, Sofia'nın babasının asıl amacı neydi? Bizi niye birleştirmek istiyordu?"

Marius bu soruyu bekliyor ve cevabını vermeye çalışırken çok zorlanacağını biliyordu, yine de sakince "Bu soruya sağlıklı bir cevap verebilmem için önce bazı kavramları anlamanız gerekir." diye söze girdi ve şöyle devam etti: "Kısa geçeceğim. Daha sonra merak

ederseniz detaylara gireriz. 137'nin örgütlü bir yapı içinde yer alması 1307 yılına dayanır. O tarihten sonra hiçbir zaman bugün sizin anladığınız manada bir örgüte sahip olmadık."

Gabriel takılmadan edemedi. Alaycı bir sesle şöyle dedi: "Hah, bir bu eksikti, şimdi tamam oldu. Sırma saçları olan kıvırcık bir kel bulduk: Örgütsüz bir tarikat."

Frer Marius üstüne alınmadı bile. Ciddi bir sesle "Kadimlerin verdiği en zor kararlardan biridir. Ne kadar güçlü olurlarsa olsunlar, aleni ve kurumlaşmış yapıların eninde sonunda yıkıldıklarını fark etmişlerdi. Bizimki gibi iki bin yıla yakın ve sayısız nesle yayılan bir çabanın nispeten kısa ömürlü kurumlar içinde süreklilik sağlamasının imkânsız olduğunu kavramışlardı. Şartlar her iki yüz ile iki yüz elli yılda bir yeniden örgütlenme mücadelesi verilmesini kaçınılmaz kılıyordu, bu da gerçek amacımızdan saparak politik ve idari konularla zaman kaybetmemize neden oluyordu." diye konuştu.

Sofia pürdikkat dinlemeye başlamıştı. Üstelik bu ani ilgiye kendisi de şaşmıştı. Henüz yarım saat önce evine izinsiz girmiş bu adamları polise teslim etmeye hazırdı. Oysa şimdi, hem de bu kadar kısa bir sürede, anlamlandıramadığı bir güven duygusu benliğini sarmıştı.

Kendini dinlemeyi bırakıp Frer Marius'e odaklandı. Konuşurken ışıklar mı saçıyordu ne? Yaşlıydı evet ama etkileyici hatta kavrayıcı bir kişiliği vardı. Sonra doğru tabirin istila edici olması gerektiğini düşünüp gülümsedi. Odaya girer girmez parmağındaki yüzüğü fark etmişti. Kocaman siyah bir taşın nasıl olur da bu kadar parlayabildiğini düşünmeden edemedi. Sonra içinden, yaşlandıkça güzelleşen adamlardan olmalı, diye geçirdi. Yaşına ve kilosuna rağmen bu kadar enerjik görünmesi de ayrıca ilgisini çekmişti. Sonra düşününce bunun nedeninin insanın içine nüfuz eden gözlerindeki muzip ifade olduğunu anladı. Bir de önemli bir şey söyleyeceği zaman söylediklerini vurgulamak istercesine öne eğilme hâli vardı. Sanki konuştuğu kişiye daha da yaklaşarak ona bir sır verecekmiş hissini uyandırıyor, sonra da gevşeyerek sırtını gerisin geri koltuğun sırtına dayıyor ve ayaklarını uzatıyordu. Bu hareketi ona yıllar önce Paris'te gördüğü Foucault sarkacını anımsatmıştı. Sarkaç düşüncesi onu kütüphanede geçirdiği okuma günlerine geri götürdü. Aynı orada geçirdiği günlerdeki gibi kendini huzurlu ve dingin hissetmeye başlamıştı. Oysa daha az önce babasının, tanıdığı adamla hiçbir alakası olmadığı ortaya çıkmıştı.

Huzursuz, şaşkın hatta kandırılmış her insan gibi öfkeli olması gerekmez miydi? Onun yerine sadece biraz gevşemiş, hatta çakırkeyif bir ruh hâline girmişti. Eğer doğruysa, babasının bir örgüt lideri iken kendisi ile ilgilenebilecek zamanı nasıl bulabildiğini düşündü. Üstelik pek çok problemin çözümünü üstlenecek bir annesi de yoktu. Sorulacak o kadar çok soru vardı ki, fakat asıl aklını kurcalayan, babasının hiçbir felsefi ya da politik kavramı tam ve bütün bulmadığını adı gibi bilmesiydi. Kendi içinde çelişik hatta natamam bulduğu hiçbir şeyin ardından yürümeyecek kadar nevi şahsına münhasır bir adamın, bir tarikata liderlik etmesinin asıl amacı ne olabilirdi?

Frer Marius'ün sesi ile düşüncelerinden koptu: "Sofie şimdi gerçek amacımızı soracaktır ama oraya gelmeden başladığımı bitirmeliyim."

Sofia bir kere daha eli şeker kavanozunda yakalanmış hissine kapıldı. Arkasından tarifi imkânsız derin bir teslimiyet ve fethedilmişlik duygusu etrafını sardı. Kendini derin bir kuyunun dibinde ışıksız ve yitmiş hâlde buldu. Bir iki saniye geçmeden bu sefer büyük bir coşku benliğini kapladı. Kendini beş altı yaşında babasıyla yeşil bir ovada çimlerin üzerinde koşarken gördü. Heyecandan kalbi yerinden çıkacakmışçasına atıyordu. Elini uzatsa babasına dokunacak kadar yakındı. Onunla el ele tutuşup bulutların üzerinde uçmaya başlayınca aklı yarım ağızla bir şeylerin yolunda gitmediğini fısıldadı. Bu uçlarda dolanma durumu da neyin nesiydi? Önce bu ani iniş çıkışları anlamlandıramadı. Sonra onu hemen tanıdı. Aslında çok uzun zamandan beri kendisiyle yakından tanışıyorlardı. Beti benzi attı. 'Ne oluyor yahu? Bu bilinçdışı bir küme değil mi? Aman Tanrım. Bu bir arketip. Kendini fiziki dünyada somutlaştırmaya çalışan bir arketipin numeni[35]. Neler oluyor?' diye içinden geçirdi.

Durumu anında tespit eden Frer Marius kartal bakışlarını Sofia'nın yüzünde kısacık gezdirdikten sonra hızla Esliba Caspal'a dönüp gözlerini kısarak sert bir bakış attı. Bakışlarından alevler fışkırıyordu. Esliba trans halinden tekme tokat uyandırılan biri misali yarı sarsak "Ben yeni bir şişe getireyim." diye geveleyerek hızla odadan çıktı.

---

35 Numinosum ya da Numen: (Yun.) İfade edilemeyen, gizemli ve korkunç olanı da kapsayacak şekilde ulvi olana ilişkin yoğun kişisel deneyimi açıklamaya yarayan bir terimdir. →MNB (Numinosum ya da Numen) →MNB (Rudolf Otto)

Olup bitenden bihaber Gabriel'in sorusu ortaya düştü: "Peki, ciddi olduğunuzu varsayarsak, örgütü olmayan bir tarikatı iki bin yıldır bir arada tutan tutkal ne olabilir ki?"

Frer Marius aradığı acil çıkışı bulmuştu: Neşeli bir sesle "Sevgili Gabriel, bu sorunun cevabıyla Büyük Sır Üstadı'nın Sofia ile sizi birleştirme çabasının altında yatan amaç tıpatıp aynı." dedi.

Nedendir bilinmez, az önce kapıldığı duygu selinden tamamen sıyrılmış olan Sofia bunun nedenini Esliba'ya bağlamayı elbette düşünemezdi. Bu nedenle sadece büyük bir ilgiyle "Gerçekten mi?" diye sormakla yetindi.

"Kesinlikle."

"Ne olabilir ki?"

Frer Marius sakince "Bunu kısmen çok iyi biliyorsunuz sevgili Sofie: Bireyleşme!" diye cevap verdi.

Henüz yolunu yeni bulmuş olan Gabriel yine kaybolmuştu. Umutsuz bir sesle "Bireyleşme mi?" diye geveledi.

Marius sakince "Evet, buna bütünleşme, tamlaşma, kendini gerçekleştirme, tek bir bütün olma ya da tekleşme de diyebilirsiniz." dedi ve şöyle devam etti: "Tabii bunu hayata geçirmenin pek çok farklı biçimi bulunduğunu söylemeliyim. 137, sekiz farklı yöntemi kabul etmektedir."

Gabriel şaşkın sarsak yolunu arayadursun Sofia çoktan ana caddeye çıkmıştı. Aniden ayağa kalktı, yere bakarak bir iki adım attı sonra tekrar dönüp yerine oturdu. Ellerini dua eder gibi kavuşturdu sonra "Bireyleşme…tabii…Gabriel olmadan mümkün değildi değil mi? Taşlar yerine oturmaya başladı…" diye mırıldandı.

Gabriel imdat çığlığı atmak üzereydi. "Yahu Sofia bensiz olmayan ne? Bir ben mi cahilmişim aranızda? Neden anlamıyorum?" diye söylendi.

Frer Marius yumuşak bir sesle "Sevgili Gabriel sen tahterevallinin karşı oturağındasın, kaybolmuş hissetmen çok normal ama yakında ister istemez anlayacaksın çünkü bu olaya katılımın çok önemli." diye açıklamaya çalıştı ama bakışları asıl Sofia'ya odaklanmıştı.

Sofia'nın beyninde insan ötesi bir faaliyet sürmekteydi. Son yıllarda yaptıkları, yaşadıkları, babasıyla olan ilişkisi, hemen her şey tekrar

kurgulanarak gözünün önünden geçmekteydi. Daha önce anlamsız gelen olaylar, dikkatinden kaçmış olanlar, aklına yeni düşen olasılıklar tam bir resmigeçit hâlini almıştı. Dramatik bir sesle "Günce dediğimiz şeyde yazan *ve bu sana bütünlüğün ve birliğin bir sembolü olacak* babamın bana mesajıydı değil mi? Üstelik derin bir sembolizmi var. Açıkçası tam babamın işi. Böyle şeylere bayılırdı." diye mırıldandı.

Bir an sustu. Sonra hâlâ şaşkın bakan Gabriel'e dönüp "Sevgilim baksana, babam bireyleşmeyi gerçekleştirmeme yardımcı olacak insanın elinden bana bir haber yollamış, bense tam bir saflık yaparak anlamamışım." diye konuştu.

Gabriel için hiçbir umut yoktu: Safça "Kimmiş o?" diye sorunca Sofia neredeyse bir kahkaha koyuverecekti. Sevimli bir sesle "Sensin canımın içi, sen." diye cevap verince Gabriel büyük büyük içini çekti. Kinayeli bir ses tonuyla "İyi bari bu kısmı açıklığa kavuştu." dedi. Kısa bir suskunluktan sonra "Yine de bu tarikatı bir arada tutan tutkal ile bireyleşme, bütünleşme ne zımbırtıysa artık bunun bağlantısını hâlâ anlayamadık." diye ilave etmeyi unutmadı.

Marius müdahil olup şöyle konuştu: "137'yi yaklaşık iki bin yıldır bir arada tutan tutkal, bireyleşme çabasından başka bir şey değil Gabriel. Aynı Sofie ile senin bir araya gelmenizdeki amaç gibi. Bizde bugünkü tanımıyla bilinen anlamda bir hiyerarşik yapı bulunmaz. En üst seviyede bulunan ve iç çemberimiz diyebileceğim yerde topu topu 10-12 kişi bulunur. Buraya da ancak ve ancak liyakat ile girebilirsiniz. Liyakat ise tek bir koşula bağlıdır: Bireyleşme çabanızdaki başarı. Başardıkça yukarı çıkarsınız ve bu yolculuk, uzun yıllara dayanan ve hiç bitmeyen âdeta insanüstü bir çaba gerektirir."

Gabriel dayanamadı, muzip bir ifadeyle "Kendinizi o kadar kaptırmıştınız ki sizi birazcık taciz etmek için hiç hatırlamıyor gibi yaptığımı kabul edeyim ve sorayım: Bireyleşme ile 137'nin tutkalı nasıl aynı şey olabiliyor?" dedi.

Sofia gülümserken "Gölgeyi hatırlasana, egonun karşıt çifti olan gölgeyi. Hani bilinçdışı kompartımanı. Gölge ile yüzleşme? Bir bütün oluşturma amacıyla karşıtların uyumlaştırılması. 'İnsanın kendi karanlığını kabul edip onun yönlendirmelerinden kurtulmaya çabalaması bireyleşmenin ilk aşamasıdır' demiştim. Hani bilinçdışının bilince çıkarılması meselesi." dedi.

Gabriel "Evet, tabii, gölge. Onu yansıtmamak için içeriği ile yüzleşmemiz gerekir. Senin bağlı olduğun Analitik Psikoloji ekolü. Tamam da bağlantı ne?" diye ısrar etti.

Sofia cevap vermeye hazırlanırken Frer Marius ellerini ovuşturarak ona döndü: "Bakıyorum epey ilerlemişsiniz. İyi, iyi, bu çok iyi." dedi ve şöyle devam etti: "Yine de netleştirilmesi gereken çok detay olacak. Mesela bireyleşme sadece gölgenin bilince çıkarılmasından ibaret değildir. Bu olsa olsa bireyleşmenin başlangıç aşaması olarak kabul edilebilir. Sonraki aşamaları birazdan konuşuruz ama aklınız modern saçmalıklara gitmesin diye önceden söyleyeyim bizim yöntemimiz bir dağa çıkıp inzivaya çekilmek falan değildir çünkü bireyleşme çabası bir insanı dış dünyadan koparmaz, tersine, bütünleşmiş insan dünyayı kendinde toplar."

Konuşmanın mistik tonlamasından anında rahatsız olan Gabriel daha önce sorduğu bağlantı sorusunu unutup kafasını tuhaf bir şekilde salladı. Her zamanki gibi bilim insanı damarı kabarmıştı: "Yanlış anlamadıysam, az önce bu bireyleşme dediğiniz şeyin sekiz farklı yöntemi olduğundan bahsetmiştiniz. Bunun uygulama metodolojisini duymak isterim. Eminim daha iyi anlamama yardımcı olacaktır." diye konuştu.

Frer Marius onayladığını göstermek için başını salladı. Sakince "Kabul ettiğimiz sekiz yöntem var ama en çok rağbet görenler; *Şamanın Yolu, İhvân us-Safâ'nın Yolu, Analitik Psikoloji'nin Bireyleşme Süreci* ve *Felsefi Simyanın Magnum Opus'u.*" diye cevap verdi.

Gabriel "Bu dedikleriniz İncil ya da Tevrat gibi kutsal kitaplar herhâlde. Bunlarla ayinler mi düzenliyorsunuz?" diye sordu.

Marius daha ciddi olamazdı. "Hiç alakası yok! Bizim inancımız sizin anladığınız manada bir din değil. Ritüelleri de yok, bir parça sembolizm belki. Mesela '*Magnum Opus Gnostica*' bu kutsal mekân dâhil herhangi bir mabette okunmaz, herhangi bir ayinde kullanılmaz, ona tapınılmaz ya da tapınmak için araç olarak kullanılmaz. Hatta inancımız kitlesel tapınmalara hiç değer vermez. Gerçek çalışma bireysel olarak sükûnet içinde tamamlanır ve samimiyetle hayata geçirilir. Biz kitabımızı yaşarız. Bizim ayinimiz de tapınmamız da hayatımızın anlamı ve amacı olan bireyleşmeyi başarmamızdır. Sofia'nın mesleki dilini kullanarak söylemek istersek, ego ile gölge arasındaki çekişmenin mümkün olduğu kadar giderilmesi ve onu takip

eden safhaların yaşanarak kemale erilmesi[36] esastır. Uzun ve acılı süreçlerden geçtikten sonra ve ancak o zaman kırılmaz bir bütün ve gerçekten tamlaşmış bir birey durumuna geliriz. Bu nedenle biz her şeyden önce samimiyet sınavından geçeriz. Hiçbir şart altında '-mış' gibi yapmayız. Yapamayız zaten çünkü hem bize faydası olmaz hem de sadece kendimizi aldatmış oluruz. Önce her türlü kötülüğü yapıp sonra bizi affetmeleri için tapınaklara koşup ilahlara yalvarmayız, çünkü bizde bir işe yaramaz."

Marius bir an sustu. Bir şeyi söyleyip söylememe konusunda tereddütlü olduğu izlenimi uyandırıyordu, sonunda konuşmaya karar verdi: "Bireyleşmeyi sağlamış kişi, kendi içsel kişiliğini idrak etmesiyle ve bilinçdışını kabullenişiyle tüm canlılarla, hatta inorganik madde ve kozmik olan her şeyle kardeşliğini gerçekleştirmiş olur."

Gabriel başını hafifçe öne devirip gülümsedi. Uzun geceler bir matematik denkleminin karanlık labirentlerinde at koşturup kendini sürekli çıkmaz dehlizlerde bulduğunda yaptığını tekrarlayıp kollarını kaldırarak ellerini başının arkasında birleştirdi. Sırtını koltuğa iyice yayarak kaykıldı. Öylece bekledi. Yapabileceği bir şey kalmamıştı. Üstelik birkaç aydır sürekli kaçmakta olduğu karar anının artık yaklaştığını fark edecek kadar zekiydi. Önünde uzanan iki yoldan hangisini seçerse seçsin belirsizliğe yelken açacağı kesindi. Kendini, ıssız bir adaya düşmüş kazazedenin hangi yöne gideceğini bilemez ruh hâli içinde bulmuştu. Bulunduğu durumda artık elinden bir şey de gelmezdi. Kararını neredeyse vermiş ve bir miktar rahatlamıştı. Sofia ne yöne doğru giderse o da onunla gidecek ve yanında yürüyecekti.

Frer Marius kollarına dayanarak koca gövdesini koltuktan kaldırmaya çalıştı. Hiçbir faydası olmayacağını bilmesine rağmen Esliba hemen koluna girmeye çalıştı. Marius "Aman Esliba kardeş kendine dikkat et. Yüz elli kilomla birlikte kalkmak üzereyiz." diyerek kıkırdadı. En nihayet iki ayağı üzerine sağlam basınca Sofia ve Gabriel'e doğru dönüp "Çocuklar geç oldu. Biz sizi yarın akşama kadar baş başa bırakalım. Düşünecek ve tartışacak çok konunuz var. Son olarak size özellikle söylemek istediğim bazı şeyler var: Sevgili Gabriel, Büyük Sır Üstadı, şahsınıza kimseye bahşetmediği bir değer atfetmişti.

---

36 İslam tasavvufunda bu nihai noktaya İnsan-ı Kâmil, Taoizm'de Cheun-Jen, Hinduizm'de Purusha, Kabbala'da Adam Kadmon denir.

Bu ilginin temelinde Sofie'ye olan derin ve samimi sevginizin yattığını bilmenizi isterim. Bunu nasıl bildiğimi soracak olursanız, kendisine bu kadar kısa sürede nasıl bu sonuca varabildiğini sorduğumda *'Çünkü sevgi her şeyi taşır ve her şeye dayanır.'* demişti. Sevgi olmadan bireyleşme dâhil hiçbir şey hatta simya süreci bile olası değildir. Sevgi, sadece sevgi, insanı her şeyi riske atabileceği bir ruh hâline sokabilir. Bu da ilerlemenin olmazsa olmaz şartıdır. Lütfen kendisini haksız çıkarmayın. Tahmin edemeyeceğiniz kadar önemlisiniz. Sana gelince Sofie, bilmelisin ki baban doğduğun günden itibaren üzerine titredi. En zor şartlarda bile çok kıymetli zamanının büyük kısmını sana ayırdı ve bugün yaşayacakların için seni hazırlamaya çalıştı. Kendi başına gelebileceğin yere kadar geldin. Tek başına daha fazla ilerlemen mümkün değil. Bu sadece senin için değil, yaşayan bütün varlıklar için geçerli. Şu ana kadar gölgenin sadece dış katmanı ile yüzleştin ve bu bile sana yetti. Yanında gerçek bir ruh yoldaşın olmadan bu zorlu yolda daha derine inmeye kalkarsan anında bilinçdışı canavarı tarafından yutulur ve ruhunu yitirirsin. Bu nedenle Büyük Sır Üstadı, bir araya gelmeye hazır olduğunuzu anladığı anda Gabriel'e Magnum Opus Gnostica'nın yedinci fasikülünü yolladı. Danışmak için sana geleceğinden emindi. Böylece sizi gözle görünmeyen hermetik bağlarla birbirinize bağlamış oldu. Bunu bir *participation mystique*[37] olarak da görebilirsiniz. Artık kaderi ortaklaşmış karşıt çiftlerisiniz." dedi.

Marius bir müddet sustu ardından "Biliyorum, hâlâ soracak çok şeyiniz var. Bu akşamlık bu kadar yeter." dedikten sonra Esliba Caspal'a döndü. "Önüme düş Esliba kardeş." diye konuştu. Takiben elini kaldırarak "Çıkışı biliyoruz, sakın zahmet etmeyin, ikinize de iyi geceler dilerim. Sabah uyandığınızda rüyalarınızı yazmayı sakın ihmal etmeyin. Bu gece öncekilere hiç benzemeyecek." dedikten sonra çıkışa doğru yöneldi.

Sofia gözlerini, sağa sola sallanarak ağır adımlarla uzaklaşmakta olan koca kütleden uzun süre ayıramadı. Kapının kapanma sesini

---

37 Participation Mystique: (Fr.) Mistik Katılım olarak tercüme edilebilir. Simyada karşıtların birbirleri içinde eriyerek tek ve tam olanı oluşturduğu bir nevi simyasal evlilik için kullanılan terimlerden biri. Batı simyasında aynı psikolojik anlamı veren pek çok tabir kullanılmıştır. Bunlardan bazıları; Unio Mystica (Mistik Evlilik), Coincidentia Oppositorum (Karşıtların Denkliği), Complexio Oppositorum (Karşıtların Karmaşası), Unus Mundus (Yegâne Evren) ve Lapis Philosophorum (Felsefe Taşı).

işittikten çok sonra bile, Frer Marius'ün nasıl olup da ilk tanıştıklarına nazaran çok daha büyük göründüğünü düşünmeden edemedi.

Çalışmalarım olması gereken kaliteye erişmediği için Tanrı'yı ve insanlığı gücendirdim.

Leonardo da Vinci
İtalyan hezârfen
Filozof, astronom, mimar, mühendis, mucit, matematikçi, anatomist, müzisyen, heykeltıraş, botanist, jeolog, kartograf, yazar ve ressam
XVI. yy.

Hagia Sofia

Esliba Caspal köşkün bahçe kapısını açmaya çabalarken düşünceliydi. Az kalsın büyük bir hata yapıyordu. Frer Marius'ün zamanında müdahalesi olmasaydı belki çok daha kötü sonuçlanabilecek bir hata. Mahcubiyeti tüm duruşuna yansımıştı. İçi içini yiyordu demek yanlış olmazdı. Dikkatsiz davrandığını da söyleyemeyiz ama ipin ucunu bir yerde kaçırmıştı işte. Frer Marius'ün geçmesi için kapıyı tutarken onunla göz göze gelmemeye çalıştı. Az ileride panelvanın açık arka kapısının önünde beklemekte olan Frer Alfred, geldiklerini fark edince onlara doğru yöneldi. Marius gözlerini hafifçe döndürüp Esliba'ya baktı. Bacağını kapana kaptırmış tilki gibi bezgin ve çaresiz bakıyordu. İkisinin yardımıyla aracın geniş arka koltuğuna yerleştiğinde Marius sakince "Esliba kardeş, gel yanıma otur." dedi.

Esliba en kötüsüne hazırlandı. Üstelik Frer Marius ona ne dese kendini savunacak bir şey bulamayacağını biliyordu, ancak tahmininin aksine sakin ve şefkat dolu bir ses duydu: "Esliba kardeşim. Unuttuğun bir şey var. Unuttuğun demeyelim de dikkatinden kaçan diyelim. Sofie, Büyük Sır Üstadı'nın kızı. Sıradan bir insandan çok daha hassas ve bulunduğu safha nedeniyle geçirdiği aşırı duygusal dönemi de dikkate

alacak olursak parapsikolojik olaylara son derece açık bir durumda. O emsalsiz yeteneğinle yönlendirmeye çalıştığın Dominant'ın numenini fark etmeyeceğini mi sandın? Unutma! Senden olmayan, senin olmayan, kontrol edemediğin bir şeye bulaştığında ne yaparsan yap ufak adımlarla yap. Ufacık adımlarla. Yoksa ilk tanışmamız rahat geçsin diye duygularını yükseltmeye yeltendiğin kişinin iç dünyasını böyle altüst edersin işte."

Direksiyonun başına henüz geçmiş olan Frer Alfred dikiz aynasına bakıp "Nasıl gitti?" diye sordu.

Frer Marius yorgun bir sesle "Umut edebileceğimizden çok çok daha iyi." diye cevap verdi.

Alfred'in yüzü aydınlandı. Heyecanla "Şükür! Bu durumda ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu.

Marius biraz düşündükten sonra kararlı bir sesle "Alfred sabah ilk iş önümüzdeki bahar ekinoksunda gerçekleşecek konklav için resmî davetlerine başlıyorsun. Gündemin sadece iki maddesi olacak: Rahmetli Frer Olivier'nin yerine yeni bir muhafız atanması ve yeni bir Büyük Sır Üstadı seçilmesi. Davetleri sınırlandırıyorum. Öncelikle bütün muhafızları davet ediyorsun: Frer Jean, Heretica Pessima, Henry Goetellmann, R.G. ve Efendi Djü-dschi. Beş etti değil mi? Gabriel'i de unutma. Etti altı. Rahmetli Olivier'nin yerine seni aday göstereceğimden sen de katılıyorsun. Etti yedi. Coibhi Unani bize yardım etmeye söz vermişti. Jean ile konuş Nemeton Abury'ye kadar gidip onu bulsun, bilgilendirsin, hem biraz gezmiş de olur." diye konuştu.

Frer Alfred başını sallarken Marius şöyle devam etti: "Niyetedicilerdeki artışı dikkate alırsak onların hücceti Mir Kemal Kâmil'in davet edilmemesi olmaz. Onu da çağırıyorsun. Ah, bir de güvenliğin Sukbaator tarafından sağlanmasını istiyorum. R.G. ile konuş. Hiçbir şeyden sakınmasın, ne istiyorsa versin. Nasılsa daha beş altı ayımız var, bu sürede detaylı savunma planımızı belirleriz."

Frer Alfred başını sallayıp "Anlaşılmıştır. Otele mi dönüyoruz?" diye sordu.

Frer Marius "Evet. Yarın büyük bir gün olacak, hepimizin iyice dinlenmesi lazım. Baksanıza bir gecede iki yeni kardeşimiz oldu. Onlarla çok yakından ilgilenmemiz gerekecek. Bu yüzden Heretica

Pessima'yla konuştuğunda onu acil buraya davet etmen gerekiyor." diye cevapladı.

Alfred panik içinde "Aman aman. Guiraude de Laurac ve seyahat etmek... Hem de kendini hâlâ on sekizinde zanneden o ihtiyar Belibasta ile beraber..." demeye yeltense de Frer Marius daha fazla konuşmasına müsaade etmedi. "Evet, evet. Biliyorum. Ama hepimiz aynı anda oraya gidemeyeceğimize göre onun buraya gelmesi lazım. Elbette, söylenip duracaktır. Siz de dinlemeyin. Görevinin önemini anlatın, anlayacaktır. Sukbaator alsın getirsin." dedi ve gözlerini kapattı.

Arabayı hareket ettiren Frer Alfred on metre dahi gidemeden "Ah, sormayı unuttum tabii. Konklavı nerede topluyoruz?" diye sordu.

Frer Marius yaramaz bir çocuğun hınzır gülümsemesi dudaklarında, gözlerini bile açmadan "Bizimkiler ilk defa Sofia ile tanışacaklarına göre Hagia Sofia'da olması çok sembolik olur diye düşündüm." diye cevap verdi.

Meşalelerin, ışığın ya da gözlüklerin ne yararı olur eğer insanlar görmek istemiyorlarsa.

Dr. Henricus Khunrath
Alman doktor, hermetik filozof ve simyacı.
XVII. yy.

Brú na Bóinne

Frer Jean nefesini tuttu. Hava epey serindi ve yüzü üşüyordu. Ayakları, elleri ve yüzü hep üşürdü zaten. Biraz ısınabilmek için kocaman ellerini bir süre burnunun üzerinde tuttu, ardından derin bir iç geçirdi. Yorgundu ama en azından bir haftalık köşe kapmacanın sonu geldiği için mutluydu. Frer Marius ona emrivaki yapmış ve konklava katılması için Coibhi Unani ile görüşme görevini yaşlı omuzlarına yükleyivermişti. Üç gününü Nemeton Abury ormanlarında dolaşarak geçirdikten sonra artık Unani'ye ulaşamayacağına kanaat getirmişti. Dönmeye niyetlenirken, kaldığı taş otelin sahibesi ona bir mektup vermişti. Dediğine göre, o dışarıdayken renkli giysileri içinde genç bir adam uğramış ve Frer Jean'a mutlaka teslim edilmesi ısrarıyla zarfı bırakıp hemen kaybolmuştu. Butik otelin ufacık lobisindeki tek koltuğa kaykılan Frer Jean, henüz gelen kahvesine elini dahi sürmeden hemen zarfı açmış ve içinden çıkardığı kâğıda uzun süre bakmıştı: *Brú na Bóinne*.

Aslında fazla düşünmesi gerekmiyordu çünkü otelin sahibesi daha 'renkli giysileri içinde genç bir adam' demeyi tamamlamadan, aklına ilk gelen Coibhi Unani'nin tilmizi Kelenn olmuştu. Şimdi bir de İrlandaca yazılmış sözcükleri görünce mesajın kimden geldiğini anlamak için dâhi olmaya gerek yoktu. Frer Jean'ı artık tanıdığınızı

düşünürsek, onun uzun uzun düşündüğü şeyin İrlanda'ya gitmek için yine deniz geçmesi gerekeceği meselesi olduğunu anladığınızı varsayıyorum. Sonuç olarak iki günlük yolculuktan sonra buradaydı işte. Stonehenge'den hatta Mısır piramitlerinden bile eski bir yapı olan Newgrange önünde uzanmaktaydı[38].

Neredeyse yassı kubbesiyle devasa bir Osmanlı su sarnıcını andıran, üzerini çim kaplamış seksen beş metre çapındaki dairesel yapı dışarıdan bakıldığında pek etkileyici sayılmazdı. Tabii ki Frer Jean asıl önemli olanın, bu emsalsiz anıtın tek girişine senede sadece bir kez kış gün dönümünde güneş ışınlarının dik düşmesiyle tüm iç mekânın on yedi dakika boyunca pırıl pırıl ışıması olduğunu bilmiyor olamazdı. Yine de yorgunluktan olsa gerek, beş bin yıl önce yaşamış atalarının bu kadar hassas bir mekân yerleştirmesini yapabilecek astronomi bilgisine nasıl sahip olabileceklerini düşünmekle yetindi. Zaten başka bir şey de yapmaya vakit bulamazdı çünkü beş metre kadar ileride Kelenn'in kendisine baktığını gördü. Hemen ona doğru yürüdü. Kelenn bir metre kadar yaklaştığında sol elini kaldırıp onu durdurdu. Her türlü duygudan ari bir sesle "Coibhi Unani selamlarını gönderdi. Konklavın ne zaman ve nerede yapılacağını söylerseniz size yardım etmekten onur duyacağını bildirmemi istedi." dedi ve sustu. Yaşlı genç fark etmez, bu druidlerin konuşmaktan hoşlanmadıkları bir gerçekti.

Frer Jean 'canıma minnet' diye düşündü. 'Bu yorgunlukla çalçene biri ile uğraşacak hâlim yoktu zaten.' Hemen dümdüz bir ses tonuyla "Büyük Tapınak, bahar ekinoksu." diye cevap verdi.

[38] Newgrange ve Stonehenge →MNB (Newgrange ve Stonehenge)

Bir düşünür için kendi edimleri, öncelikle birer deney ve sorudur. Bunlarla bir şeyler keşfetmeye çalışmaktadır. Bu nedenle başarı ile başarısızlık her şeyden önce birer cevaptır onun için.

Friedrich W. Nietzsche
Alman filozof, kültür eleştirmeni ve filolog
XX. yy.

Kendine Ait Olmaktan Vazgeçmek

Cam oda, Frer Marius'ün terk etmesinden çok sonra bile sessizlikle örtülüydü. Gabriel, elleri Sofia'nın avuçlarında, hayatının en zor gecelerinden birini yaşamaktaydı. Aklı yüzlerce sorunun dönme dolaba bindiği bir panayır alanına dönüşmüştü. Bunların arasında acil bir cevap için yanıp tutuşanı, bireyleşme dedikleri şeye katılmasının önemini anlamaktı. Bir an için bile olsa, aklına gelen bu sorulara hiçbir zaman cevap bulamayacağını düşündü. Asıl garip olanı, nedensellik ilkesine sıkı sıkıya bağlı bir bilim insanı olarak şu anda vardığı noktadan ürkmesi gerekirken sadece hafif bir tedirginlikten başka bir şey hissetmiyor olmasıydı. Bir taraftan kendinde fark ettiği bu anlaşılmaz hoşgörünün nedenlerini sorgularken diğer taraftan yeni öğrendiği gerçekleri aklıyla kalbi arasında bir yerlere yerleştirmeye çabalıyordu. Bu rahatlığının asıl dayanağının Sofia'ya gözü kapalı güvenmesi olabileceğini düşününce, Büyük Sır Üstadı'nın kendisini kastederek Frer Marius'e söylediği *'Çünkü sevgi her şeyi taşır ve her şeye dayanır.'* sözünü hatırlayıverdi. Gerçekten öyle miydi? Sofia'yı kaybetmektense cehennem zebanileriyle bile yüzleşmeyi kabullenmeye hazır mıydı? Bilim insanı aklı 'Sonuçlarını

düşünmeksizin her şeyi yapmaya hazırım, üstelik etkisi geçecek gibi de durmuyor. Garip, çok garip.' diye düşündü.

Bu sırada Sofia, kontrolü kaybettiği gerçeğiyle boğuşuyordu. Frer Marius'ün gölgenin henüz sadece dış katmanıyla karşılaşmış olduğu lafına fena hâlde takılı kalmıştı. Doğrusu yaşamış olduklarını düşününce bunların tekrarlanmasını, hele çok daha ağır olarak nüksetmelerini düşünmek bile onu nefessiz bırakıyordu. İşin zor kısmı, bütün bu yaşananları alt alta topladığında sonucun, ilk olarak Gabriel ile birlikteyken kendini gösteren ve daha sonra Gabriel'den ayrı kaldığı zamanlarda ona seslenmek için hiçbir fırsatı kaçırmayan o erkek sesine bağlanmasıydı. Sanki gölge ile işi bitmiş, her yer güllük gülistanlık olmuş da iş ondan daha derin ve yüzleşmesi çok daha korkutucu olan yeni bir ruh egemeninin meydan okumasına kalmıştı. Yine de şanslı sayılabileceğini düşündü. En azından neyle karşı karşıya olduğunu biliyordu. Üstelik bu meydan okumayı yok saysa bile kendiliğinden kaybolmayacağını bilecek kadar tecrübeliydi. Şimdi tüm parçaları dikkatlice birleştirince, Gabriel'in Paris'e döndüğü gece maruz kaldığı rüyada gördüğü geniş yeleli erkek aslanın ve boğaya binmiş mavi devin neyi işaret ettiğini anlamaya başlamıştı. Hem kaçarak elde edebileceği hiçbir şey yoktu hem de meydan okumaya cesurca karşılık vermek sağlıklı bir sonuç alabilmenin tek yolu idi. Hemen ardından babasının ölümünden sonra yaşadıklarını hatırladı. İçi ürperdi. 'Bilinçdışı canavarı tarafından yutulmak mı? Aman Tanrım!' diye düşündü. 'Bunlarla ve gelecekleri aşikâr olan çok daha zorlularıyla bir daha mücadele etmek mi?' Yüksek sesle "Bu sular boyumu aşar!" dedi.

Gabriel dönüp ona baktı. Yine farkında olmadan yüksek sesle konuşmuştu. Elini uzatıp boynunun arkasını hafifçe ovdu. Pes ettiği çok belirgin bir sesle "Galiba ben çoktan boğuldum." dedi.

Sofia Gabriel'e döndüğünde insanın içine işleyen yavru köpek bakışlı gözlerinin içine düştü. Artık şaşırmadığı o müthiş güvende olma duygusunun rahatlatıcı etkisiyle gülümsedi. Önünde uzanan çivili yol, ona daha kolay yürünebilir gelmeye başlamıştı. Başını Gabriel'in göğsüne gömüp ayaklarını karnına kadar çekti. Bir süre konuşmadan birbirlerine sarmalanmış hâlde durdular. Sofia, her seferinde Gabriel'e sarıldığında hissettiği bu salt sevginin nasıl olup da ona bu denli güç, hatta cesaret verdiğini düşündü. Önceki ilişkilerinde böyle bir şey

yaşadığını hatırlamıyordu. O zaman farklı olan neydi? Babasının ilk görüşmede fark ettiği ama onun yıllarca gözünden kaçırdığı neydi?

Sofia, Gabriel'in sesiyle düşüncelerinden koptu: "Neydi bu yaşadığımız böyle? Gerçek mi şaka mı hâlâ tam çıkaramadım."

Sofia cevap vermedi. Gabriel gülme taklidi yaparak "Hele bu simya saçmalığı da neyin nesiydi? Değersiz metallerden altın elde etmek değil miydi o? Seninle yaptığımız konuşmalar bile beni aşarken, şimdi bu olanlar tam bir saçmalık. Diyecek bir şey bulamıyorum, gerçekten de kayboldum…" dedi.

Sofia "Evet, simyanın görünen yüzünde simyacının değersiz metalleri altına dönüştürmesi fikri vardır ama Frer Marius'ün onu kastettiğini sanmıyorum, daha çok felsefi simyadan bahsediyor gibiydi." diye cevap verdikten sonra bir süre düşünüp "Biliyor musun? Senle ben pek farklı durumda değiliz. Aslında ne olup bittiğini sadece teoride biliyorum. Bu yol çok zorlu…" diye ekledi.

Gabriel huzursuzlukla "Beni korkutmaya çalışıyorsan, ha gayret, arkama bakmayarak kaçacak kıvama gelmek üzereyim." diye araya girdi.

Sofia durumu yumuşatmanın bir faydası olmayacağını biliyordu. Gerçekle hemen yüzleşmek bazen en iyisiydi. "Korkman kadar doğal bir şey olamaz ama gerçeklerle yüzleşmeden bu yolda daha ileri gidemeyiz." diye geveledi.

Gabriel cevap vermedi. Onun yolu, hatta mutluluğu hep öğrenmek olmuştu. Şimdi buna sabırlı olup beklemeyi ilave etmeye çalışacaktı.

Sofia sakince "Şöyle oluyor." dedikten sonra devam etti: "Yani Analitik Psikoloji'nin *Bireyleşme Sürecini* kastediyorum. Frer Marius'ün anlattığı diğer yollar hakkında en ufak bir fikrim yok. Danışanlarımla yaşadığım tecrübelerime göre, bireyleşme çabasını tetikleyen, genellikle ruhun ağır bir travma ile karşı karşıya kalmasıdır. Her hâlükârda bunu bir nevi görev emri gibi de görebilirsin. Bu bir olay olabileceği gibi insanı hayatın anlamsızlığı duygusuna sürükleyen derin bir ruhsal sıkıntı da olabiliyor. Benim durumumda bu şüphesiz babamın ölümüne karşılık geliyor. Ondan sonrasını sana zaten anlatmıştım."

Gabriel'in rahatlaması mümkün değildi. Tedirginlikle "Ne yani şimdi ben de bir süre sonra senin yaşadıklarını mı yaşayacağım?" diye sordu.

Sofia kendini onu rahatlatmak zorunda hissetti. "Böyle bir zorunluluk yok tabii. Yine de kendi karanlığınla yüzleşmekten daha zor bir şey yoktur demekten kendimi alamayacağım. Bunu danışanlarımda sayısız kere gördüm ve bizzat yaşadım."

Bir süre sessizce düşündü ardından "Yine de bunları, faydası daha sonra anlaşılacak acı ilaçlar gibi düşünmek lazım. Galiba bundan sonrakiler kaldıramayacağım kadar zorlu olacak olmalı ki Frer Marius bizi uyarmak ihtiyacı hissetti. Dahası son zamanlarda bir sonraki aşamaya geçeceğim hissini fazlaca duyumsar olmuştum. Onun için de başarabilmemin olmazsa olmazını yolladılar ya bana." diye konuştu.

Gabriel çocuksu bir sesle "Ah, evet, beni kastediyorsun." dedi.

Sofia gülümseyerek "Başka kimi olacak ki? Planın kusursuzluğunu görmüyor musun? Biz bu işler için ideal çiftiz. Bak ben psikoloğum sen fizikçi. Bu ne demek? Birimiz madde ile uğraşırken diğerimiz ruhla uğraşıyor. Daha uygunu nasıl olabilirdi bilmem? Hem biz günlerdir psikoloji biliminin bazı kavramlarının fizikteki karşılıklarını keşfedip durmuyor muyuz? Şimdi bu yaptıklarımız, kendi içimizdeki karşıtların uyumlaştırılması çabasının arifesindeyken, çok anlamlı gelmiyor mu sana?" diye sordu.

Gabriel kulağını çekiştirdi. Şaşkınlıkla "Putain! Nasıl fark edemedim ki? Demek ki birkaç zamandır biz farkında olmasak da mesleklerimiz üzerinden sanki bir prova yapmaya başlamışız." dedi.

"Tastamam öyle. Ayrıca ikimiz de geçmişimizde Eros'un rahlesinden geçmişiz, en azından boynumuzdaki yuları gevşetmişiz, birbirimiz için seksten ya da güvenlik talebinden öte bir anlamı olan derin bir şey yaşıyoruz, bu da bize bireyleşme sürecinde ihtiyaç duyacağımız sevginin bölünmemiş bütün hâlini veriyor değil mi?"

"Sen böyle anlatınca içim ferahladı da galiba az önce söylediğin şu sonraki aşama meselesine takılı kaldığım için rahatlayamıyorum. Bizi neyin beklediğini açıkça anlatır mısın lütfen? Belirsizlikten kötü bir şey yok."

Sofia uçurumun kenarında durduğu hissine kapıldı. Ağzından çıkacak herhangi bir şey Gabriel'in korkup kaçmasına neden olabilir

miydi? Tek başına bu yola devam edemeyeceğine göre, babası bu olasılığı düşünmüş olmalıydı. Yine de ruhsal meselelerle sadece birkaç aydır aşina olan birisine daha fazla yüklenemeyeceğini bir psikolog olarak gayet iyi biliyordu. Henüz mesleğinin en başlarındayken, klinik psikoloji hocasının tekrarlamaktan usanmadığı cümleyi hatırladı: "Danışanlarınla ne yaparsan yap ufak adımlarla yap, hem de ufacık adımlarla."

Kolunu boynuna dolayarak "Gabriel canım, her insanda farklı ilerleyen bir süreç, hem merak etme, ne yaşanacaksa birlikte altından kalkarız. Daha bir şeyin başlayıp başlamayacağını bile bilmiyoruz. Üstelik süreci başlatan mekanizmadan bihaber olduğumuza göre ne zaman başlayabileceği konusunda tahminde bulunmamız saçma olmaz mı?" dedi.

Gabriel merakla sordu: "Nasıl yani? Psikoloji bilimi en önemli süreçlerinden birinin nasıl ya da neden başladığını tespit edememiş mi?"

Sofia biraz düşündükten sonra "Nasıl fizik bilimi kütle çekimini hâlâ doğru düzgün açıklayamıyorsa biz de bu konuda tam bir cehalet içindeyiz. Buna rağmen sanki Frer Marius'ün bu konuda söyleyebileceği çok şey var gibime geliyor." diye cevap verdi.

Pozitivist genleri ısrarla tutunacak bir kök aramakta olan Gabriel ısrarla "Peki bu konuda bir hipoteziniz de mi yok?" diye sordu.

Durumu fark eden Sofia sevimli bir gülücük attı. "Büyük bir olasılıkla bilinçdışının kendisi ya da gördüğümüz ilk düşler başlatıyor. Bana göre başlangıçta ruhun yolculuğunun nasıl olacağını saptayan onlardır. Tabii hiç başlamayabilir de."

"Nasıl hiç başlamayabilir?"

Sofia düşünceli bir hâlde başını salladı "İlik hâlde gelir, ilik hâlde gidersin işte."

Gabriel güldü. Şaşkınlıkla "Ne iliği yahu? Ne diyorsun?" diye sorunca Sofia dalgın dalgın "Evet ya, bir nevi ruhsal gelişmişlik skalası anlamında diyorum. Üç hâl vardır ya: İlik, psişik, pnevmatik.[39]" diye cevap verdi.

---

39 Gnostik kuramda insan türünün üç hâli. İlikler varoluşun sadece maddi yönüne inanıp ruha inanmazlar. Psişikler varoluşta aşkın olan bir gücün varlığına inanırlar ve ruhanilikle uğraşırlar. Sadece Pnevmatikler Tanrı'nın özünü kavrayabilecek sezgisel donanıma sahiptirler.

Gabriel duydukları üzerinde bir an düşündü ama bir şey demedi. Ne dese sakil kaçacaktı zaten. Sofia başını kaldırıp ona baktı. "Hay Allah kusuruma bakma bir tanem. Bazı insanlar hiç ruhsal gelişme göstermeden ölüp giderler demek istedim. Genelde korkak olanlardır onlar. Güvende hissetmek, yaşamaktan önce gelir bunlarda. Hemen her zaman bir çuval paranın üzerine otururlar, kendilerine zarar vermeyeceklerinden emin oldukları sahte arkadaşlar edinirler. Erkekleri genelde hayatının amacını daha fazla para kazanmak üzerine kurar. Kadınları da çocuklarına ihtiyaç duyduklarından fazla ilgi gösterir, en sofistike lezzetleri nerede bulacaklarını bilmelerini kültürlü olmanın şartı zanneder. Kısacası böyle insanlar yaşlanmaz eskirler, seksen yaşında bile olsalar olgunlaşmazlar ve egolarına prangalanmış bir hâlde göçüp giderler."

Gabriel hayranlık ve gururla gözlerini Sofia'nın gözlerine dikti ama bir şey demedi. Sofia ellerini ovuştururken "Bu gece yaşadıklarımız yeni birçok karmaşayı beraberinde getirse de ihtimal daha önceki belirsizliklerden birine kısmen de olsa bir cevap getirmiş oldu." dedi.

Gabriel meraklı bir sesle: "Öyle mi? Hangisine?"

Sofia kalbini işaret ederken "İçimden bana konuşan boğuk erkek sesi meselesine." diye cevap verdi.

Gabriel'in her koşul altında varlığını sürdürebilen şakacı tarafı yine kendini gösterdi. Büyük bir merakla "Hakikaten mi? Kimmiş?" diye sordu.

Sofia kaçamak bir gülücük atıp "Kimmiş değil, neyi temsil ediyor diye sormalıydın. Doğru soruları sormadan alacağın cevapların hiçbir önemi yok." diye cevap verdi.

"Doğru söze ne denir. Neyi temsil ediyormuş peki?"

Sofia büyük bir ciddiyetle cevap verdi: "Büyük ihtimalle senin de olmazsa olmazı olduğun şu bireyleşme ile ilgili bir şeyi temsil ediyor. Bunun üzerinde biraz kafa patlatıp bir sonraki görüşmemizde Frer Marius'e mutlaka sormalıyız. Bizden fazla bildiği şeyler olduğuna eminim. Bir de içime doğmuş olmalı ki sana daha önce de sormuştum hatırlıyor musun? Sen yanımdayken ses falan duymuyorum oysa senden ayrıyken en ufak heyecanımda tetiklenip bana müdahale ediyor. Kendini ifade edebilmek için bana egemen eril sembollerle dolu rüyalar gördürüyor. Üstelik sadece bana değil sana da rüya

gördürüyor. Tmolos'taki gecemizde gördüğün ve bana yorumlattığın haç rüyasını hatırla. Her ikimize de *diğer yarınız nerede* anlamına gelebilecek sorular soruyorlar gibime geliyor. Öyle gelmiyor mu sana da?"

"Gerçekten mi?"

"Bak bu tarafından kesinlikle eminim. Bir ağacın büyüyebilmek için suya nasıl ihtiyacı varsa benim de senin yardımına ihtiyacım var. Hem kökleri iyice derinlere dalmayan hiçbir ağacın yaprakları göğe eremez. Frer Marius ne demişti? Yalnız başına daha derine inmeye kalkarsan anında bilinçdışı canavarı tarafından yutulur ve ruhunu yitirirsin. Bir bir daha iki. İşte bu nedenle tahmin edemeyeceğin kadar önemlisin."

Gabriel bezgin bir sesle "Birkaç saat önce tanıdığımız adam anlattıklarıyla hayatımızı istila etti..." diye mırıldandı.

Sofia şefkat dolu bir sesle "Sevgilim huzursuzsun farkındayım ama bir de beni düşün. Omuzlarımda iki fil oturuyor hissini üzerimden atamıyorum." dedi.

"Neden ki?"

Sofia dudaklarını büktü. "Öncelikle Frer Marius'ün söylediği gölgenin dış kabuğu meselesine çok takılı kaldım. Bir kere daha benzer şeyler yaşayabileceğimi kabullenmekte çok zorlanıyorum ama esas aklımdan çıkaramadığım şey başka: Geriye dönüp o katran karası günler ve geceler boyunca yaşadıklarımı sorguladığımda, savaşmak zorunda kaldığım o büyük düşler, karabasanlar, fanteziler, sanrılar, imgeler bütün bunların niye benim başıma geldiği sorusuna doyurucu bir cevap bulamamıştım ya. İşte az önce sanki bir cevap bulmuşum hissine kapıldım. Babamın sıradan bir adam olmadığı ortaya çıktığına göre artık her şey mümkün diye düşünüyorum. Olayları yorumlarken bunu da özellikle dikkate almam gerekir değil mi?"

"E doğal olarak öyle ama ne gibi bir farklılık olabilir ki?"

Sofia kararsız bir sesle "Mesela küçüklüğümden bu yana özel olarak yetiştirilmiş hatta bazı şeylere özel olarak hazırlanmış olma ihtimalim hiç de yabana atılacak gibi değil." dedi.

Gabriel düşünceli düşünceli başını sallarken "Hımm, olabilir. O zaman her şey mümkün. Haklısın." diye cevap verdi.

Sofia gülümsedi. “Değil mi? Düşünsene, seni tanıdıktan bir iki gün sonra nerede çalışacağına kadar yönlendirmeye başlamış bir adam öz kızına neler yapmaz?”

Gabriel ciddi bir surat ifadesi ile başını evet manasında salladı. “Hem de R.G. dedikleri adamı, Esliba’yı ve kim bilir bizim tanımadığımız daha kaç tanesini kullanarak.”

Sofia gülümsedi. Sinirleri bozulmuştu ama fark ettirmiyordu. “Aynen öyle. Bu yüzden az önce özellikle babam tarafından bazı şeylere hazırlanmışım da buna bağlı olarak, o bilinçdışıyla yüzleştiğim dönemde bana çok güçlü bir mesaj gelmiş ama ben fark edememişim hissine kapıldım.”

“Gerçekten mi?”

Sofia “Evet. Açıkça öyle hissediyorum çünkü bütün o imgelerde benimle birlikte başkalarını da ilgilendiren şeyler vardı.” dedi.

“Nasıl başkaları? Başkaları dediğin de kimler?”

Sofia ellerini salladı. “Yok öyle belirli birileri demek istemedim. Daha çok herkesi ilgilendiren şeyler manasında kullandım.”

“Ah, anladım. Peki niye aklından çıkaramıyorsun? Seni korkutan ya da tedirgin eden bir şey mi var?”

Sofia dramatik bir sesle “Evet var. Bir içgörü diyelim. Sanki kısa bir süre sonra yalnızca kendime ait olmaktan vazgeçmek zorunda kalacağım ve o andan itibaren istesem de istemesem de yaşamım herkese ait olmaya başlayacak diye tedirginim. Oysa ben hep yalnız yaşadım ve kendimden başka kimseye hesap vermedim. Korkutucu geliyor bana…” diye konuştu.

Gabriel sustu. Kendisinin de aynı durumda olduğunu düşündü. Kısık bir sesle “Buna mecbur değilsin. Her zaman bırakabiliriz. Sen ve ben…” dedi.

Sofia umutsuzca “Buna hakkım olmadığına karar verirsem ne olacak?” diye cevap verdi.

Gabriel sessiz kalmayı yeğledi. Bir süre kulağını çekiştirdi sonra konuyu değiştirmenin daha iyi olacağına karar verdi. Yumuşak bir sesle “Baksana Sofie. Bu yaşadıklarımızı bir an olsun ciddiye almaya kalktığımda, şimdi senin bu söylediklerini de hesaba katarsak, Frer Marius’ün ya da 137’nin diyelim, asıl amacının bizim bireyleşme

sürecimizle sınırlı olamayacağını düşünmeden edemiyorum. Gizli bir amaçları olabilir mi?" diye sordu.

Sofia başını salladı. "Kesinlikle bu dediklerine yakın şeyler düşündüm. Hem kendi kendime neden müdahale etmek ihtiyacı hissetmiş olabilirler diye sorup duruyorum. Köşke hiç gelmeseler ne değişecekti ki? Biz onlardan bihaber yaşadıklarımızı yaşamaya devam edecektik. Hem zaten yola çoktan çıkmıştık. Bize henüz anlatmadıkları başka şeyler olduğuna eminim. Belli ki çok daha derin şeyler. Yoksa Frer Marius'ün de dediği gibi babamın bize bu kadar uzun zaman ayırmasının bir açıklaması olmazdı." diye cevap verdi.

Gabriel biraz düşündükten sonra "Değil mi? Ya şu tesadüfe ne diyorsun? Daha birkaç gün önce sana Wolfgang Pauli'nin 1/137 sayısına olan takıntısını anlatırken, bugün kendine 137 diyen bir tarikat gelip bizi buluyor. Üstelik liderleri babanmış." diye konuştu.

Sofia kuruca "Tesadüf diye bir şey yoktur diyorum." dedi.

Gabriel ciddi bir tonda konuştu: "Kesinlikle yok. Bak sana anlatmamıştım. Bu Esliba Caspal var ya, dehanın sınırlarında dolaşan belki de öyle olan bir genç. Bir süre önce bu benim interaktif konferanslarımdan birine katılmıştı ve sorduğum her soruya çok zeki cevaplar vererek beni etkilemişti. O kadar ki onu odama davet etmiştim. Günceyi de o zaman masama bırakmış olmalı. Asıl ilginç olan konferansın sonunda olanlar. Ben evrenin yıkıcı bir eğilimi olduğunu örneklerle anlattıktan sonra konferansı şu cümle ile bitiriyorum: Yaşama düşman bir kozmik yasayla yönetildiği açık olan evrende hayat nasıl oluşabilmiş ve kök salmıştır? Yaşam dediğimiz şey, evrenin milyarlarca yıldır kendisine karşı insafsızca tatbik ettiği yasaları tersine çevirebilecek gücü nereden bulmaktadır?"

Sofia güldü. "Vay vay vay, muhteşem bir soruymuş. Senin fark etmediğimiz mistik bir tarafın mı var yoksa?"

Gabriel gülümsedi. "Sorum tamamen bilimsel bir yanıt arayışındaydı. Hem tahmin edebileceğin gibi dinleyiciler böyle sorulara bayılıyorlar. Neyse. İşte tam bu cümleyi tamamladıktan sonra, bu her şeyi bilip duruyordu ya, bir espri yapayım dedim. Herhâlde bu soruya Esliba Caspal bile cevap veremeyecektir gibisinden bir şey söyledim. Ne cevap verse beğenirsin?"

Sofia merakla sordu "Ne?"

“Şimdilik yok ama bir gün 1/137’nin anlamını çözersem olabilir!”

Sofia şaşkın bir ifade ile “Yok artık.” diyerek tepki verdi.

“Eveeet. Zaten ilk başta bunlardan kuşkulanmama sebep olan da buydu. Bak görürsün bunun altından çok büyük şeyler çıkacak. Hem kendilerine 137 demeyi seçmiş olmalarına ne diyorsun? Neticede bunlar bir inanç topluluğu değil mi? Hangi tarikat kendine bilimsel bir sabitin adını verir? İlk görüşmemizde bütün bunları onlara mutlaka sormalıyız. Hatta bir liste yaparak hazırlanmakta fayda var.”

Sofia ciddiyetle “İçimden bir ses buna vakit bulamayacağımızı söylüyor. Bizi gelip bulduklarına göre ne yapacaklarına da çoktan karar vermişlerdir. Bekleyip göreceğiz.” diye cevap verdi.

ϑ

Gerçeğin iki yüzü vardır. Biri asıl gerçek, diğeri gölge gerçektir.

Samoslu Pythagoras
İyonyalı Yunan filozofu ve Pisagorculuğun kurucusu.
M.Ö. V. yy.

Bir Sezgi Parıldaması

R.G. Baruch'un sessizce önüne koyduğu bir tomar kâğıdı imzalamakla meşguldü. Sabahın altısından beri ofisteydi ve gece hiç uyumamıştı. Uykusu kaçtığından değil. R.G. elli yıldır gece, gündüz, uçakta, trende, parkta, bankta fark etmez ne zaman istese hemen uyurdu. Sanki gizli bir düğmesi varmış gibi anında derin uykuya geçmesine imkân tanıyan bu özellik, Efendi Djü-dschi ile geçirdiği beş yıldan sonra edindiği pek çok yetenekten sadece biriydi. Feneri yine sabahın köründe söndürmüştü. Söndürmemişti de diyebilirsiniz. Hayır, bu sefer hedonist bir safariye çıkmamıştı. Hatta cinsellikten çok uzak tamamen uhrevi çabalar içindeydi. Tabii çok uzak derken bir madalyonun iki yüzü arasındaki mesafeyi kastediyoruz çünkü cinsellik madalyonun bir yüzü ise ruhanilik diğer yüzüdür. Tersi de doğrudur. İşte R.G.'nin dehası bu çifti dengede tutmayı herkesten önce öğrenmiş olmasında yatmaktaydı. Üstelik bu kozmik gerçeği Efendi Djü-dschi'nin etkisine girmeden çok önce bizzat yaşayıp deneyimleyerek keşfetmişti. Sonra, Benares'te geçirdiği bol acılı günlerde, bu alaylı tespitini okullu bir temele dayandırma şansı bulmuştu ama sakın bu gerçeğe kolay yoldan ulaştığı düşüncesine kapılmayın. Az aldatılmadı, az yolundan çıkarılmadı, az sırtından bıçaklanmadı. Yine de sonunda kendi fiziki varlığı ile cinsellik ve ruhanilik arasında ayrım yapmayı

öğrendi. Yolun başında ilk ipucu bu ikisinin kendisinin üstünde ve dışında varlıklar olduğunu kavramasıyla geldi. 'Yahu bunlar benden değil.' dediği günü milat kabul edersek, kaynağı meçhul bu müthiş güçlerin ondan bağımsız olarak kendilerini ürettiklerini anlaması ergenlik dönemi kabul edilebilir. Doğrusunu isterseniz o muhteşem aklı kısa sürede allak bullak olmuştu. Asıl şaşkınlığı otonom bir yaşam sürdürdüklerini anlamasından sonra yaşadı çünkü sadece bu nedenle bile, bunların ona ait nitelikler olması mümkün değildi. En nihayetinde, güneşin başka türlü doğduğu bir Benares sabahında, onlara sahip olamayacağını ve daha önemlisi gerçekte ne olduklarını kavramakta aklının yetersiz kaldığını kabullendi. Böylece onları kudretli iblisler ve ilahların tezahürleri olarak kabul edip beyhude çabalamaktan vazgeçti.

Efendi Djü-dschi'nin durumu fark ettiğinde nadir olarak yaptığı şekilde güldüğünü ve 'İşte buna gerçek özgürlük derler.' diyerek tepki verdiğini hatırladı. Belli belirsiz bir gerginlik hissetti. Belli ki geçmişinin mihenk taşı olayları dönüp dolaşıp aklına düşüyordu. Bunun tesadüf olamayacağını bilecek kadar tecrübeliydi. Kendini dinlemeye çalıştı. Bilinçdışı her zamanki gibi bilmediği ve hâlâ öğrenmekte olduğu bir lisanda ona bir şeyler fısıldıyor olabilirdi. Biraz düşününce tek açıklamanın, üzerinde tartışmasız büyük emeği olan Efendi Djü-dschi ile hâlihazırda yaşamakta olduğu çetrefilli durumun onda yarattığı baskı olduğunu fark etti. Bunda şaşılacak bir şey yoktu. Efendi Djü-dschi onun için bir babadan öteydi. Hatta babası olduğu kadar annesiydi de. Ne de olsa yeniden doğuşu onun eline olmuştu. Artık sulbünden sayılırdı. Frer Marius ve diğerleriyle konuşurken şüphelerini dile getirmek kolaydı ama kendiyle baş başa kaldığında işin rengi değişiyordu. Yüreğinin daraldığını hissetti. Yüksek sesle "Damn it![40]" dedi.

Baruch sakin bir sesle "Bitmek üzere efendim." dedi.

R.G. cevap vermeden son üç evrakı imzalayıp hızla yerinden kalktı. "Baruch beni bir süre kimse rahatsız etmesin." dedikten sonra geniş kanepeye uzanıp ayak ucunda uzanan puslu New York sabahını seyre daldı. Böyle havalarda seksen sekizinci kattan aşağıya bakmakla bulutlara tepeden bakmak arasında pek fark yoktu.

---

40 Damn it: (İng.) Lanet olsun, kahretsin.

‘Aklımı tamamen yitirmiş olmalıyım.’ diye düşündü. ‘Efendi’nin bir sivil darbe planladığını başkası söylese kalkar onu itinayla döverim. İyi de yalan söylediğini gözlerimle gördüm. Bunu da yok sayamam ya.’

Bir süre sessizce bekledikten sonra yattığı yerden doğruldu. Öne doğru eğilip iki elini yüzüne kapatıp bir süre öylece bekledi. Ciğeri yanıyordu. Efendi’nin hain çıkması demek aynı zamanda tarihin gördüğü en güçlü Ruhçulardan birinin de hain olması demekti. Önce ağır bir bulantı hissetti arkasından karnına bir ağrı saplandı. Olabilecekleri düşününce çaresiz kalmış yaralı bir hayvan gibi böğürdü. Kapıyı itinayla azıcık açık bırakmış olan Baruch sessizce eşikte belirdi ve içeriye bir göz attıktan hemen sonra geldiği gibi kayboldu. Sıkıntısı midesinden boğazına sirayet etmiş olan R.G. oturduğu yerden kalkıp odayı arşınlamaya başladı. Sonra aniden durup kendi kendine mırıldandı. “Yahu olacak şey değil ama Efendi kalibresinde bir Ruhçu darbe yapmaya karar verse üstüne üstlük bir muhafız olarak konklav çağrısında bulunma hakkını kullansa, o da yetmez aynı zamanda fetret devri kahramanı olsa, sonra da seçimlere katılsa önünde kim durabilir? Hepimiz bir araya gelsek nafile. Peki, bu denli güçlü yüz yaşını geçmiş biri neden, neden, neden, yeni Büyük Sır Üstadı olmak istediğini açık açık söylemez de yalan dolan işlere kalkışır?”

Gözlerini kırpıştırıp “Baruch, Baruch hemen buraya gel.” diye bağırdı.

Baruch sanki kapının ardında bekliyormuş gibi yanında bitiverdi ve her zaman olduğu gibi konuşmadan bekledi.

R.G. hafif alaycı bir sesle “Baruch söyle bakayım. İstediği şeyi elde etmek imkânı olan birisi neden bunu talep etmek yerine, alengirli işlere kalkışır?” diye sordu.

Baruch hiç düşünmeden tekdüze bir sesle cevap verdi: “Utanıyordur.”

R.G. büyük bir keyifle gülümsedi. “Güzel cevap Baruch ama Efendi Djü-dschi söz konusu olduğunda anlamsız kalıyor. Öyle bir duygusu olduğundan bile şüpheliyim. Başka ne olabilir?”

Baruch hiçbir fikri olmadığını belli eden bir ifadeyle dudaklarını büküp başını sağa sola salladı.

R.G. bu sefer "Peki durup dururken beni niye Tyana'ya davet etti?" diye sordu.

Baruch aynı tekdüze tonda "Özlemiştir." diye cevap verince R.G. bu sefer bir kahkaha attı. Ardından yine kendini kanepeye atıp düşünmeye başladı.

Efendi'nin konklav sırasında, hem de tüm seksiyonların önünde, 'Büyük Sır Üstadı olmaya talibim' demesini gözünün önüne getirdi. Kim itiraz edecekti ki? Derin bir iç çekti. 'İyi ama neden? Yüz yaşını geçmiş biri neden bu kadar yorucu bir göreve talip olur? Neden? Cevabını arayan pek çok soru var ama...' diye düşündüğü anda aklına Efendi Djü-dschi'nin kullanmayı pek sevdiği bir sözü geldi: 'Doğru soruyu sormadığın müddetçe alacağın cevapların hiçbir değeri yoktur.'

'İlginç.' diye iç geçirdi. 'Aklıma gelenlere bak.'

R.G. koca kafasını sağa sola salladı. 'Farklı açıdan bakmaya çalışalım. Belki de soruları yanlış soruyorumdur; Efendi Djü-dschi hangi nedenle kendini Büyük Sır Üstadı seçtirmek için beni de içine bulaştırdığı bir tezgâh kurmuş olabilir ki? Egosunu tatmin etmek için olamayacağına göre. Frer Marius de gencecik, tecrübesiz ve henüz yolun başında olan Sofia'yı ona rakip çıkarmayı planlıyor. Ne faydası olacaksa artık...' diye düşündüğü anda beyninin bir yerlerinde birkaç yüz milyar gri hücre, yıldız kümeleri yaratacak şekilde parlayıp söndü. Aynı anda R.G.'nin yüzünde güller açtı.

'Gerçekten olabilir mi? Hımm ...' diye düşündükten sonra yüksek bir sesle "Holy shit![41] Olur mu olur! Büyük Sır Üstadı bu. Her şey mümkündür!" diye konuştu.

Aklına geleni bu sefer önyargılarını yok saymayı ihmal etmeden bir iki kere daha aklında evirip çevirerek sınadı. En nihayetinde emin olunca da sırtını kanepeye iyice yaslayıp kollarını bir pelikan gibi açarak ofisini boydan boya çevreleyen camlardan süzülüp gelen utangaç güneşe karşı gerindi. Henüz öğlen bile olmamış olmasına aldırmadan büyük bir keyifle "Baruch, Baruch, çabuk Dom Perignon ve Beluga havyarı." diye seslendi. Baruch'un şaşkın yüz ifadesini kapı aralığında fark ettiğinde "Sonra da hemen kaptanı ara uçağımı hazır etsinler. Benares'e gidiyoruz. Bu arada sakın Efendi Djü-dschi'ye haber

41 Holy shit: (İng.) Vay be. Vay anasını.

vermeye kalkma. Seksen yıldır ona sürpriz yapan olmamıştır. Ben ilk olmak istiyorum." diye ekledi.

Baruch aldığı talimatları yerine getirmek için kapıyı kapatıp gittiğinde R.G. kısa bir süre sessiz kaldı sonra keyifli bir sesle "E o zaman konklav toplansın bakalım." dedi.

Uçucu olanı sabitledik şimdi ise sabit olanı uçucu hâle getirmeliyiz; diğer bir deyişle, ruhu maddeleştirdik, şimdi ise maddeyi ruhlaştırmamız gerekiyor.

Éliphas Lévi
Fransız okültist, ezoterik, şair ve yazar.
Dogme et Rituel de la Haute Magie
XIX. yy.

Bilimsel Bir Tarikat

Köşkün üzeri alacakaranlığın ilk demleriyle örtülmeye henüz başlamıştı. Aydınlığın karanlığa ve ardından karanlığın yeniden aydınlığa devindiği o sonsuz kozmik döngü yine gündüzü geceye dönüştürmekle meşguldü.

"Bu dönüşüm ki hayatın anlamını yalnız hazır olanların anlayabileceği bir lisanda kulağımıza fısıldamakta ama bütün gerçeği hiçbir zaman söylememektedir. İşte ağzı olmayanların konuştuğu, dilleri kesilmişlerin dillendirdiği, sessizliğin sesinde çınlayan sözcüklerin fısıldadığı, gölgelerin zamana saldırdığı arkaik çağlara ait bu gerçeklerden belki de en önemlisi, yaşamın düz bir çizgi olmayıp başlangıçsızlıktan sonsuzluğa yılankavi dönüp duran bir helezon olduğuydu. Tırtılların kelebeklere, ölümlü kurşunun ölümsüz altına, eril güneşin dişil aya, göksel annenin dünyevi babaya, yılanın beyaz güvercine, dünyevi-ilah cinselliğin uhrevi-ilah ruhaniliğe devinip durduğu gerçeği, ruhun ölümsüzlük isteğidir. Hikmetin üzerindeki örtüyü kaldırarak bilinçdışının maddenin gölgesine yansımasını sağlar. Değişim her zaman içten dışa doğru akar. Böylece fânileri; her

parçanın bütünü de temsil ettiğine ve parça bütüne ait olduğu müddetçe, parçadaki değişimin bütünü de değiştireceği gerçeğine erdirir. İnsan doğar, büyür; çiçek açar ve solar. Sonra bir kere daha baştan başlar. Ruhun bu çabası ahlaki bir kusursuzluk durumuna ulaşmak değildir; tersine tamamlanmış bir bütünlük hâline gelmektir, çünkü doğanın yarım bıraktığını sanat tamamlar. Böylece onun güç, tahammül ve değişim olduğu bilincine varılır. Bu; içteki ile dıştakinin, makrokozmos ile mikrokozmosun, ruh ile maddenin mistik evliliğidir. Ehil bir Ortaçağ simyacısı bu gerçekliğe *Complexio Oppositorum* derdi. Ben şiirin dilini kullanarak *Unio Mistica*[42] diyorum."

Sofia mutfakta oturmuş ihtiyar Pieter Bruegel temalı koca bir resimli kitabı karıştırırken sayfaların arasında tesadüfen bulduğu babasının el yazısı metinden başını kaldırdı. Eli ağzında parmağını dişlerken gözlerini boşluğa dikip düşüncelerini toplamaya çalıştı. Bir kere daha allak bullak olmuştu. Gerçekte babasını ne kadar az tanıdığını düşündü. Metin tereddüde yer vermeyecek derecede açıktı. Göksel anne, dünyevi baba, yılan, beyaz güvercin, parçanın bütünü temsil etmesi gibi kavram ve tabirler babasının tıpkı bir İrfani Hikmet[43] sahibi insan gibi düşünüp yazdığını gösteriyordu. Peki ama hemen her şeyi ardında yürünemeyecek kadar natamam gören de aynı adam değil miydi? Etkisi altında kaldığı her fikri başka bir fikirle çürütmeyi yıllardır kendisine öğreten de o değil miydi? İşte bunu anlamakta zorlanıyordu. Tanıdığını zannettiği babası ile diğerlerinin müthiş saygı göstererek yücelttiği Büyük Sır Üstadı arasında hangisinin daha gerçek olduğunu düşünmeden edemedi. Babasını yeniden keşfetmesi gerekecekti ve bunun için ilk fırsatta Frer Marius'ten yardım istemesi kaçınılmazdı. Dönüp yanı başına oturmuş olan Gabriel'e baktı. Sanki gerçeklerden kaçıp kurtulması mümkünmüş gibi kendi dünyasına çekilmiş yani bir Hermann Weyl kitabına gömülmüştü. Aslında kısa bir süre önce arayıp bir arkadaşı ile birlikte geleceğini bildiren Frer Marius'ü beklerken sadece zaman öldürüyorlardı. Çok da beklemek zorunda kalmadılar çünkü kim bilir

---

42 Complexio Oppositorum: (Lat.) Tek bir imgede vücut bulmuş karşıt çiftleri. Unio Mistica: (Lat.) Mistik/Kutsal Evlilik.

43 Gönül gözü açık insan. Bu durumun tasavvuftaki karşılığı İrfani Hikmet, Alevilik ve Bektaşilikteki karşılığı ise Marifet'tir.

hangi Ortaçağ manastırından sökülüp getirilmiş bir çan sesi köşkün içinde yankılanmıştı.

Gabriel istemsizce yerinden sıçrayınca Sofia gülümseyip "Sorun yok. Sadece kapı çalındı. Geldiler herhâlde." dedi.

Kalkıp mutfak penceresinden dışarıya bakınca bahçe kapısının arkasındaki karaltıları fark etti. "Gabriel, gidip onları içeri alacağım, sen istersen Rönesans odasına geç, ben onları oraya getiririm." deyip Fulcanelli'nin öldürüldüğü gece hırsızların köşke girdiği mutfak kapısından bahçeye çıktı. Kısa bir süre sonra geri döndüklerinde, cam odanın dağınıklığını toparlamakla meşgul Gabriel, Frer Marius'ün yanında upuzun olduğu kadar geniş gövdeli, kalın kemikli, levent parmaklı, suya aç toprak gibi kırış kırış bir yüzü olan bembeyaz gür saçlı bir adam gördü. Frer Marius onları bekletmeden şöyle konuştu: "Çocuklar sizi, baş kütüphaneci, estet, tarihçi, sosyolog, kronolojist, bibliyofil, gazeteci, köşe yazarı, psikolog, sommelier gibi pek çok tavşanı şapkasının altına sığdırmayı başarabilmiş bu yaşlı Fransızlaşmış İtalyan ile tanıştırmak isterim. Kadim dostum Frer Jean. Kendisi Gabriel gibi bir fasikül muhafızıdır."

Frer Jean bir bahar sabahı güneşi gibi ılık ılık gülümsedi. Doğrusunu isterseniz, yeni bir insanla tanışma deneyimi her zaman tedirgin edicidir çünkü vücut denen kapalı zarfın içinde neler gizlenmiş olabileceğinden hiçbir zaman tam olarak emin olamazsınız. Gelgelelim Frer Jean bu saptamanın en büyük istisnasıydı. Bunun nedeni ise teninin neredeyse saydam olmasıydı. Herhâlde sadece bu yüzden Sofia ona bakar bakmaz kendini güvende hissetti.

Gülücüğü dudağına takılı kalmış Frer Jean'ın dingin ama enerjik sesini işittiler: "Satranç çok sever olduğumu söylemeyi unuttun Marius."

Marius kesik bir kahkaha koyuverdi. Kinayeli kinayeli "Ah, Cher Frer, çok sever olduğuna kimsenin şüphesi yok ama oynama meselesine gelince..." demeye yeltendi ama Frer Jean müsaade etmedi. Sitayişle "Hayır efendim dediğiniz gibi değil. Siz kazanmaya takmışsınız bir kere. Satrancı ruhuyla oynayan herkes kazanmanın ya da kaybetmenin ne kadar anlamsız olduğunu bilir. Yaşamayın o zaman! Hatta doğar doğmaz intihar edin! Nasılsa öleceksiniz değil mi? Felsefesini anlamıyorsunuz işte. Varsa yoksa kim kazandı, kim

kaybetti. Hem ben her türlü rekabetten tiksiniyorum canım." diye söylendi.

Bunları söylerken sallayıp durduğu uzun kolları onu o kadar sevimli göstermişti ki Frer Marius saniyeler önce tanıştığı insanların önünde bile maske takmayı anlamsız bulan bu pirüpak insana sevgiyle karışık büyük bir saygıyla baktı. Bu şartlarda ona iyi bir destek çıkmasa olmazdı. Keyifli bir sesle "Neymiş o satranç felsefesi Frer Jean?" diye sordu. Hemen ardından "Aman anlatmaya başlamadan bir oturalım çünkü o dillere destan çenesiyle, bizi bütün gece ayakta dikebilir. Oturun kardeşlerim, oturun ve tuluata hazır olun." diye eklemeden edemedi.

Frer Jean onu dinlemedi bile. Heyecanla anlatmaya koyuldu: "Satranç oyunu ile insanın karmaşık doğası arasında büyük bir benzerlik var. Bu oyunu insanlığa kimin armağan ettiğini doğrusu çok merak ediyorum. Şu evreni oluşturan büyük güçler kozmosta nasıl birbirine girişiyorsa satranç tahtasının üzerinde de aynen o oluyor. Oyun hayatın küçültülmüş temsilî bir modeli gibi. Mesela kozmik gerçeklerden belki de en önemlisi olan karşıtlık ilkesi açısından inceleyelim; oyunun oynandığı tahtanın kareleri siyah ve beyaz değil mi? Bir siyah karenin komşusu hep bir beyaz kare, aydınlığın karşıt çifti olan karanlık işte. Bu da insanın ruhunda her parçanın karşıt çiftiyle yani gölgesiyle savaşmasını aklınıza getirmiyor mu? Sembolizmi fark ettiniz mi?"

Bir anda heyecanı tüm vücuduna sirayet eden Frer Jean bir taraftan anlatıp bir taraftan da satranç hamleleri yapıyormuşçasına elini kolunu sallamaya başlamıştı. Arada bir eğilip öne arkaya sallanmayı da ihmal etmiyordu. "Bir de taşların oyuna başlarken nasıl dizildiğine dikkat ettiniz mi? Beyaz şah siyah karede, siyah şah beyaz karede oyuna başlıyor. Anlıyor musunuz? Siyahın içinde beyaz var, beyazın da içinde siyah. İnsan ruhunun çift kutupluluğu bundan daha güzel sembolize edilebilir mi? Bakın bir de vezirler kendi renklerindeki karelerde oyúna başlarlar. Bu nedenle ben tahtanın en kudretli taşı olan vezirin aklı temsil ettiğine inanıyorum. İnşa edici şeytani güç aklı temsil eden vezirse, şah tartışmasız ruhun bizzat kendisidir çünkü tıpkı gerçek hayattaki ölüm gibi tahtanın üzerinde onu yani ruhunuzu kaybettiğinizdeee... Finito! Şah mat işte."

Frer Jean kısa bir soluklanıp kaldığı yerden şöyle devam etti: "Sonra bu müthiş atlar var. Biri siyah kareden oyuna başlar diğeri beyaz kareden. İlginç olan, bir at hangi renk kareden hareket ederse etsin sadece zıt renkteki kareye ulaşabilmektedir. Al bir karşıtlık daha. Bu arada atların tuhaf asimetrik hareketlerini de unutmayalım, ah, tabii bir de satrançta önlerindeki engelleri üstlerinden atlayarak aşabilme yetenekleri olan tek taş bunlar. Hepsini illiyetle yorumlayınca bence atlar dinamizmi ve canlılığı simgeler; aynı fizik biliminde bir değişiklik yaratmak için ihtiyaç duyduğumuz iş yapabilir enerji gibi."

Frer Jean son cümlesini bitirdiğinde Gabriel'in yüzünün aldığı hâli anlatabilmek için kelimeler yetersizdi. O zekâ fışkıran gözleri matlaşmış, alt çenesi düşmüş, alaycılığı alışkanlık hâline getirmiş dudaklarını ağzının ucunda kapalı tutmakta zorlanmaya başlamıştı.

Buraya kadar sayfa atlamadan okuduysanız Frer Jean'ın kolay kolay susacak bir karakteri olmadığı malumunuz olmuştur. Başladığı şevkle "Filler var sonra. Bunlara Fransızlar *fou* yani deli ya da saray soytarısı der, İngilizler de *knight* yani şövalye. Hepsi doğrudur çünkü bence duyguları temsil ederler. Satranç tahtasını boydan boya çapraz olarak kesebilirler ama sadece kendi renklerinde hareket edebildiklerinden karşıt renkte olan şahın aradan sıvışarak karşıya geçmesine imkân verirler. Esnerler yani. Duygu işte. Ayaklarının yere basmasını mı bekliyordunuz? Tabii sadece kendi renklerinde hareket edebiliyor olmalarının da ayrı bir sembolizmi var: Aklın denetiminden geçmemiş duygular tek taraflı olabilir. Olaylara duygusal bakıyorsun derler ya? Oysa kaleler hem beyaz hem de siyah kareler üzerinde dik hareket ederler ve şah kestikleri yoldan geçemez, yani şahı, diğer bir deyişle ruhu tahtanın bir köşesine hapsetme yeteneğine sahiptirler. Aynı bazı ezoterik inançların ruhun fiziki bedende sıkışıp kalmış olduğuna inanmaları gibi. İşte bu nedenle kaleler fiziki bedeni temsil ederler; dünyevi acılara dayanmak için kale gibi sert ve dayanıklı. Piyonlarsa önemsiz görünseler de üstün bir çaba göstererek yedi basamak ilerleyip rakibin birinci karesine ulaşabildiklerinde satranç tahtasının en kudretli taşı olan vezire dönüşebilirler. İşte bakın bu kesinlikle bir metamorfozdur. Tırtılın kelebeğe, zayıfın güçlüye, karanlığın aydınlığa, bilinçdışının bilince, bilincin tekrar bilinçdışına devinimidir. Bu nedenle oyuna başlarken sekiz adet olan piyonlar insan ruhunun sekiz parçasıdır. Ruh da acı çekerek sayısız zorluktan geçerek olgunlaşır.

Kadim Mısır dâhil tarih boyunca pek çok kültürün yedi basamaklı bir inisiyasyon uyguladığını biliyorsunuzdur. İşte yedi basamakta inisiye olan ruh ile yedi kare ilerleyen piyonun kaderi böylece ortaklaşır. Oyunun en zayıf taşı, göklerde parlayan bir yıldız yani vezir olmuştur! Sembolizmi görmemeniz mümkün değil." diye konuştu.

Frer Marius kıkırdadı. Keyifli bir sesle "Sizi bu çenebaz hakkında uyarmıştım değil mi?" dedi.

Frer Jean hâlâ gülümserken "Tamam ya tamam." diyerek homurdanır gibi yaptı.

Marius diğer ikisine dönerken "Sevgili Frer Jean, baş kütüphaneci sıfatıyla kadimlerin neredeyse iki bin yıldır topladığı bütün parşömen, el yazması ve kitapların da baş muhafızıdır. Bir taraftan *Untriseptium*'un belleğini korurken diğer taraftan da kendisi eşsiz bir hafızaya sahiptir. Büyük kütüphaneden sonra, bu köşkün kütüphanesinin oluşturulmasında Büyük Sır Üstadı'na doğrudan yardım eden kişidir. Böylelikle dolaylı da olsa Sofia'nın eğitimine büyük bir katkı sağlamıştır. Çocuklar gördüğünüz gibi size bir gayya kuyusu getirdim. Sallandırın kovayı ve çekin. İçinde ne ararsanız var. Yeter ki dinleyecek sabrınız olsun." diye konuştu.

Kendine gelmekte olan Gabriel, dudakları yerine dişleriyle gülümsemekte olan Sofia'ya dönüp "Seni gidi kitap çok sever seni. Bakıyorum duyduların yüzünde güller açtırdı." dedi. Kitap çok sever sözünü duyan Sofia istemsiz bir kahkaha koyuverdi.

"Ah Gabriel, laf ebesi Gabriel. Frer Marius baksanıza, bu benim sevgilim kelimeleri eğip bükmeden duramıyor işte. Frer Jean kendine satranç çok sever dedi ya bu da hemen 'kitap çok sever'i türetmek zorunda hissetti kendini."

Frer Marius ortamın yumuşadığını ve son görüşmeden kalan gerginliğin çoktan uçup gittiğini fark edince rahatladı. Zaten Frer Jean'ı yanında getirmesindeki asıl amaç onun insanlar üzerindeki bu rahatlatıcı etkisiydi. Gülümseyerek "Bilmez miyiz?" diye cevap verdikten sonra Gabriel'e dönüp "Hadi bakalım Gabriel. Eminim bir sorulacaklar listesi hazırlamışsındır. Sor bakalım." dedi.

Gabriel oturduğu yerde küçüldü. 'Bu köşkün her yerinde mikrofonlar ve kameralar mı var' diye düşünmeden edemedi. Her seferinde şaşkınlık içinde aklını okudukları hissine kapılmaktan

yorulmuştu. Ardından 'Aman boş ver. Önce kutsal bilginin peşinden koşalım.' diye düşündü.

Meraklı bir sesle "Frer Marius kendinize Untriseptium dediğinizi söylemiştiniz. Herhâlde bunun kimyanın periyodik tablosunun 137. sırasında bulunan ve henüz keşfedilmemiş bir elemente verilen isim olduğunu biliyorsunuzdur." dedi.

Frer Marius muzipçe gülümserken "Şüphesiz biliyoruz." diye cevap verdi.

Gabriel başını salladı. "Peki 1/137'nin ne anlama geldiğini biliyor musunuz?"

Frer Marius sakince "Esliba Kardeş bildiğine göre bizim de bilmemiz çok doğal değil mi?" diye cevap verdi.

İnteraktif konferansının sonunda yaşadıklarını hatırlayan Gabriel gülümsedi. Ciddi bir sesle "O zaman tarikatınızın adının fiziğin en önemli sabitlerinden biri ile örtüşmesi tesadüf değil?" diye sordu.

Marius kuruca "Şüphesiz tesadüf olamaz. Kadimler kendilerine bu ismi seçerken, hem İnce Yapı Sabiti'nin sonucu olan 1/137 sayısını, hem de bu sabiti oluşturan denkleme katılan *Işık Hızı Sabiti*, *Planck Sabiti* ve *Pi Sayısı*'nın doğanın nasıl işlediğini anlamamıza olan katkılarını da dikkate almışlardır. Bu seçimin ardında büyük bir sembolizm olduğu tartışılmaz." diye cevap verdi.

Gabriel sorguya çektiği şüphelinin ifadesinde açığını yakalayan bir dedektif edasıyla "Peki siz kendinizi yaklaşık altı yüz yıldır bu isimle çağırdığınızı söylememiş miydiniz?" diye sordu.

Marius "Doğru hatırlıyorsunuz. 1309 yılında yaşananlardan sonra alınan prensip karar, 1450 yılındaki Büyük Birleşik Konklav'da resmîleştirilmiştir. Bu konklav aynı zamanda bir konsil niteliği taşıması nedeniyle tarihimizde çok önemli bir yer tutar ve evet o tarihten beri kendimize resmî olarak *Untriseptium* diyoruz." diye konuştu.

Gabriel sorgulayan bir tonda "İyi de hem elementlerin periyodik tablosu hem de İnce Yapı Sabiti'nin keşfi daha bir asır öncesine dayanır. Bu durumda henüz keşfedilmemiş bir şeyi kendinize isim olarak nasıl seçebildiniz?" diye sordu.

Frer Marius bir sırtlanı kıskançlıktan çatlatacak şekilde gülümserken usulca "Sizce?" dedi.

Bu sırada Sofia, sorulara sorularla cevap vermekte pek mahir olan bu koca adamın davranışlarının babasına ne kadar çok benzediğini düşünmekle meşguldü ve o anda Gabriel dönüp ona bakınca istemsizce gülümsedi. Bunu fark eden Gabriel dayanamayıp sitemkâr bir sesle "Sofia bir diyeceğin yok mu?" diye sordu.

Sofia omuzlarını silkip "Ne diyeceğimi bilemedim ki şimdi. Makul bir açıklaması vardır herhâlde?" diye cevap verince Marius ciddi bir ses tonuyla "Var ama henüz size açıklamaya hazır değilim." diye araya girdi.

Sofia içtenlikle gülümserken "Gabriel bak, Frer Marius tanıdığımız en nazik adam olabilir. Alınmamamız için aslında bizim hazır olmadığımızı söylemekten bile kaçınıyor." dedi.

Marius beyaz keçi sakalını sol eliyle sıvazlarken belli belirsiz tebessüm etti ama bir şey demedi. Gabriel kulağını çekiştirdi sonra "Peki mademki yüzyıllar sonra keşfedilecek bir element ve bilimsel sabiti *nasıl* önceden bilerek tarikatınıza isim olarak aldığınızı işitmeye hazır değiliz, o zaman sadece basit bir soru sorsam, bir tarikat *neden* kendisine bilimsel bir değeri isim olarak seçer? Bu kendi içinde çelişkili bir durum değil mi? Bunu işitmeye hazır olup olmadığımızı sorabilir miyim?" dedi.

Marius kıs kıs güldü. "Sorabilirsiniz ve şüphesiz hazır olduğunuzu söylerdim."

Sofia yerinde hafifçe doğrulurken nefesini tuttu. Hangi zaman ve şartta olursa olsun yeni bir şey öğrenmek üzereyken heyecanlanırdı. Gabriel neredeyse duyulamayacak kadar alçak bir sesle "O zaman neden?" diye sordu.

Frer Marius dingin ve dramatik sesiyle şöyle dedi: "*Çünkü biz görüp görebileceğiniz ilk ve tek bilimsel tarikatız da ondan!*"

Gabriel altı ay önceki Gabriel olsaydı şu anda gürültülü bir kahkaha atıp iğneleyici laflar ederdi. Ama nasıl Sofia eski Sofia değilse, Gabriel de artık kısa bir süre önce olduğu kişinin gölgesi bile değildi. Birlikte geçirdikleri sürede, birbirlerini etkileyerek dönüştürmüşler, başkalaştırmışlardı. O nedenle Marius'e yönelttiği soruda kinayeden çok merak vardı. "Bilimsel tarikat mı? Ama nasıl olur, siz bir inanç topluluğu değil misiniz? İnanç ile bilimi nasıl birbiriyle bağdaştırabiliyorsunuz?"

Marius'ün ses tonu ciddileşmişti. "Sevgili Gabriel, bizim için herhangi bir inanç, yalnızca inanç olgusunun varlığını gösterir ama o inancın içeriğiyle ilgili bilgi vermez. Bizim herhangi bir inancı kabul edebilmemiz için onun deneysel ifadesini görmemiz gerekir."

Gabriel kulağıyla oynarken gözlerini kırpıştırıp düşünmeye çalıştı. Duyduklarından bir anlam çıkarmakta zorlanıyordu. Frer Marius 'deneysel ifadesi' mi demişti? Bilimsel bir metodolojiye dayanan bir tarikat mı? Bu gerçekten mümkün müydü? Bilgiye, evet, çok daha fazla bilgiye ihtiyacı vardı. Büyük bir iştahla sordu: "Nasıl yani? Bu sizin Magnum Opus, bireyleşme ve diğer anlattığınız şeyler, şimdi bunların bilimsel olarak sınanmış olduklarını mı ima ediyorsunuz?"

Frer Marius kesin bir ifadeyle "İma etmiyorum, kesinlikle öyle olduklarını söylüyorum." dedi.

Gabriel istemsizce "Hadi canım siz de." dedi.

Marius anlayışlı bir sesle "Sevgili Gabriel, önyargılarınız gerçeklere ulaşmanıza engel olmasın. Bakın bizimle birlikte bu zorlu yolu yürüyen herhangi biri sadece inanmış olmak için bir şeye inanmaz." diye konuştu.

Gabriel boş gözlerle bakarken Marius soluklandı. Konuşmaya tekrar başlamadan önce muzipçe gülümseyip "Bana inanın diyeceğim ama bu noktada absürt kaçacak. Bakın inanmak kelimesini kullanmak bile bizim için çok ama çok zorlu bir meseledir. Biz hiçbir şeye körü körüne inanmayız. Bir şeyi *biliriz* ve o zaman inanmaya ihtiyacımız kalmaz ya da bir hipotezi destekleyen yeterli neden görürsek o nedenlerin varlığını önyargısız olarak kabul eder ve bunlar üzerinden olasılıkları tartışırız. Bu yüzden modern bilimin dar görüş açısından farklı olmakla beraber tırnak içinde söylüyorum deneysel bir metodolojimiz olduğu hususunda sizi temin edebilirim." diye konuştu.

Gabriel boş bir yüz ifadesi ile sessizce bekledi. Marius bir örnek vermesinin iyi olacağını düşünüp "Bakın sevgili Gabriel, üniversitede sizin öğrenciniz olan Esliba Caspal'ı iyi tanıdığınızı biliyorum." dedi.

Gabriel sözünü kesti. "Pek de iyi tanıdığım söylenemez."

Marius düzeltti. "Tanıdığınızı söylerken özelinden bahsetmiyordum. Onun akademik yeteneklerinden ve sıra dışı zekâsından bahsediyordum."

Gabriel başını salladı. "Ah, evet Mösyö Caspal tanıdığım en zeki insanlardan biri, ayrıca Kuantum Fiziği'ne büyük bir yatkınlığı var, iyi de bunun konumuzla ne ilgisi var anlayamadım."

Marius'ün yüzünde o muzip ifade tekrar belirdi. Sakince "sevgili Gabriel, Esliba'nın sizin öğrenciniz olmadan önce Anadolu'nun bağrında bir dergâhta beş yıllık suskunluk yeminini tuttuğunu söylesem ne dersiniz?" diye sordu.

Gabriel şaşkın bir tonda "Beş yıllık nesini?" dedi.

Frer Jean durumdan vazife çıkarıp hemen müdahil oldu. Heyecanlı bir sesle "Kadim Mısır'dan bu yana var olmuş gizemci ekollerin büyük kısmında suskunluk yemini bir tür erginlenme öncesi sınava tabii tutulmak demektir. Tarikata girmeye aday olan talebe daha önce belirlenmiş bir süre boyunca, ki bu genellikle beş yıldır, hiç konuşmayarak daha üst mertebelerde kendisine verilecek sırları taşımaya layık olduğunu ispat eder. İşin zorluğunu anlamanız için söylüyorum: Bu dönem boyunca yiyecek içecek istemek için dahi konuşamazsınız. Pisagorcular bu döneme *Dilin Üzerindeki Öküz* derdi, Orfe inançlıları *Dilin Üzerindeki Kapı*, Anadolu'da yeşermiş gizemci okült örgütü Eleusis Sırcıları ise *Dilin Üzerindeki Anahtar* derlerdi. Türkiye'de olduğumuz için Anadolu'dan bir örnek vermek istedim..." diye konuşurken, Frer Marius müdahale etmezse konuşmanın yoldan çıkacağından korktu. Aceleyle "Aman Frer Jean, bir nefeslen, birinci günden hemen eğitime mi başlanır? Bak aynen dediğin gibi Türkiye'deyiz. Ağırdan al ve çocuklara ilk günden yüklenme hemen." diyerek araya girdi.

Gabriel hâlâ çok şaşkındı. Kaybolmuş bir sesle "Gerçekten mi? Mösyö Caspal beş yıl boyunca hiç mi konuşmamış? İnanılacak gibi değil. Beş koca yıl. Bu çok zor bir şey değil mi?" dedi.

Sofia usulca "Tahmin edebileceğinden çok daha zordur sevgilim. Ben gençken bir kere babamla iddiaya tutuşup denemeye kalkmıştım. Henüz ikinci gününde aklımı kaçıracak gibi olmuştum." diye cevap verdi.

Konudan uzaklaşılmasını istemeyen Frer Marius müdahale edip ciddi bir sesle "Şimdi sana bir sorum var sevgili Gabriel. Üniversite öncesi eğitimini bir dergâhta beş yıl konuşmadan geçiren birinin fizik yerine ilahiyat fakültesinde okuması gerekmez miydi?" diye sordu.

Gabriel "Kuşkusuz! Ama bu örneği vermenizin nedenini hâlâ kavrayamadım?" diye cevap verdi.

Frer Marius son derece ciddi bir sesle "Sizin ve hemen tüm insanların önyargılarının anlamsızlığını göstermek için sordum, çünkü biri diğerini dışlamıyor. Hatta bırakın dışlamayı o kadar tıpkı gibiler ki biri diğerinin aynada görüntüsü gibi duruyor." diye cevap verdi.

Gabriel merakla "Ne neyi dışlamıyor? Neyin aynadaki görüntüsü? Gerçekten şu an konudan koptum." diye konuştu.

Marius'ün ağzından dökülen sözcüklerin pekâlâ çivi olma ihtimali vardı. "Dünyevi ile uhrevi birbirini dışlamıyor ya da madde ile ruh diyelim, bunlar aynı şeydir sevgili Gabriel, daha doğrusu tek olanın farklı tezahürleridir."

Gabriel bu sefer gerçekten somurttu hatta bir anlığına kızdı da ama Marius tepki vermesine imkân tanımadan devam etti: "Hatta ruhu maddenin bir sureti olarak ve tam tersine maddeyi de ruhun fiziki hacim bulmuş bir ifadesi olarak görebilirsiniz. Bunlar birbirinin düşmanı ya da rakibi değiller, tam tersine bilgeliğin egemen olduğu yerde düşünce ile duygu arasında çatışma yoktur, olamaz."

Gabriel bir şey söylemek için ağzını açtı ama Marius konuşmasına müsaade etmemekte kararlıydı. "Zahmet etmeyin, sevgili Gabriel. Şimdi siz bana ruhun fiziksel ve kimyasal süreçlerin bir yan ürünü olduğunu söyleyeceksiniz değil mi? Tabii kendi bilimsel sözcüklerinizle. Bakalım sevgili psikoloğumuz bu konuda ne düşünüyor?"

Uzun süredir konuşmaları pürdikkat takip etmekte olan Sofia hiç duraksamadı. Sakince "İflah olmaz bir şüpheci olarak söylüyorum, ruh denen şeyin fiziksel ve kimyasal süreçlerin bir yan ürünü olmadığından adım gibi eminim. Aksini savunursam günümüzde çılgınca yaşanan ruhsuz ruhbilim tuzağına düşerim ki bu hem mesleğime ihanet olur hem de şu ana kadar verdiğim mücadelemi anlamsız kılar." diye konuştu

Frer Marius Gabriel'e döndü. "Sevgili Gabriel, maddi gerçekliği varlığın bütününden ayırmak için hiçbir neden yok. Beden ve ruh ayrı ayrı bütünlükler değiller. Hatta o kadar iç içeler ki birbirlerini etkileyerek bireye yarar ve zarar bile getirebilirler."

Sofia katkıda bulunmak gayesiyle "Kesinlikle. Düzgün işlev görmeyen bir ruh bedene zarar verebildiği gibi fiziksel bir hastalık da ruha zarar verebilir. Klinikte geçirdiğim sayısız saatler boyunca buna defalarca şahit oldum. Duygular fiziki hastalıklar üzerinde büyük etkiye sahiptir. Mesela psikotik hastalıklar zamanla bedeni tüketir ama tersi de mümkündür. Hastalanmış bir ruh da aynı ihmal ya da eziyet edilmiş fiziksel organlar gibi davranabiliyor. Duruma yeni yeni uyanmakta olan modern tıp buna psikosomatik[44] hastalıklar diyor." diye anlattı.

Frer Marius konuşmayı devralınca konuyu iyice vurgulamak ihtiyacı duydu. Ciddiyetle "Bak sevgili Gabriel, nesnel gerçeklik dünyası ile insan ruhu arasında birbirini etkileyen kesin bir bağlantı var." dedi.

Gabriel sabırla dinlemişti ama ne yazık ki aşılamaz sınırların çok yakınında dolanıyordu. Başını sallayarak sordu. "Ruhun tıpkı madde gibi olduğunu iddia ediyorsunuz ama onu ne görebiliyoruz ne de ölçebiliyoruz. Hem sonra..."

Marius elini cebine sokup yine araya girip sözünü kesti. Rica eden bir tonda "Sevgili Gabriel müsaade ederseniz size cebimdeki şu kâğıda yazdığım bir şeyi okumak istiyorum." dedi.

Gabriel cevap vermeden bekledi. Cebinden birkaç katlanmış kâğıt çıkaran Frer Marius bir iki tanesini açıp kapadıktan sonra "Ah, tamam işte bu." dedi. "Okuyorum. Isı, hareket, ışık, ses, elektrik, mıknatıslanma, kimyasal tepkimeler gibi iş yapabilme yeteneğine sahip değişik pek çok olgu önceleri enerjinin değişik biçimleri olarak algılanıyordu. Sonra bu enerjilerin aralarında başka biçimlere dönüşebileceği fikri ortaya atıldı ve son tahlilde hepinizin çok sevdiği Profesör Einstein tarafından bir adım öteye taşınarak, maddenin de enerjinin bir biçimi olduğu ispatlandı. Böylece aslında tek bir kuvvetten bahsedilebileceği ve diğer tüm enerji biçimlerinin bu tek olanın tezahürü olduğu gerçeği bilimsel bir gerçeklik olarak kabul edildi." dedi.

---

44 Psikosomatik: Yunanca "Psişe" ruh ile "Soma" beden kelimesinin birleşmesiyle yaratılmış sözcük. Kişinin fizyolojik yakınmaları olmasına rağmen organik kökenli bir hastalığının bulunmaması hâline modern tıbbın koyduğu teşhisin adıdır. Literatürde "Somatizasyon Bozuklukları" olarak adlandırılır. Somatizasyon ise bedenselleştirme demektir. Ruhsal hastalığın bedene sirayet etmesi olarak anlaşılabilir.

Gabriel şaşkın bir sesle "Ama bu benim interaktif konferansım. Orada anlattığım bir bölüm." dedi.

Marius "Evet öyle. Peki söyler misiniz? Maddenin enerjinin bir tezahürü olabileceğine inanıyorsunuz da ruhla madde ilişkisinin buna benzer olamayacağından nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz?" diye sordu ve sustu.

Gabriel'in yüzü al al olmuştu ama bunun nedeni Frer Marius'ün onu köşeye sıkıştırmış olması değildi. Asıl neden o imrenilecek aklının karanlık dehlizlerinde bir şeylerin can bulmak üzere olmasıydı. Kalp atışları hızlanmıştı. Sofia ile yaptıkları tartışmaları hatırlamaya çalıştı. Bir süre önce çok önemli bir şey bulduğunu hissetmiş ama sonra bu sezgisinin peşinden koşmaktan nedense vazgeçmişti. Neydi diye kendini zorladı ama hatırlayamadı. İstemsizce oturduğu yerden kalktı. Frer Marius yaratıcılık şeytanının iş üstünde olduğunu fark edince konuşmaya devam etmektense sessizce beklemeyi yeğledi. Frer Jean'ın olası bir müdahalesini önlemek için de eliyle ona bekle işareti yaptı. Gabriel yere bakarak iki adım attı. O gün Sofia ile neleri tartıştıkları üzerinde yoğunlaştı. Sonra karanlığın ucunda bir ışık belirdi. "Arketip." diye mırıldandı. 'Arketipleri konuşuyorduk ve Sofia bunların bir özelliğini anlatırken benim aklıma fizikle bağlantılı bir şey gelmişti, hatta sonra rahat düşünebilmek için tuvalete kaçmıştım galiba.' diye düşündü, sonra bir anda beyninin dış çeperinde görkemli yıldız kümeleri ışıldadı. Yüksek sesle "Hah, buldum!" dedi, "Arketiplerden yola çıkarak bizim Çift Yarık Deneyi'ne varmıştım."

Bunu duyan Frer Marius'ün olan olmayan bütün dişlerini sergileyip "Jean duydun mu?" dediği duyuldu.

Frer Jean bir bayram çocuğu kadar şendi. "Duymaz mıyım? Büyük Sır Üstadı'nın muhteşem ileri görüşlülüğü bir kez daha sınanıp kanıtlandı. Mösyö Gabriel'in, Sofia ile bu konuları tartışmaya başlamasının üzerinden kaç ay geçmiştir ki? Bu kadar kısa bir sürede bu noktaya gelmeniz muazzam bir ilerleme, sizi tebrik ediyorum Mösyö Gabriel." diye konuştu.

Gabriel şaşkınlıkla "Ne yapmışım ki?" diye sordu.

Frer Jean gururlu bir sesle "Mösyö Gabriel, kısacık bir sürede Dominantları Çift Yarık Deneyi'ne bağlayabilmeniz için bir deha olmaktan fazlasına sahip olmanız gerekir. Yeteneğiniz o kadar takdire

şayan ki duygularımı kontrol etmekte zorlanıyorum ve her an size sarılabilirim." diye konuştu.

Frer Marius küçük bir kahkaha atarken Gabriel'in ağzından "Dominant da neyin nesi?" sözcükleri döküldü. Tam aynı anda Sofia "Çift Yarık Deneyi de nedir?" diye sordu.

Feci keyiflenen Frer Marius bu sefer daha yüksek sesle gülerken yanına da iki ölçülük bir alkış nakşetmişti. "İşte gerçek mutluluk dediğin şey budur! Hemen açıklayayım çocuklar. *Dominant* bizim lügatimizde sizin *arketip* diye adlandırdığınız şeydir. Aslında aralarında küçük ama önemli bir fark var yine de konuyu dağıtmamak için bunu sonraya bırakıyorum. Çift Yarık Deneyi'ne gelince, hımm basitçe açıklamam gerekirse bu deney madde ya da enerji yapılarının aynı anda hem dalga hem de parçacık özellikleri sergileyebileceğini gösterir." dedi.

Sofia kaybolmuş gibiydi. "Nasıl aynı anda?"

Marius, Gabriel'e dönüp "Mösyö Gabriel yanımızdayken bizim bu konuda yorum yapmaya kalkmamız ahkâm kesmek olur." dedi.

Gabriel gülümseyip şöyle dedi: "Aslında çok kısa bir şekilde şöyle anlatabilirim: Elektronlar onların hangi yoldan gittiğini *bildiğimiz anda* parçacık gibi davranıyorlar, *bilmediğimizde* ise dalga gibi davranıyorlar."

Sofia kendini koyuverdi. O kadar samimi gülüyordu ki Gabriel dâhil herkes gülmeye başladı. Gülmesi kesilir kesilmez Gabriel'in iğneleyici konuşmasını taklit ederek "Onları izlediğimizi nereden biliyorlarmış ki?" diye sordu.

Çoktan fizikçi maskesinin ardına çekilmiş, kendini güvenli sularda hisseden Gabriel ciddi bir sesle "Daha belli değil. Bulmaya çabalıyoruz." diye cevap verdi.

Sofia şaşırmıştı. Merakla "Gabriel şaka yapmıyorsun değil mi? Elektronlar onları izlediğimizi fark edip farklı mı davranıyorlar?" diye sordu.

Gabriel ciddi bir ifadeyle "Maalesef. Hem sadece elektronlar değil ışık da aynı şekilde davranıyor." diye cevap verdi.

Frer Marius "Sevgili Gabriel, Sofia için konuyu biraz daha açman gerekecek." diyerek müdahil oldu.

Gabriel "Ah, kolay. Anlatayım." dedikten sonra şöyle konuştu: "Her şey kuantum çağının başlarında fizikçilerin ışığın doğasını açıklamaya çalışması ile başladı. Max Planck'ın foton denen paketçikler hâlinde aktarıldığını keşfetmesinden sonra ışığın parçacık gibi davranması beklenirdi ama kullanılan düzeneğin yapısı nedeniyle *Çift Yarık Deneyi* adını alan *Young Deneyi* durumun hiç de beklendiği gibi olmadığını gösterdi. Deney şöyle tertiplenmişti: Bir ışık kaynağını karşı perdeye yansıtacak bir sistem kuruyorsunuz. Bu ışık ile perdenin tam ortasına çizgi şeklinde iki tane yarığı olan büyük bir plaka koyup ışığı bu plakaya yöneltiyorsunuz, ışığın çoğu plakaya çarpıp dönerken bazı fotonlar, yani ışık parçacıkları yarıklardan geçerek ardındaki perdeye yansıyor."

Sofia dayanamayıp "Eee?" dedi.

Gabriel "İlk denemede perdede bir barkodu andıran aydınlık ve karanlık çizgiler oluştu." deyince Sofia "Yani?" diye sordu.

Gabriel gülümsedi ve ciddiyetle "Neden öyle olduğu konusunda teknik detaylara girmemeyim ama ışık dalga gibi davrandığı zaman perdede barkoda benzer bir görüntü oluştururken, parçacık gibi davrandığında ise kumlu, bulutsu bir görüntü oluşturuyor." diye anlatmaya devam etti.

Sofia sabırsızca "Eee, Çift Yarık Deneyi'nin sonucunda hangi görüntü oluşmuş?" diye sorunca Gabriel "Barkod görüntüsü demiştim ya." diye cevap verdi.

Sofia "E güzel işte. Işık dalga gibi davranıyormuş. Dalga gibi davranmak ne demekse?" dedi.

Gabriel bir öğretmen edasıyla "Durgun suya bir taş attığında, su halkalar şeklinde dalgalar oluşturup merkezden uzaklaşır ya işte aynı o dalgalar gibi." diye konuştu.

Sofia "Süper. Şimdi anladım bak. Demek ki ışık devinirken dalga karakteri gösteriyormuş. Eeee sorun nerde?" diye sordu.

Gabriel omuzlarını kaldırıp indirdi. Dudaklarını büzerken "Sorun aynı deneyi elektronlarla yapmaya kalkmamızdan sonra başladı. Aynı düzeneğe bu sefer bir tomar elektron yolladık ama aklı evvel bir meslektaşım önce yarıklardan birini kapatmayı düşündü. Elektronun çok küçük bir parçacık olduğundan eminiz, bu yüzden perdede kumlu, bulutsu bir görüntü bekliyoruz. Öyle de oluyor, burada sorun yok.

Sonra ikinci yarığı da açıp yine bir tomar elektron gönderiyoruz. Perdede ayrı ayrı iki kumlu, bulutsu görüntü görmemiz gerekir değil mi? Ama göremiyoruz çünkü sadece tek barkod görüntüsü alıyoruz. Yani tek yarık açıkken parçacık olarak davranan elektronlar ikinci yarık açıldığında dalga gibi davranmaya başladılar." deyiverdi.

Sofia elini alnına vururken yüzünde tokat yemiş gibi bir ifadeyle "Haydaaaa" dedi.

Gabriel başını sallarken şöyle konuştu: "Üstelik bu, problemlerimizin en küçüğü. Üstünde biraz kafa patlatınca gönderdiğimiz bir tomar elektronun yolda birbirlerine çarparak dalga efekti yaratma ihtimali olduğunu fark ediyoruz. Hemen bu olasılığı ortadan kaldırmak için bu sefer elektronları asker gibi tek sıra halinde ve kısa aralıklarla yolluyoruz. Bir şey değişmiyor çünkü yine barkod deseni alıyoruz. Tek sıra yolladığımız elektronlar da dalga özelliği gösteriyor. Bu noktada iş inada biniyor. Olup biteni açıklamak zorundayız. Tek sıra elektronların hangi yarıktan geçtiğini öğrenmek için yarıkların hemen önüne gözcü dedektörler koyuyoruz. Bakalım birinciden mi geçecekler ikinciden mi? Ölçümlerimizden belki de bu aklı karışık elektronların neden böyle davrandığını anlayabiliriz. Elektronları tek tek yola salıyoruz, dedektörler de kusursuz çalışıyor, elektronların hangi yarıktan geçtiğini de tespit ettik ama bir de ne görelim?"

Heyecandan yüzü gerilmiş Sofia "Ne?" diye sordu.

"Kumlu ve bulutsu görüntü. Elektronlar dedektörler konulduktan sonra dalga gibi davranmaktan vazgeçip parçacık gibi davranmaya başladılar. İlk beklentimiz de buydu zaten ama bu sonuca nasıl geldiğimizi bilemediğimizden artık çok daha büyük bilinmezlerle karşı karşıyayız."

Sofia yerinde duramıyordu. Neşeli bir sesle "Hay Allah. Sanki Hitchcock filmi seyrediyorum. Hadi devam et." diyerek beklemeye başladı.

Gabriel gülümseyip kaldığı yerden şöyle devam etti: "Şu ana kadar anlattıklarıma bu kadar heyecanlandıysan şimdi söyleyeceklerim sana kalp krizi geçirtebilir. Yine kafa patlatmaca: Acaba dedektörler bir şeylere müdahale edip deneyi bozuyor olabilir mi? En iyisi onları devreden çıkaralım ama yerlerinden kaldırmayıp ölçüm yapmalarını

engellemek için sadece fişlerini çekelim diyoruz. Tekrar salıyoruz elektronları ve büyük bir hayretle bu sefer barkod görüntüsü alıyoruz. Elektronlar yine fikir değiştirip dalga gibi davranmaya döndüler."

Sofia aleni bir çığlık attı. O kadar ki, hazırlıksız yakalanan Frer Jean yerinden sıçradı. Bir taraftan gülerken bir taraftan da "Aaaaa yok artık. Semazen mi bu elektronlar?" dedi sonra dayanamayıp "Gerçi politikacı da olabilirlermiş." diye ilave etti.

Gabriel ellerini dua eder gibi birleştirip "Bir anlasam zaten." diye cevap verdi.

Konuşmayı uzun zamandır sessizce dinleyen Frer Marius "Bu durumda sizin oraya dedektör koymanızda bir sıkıntı yok, asıl sıkıntı elektronun hangi yoldan gittiğini bilmenizde. Doğru mu Gabriel?" diye sordu.

Gabriel kafasını iki üç kere aşağı yukarı salladı ardından şöyle konuştu: "Aynen öyle. Bu deney herhâlde dünyanın en çok tekrarlanmış olanıdır. Farklı ölçme yöntemleriyle[45] belki de yüzlerce defa sınanmış bir durumdan bahsediyoruz. Elektronlar onların hangi yoldan gittiklerini bildiğimiz anda parçacık gibi davranıyorlar, bilmediğimiz anda da dalga gibi davranıyorlar. Başka bir şekilde ifade etmek istersek, elektronumuz biz onu gözleyene kadar her iki yarıktan da geçiyordu, biz gözleyince sadece birisini tercih etti. Bizim bir bilgiye ulaşıyor olmamız, gözlemlediğimiz şeyin davranışını kesinlikle etkilemektedir. Nokta."

Sofia derin bir "Ooffff" çekti. Şaşkınlıkla "Deneyi yapan bilim insanının zihninin deney sonuçlarına etki ettiğini mi söylüyorsun sen şimdi?" diye sordu.

Gabriel takınabileceği en ciddi ifadeyle "Maalesef, aynen öyle diyorum." diye cevap verdikten sonra koparacakmış gibi kulağını çekiştirdi. Bitkin ama umut dolu bir sesle "Evet, çok ilginç değil mi? İnsanın inanası gelmiyor. Zaten bu arketip fikrini bana ilk anlattığında da buna benzer bir şaşkınlık yaşamıştım sonra Çift Yarık Deneyi ile bir ilişkisi olabileceği aklıma geldi ki bu çok daha ilginç. Şimdi bu hissimi destekleyecek bilimsel bir…" diye başladığı konuşmasının sonunu

[45] Meraklı okurlar "Wheeler's delayed choice experiment" konusunu inceleyebilirler.

getiremedi çünkü Sofia kollarını onun beline dolayıp kıkırdamaya başlamıştı. Gabriel şaşkınlıkla "Ne oldu ya?" diye sordu.

Sofia meşe oyununu kazanmış bir çocuk edasıyla "Lafıma geldiniz mi Sayın bilim insanı?" diye sordu.

Gabriel'in şaşkınlığı bir kat daha artmıştı. "Hangi lafına yahu?"

"Çok değil kısa bir süre önce sana benzen molekülünü bulan bilgin Kekulé ve Dr. Jekyll ve Mr. Hyde'ın yazarı Stevenson'u örnek göstererek bilim insanlarının en iyi fikirlerini bilinçdışından birdenbire çıkıveren işe yarayan rastlantılara borçlu olduklarını ispat edeceğimi söylemiştim. Hatırladın mı?"

Gabriel keşke hatırlamasaydı. Birinin anlattıklarını dinlemek, anlamaya çalışmak, duygudaşlık yapmak bir şeydir, ona maruz kalmak başka bir şey. Daha önce de Sofia'nın *Sabotajcı* diye adlandırdığı arketiple karşılaşması buna benzer bir duygu fırtınası yaşamasına neden olmuştu. Sofia'ya hissettirmemiş olsa da yaşadığını akla yatkın hâle getirmek için kendi içinde sayısız denemede bulunmuştu. Oysa şimdi böyle bir çabaya girişmeyi bile düşünmedi çünkü o aşılmaz zannettiği çizginin çok ötesinde sonsuz ufka uzanan keşfedilecek yeni ormanlar, yeni denizler, yeni dağlar olduğunu artık kavramıştı. Tarifsiz sevdiği kadınına sarılmanın verdiği güçle geçmişini düşündü. Çocukken bile fazlaca çalışan beyni onu diğer insanlardan ayırmıştı. Gençliğinde ise, yaşça çok daha büyük arkadaşları ona abileriymiş gibi davranmaya başladığında çaresiz o da farklılaşmıştı. Bütün bunların üzerine bir de kaliteli bir eğitim eklenince her konuda en iyiyi bildiğine inanmaya başlaması kaçınılmazdı. Neyse ki bu komedi üniversiteye başlamasıyla birlikte son bulmuştu. Orada Kuantum Fiziği'nin tekinsiz dünyasına daldığında aklı başına gelmişti: Hiç kimse tam doğruyu bilemezdi. İlahlar bile. Çelişkiye bakın ki, o zamanlarda bu kartezyen aklının işine yaradığı kadar onu kısıtladığı duygusunu muştulayan da yine aynı aklıydı. Yoksa değil miydi? Yine de dünyanın en akıllı insanları ile evrenin kökeni üzerinde çalışmak bir nevi ego okyanusunda kulaç atmak demektir. Kaptan Nemo[46] gibi kendinizi evrenin sahibi sanmak gafletine düşmeniz işten bile değildir. Bu noktada Gabriel'in çoğu fâniden daha iyi iş çıkardığını kabul etmemiz gerekir. Şimdi o günleri düşündüğünde Sofia ile tanışmasının da

[46] Jules Verne'in Denizler Altında 20.000 Fersah romanındaki baş kahramandır.

hayatının aldığı yön açısından tesadüf olamayacak kadar önemli olduğunu fark ediyordu. Sofia olmasaydı Dekartçı felsefe çukuruna batmış kendi gerçekliği algısını öyle sıkı kuşatacaktı ki aynı Kaptan Nemo gibi Nautilus'unu maelström[47] sürmesi kaçınılmaz olacaktı. Şimdi bu deneyimler onun katı usçuluğunda bir delik açmış ve onu daha insanca bir anlayışa götürmüştü. Olanaksızlıktan kaçış yolu olmadığını düşündüğü anda nihayet son direnç de kırıldı: Son kale düşmüştü. Müthiş bir rahatlama hissi içinde samimiyeti açıkça seçilen bir sesle "Bilim her şeyden önce itaatsiz olana ihtiyaç duyar değil mi canımın içi?" diye mırıldandı.

Bunu duyan Sofia başını kaldırıp buğulu gözlerle sevdiği adama baktı. Farklı görünüyordu. İç tutumdaki her özlü değişmenin, ruhsal olduğu kadar fiziksel yenilenmeyi işaret ettiğini çoktan öğrenmişti. Artık dönüşüm sürecinin önünde hiçbir güç duramayacaktı.

Frer Marius de mırıldanmayı duymuş ve artık sevgili Gabriel'inin bir teşviki hak ettiği kanaatine varmıştı. Samimi bir sesle "Sevgili Gabriel, en azından bir süre size söylemeyi aklımdan dahi geçirmeyeceğim bir şeyi bana söyleteceğinizi rüyamda görsem inanmazdım. O kadar hızlı ilerliyorsunuz ki bir teşviki hak ettiğinizi düşünüyorum. Sezgileriniz sizi yanıltmıyor. Arketipler fiziki olaylarla onları inceleyen bilim insanının zihni arasındaki bağlantıyı kuran aracılardır. Diğer pek çok şeyin aracısı olduklarını da eklemem gerekir. Çift Yarık Deneyi'nde gözlemcinin olaya katılmasıyla elektronun davranışını da belirleyen onlardır." diye konuştu.

Gabriel umut dolu gülümserken "Bir de bunu nasıl becerdiklerini anlatsanız tam olacak çünkü biri madde diğeri ruhsal bir süreç değil mi? Bunlar birbirleriyle nasıl ilişki kuruyorlar?" diye sordu.

Marius ciddi bir sesle "Bazen daha ileriye gidebilmek için zamanın gelmediğini kabullenmek gerekir sevgili Gabriel. Mesela 19. yüzyıldan bize miras kalan nesnelliği ele alalım: Pozitivist çağın nesnelliği ile Kuantum ya da İzafiyet Çağı'nın nesnelliği aynı mı? Aralarında bir uçurum yok mu? Bilimsel yetkinliği konusunda kimsenin şüphesi olamayacak Isaac Newton'u karşınıza alsanız ve bugün

[47] Denizde veya nehirde oluşan çok güçlü bir girdap.

öğrencilerinizin çok net kavradığı süperpozisyon[48] meselesini anlatsanız anlar mıydı?" diye konuştu.

Gabriel, Frer Marius'ün süperpozisyon konusunu nasıl olup da bildiği konusuna takılmadı bile, sadece "Anlayamazdı." diye cevap verdi.

Marius başını sallayıp "Anlayamazdı çünkü zamanı gelmemişti. Bazen sabırlı olmak en büyük erdemdir diye düşünüyorum." dedi.

Gabriel "Peki neden böyle?" diye sordu.

Marius şefkat dolu bir gülümseme ile şöyle konuştu: "Ah, şu bilim insanı merakı yok mu? O olmasaydı dünyamız ne kadar sıkıcı bir yer olurdu. Yine de bazen şu 'neden' sorusu hak ettiğimizden fazlasını talep ediyormuşuz hissi uyandırıyor bende. Sorunuzun cevabını bilmiyorum sevgili Gabriel. Başka birinin de bildiğini zannetmiyorum. Bazen gerçekler tam önümüzde yatar ama biz onları hemen algılayamayız. Doğanın sınırsız bir bilgi içerdiğine şüphe yok ama binlerce yıllık tecrübemiz bize bilincin sadece zamanı geldiğinde bu bilgiyi kavrayabildiğini söylüyor. Büyük bir olasılıkla bu süreç insan ruhunda da olan bir olguya benziyor. Yıllarca bir şeyden kuşkulanırız, ama gerçeği ancak belirli bir an geldiğinde açıkça kavrayabiliriz."

Marius bir anlığına sustu. Aklına gelen benzetmeyi örnek olarak vermeyi düşününce keyiften başı döndü. Gözlerini Gabriel'e dikerek şöyle dedi: "Mesela Pi sayısı M.Ö. 300'lerde keşfedilmişken, *Planck Sabiti*, *Işık Hızı Sabiti* ve *İnce Yapı Sabitinin* keşfi için bu tarihten sonra 2200 yıl daha geçmesi gerekmiştir. Herhangi bir bilginin insanlık tarafından algılanabilmesi için ihtiyaç duyulan bir süre vardır. Anlatabildim mi?"

Gabriel "Anladığım sizin de bizim kadar cahil olduğunuz." diye cevap verdi.

Marius ciddi ifadesini korudu. "Sizden daha fazla bilgiye sahip olduğumuz doğrudur ama doğanın sırlarına erdiğimizi iddia etmek hadsizlik olur. Yine de size söz verdiğim teşviki, özel ruhsal olgular

---

[48] Süperpozisyon Kuantum Fiziği'nde bir parçacığın aynı anda iki farklı durumda olabilmesine verilen isimdir. Mesela bir atomun aynı anda iki ya da daha fazla yerde bulunması ve dalga formu ile tanecik formunun birbirinden ayrılamaz şekilde bulunması bir süperpozisyon örneğidir.

olan arketip oluşumlarının psikoid[49] bir temele dayandığını söyleyerek vermek isterim."

"Psikoid mi?"

Marius şöyle anlattı: "Evet. Tecrübelerimize göre bunlar sadece psişik oluşumlar değiller. Tersine yarısı psişik diğer yarısı farklı bir varlık biçimine dayanan yapılar. En belirgin özellikleri bütünleştirici, kapsayıcı hatta kavrayıcı bir unsur barındırmaları. Anlayacağınız bir nevi maddeye köprü görevi görüyorlar. Bunların da aynı sizin elektronların davranışında olduğu gibi düalist bir karakteri var. Çift Yarık Deneyi'nde nasıl parçacık-dalga ikiliği görülüyorsa bunlarda da aynı anda hem psişede hem de fiziki dünyada iş görebilme yeteneği var. Bu özellikleriyle doğanın genel matrisine uygun davrandıklarını söyleyebiliriz. Son bir şey daha eklemek isterim, kadim bilgiler bize göstermiştir ki bunlar sadece yaşayan tüm formların davranışını yönlendirmekle kalmıyorlar, aynı zamanda inorganik maddenin hareketini düzenleyen yapılarla da ilişki hâlindeler."

Gabriel'in kafası tamamen karışmıştı. "Teşvikiniz aydınlanmama yardım edeceğine beni karanlık mağaralara götürdü Cher Frer." dedi.

Marius önce güldü sonra derin bir iç çekip ellerini teslim olur gibi havaya kaldırdı. Dramatik bir sesle "Sevgili Gabriel ben bu son cümleyi kurmakla arketipler konusunda bilimsel anlayışın en uç sınırı olan, deney ötesinin sınırlarına dayanmış bulunuyorum. Bundan öte, bilimsel hiçbir şeyin söylenemeyeceği bir noktaya ulaştım ve burada duracağım." diye konuştu.

Gabriel kinayeli bir gülücük ile "Bilimsel bir tarikat olmanız yüzünden herhâlde." dedi.

Frer Marius şefkatli bir ifadeyle cevapladı: "Kesinlikle o nedenle mösyö. Aslında bunu söylerken amacım, algılama ve anlama söz konusu olduğunda ruhtan öte bir şeyler göremeyeceğimizi belirtmekti. Bu noktada düşündüklerimi tırnak içinde söylüyorum, bilimsel açıdan somutlaştıramadığım için bilim insanlarının gözünde cahil göründüğümü kabul etmek zorundayım. Diğer taraftan deneyimlediğim doğanın gerçekleri var ve arketipler beni etkilediği sürece, gerçek yapılarını bilmesem de benim gözümde makbul ve

[49] Bir organizmanın davranışını yönlendiren varsayımsal hayati bir ilke.

geçerlidirler. Algılama araçlarımız gözle görünür tayf çizgisi ile sınırlı olduğu müddetçe bu cenderenin içinden kurtulma ihtimalini de göremiyorum. Buna karşın, kalın duvarlar arkasına saklanmış, gözlerimizin göremediği ama bizi derinden etkileyen, tarif edemeyeceğimiz mutlak bir nesnenin var olduğunu varsaymamız için geçerli nedenlerimiz var. Sofia ile birkaç zamandır bunları tartıştığınızı da biliyorum."

Gabriel onaylamak için başını salladı.

Marius biraz soluklandıktan sonra "Aslında hepimizin büyük bir sorunu var. Gerçekliğin asıl doğasının anlayışımızın çok ötesinde olduğunu kabullenmediğimiz sürece de bu sorun çözülemeyecek. En karmaşık teknik enstrümanları kullansak bile bunu değiştirebilecek gücümüz yok." dedi.

Gabriel "Neden?" diye sordu.

"Çünkü bu enstrümanları yapan insan, onları kendi temel enstrümanına yani aklına benzetmiştir. Bu, kavrayışın bir hipotez olmayı aşamayacağı sonucunu doğurur. Aslında her durumda ve bilimde bütün gerçeklik arketipsel gerçekliktir çünkü bizim Dominant sizin arketip dediğiniz şey kendini ifade ederken içgüdüsel bir ön koşula dayanır. Doğa bedeni oluşturmak için nasıl milyonlarca yıl çabalamışsa ve bu nedenle bizim nasıl anatomik bir geçmişimiz varsa, ruhsal sistemin de bir geçmişi var. Bugün nasıl bedenimizin bazı uzuvları evrime işaret ediyorsa ruh için de aynı şey söylenebilir. Bu güçler evren kuruldu kurulalı mevcutlar ve var olmalarından akla sığmaz bir süre sonra doğmuş bilincin mantık yürütme yapısı ile hiçbir ilgileri yoktur. Buna bağlı olarak, mantıksal bir temele dayanmadıklarından mantıklı savlarla yok edilmeleri de mümkün değildir."

Gabriel merakla sordu. "O zaman evrim teorisine inanıyorsunuz?"

Marius bir kahkaha attı. "Teori mi o hâlâ?" diye sordu.

Gabriel sitemkâr bir sesle "Bu arada aklı yine ıskartaya çıkardığınızı fark etmemiş değilim." diye homurdandı.

Marius beklemeden "Hiç de değil." diye cevap verip açıklamaya girişti: "Kuşkusuz akıl dediğiniz şey ve onun iradesi yaşamda çok büyük rol oynar. O olmasa bir böcekten ne farkımız olurdu? Benim anlatmaya çalıştığım şey; kendi başına karar verdiğini zannettiğiniz bu

aklın iradesinde büyük bir oranda, bilincin farkında olmadığı arketipsel işlevlerin otonom müdahalelerinin olduğu gerçeği."

Gabriel "Otonom müdahale mi?" diye mırıldandı.

Frer Marius ayaklarını iyice uzatıp sırtını koltuğa yerleştirdi. Sakince "Sevgili Gabriel bir futbol maçına gittiğinde orada gördüğün insanları senin yarattığını ya da onlardan sorumlu olduğunu düşünmezsin değil mi?" diye sordu.

Gabriel gülümsemekle yetinince Marius şöyle devam etti: "O zaman fikirlerini ya da düşüncelerini senin yarattığını nereden çıkarıyorsun? Bize göre onların tıpkı havadaki kuşlar gibi kendilerine özgü dışsal bir gerçeklikleri var."

Gabriel itiraz eden bir sesle "Siz bunu nereden biliyorsunuz?" diye sordu.

Marius derin bir iç geçirdi, sonra şöyle dedi: "Çünkü algılanabilen tüm ifadeleri ruh üretir. Kendinle düşündüğün şey arasındaki farklılığı anladıkça, zaman içinde ruhun nesnelliğini de kavrayacaksın. Ona ulaşmanın yolunu sana öğreteceğiz. İçinde mevcut olan; ama senin bilmediğin ya da söylemek istemediğin, hatta bazen senin düşüncelerine karşı olan güçlerin bile sana fısıldayacak yoldaşların olduğunu kavrayacaksın."

İç geçirme sırası Gabriel'deydi. Kuruca "Anladığım kadarıyla, fiziki bir süreç olan Çift Yarık Deneyi'nin sonucunu sadece beyninde ölçme işlemi yaptığı için değiştirebilen gözlemcinin zihni ile şu arketip arasındaki etkileşimi bilimsel olarak açıklayacak bir bilginiz yok." dedi.

Frer Marius bir süre düşündü. Anlatacaklarını söylemek için erken olup olmadığını kafasında tarttı sonra "Şöyle desem işinize yarar mı bilmem? Bilinçdışı sadece geçmiş olayların hurda deposu olmayıp gelecekteki ruhsal durumlarla ve düşüncelerin tohumlarıyla da doludur." deyiverdi.

Evet, Gabriel o son sınırı aşmıştı belki ama bu, ayaklarının kuma bastığı güvenli suları bırakıp tekinsiz derinliklere kulaç atacağı anlamına gelmemekteydi. İstemsizce ağzından dökülen iğneleyici bir sesle "Nasıl yani? Zaman yolculuğuna mı çıkıyoruz?" diye sordu.

Marius istifini hiç bozmadan "Zaman ve mekân dışı algılar mümkün, çünkü algılayan ruhun kendisi de aynı yapıda. Aslında sizin için ne kadar zor olduğunu tahmin edebiliyorum. Yine de eninde sonunda

sezgilerinize güvenmek zorunda kalacaksınız sevgili Gabriel." diye cevap verdi.

Gabriel yüzünü buruşturdu. "Doğrusunu isterseniz pek emin değilim." dediğinde Marius "Oysa ben çok eminim." deyip keyiflice gülümsedi.

Gabriel "Nasıl emin olduğunuzu bana da anlatsanız da faydalansam." diye kinaye yaptığında bir yanıt almayı beklemiyordu. Oysa Frer Marius beklemeden "İki nedeni var." diye cevap verdi.

Gabriel'in şaşkın yüz ifadesine gülümseyerek baktıktan sonra Marius şöyle konuştu: "Birinci nedenim Büyük Sır Üstadı'nın sizin hakkınızda kurduğu hüküm. O bu konularda yanılmaz bir adamdı. İkincisi için müsaadenizle az önce çıkarıp okuduğum kâğıdı tekrar çıkarmam gerekiyor." dedikten sonra "İşte burada, okuyorum: Artık konferansın son ama en önemli sorusunu sorma vakti geldi. Bu soru diğerlerinden farklı olarak, cevaplamanızı beklemediğim ama mutlaka sorulması gereken bir sorudur. Yaşama düşman bir kozmik yasayla yönetildiği açık olan evrende yaşam nasıl oluşabilmiş ve kök salmıştır? Yaşam dediğimiz şey, evrenin milyarlarca yıldır kendisine karşı hunharca tatbik ettiği yasaları tersine çevirebilecek gücü nereden bulmaktadır?" dedi.

Gabriel şaşkın bir sesle "Bu da benim interaktif konferansımın kapanış cümlesi. Sezgilerimi kullanmamla ne ilgisi var anlamadım?" diye sordu.

Marius kâğıdı cebine sokarken "Açıklayayım. 'Kendisine karşı hunharca tatbik ettiği yasaları tersine çevirebilecek gücü nereden bulmaktadır' derken neyi kastettiğinizi söyler misiniz?" diye sordu.

Gabriel omuz silkerken "Hiiiç. Sadece öğrencilerin ilgisini çekmek için kurguladığım bir soruydu." diye cevap verdi.

Uzun süredir sessizce dinlemekte olan Sofia kesin bir tonla "Hiç zannetmiyorum." diyerek müdahil oldu.

Gabriel ona dönüp "Nasıl?" dedi.

Sofia sakince "Hiç zannetmiyorum dedim, sevgilim. Konusu fizik olan bir konferansı, en hafifinden üzerine mistik anlamlar yüklenebilecek bir soruyla bitirmen kesinlikle tesadüf olamaz. Bu cümleyi sana kurduran ya da rahat edeceksen onu aklına getiren diyelim, iş üzerindeki bir arketip. Hadi çok rahat edeceksin diye iç

sesin diyeyim ya da bir sezgiden başka bir şey değil diyeyim." diye konuştu.

Gabriel bir şeyler söylemeye hazırlanırken Sofia tartışmanın uzamasından korkup aceleyle şöyle dedi: "Frer Marius'ün sana anlatmaya çalıştığı zaten sezgilerinin sana fısıldamaya başlamış olduğuydu. Sadece sen bakmış ama görememişsin. Bir süre sonra sezgilerine dayanacağın noktaya geleceğinden nasıl emin olduğunu sormamış mıydın? Cevabın bu işte."

Frer Marius bu sefer son darbeyi indirmekte hiç tereddüt etmedi: "Aslında işin garibi ne biliyor musunuz sevgili Gabriel? Konuştuklarımızı herhangi bir kuantum deneyinde görünce kabul etmekte hiç zorlanmıyorsunuz da iş bizim söylemlerimize gelince..."

Frer Marius cümlesini bitiremedi çünkü Gabriel büyük bir ilgiyle "Hangi deneyden bahsediyorsunuz?" diye sormak ihtiyacı hissetmişti.

Marius saniye beklemeden "*Gecikmeli Seçimli Kuantum Silici Deneyi*"[50] diye cevap verdi.

Gabriel bunu duyar duymaz oturduğu yerden yavaşça kalktı, konuşmadan iki üç adım atıp bar olarak kullanılan köşedeki küçük büfeye ulaştı ve konyak şişesinin dibinde kalanı bardağa dökme zahmetine bile katlanmadan başına dikti. Sonra sessizce dönüp yerine oturdu.

Sofia gülmemek için kendini zor tutuyordu ki imdadına Frer Jean yetişti. Sitemkâr bir sesle şöyle konuştu: "Ama Marius ben bu dediğin deneyi duymadım bile. Bir de benim çok bilgili olduğumu söyler dursun. Bir zahmet açıklasanız diyorum."

Frer Marius Gabriel'e dönüp baktı. Konuşmayacağından emin olunca kısaca "Çift Yarık Deneyi'nin yeni nesil bir versiyonu." diye cevap verdi.

Frer Jean her zamanki tez canlılığıyla "Eee? Önemi ne?" diye sordu.

Marius "Önce *kuantum dolaşıklığı*[51] diye hâlâ açıklanamamış bir fenomenden bahsetmem lazım ki detaylarına girersek çıkamayız. Basitçe açıklamak gerekirse, tek yumurta ikizleri gibi bir çift parçacık düşünün. Bunların birbirlerine fiziki olarak bağlı olmadıklarını da

---

50 İlgilenenler "Delayed Choice Quantum Eraser Experiment" konusunu inceleyebilirler.

51 İlgilenenler "Quantum Entanglement" konusunu inceleyebilirler.

söylemeliyim. İşte fizikçiler bunlardan birine etki ettiklerinde, aralarında bir nevi telepati varmış gibi diğerinin de etkilendiğini tespit etmişler. Birbiriyle fena hâlde ilgili bu parçacıklara Kuantum Fiziği'nde dolaşık parçacık diyorlar." diye açıklamaya girişmişti ki Sofia dayanamayıp bir kahkaha koyuverdi. "Yahu Kuantum Fiziği'nin uğraşı alanı bunlarsa Harry Potter yakında emekli olur." dedi.

Gabriel bile gülmüştü ama Jean yeni bir şey öğrenmenin heyecanına kapılmıştı bir kere. Heyecanla "Eee Marius? Hadi ama deneyin önemi ne?" diye sordu.

Marius dönüp bir kere daha Gabriel'e baktı. Göz göze geldiklerinde Marius nazikçe "Gabriel kardeş lütfen." dedi.

Gabriel asık bir suratla omuz silkip şöyle konuştu: "Az önce anlattığım Çift Yarık Deneyi'nde elektronları yarıklara göndermiştik ya, elektron dalga gibi davrandığında perdede barkod deseni oluştururken, parçacık gibi davrandığında ise kumlu, bulutsu bir desen oluşturduğunu hatırlıyorsunuzdur. Bu *Gecikmeli Seçimli Kuantum Silici Deneyi'nde* elektron yerine bir çift dolaşık parçacığı yarıklara gönderiyoruz ama bunu yaparken parçacıkların hangi yolu takip ederek oraya ulaşacaklarını bilemeyeceğimiz bir düzenek kuruyoruz. Dedektörler de yerinde duruyor yalnız bu sefer dört adetler ve biz parçacığın yolunu bilemediğimizden hangi parçacığın hangi dedektöre ne zaman çarptığını bilemiyoruz. Son olarak da bunu aklına getiren meslektaşımı tebrik etmek gerekir, ikinci parçacığı birincisine kıyasla daha uzun bir yoldan gönderebilecek bir düzenleme yapıyoruz. Bu yüzden ikinci parçacık dedektörlere birincisine kıyasla sekiz nano saniye daha geç çarpıyor."

Frer Jean zıvanadan çıkmak üzereydi. "Eee bütün bunların anlamı ne Allah aşkına?" diye sordu.

Gabriel kulağına asıldı. Bıkkınlığı açıkça sezilen alçak bir sesle "Yani ikinci parçacığın yolunu öğrendiğimizde, ilk parçacık çoktan dedektöre ulaşmış oluyordu." diyerek açıklamaya çalıştı.

Frer Jean'ın kalp krizi geçirme ihtimalini fark eden Frer Marius müdahil olma zorunluluğu hissetti. Hemen "Geçmişte oluşan bir deseni etkiliyoruz demek istiyor." diye araya girdi.

Frer Jean ile Sofia tek bir ağızdan "Nasıl geçmişte?" diye tepki verdi.

Frer Marius sinirlenmek üzereydi. Kızgınlığını belli eden bir sesle "Hadi ama Gabriel, şunu doğru dürüst anlatır mısın?" diye söylendi.

Gabriel toparlanıp şöyle dedi: "Tamam, kusuruma bakmayın. Kısaca özetleyeyim: Bu deneyde ikinci parçacık ilkinin desenini etkilediği anda o desen sekiz nano saniye geçmişte kalmıştı değil mi? Yani çoktan oluşmuştu. Aslında biz parçacığın hangi dedektörden geçtiğini ölçüyoruz ama bu ölçümlere bakmadığımız müddetçe yani bilgiye sahip olmadığımız müddetçe perdede barkod deseni yani dalga özelliği görüyorduk. Diğer taraftan barkod deseninin oluşmasından sekiz nanosaniye sonra bile ölçümleri okumamız durumunda perdede kumlu, bulutsu görüntü yani parçacık özelliği saptamaya başlıyoruz. Garip ama ölçümlere istediğimiz kadar geç bakalım sonuç aynı çıkıyor. Dolayısıyla evet! Gözlemci olarak geçmişte oluşan deseni etkiliyoruz."

Gabriel bir iki saniye kadar sustu sonra kararlı bir sesle "Bu da benim bir süredir neden sersem gibi davrandığımı size açıklar. Frer Marius, 'Bilinçdışı sadece geçmiş olayların hurda deposu olmayıp gelecekteki ruhsal durumlarla düşüncelerin tohumlarıyla da doludur' dediğinde ilk tepkim işi şakaya vurmaktı ama sonra düşününce *Gecikmeli Seçimli Kuantum Silici Deneyi'nin* sonuçlarını daha tutarlı açıklayan başka bir hipotezimiz olmadığını anladım. Kesinlikle bu işin nedeni arketipler olabilir. Bu konuda ciddi ciddi çalışmak kaçınılmaz oldu." diye ekledi.

Marius heyecanla "Ne iyi olur. Bu alanda o kadar sınırlı araştırma var ki. Hele kuantum bilinçlilik, kaotik kuantum ve kuantum kozmolojisi gibi multidisipliner sahalarda neredeyse hemen hiç yok. Zaman ilerledikçe ve Sofia ile birlikte bazı kadim bilgilere nüfuz ettikçe bu konularda daha kolay tartışabilir hâle geleceğiz. Bunun için size muhteşem bir öğretmen bile ayarladım. İkinizden de sadece sabırlı olmanızı rica ediyorum." diye konuştu.

O anda evin içinde çan sesini yeniden duydular. Sofia şaşırdı. Cam odanın saydam duvarlarından dışarıya bakıp bahçe kapısının önünde karaltılar görünce "Gabriel birini mi bekliyorduk?" diye sordu.

Gabriel cevap veremeden tez canlı Frer Jean "Bizimkilerdir onlar." deyiverdi. Frer Marius "Gelen Esliba kardeştir. Yanında sizinle tanıştırmak istediğim bir kardeşimizi getirdi." diye konuştu.

Frer Jean çıkmaya yeltenince Gabriel hareketlendi. Saygılı bir sesle "Frer Jean rica ederim. Kapıyı ben açarım. Siz zahmet etmeyin. Oturun lütfen." dedikten sonra mutfağa doğru gitti.

Gabriel misafirleri daha odaya sokmaya vakit bulamadan Frer Marius tanıştırma faslına başlamıştı bile: "Sofia, Gabriel sizi bu dünyada bulabileceğiniz en muhteşem öğretmen ile tanıştırmak isterim: Dame Guiraude de Laurac. Aslında ona kendisine taktığı isimle hitap ederseniz çok daha mutlu olacaktır: Heretica Pessima."

Sofia, Frer Marius'ün işaret ettiği yöne bakınca başındaki bonesi dâhil simsiyah giysiler içinde, mahcup bir eda ile yere bakmakta olan ihtiyar bir kadınla karşılaştı. Ayakta duruyor olsa da bir buçuk metreyi zar zor bulan boyu ve düşük omuzları nedeniyle küçücük görünüyordu.

Sofia çekingen bir sesle "Bonjour Madame." dedi.

Heretica Pessima bir iki saniye suskunca bekledikten sonra bakışlarını yerden yavaşça kaldırıp gözlerini doğrudan Sofia'nın gözlerine dikti. Ağır ağır "Büyük Sır Üstadı'nın kızı, aramıza hoş geldin. Seninle tanışmayı bir ömür bekledim." diye cevap verdi.

Ufacık bir kadının sesi bundan daha etkileyici olabilir miydi? Sofia ürperdi. İki adım ötedeki Gabriel'in ise tüyleri diken diken olmuştu. Kulaklarıyla duymasa, bir kadından böyle bir ses çıkabileceğine ihtimal vermezdi. Hatta bırakın bir kadını, herhangi bir insandan da böyle bir ses duyabileceğini düşünmezdi. Fakat asıl etkileyici olan bu ürpertici sesin sahibinin etrafına yaydığı bir nevi gizem havasıydı. O kadar ki orada bulunması bile bir lütufmuş hissi uyandırıyordu. Gabriel'in ilk izlenimi elini dokundursa elektrik çarpmışa döneceğiydi. Sevgilisi ise her zamanki gibi önce merakını giderme derdine düşmüştü.

Sofia yumuşak bir sesle "Az önce Heretica Pessima mı dediniz Frer Marius? Ama bu Latince zındıkların en kötüsü demek değil mi? Hanımefendi niye kendine böyle bir isim seçsin ki?" diye sordu.

Frer Marius kesik bir kahkaha attı ve alçak bir sesle "Abidevi inadı yüzünden olabilir." diye cevap verdi.

Frer Jean kendine hâkim olamayıp "Tabii, yaşayan son Kathar olmasının etkisini de azımsamamak gerekir." diyerek tamamladı.

Sofia şaşkınlıkla "Gerçekten mi?" diyebildi.

Doğrusu Frer Marius bugün çok keyifli bir ruh hâlindeydi. “Hangisi gerçek mi? Abidevi inadı mı? Yaşayan son Kathar olması mı?” diye sordu.

Sofia hâlâ şaşkın “İkincisi.” diyebildi. Sonra “Katharların Ortaçağ’da tamamen yok edildiklerini zannediyordum.” diyerek devam etti.

Sonra o dehşetli sesi yine duydular: “Öyle zannettiler Büyük Sır Üstadı’nın kızı. Emin ol başaramadılar. İnancımızın temeli her zamankinden daha güçlü bir şekilde yaşıyor.”

Tüm bu muhabbetin ortasında Gabriel’in imdat çığlığını andıran sesi duyuldu: “Katharlar da neyin nesi yahu?”

Sofia yardımına koştu. Elini omzuna koyarken “Ortaçağ’da Fransa Province civarında etkili olmuş bâtını bir inanç topluluğuydu. Detaylarını daha sonra anlatırım.” dedi.

Araya giren Frer Marius eliyle kanepeyi gösterip “Lütfen oturalım, konuşacağımız çok mevzu var.” dedi. Herkes yerleştikten sonra “Sevgili Sofie, Heretica Pessima’nın çok önemli başka bir özelliği daha var. O aramızda baban ile en çok zaman geçirmiş olan kişi.” diyerek konuşmayı başlattı.

Sofia bir sürprizi üzerinden atamadan bir diğerine çarpıyordu. Kaybolmuş bir sesle “Öyle mi? Ama ben onu daha önce hiç görmedim ki?” diye konuştu.

“Bu çok normal. Büyük Sır Üstadı bizi özel hayatına karıştırmama konusunda son derece hassastı. Gerçi olmasaydı da bir şey değişmezdi çünkü birlikte zaman geçirirken yaptıklarını görmen ya da onlara katılman imkânsızdı.”

İşittikleri Sofia’nın heyecanlanmasına neden olmuştu. Hemen “Neden? Ne yapıyorlardı ki?” diye sordu.

Frer Marius’ün sesindeki saygı tonlaması fark edilmeyecek gibi değildi. Dramatik bir sesle “Magnum Opus Gnostica’nın tamamlanmasında kırk seneden fazla birlikte çalıştılar.” diye cevap verdi.

Sofia hâlâ gerçeğin etrafında dolanıyordu: “Babamın öğretmeni miydi yani?”

Frer Marius’ün kıkırdamaları Frer Jean’ınkilere karışmış hatta Heretica Pessima bile belli belirsiz gülümsemişti. Marius sevecen bir

sesle "Seni tanıştırırken Heretica'nın öğretmen olduğundan bahsettiğim için bu sonuca vardığını anlıyorum ama hayır. Öğretmeni değildi ama ben niye anlatıyorum ki? Heretica Pessima buyurun lütfen." diye konuştu.

Heretica kırışıklıklarla bezenmiş, avurtları çökmüş yanağını incecik kemikli işaret parmağıyla kaşıdı. "Evet." deyip beş saniye kadar suskunca düşündü. Ardından o dehşetli sesi yine duydular: "Büyük Sır Üstadı iki bin yıldır kadınlar tarafından yazılmış bir simya kitabı olmamasını büyük bir eksiklik olarak görmekteydi ve bunu değiştirmek için çok çaba sarf ediyordu. Bugüne kadar sadece erkeğin dişil ruhunun ortaya koyduğu sonuçların tek yönlü ya da onun tabiriyle söyleyeyim dengesiz olduğundan bahsedip duruyordu. Bunların yanına bir de kadının eril ruhunun eserleri konabilse yaratılan bilginin çok daha fazla *tamlık* içereceğini düşünüyordu."

Heretica Pessima bunları söyledikten sonra aniden sustu. Hepsi biçare tekrar konuşmasını beklediler. Heyhat bir saat daha bekleseler konuşmanın kaldığı yerden devam etmeyeceğini bilmiyorlardı. Frer Marius ile Frer Jean hariç. Onlar, derslerini hariç tutarsak konuşmaktan nefret eden bu müstesna ruhun dünyevi varlığını kesintisiz sürdürebilmesi için arada bir teşvik edilmesi gerektiğini yıllar önce öğrenmişlerdi.

Doğal olarak ilk olarak Frer Jean müdahale etti: "Haydi Guiraude, devam edelim, bak yeni kardeşlerimiz bunun nedenini merak ediyorlar."

Heretica Pessima sanki araya hiçbir şey girmemiş gibi kaldığı yerden konuşmaya devam edip şöyle dedi: "Çok belirli bir amacı ve şüphesiz büyük bir planı vardı. Bu nedenle beni daha ergenken yanına aldı ve Magnum Opus'unun oluşumu boyunca yanından hiç ayırmadı."

Ardından yine sustu. Frer Marius çok beklemedi. Teşvik eden bir sesle "Evet, yani ne yaptınız?" diye sordu.

Heretica usulca "Ömrünü verdiği çalışmaların tamamını en ince ayrıntısına kadar bana yazdırdı. Notların nasıl alınması gerektiği, kullanılacak çizimlerin nasıl olacağı, bilginin nasıl sınıflandırılacağı, sembolizmin nasıl verileceği, fihristin nasıl yapılacağı gibi detaylara bile müdahil oldu. Yaklaşık yirmi kalın defterden bahsediyorum. Sonra bir gün, herhâlde artık hazır olduğunu anladığında, Efendi Djü-

dschi'nin yanına, Benares'e çekildi ve *Magnum Opus Gnostica'yı* tamamladı." dedikten sonra kısa bir süre sustu ardından duygulu bir sesle "O çok muazzam bir adamdı, tanıyabileceğiniz en büyük bilgeydi. O bin yılda bir gelenlerden biriydi." dedi.

Acil sorulması gereken soruları içinde tutmaktan bıkmış olan Gabriel dayanamayıp merakla sordu: "Nasıl bir plandan bahsediyorsunuz hanımefendi?"

Heretica gözlerini yerden kaldırmadan ve sanki çok önemsiz bir şeyden bahsediyormuş gibi "Ah, Sofia'yı Maria Prophetissa'dan[52] sonra bir simya kitabı yazabilecek ilk kadın olması için hazırlıyordu. Bunu yapabilmesi için ihtiyaç duyacağı malzemeyi daha küçük bir çocukken ona vermeye başlamıştı ve bunu bütün hayatı boyunca sürdürdü. Defalarca şahit olmuşumdur; Sofia için ikinci Magnum Opus'um derdi." diye cevap verdi.

Sofia oturduğu yerde iyice büzüldü. Korktuğu başına gelmişti. Özgürlüğünün elinden alınacağı ve artık kendinden çok başkalarına ait olacağı gerçeğine adım adım yaklaşıyordu. Üstelik kendini korumak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. İşittiklerine tepki dahi veremedi. Öylece bekledi. Durumun farkına varan Frer Marius araya girme ihtiyacı hissetti ama başaramadı çünkü tam o anda Gabriel yarı alaycı bir tonda "Hadi canım siz de. Şimdi de Sofia'yı simyacı yapacağınızı mı söylüyorsunuz? Altın da yaptırırsınız artık." diye konuştu.

Gabriel sözlerini tamamlarken Heretica Pessima konuşmanın başlangıcından beri yere bakmakta olan gözlerini kaldırıp Gabriel'e dikti. Taşlaşmış suratında, aramayın, tek bir insani ifade bulamazdınız. Bu duruşuyla âdeta zamanın gizemlerine tanık olmuş yaşı olmayan bir iguanayı andırıyordu. Tam o anda, Gabriel sanki cismani olmayan bir şey bedeninden geçip gitmiş gibi ani ama kısa bir titreme geçirdi. İstemsizce yanında oturan Sofia'ya elini uzatıp onu kolunun altından tuttu. Az önce ne olduysa artık, bir nevi içindeki tüm gücü emip alan girdaptan geriye kalan, o muhteşem aklını hiçbir şeye odaklayamadığı gerçeği olmuştu. Bu yetmezmiş gibi ortalığa uğursuz bir hava çökmüş, sanki evin içine görünmeyen mahşeri bir kalabalık doluşmuş hissine kapılmıştı. Ona sorarsanız garip bir hayal gördüğünü bile

---

52 Maria Prophetissa →MNB (Maria Prophetissa)

söyleyebilirdi çünkü soluduğu yoğun havanın nefes almasına engel olduğunu başka türlü açıklayamazdı. Üstelik Heretica'nın içine işleyen bakışlarından o kadar rahatsız olmuştu ki gözlerini kaçırmak için inanılmaz bir istek duyuyordu. Hayatı boyunca bu göz kaçırma meselesini bir ödleklik olarak görmeye şartlanmış olmasa kaçıracaktı da. Sonra bu duygunun ona çok aşina olduğunu fark etti. Yıllar önce engizisyon mahkemesi deneyimini yaşadığı o akşam, bu bakışlardaki insani olamayacak manayı Sofia'nın babasının gözlerinde de görmüştü. Kuyruk sokumundan ense köküne uğrayıp şakaklarında biten bir ürperme ile sarsıldı.

Neyse ki Heretica Pessima gözlerini Frer Marius'e çevirip duygusuz bir sesle "Bana bir *ilik* mi getirdin Frer Marius?" diye sordu. Tonlaması o kadar hesap sorucuydu ki bu muameleye pek alışkın olmayan Frer Marius şaşırdı. Yine de sakince şöyle cevap verdi: "Sevgili Heretica, bak şimdi, iliğimiz Büyük Sır Üstadı'nın kızı ile birlikte geldi değil mi? Kaldı ki bu durumun Büyük Sır Üstadı tarafından önceden planlandığını ve Gabriel'in aynı zamanda senin gibi bir muhafız olduğunu hatırlatmama da gerek yok herhâlde. Daha önce hiç karşılaşmadığımız bir durum olduğunu kabul ediyorum ama çok özel bir dönemden geçtiğimiz de bir gerçek. Artık bu seferlik prensiplerini biraz esnetip bir istisna yapman gerekecek."

Duydukları Gabriel'in üzerindeki baskıyı kaldırmamıştı. Dudak bükerek "Bu ilik konusunu Sofia'dan duymuştum galiba." dedi.

Frer Marius fazlaca şefkatli bir tonda "Sevgili Gabriel, Sofia'nın ruhsal gelişmişlik skalası manasında ilik, psişik, pnevmatik olarak bahsettiğine eminim ama jargonumuzda ilik demek simya dendiğinde aklına ilk olarak altın yapmak gelen sığ kişilik demektir. Ömrünü bu işlere adamış Heretica Pessima'nın acımasız tepkisini mazur gör lütfen." dedi.

Gabriel umursamaz göründü. Sıkılmış bir sesle şöyle konuştu: "Alınmadım zaten. İlik ya da değil benim için fark etmez. Simya bana göre Ortaçağ'ın şarlatan büyücülerinin geçimlerini ve güvenliklerini sağlamak için zengin efendilere sattığı hayal ürünlerinden başka bir şey değil. Asıl siz kusuruma bakmayın ama bunlar saçmalığın daniskası."

Frer Marius anlayışlı bir ifade ile gülümseyip "Tepkini anlıyorum Gabriel. Hepimiz çok gerginiz. Bizim için Büyük Sır Üstadı'nın kızı ile

birlikte olup bu işleri konuşmak başlı başına çok heyecan verici, sizin de sormak için can attığınız yüzlerce soru vardır, bu belirsizlik hepimizi çok gergin bir ruh hâline sokuyor. Yanlış anlamazsanız hadi bir şişe kırmızı açalım ve biraz rahatlayıp önyargılarımızdan sıyrılmaya çalışalım derim. Bilginiz arttıkça tedirginliğiniz azalacak buna emin olabilirsiniz. Hem, *nec uno die condita est Roma*[53] değil mi?" diye konuştu.

Sofia teklifi ikiletmedi. Görüşmenin başlamasından bu yana utanacak kadar pohpohlanmıştı. Kalkıp biraz ev sahibesi rolü oynaması fena olmazdı. Yine de zaman fazla kanaatkâr davranmanın zamanı değildi, bu yüzden bir değil iki şişe Châteauneuf-du-Pape ile geri döndüğünde bir süredir beklettiği soruyu çok fazla düşünmeden ortaya bırakıverdi.

Saygılı bir sesle "Hanımefendinin yanlış anlamasını istemem ama kendisi niye burada? Her gün yeni birileriyle tanışıyoruz da. Babamla çalışmış olması dışında bizimle olan ilgisi ne? Öğretmenimiz mi olacak?" diye sordu.

Frer Marius "Kendisi yaşayan simyacılar arasında bir efsanedir. Aynı zamanda bu sanatın en kudretli başöğretmenidir. Ricamı kırmayıp neredeyse hiç çıkmadığı Fransa'daki köyünden buraya kadar sizinle tanışmak için geldi. Amacım size el vermesini sağlamaktır. Böylece size en iyisini sunmuş olacağım." diye cevap verdi.

Gabriel istemsizce tekrar gülmeye başlayınca Frer Marius bu sefer sinirlendi. Kızgınlığını belli etmeden "Peki önce Mösyö Gabriel'in tereddütlerini giderelim yoksa ciddi konulara hiç giremeyeceğiz. Sevgili Gabriel şu ana kadar ve bundan sonra simya dediğimizde felsefi simyadan bahsettiğimizi bilmenizde yarar var. Sanat doğduğundan bu yana bütün gerçek simyacılar altın yapmayı bir metafor olarak kullanmıştır. Hazır olmayan sıradan insanlara açıklanmaması gereken kadim bilgileri sembollerin ardına gizlemek tarih boyunca çok uygulanmış bir yöntemdir. Üstelik işe yaradığı açıkça görülüyor. Baksanıza sizin gibi araştırıcı ve bilgiye susamış bir beyin bile simya sözünü duyar duymaz saçmalık diyerek konuyla ilgilenmiyor. Tam da gizliliği her şeyin üzerinde tutan simyacıların amaçladığı bir sonuç değil mi?" diye konuştu.

---

53 Nec uno die condita est Roma: (Lat.) Roma bir günde kurulmadı.

Gabriel dönüp bu kocaman adama baktı. Karşısında büyük bir güvenle gülümsüyordu. O zaman ilk defa az da olsa farkına vardı. Yoksa bu adam konuştuğunda gözlemci olarak kalıp, mümkün olduğunca ona odaklanmak daha mı faydalı olurdu? Bilginin peşinde koşan gerçek bir bilim insanının öyle yapması gerekmez miydi? Sadece bu düşünceyle meşgul olduğundan cevap veremedi. Onun bu suskunluğunu umursamaz bir reddediş olarak algılayan Sofia "Gabriel'in iyice tatmin olması için felsefi simyanın ne olduğunu da açıklasanız diyorum." diye araya girince Frer Marius bakışlarını küçük kadına doğru çevirdi. Artık Heretica Pessima'nın hükümranlık alanına girmişlerdi.

Bu yüzden simya kız oğlan kız bir fahişedir; birçok aşığı vardır ama tümünü de düş kırıklığına uğratır, hiçbirine yüz vermez. Budalaları çılgına, varsılları yoksullara, filozofları ahmaklara, dolandırılmışları ağzı kalabalık dolandırıcılara dönüştürür.

Johannes Trithemius
Alman hezârfen. Benediktin tarikatında başrahip ve Alman Rönesans'ında sözlük yazarı, tarihçi, kriptograf ve okültist.
XVI. yy.

Planın Büyüsü

Heretica Pessima konuşmaya başladığında sesinin tonuyla ifade biçiminin değiştiğini hemen fark ettiler. Artık gizemli bir büyücüden çok şefkatli bir öğretmeni andırıyordu. "Simyacı değersiz metallerden altın elde etme sembolizmi altında aslında ruhunu içsel olarak dönüştürmeyi amaçlar. Simya gerçekte bir dönüşüm sanatıdır. Simyacı Magnum Opus'una çalışırken maddeyle ruh arasındaki ya da sizin bilimsel tabirlerinizi kullanırsak bilinç ile bilinçdışı arasındaki temel ilişkinin nasıl kurulduğunu öğrenmeye ve bununla uyum içinde olmaya çalışmaktan başka bir şey yapmaz. Simyasal süreçler birer dönüşümdür ve bunlar hızlandırma, iyileştirme, yardım etme ve büyütme çabası içerirler. Simyacı her safhada zihnin baskısı altında esir düşmüş özelliklerinden soyunarak hayatı bütün potansiyeli ile yaşayabileceği daha saf bir duruma gelmeye çabalar. İşte bu saflık arayışını değersiz bir metalin en kıymetli olan altına dönüşmesi sembolizminde bulabilirsiniz. Amaç hayatı hem bilinçli hem de bilinçdışı yönünü içerecek şekilde *tam* olarak görebilmektir. Bu söylediklerim size bir şey hatırlattı mı?"

Sofia, Heretica Pessima konuşmasının daha ortasındayken sorduğu sorunun cevabını tahmin etmişti ama meraklanacak çok daha önemli bir konu bulduğundan cevap vermektense "Bu her safhada derken hangi safhaları kastediyorsunuz?" diye sordu.

Heretica Pessima ilgiden memnun göründü. "Safhalar simyacıdan simyacıya değişir. Büyük üstatlar arasında en çok rağbet gören yedi ya da on iki safhalı olanlar olsa da tilmizlerin kolay anlaması için ideal olan metodu kullanırsak, *Nigredo, Albedo, Citrinitas* ve *Rubedo* olarak adlandırdığımız dört safhanın her evresi karşıtların arasındaki gittikçe artan şiddetli gerilimin giderilmesine imkân verir. Bunların her biri olgunlaşmakta olan ruhun gelişimini ifade eder. Kısacası simyacının laboratuvarında yaptığı her maddi işlemin manevi boyutta bir ikiz kardeşi bulunur. Mesela başlangıç safhası olan *Nigredo'da* simyacı laboratuvarında maddeyi şiddetli ateş altında kömür karası oluncaya kadar ısıtırken, aslında bilinç ile bilinçdışı arasındaki engelleri yıkmak için önce ego bilincinin baskınlığını onu yakarak zayıflatma çabasını sembolize etmektedir. Gerçekte ise ateş, kendi karanlığını görmeye başlayan kişinin çektiği acıdır. Bir sonuca ulaşmak sadece ve sadece insanın karanlık yönünü yadsımaktan vazgeçmesiyle mümkün olur. Sembolizm o kadar anlamlı ki. Bakın maddi dünyanın yani ego bilincinin baskısı altında esir düşmüş ve kurtarılmayı bekleyen ruh metaforu psikoloji biliminde kişinin gölgesiyle yüzleşmesi olarak ifade edilir. Magnum Opus'ta ise simyacı, maddenin içinde gizlenmiş olduğuna inandığı ruhu özgürleştirmeyi amaçlar ve böyle yaparak, bir bakıma ruh ile fiziksel gerçeklik arasındaki köprüyü kurar. Simyacı madde ile ruh, bilinç ile bilinçdışı, akıl ile duygu arasındaki çok sağlam bağlantının farkındadır. Bu son söylediğimle ilgili sormak isteyeceğiniz bir şey olursa çekinmeyin Mösyö Gabriel."

Gabriel başını hayır anlamında sallamakla yetindi. Heretica "Gölge ile yüzleşmeyi her zaman bizim *Nekyia* ya da *Gece Deniz Yolculuğu* dediğimiz derin bir depresyon takip eder. Burada da sembolizmi fark etmiş olmalısınız: Nigredo'nun kelime karşılığı siyahlık ya da siyah evre demektir ve bu safhada kişi ruhunun en karanlık yüzü olan gölge ile yüzleşmektedir. Bizde bu evre için kullanılan pek çok mecazi ifade vardır: *Siyahtan daha siyah bir siyah, Ruhun Istırabı, Kara Gece*, ah bir de en sevdiğim tabir *Kara Kuzgun.*" diyerek devam etti. Ardından beklemeden "Evet, hâlâ bir benzerlik kuramadınız mı?" diye sordu.

Bu esnada herkesi şaşırtan ve sevindiren Gabriel'in heyecanlı sesi duyuldu: "Aha! Sofia'nın ekolü Analitik Psikoloji bu. Bireyleşmeden bahsediyorsunuz. Anlattıklarınızın bireyleşmeden farkı yok!"

Frer Marius çocuksu bir neşeyle parmağını şaklattı. "Bravo Gabriel!" dedikten sonra Fransız aksanlı bir Türkçeyle "Agsindan bal damlior." diye konuştu.

Sofia çok şaşırmıştı. "Aaa Frer Marius siz Türkçe de mi biliyorsunuz?"

Marius mahcup bir sesle "Sadece birkaç sözcükle birkaç tabir. Gençliğimde İzmir'deki bir Fransız kolejinde çok kısa süren bir öğretmenlik maceram vardı. O zamanlardan kalma küçük bir alışkanlık diyelim." diye açıkladı.

Gabriel ilgilenmedi bile. Aklındaki sorulara acil cevaplar bulmak artık her şeyden önemli görünüyordu. "Hanımefendi, bu söylediklerinizi aylardır Sofia ile tartışıyoruz. Artık gölge ile karşılaşmanın ne olduğunu biliyorum. Mükemmelleşmekten bahsediyorsunuz…"

Heretica Pessima'nın kendi alanında efsaneleşmiş olması boşuna değildi. Öğretmen edasıyla "Mösyö Gabriel bakın, aynen simyanın Magnum Opus'unda olduğu gibi Analitik Psikoloji'nin bireyleşme sürecinde de amaç mükemmel olmak değil *tam* olmaktır. Simya ve Doğu bilgeliği insanı karşıt yönleriyle bir bütün hâlinde ele alır. Yani karşıtların yok sayılması yerine karşıtların uyumlaştırılması önemlidir. Oysa Batılı zihin bize en az yedi yüzyıl kaybettirmiş, büyük bir kusur işleyerek ruhun sadece iyi kısmını görüp kötü kısmını ısrarla yadsımıştır. Böylece görünür olan bilinç kabul görürken, görünmez olan bilinçdışı yok sayılmıştır. İşte bu, tamlığın parçalanması demektir. Oysa her şey zıddıyla kaim olduğundan, ruhun sadece iyi kısmını kabullenip kötü kısmını reddetmek iyi olanın anlamını ve işlevini yitirmesiyle sonuçlanır. Bu nedenle *Analitik Psikoloji'nin Bireyleşme Çabası, Simyanın Magnum Opus'u, İhvân us-Safâ'nın Yolu* ve *Şamanın Yolu* arasında zerrece fark yoktur. Bunların her biri farklı rüzgârları yelkenlerine doldurmuş değişik rotalardan gelerek aynı limanı arayan gemilerdir." diye konuştu.

Sofia'nın acı dolu geçmiş deneyimlerini hatırlayan Gabriel "Peki neden gölge ile yüzleşme mutlaka bir depresyon ile sonlanmak zorunda?" diye sordu.

Heretica Pessima nihayet hafifçe gülümsedi. "Analitik tutum bilinçdışı gölgeyi bilince yükselttiğinde bir bölünme hasıl olur. Bunun sonucunda ruhta karşıtlığın verdiği büyük bir gerginlik oluşur. Karşıt çiftleri bu gerginlikten kurtulmak için birleşmek isterler. Bunu sağlayabilecek yegâne şey ise sembollerdir. Onları bilince yükseltmezsek er ya da geç onların eline düşeriz. Bunun menfi sonucu yıkıma dönük faaliyetlere kapılma riskimizdir."

Heretica Pessima biraz durakladıktan sonra Sofia'ya dönüp "Aynı Büyük Sır Üstadı'nın kızının geçtiği Nigredo evresinde karşılaştığı türden dehşetli semboller gibi. Onlarla çok iyi iş çıkardı. Hatta yeni edindiği ruhsal dostlarıyla nasıl başa çıktığını düşünecek olursak kendisini iki kere tebrik etmemiz gerekir." dedi.

Sofia artık pek aşina olduğu o *her şeyi biliyorlar* duygusuna tekrar kapıldı. Yine de ilk günlerdeki kadar tedirgin değildi çünkü karanlık dehlizlerde süreceği anlaşılan bu yolculukta kendisinden daha tecrübeli insanlarla birlikte olacağını anlamıştı. Hiç olmazsa yardım alabilirim diye düşünürken Gabriel sesinde hafif bir panik tonlamasıyla "Ruhsal dostlar mı?" diye sordu.

Sofia sakince "İçimden bana konuşan boğuk erkek sesinden bahsediyor." diye cevap verdi.

Gabriel alaycı bir gülücük attı. Kinaye hissedilen bir sesle "Doğrusunu isterseniz neden sürekli maruz kaldığınız olgulara bir kişilik yükleme ihtiyacı duyduğunuzu çözemiyorum. Mesela Sofia içinden bir ses duyunca buna ruhsal dostlar demek mecburiyetinde hissediyorsunuz. Bunu Sofia da pek çok konuda yapıp duruyor oysa onlarca başka nedeni olabilir. Siz böyle yapınca benim de bilimsel tarafım buna isyan etmek zorunda kalıyor." diye konuştu.

Frer Marius müdahil olması gerektiğini düşünüp elini havaya kaldırınca, cevap vermek için henüz ağzını açmış bulunan Heretica Pessima konuşmadan yere baktı. Marius son derece ciddi bir sesle "Farkında olmadan sorabileceğiniz en önemli soruyu sordunuz sevgili Gabriel. Sizin için tamamen bilimsel bir dille anlatacağım. Kendinize ait kalmak istiyorsanız yapabileceğiniz tek şey bilinçdışı malzemeye

kişilikler vererek kendi benliğinizi onlardan ayırmanızdır. İster inanın ister inanmayın arketiplerin gücünü azaltmanın tek yöntemi onları karanlık dünyalarından yukarı çekip bilinçle bağlantı kurmalarını sağlamaktır. Bundan korkmamak gerekir. Ancak onları taşımak ama onlar olmamak, aracı olmak ama onları sahiplenmemek ve onlar olduğunuz zannına kapılmamak önemlidir. Bunları da sadece onlara bir kimlik vererek başarabilirsiniz." dedi.

Marius sözünü bitirir bitirmez bir süredir Sofia'yı süzmekte olan Heretica Pessima özenli bir öğretmen edasıyla "Beyler, her şartta önceliğimiz kızımızın içini kemiren sorulara acil cevap vermek olmalı. Hazır soracağı sorunun cevabı ile Frer Marius'ün Dominantlara kişilik verme saptaması birbiriyle örtüşmüşken müsaade buyurursanız konuşayım." diyerek araya girdi.

Sofia soru sormamış olduğunu düşünmedi bile. Sadece alçak bir sesle "Evet, cevabınızla benim tahminim birbirini tutacak mı çok merak ediyorum." diyebildi.

Heretica Pessima sakince "İçinizden size konuşan erkek sesi bir arketipti, Büyük Sır Üstadı'nın kızı. Daha doğru ifade etmek gerekirse bilinçdışı bir kümenin numeniydi. İhtiyaç üzerine, kendini diğerlerinden ayırıp size görünür olmak istiyordu." dedi ve sustu.

Sofia huzuru müjdeleyen geniş bir gülümseme ile kısaca "*Animus*.[54]" dedi.

Heretica Pessima başını sallarken "Evet. Ekolünüzdeki adıyla *animus*. Benim disiplinimde ise *Soror Mistica*.[55]"

Sofia, tekrar kaybolmuş olan Gabriel'e kısa bir bakış atarak "Anlatacağım sevgilim." dedikten sonra Heretica'ya dönüp "Benden ne istiyor peki?" diye sordu.

---

54 Animus Analitik Psikoloji'de kadının kolektif bilinçdışındaki eril yanını temsil eden bir arketiptir. Kadında bilinçdışı varsayımları ve düşünceleri üretir. Rüyalarda eril bir figür; kahraman, yaşlı bilge adam ya da şaman gibi uhrevi bir erkek figürü, erkek kardeş ya da baba, dev, erkek aslan, boğa, erkek cüce ve Kazanova olarak görülebilir. Kadının ruhunda yaşayan eril bir yanın olması biyolojik olduğu kadar psikolojik bir gerçekliktir. →MNB (Anima ve Animus)

55 Soror Mystica: Latince mistik kız kardeş demek olup simyacının Magnum Opus'una (Büyük Eser'ine) çalışırken yanında onunla birlikte dönüşüme katıldığı düşünülen dişil prensip. C. G. Jung'a göre erkeğin animasını (ya da kadının animusunu) uygun bir eşe yansıtmadan bireyleşmenin üst safhalarına ulaşması mümkün değildir.

Heretica Pessima Vatikan'ın baş egzorsistini[56] korkudan ağlatabilecek biçimde gülümsedi, ardından "Albedo safhasına geçmekte olduğunuzu müjdeliyor." dedi.

Sofia heyecanla ellerini birbirine vurup "Doğru ya! Her şey nasıl da birbiriyle ilişkili. Babamın ölümü, gece deniz yolculuğum, ardından Gabriel, sonra da siz. Tabii ya! Nihayet biraz ışık görmeye başlıyorum." dedi. Ardından "Peki ruhsal dostlarla başa çıkmamı tebrik ederken ne demek istediniz?" diye sordu.

Heretica Pessima sorudan çok memnun kalmıştı, gülümseyerek "Onları reddetmek hatasına düşmediğiniz gibi onlara aşırı bir önem de atfetmediniz. Bu vesile ile Büyük Sır Üstadı'nın sizi bugünlere hazırlarken ne kadar iyi bir iş çıkardığını da teyit etmiş olduk. Eğer yaşadıklarınızı yanlış yorumlayıp mistisizme kaysaydınız ya da Dominantların nesnel gerçekliklerini reddetseydiniz çok korumasız bir durumda kalabilirdiniz, çünkü kolektif bilinçdışının içerikleriyle baş etmek isteyen birisinin bilime sıkı sıkıya sarılması, hatta çok sağlam bir ego bilincine sahip olması gerekir ki gerçekliğe olan uyumunu kaybetmesin." diye cevap verdi.

Gabriel meraklanıp araya girmek istedi. "Korumasız derken ne demek istediniz?" diye sordu.

Heretica "Bu malzemeyi ciddiye almamak, daha kötüsü yok saymaya çalışmak insanı çok tehlikeli bir uçurumun kenarına götürür. Bilinçdışı doğanın bizzat kendisidir ve onu güvenilir insani bir varlık olarak görmeye kalkmak hayatınız boyunca yapabileceğiniz en dehşetli hatadır. Sizin bunları kale almamanız, yok saymanız, ya da insanoğlunun tarih boyunca bunlara ilah, şeytan, cin, serap ya da illüzyon gibi değişik sıfatlar yakıştırmış olması hiçbir şeyi değiştirmez. Bunlar mevcutlar, işlev görüyorlar, her nesilde kendilerini yeniden üretip varlıklarını sürdürüyorlar ve büyük bir otonomiye sahipler. Üstelik sadece bireysel insan ruhunu değil kolektif olarak da insanı ve insanlığın geleceğini etkileme gücüne sahipler. Doğayla daha uyumlu olduğumuz çağlarda bunlara şeytan ya da cin denmesinin bir nedeni de güçlerini göstermek için hiçbir fırsatı kaçırmamalarıdır. Siz ne derseniz deyin, Dominantlar her zaman ciddiye alınmayı talep eden

[56] Egzorsiste: (Fr.) Egzorsist olarak okunur. Görünmeyen bir varlığın etkisi altına girdiği sanılan kimseyi bu etkiden kurtarmaya çalışan kişiye verilen addır. →MNB (Egzorsist)

canlı ruhsal güçlerdi ve hâlâ öyleler. Ayrıca etkilerini göstermek için tuhaf yollar izleyebiliyorlar. Onları dinlemeyi öğrenirseniz size daima koruma ve kurtuluş getirirler. Aksi durumda sizi bir meczup hâline dönüştürme gücüne de fazlasıyla sahiptirler. Bu gerçekler karşısında insanoğlunun bu durumu ciddiye alması gerekir değil mi? Oysa tam tersini yapıp kendi bindikleri dalı kesmekle meşguller. Koca koca okullar bitirmiş koca koca insanlara bir *Gölge Okulu*'nun gereksinimini bile anlatamadık." diye konuştu.

Sofia merakla sordu "Yanlış duymadım değil mi? *Gölge Okulu* dediniz. Arketipsel gölgeden mi bahsediyorsunuz?" dedi.

Frer Marius araya girmekten kendini alıkoyamadı. Bezgin bir sesle "Evet ondan bahsediyor. 137 son otuz yılını bu projeye hayat verme çabasıyla geçirdi. En son UNESCO'ya bile öneri götürdük. Arketiplerin, gölgenin, yansıtmanın daha orta eğitimden başlayarak çocuklara öğretilmesi hayati bir önem taşıyor dedik, bizi kitlesel histeriden bir nebze korur dedik, tarihten ne örnekler gösterdik, neler demedik neler. Ama yok, yok, yok. Olup bitenin farkında bile değiller." diye konuştu.

Sonra derin bir iç çekerek "Bu projenin takibini ömrünü eğitimcilikle geçirmiş ve şu anda Malbork kalesi müzesinin müdürlüğünü yapan bir kardeşimiz yürütüyor. O da bir fasikül muhafızı..." demeye çalıştı ama Frer Jean'ın sabırsızlığı depreşti ve "Henry Goetellmann." diyerek araya girdi.

Marius gülümseyip başını salladı. Sitemkâr bir sesle "Doğru, Henry Goetellmann. Daha geçen hafta UNESCO ile hiçbir ilerleme kaydedemediğini bildirdi. Çaresiziz. Geleceğin getirmekte olduğu dehşete karşı elimiz kolumuz bağlı. Elinde bir tek aklı kalmış olan insanoğlu, henüz bilinçsizce kümelenmekte olan bir Dominant'ın ona nasıl sahip olacağını ve ölümcül hedefine doğru nasıl zorlayacağını anlamış bile değil. Ah bilemezsiniz! İnanın bu vurdumduymazlık, bu kopukluk, bu kolektif dangalaklık karşında insanın isyan edesi geliyor." diye söylendi.

Sofia, Frer Marius'ün son cümlesini kurmaya başlamasıyla birlikte beden dilinin de hızla değiştiğini fark etti. Koca vücudu gerilmiş, yumruklarını sıkmaya başlamıştı. Yüzündeki ifade ise tek kelimeyle ürkütücüydü. Saniyeler içinde o alicenap adamın yerine sanki hapishane kaçkını bir seri katil gelmişti. Maazallah içindeki

aşırılıkların kendilerini ifade etmelerine müsaade etse Azrail'in arzıendam etmesi an meselesi olurdu. İlginç olan ise Sofia'nın bu duruma olan tepkisiydi. Nedense tedirginlik duymaktan çok ani bir anaç dürtüye teslim olmuştu. "Ama Frer Marius, başka çözüm yolları olamaz mı? Biraz düşünsek bulabileceğimize eminim." diyerek itiraz etmeye çalıştı.

Frer Marius pek mahcup gülümsedi. Şefkatli bir sesle "Sevgili Sofia pes edecek olsaydık bunu asırlar önce yapardık. Sakın fazlasıyla yaşlı ve yorgun bir adamın hezeyanları seni umutsuzluğa sürüklemesin. İçin rahat olsun. Bak Untriseptium asırlardır kendini geliştirerek pek çok yeni yöntem keşfetti. Her yıl daha ilginç şeyler deniyoruz ve sayımız da sürekli artıyor. Tek sorun bizim temizleyebildiğimizden çok daha fazlasının kirlenip gelmesi. Şayet *Gölge Okulu* faal hâle geçebilseydi bize bu tarihî geçiş döneminde büyük fayda sağlayacaktı. Düşünsene, dünyanın dört bir köşesinde, binlerce gölge öğretmeni, yani küçük Heretica Pessima'lar, aynı derinlikte olmasa da her gün onun öğrencileriyle yaptıklarını tekrarlayacaktı." diye konuştu.

Heretica Pessima duyduklarından o kadar haz almıştı ki garip bir ses çıkardı. Dönüp ona baktıklarında sesinin yaydığı dehşetten daha fazlasını gülüşüyle de yapabildiğini öğrenmiş oldular. Bu arada Gabriel tüm dikkatini konuşmalara vermiş tek bir kelimeyi bile kaçırmamaya gayret ediyordu. Bunun sonucu olsa gerek "Bir dakika bu tarihî geçiş dönemi demekle neyi kastediyorsunuz, bir de bu sizin temizlediğinizden fazla kirlenip gelenler ne?" diye sordu.

Frer Marius keyifle parmaklarını şaklattı. "Ah, tam zamanında sorulmuş bir soru, fakat önce sabrınızla beni çok şaşırttığınızı söylemeden edemeyeceğim. Baksanıza, hâlâ amacımızı, sizi neden gelip bulduğumuzu, sizden ne beklediğimizi bile sormadınız ama rahatlayabilirsiniz çünkü bazı cevapları alacağınız bölüme geldik. Yalnız arkanıza iyice yaslanın ve sabır taşınızı elinize alın çünkü Cher Frer size küçük bir vaaz çekecek." diyerek Jean'a döndü.

Frer Jean'ın konuşma taleplerini ikiletmek gibi bir huyu katiyen yoktu. Boğazını temizledi ve sakin bir sesle "Mösyö Gabriel az önce sorduğunuz iki soruyu 137'nin tarihsel önemi ve kadim amacı nedir şeklinde de sorabilirdiniz, cevapları aynı çünkü." dedi.

Gabriel'in yüzünde güller açtı. Türkçe olması ihtimal dâhilinde olan bir lisanla "Eh sukhur." dedi.

Frer Jean, Sofia'nın kıkırdamalarına aldırmadan dingin bir sesle "Neredeyse iki bin yıldır Homo sapiensin intihar etmesini önlemeye çalışıyoruz ama doğrusunu isterseniz asıl mücadeleyi şartların çok ağırlaştığı son iki yüz yıldır veriyoruz." diyerek konuşmaya başladı.

Gabriel istemsizce dönüp Sofia'ya bakınca birbirlerine gülümsediler. Frer Jean biraz düşündükten sonra "Aslında bu denli müdahil olmamız bin yıl kadar öncesine dayanır. Ondan önce örgütlenmemiz eksik, imkânlarımız oldukça kısıtlıydı. Daha sonra, o tarihlerde başımızda olan Büyük Sır Üstadı ki işinin ehli biriydi, hatta bizim sevgili Büyük Sır Üstadı'mız gibi çağının çok ötesindeydi diyebilirim, işte o her coğrafyaya dağılmış bölük pörçük bireysel çabaları tek bir çatı altında toplama hayalimizi hayata geçirmek için ilk adımı attı. Ondan sonrakiler de onun açtığı bu yoldan gittiler." diye konuştu.

Sofia meraklı bir sesle "Bireysel çabalar derken neyi kastettiniz Cher Frer?" diyerek sözünü kesince Frer Jean sanki bu sorunun geleceğini biliyormuş gibi hemen cevap vermeye girişip şöyle dedi: "Aurea Catena'yı oluşturan bütün halkaları kastettim. Kadim Mısır'ın Osiris çocuklarını; Horus, Hermes ve Sab'ı kastettim. Sonra İskenderiye Okulu'nu, Yemen Sabalarını, Fatımileri, Musa'nın Kabalacılarını, Moğol steplerinin şamanlarını kastettim. Kadim Yunan'ı uygarlaştırmış Orfeus'u, Dionysos ve Bacchus kültünü kastettim. Tabii bunlara Delfi ve Apollon tapınaklarını, Neo-Platonistleri ve Pisagorcuları da dâhil etmelisiniz. Mezopotamya'yı, Bağdat'ı, Basra'yı, Harran Sabiîlerini[57], Zerdüşt ve Mani'yi, Mithracıları, genel olarak Sol Invictus Paganlarını da unutmayalım. Ah, tabii pagan deyince müthiş ermiş Tyanalı Apollonius'u[58] anmasak olmaz. Sonra Roma Kilisesinin zındık kabul ettiği Gnostik Hristiyanlar var, İsa'nın Esennileri var, İsmaililer ve Mutezile var sonra Tasavvufçular var. Başka, başka, ah tabii ya, nasıl unuturum, kadim dostlarımız Arınmışlık Kardeşleri yani İhvân us-Safâ var. Sonra Anadolu'dan Avrupa'ya doğru gidersek orada da Paulicianlar, Bogomiller, Katharlar ve onları takip eden geç dönem Tapınakçılarla Gül-Haçlar var. Sakın simyacıları ve Kelt druidlerini de unutmayalım. Kim bilir bu yaşlı hafızam daha neleri atladı."

---

57 Harran Sabiîleri →MNB (Mandeanlar)

58 Tyanalı Apollonius →MNB (Apollonius)

Sofia bir taraftan duyduğu son cümleye gülümserken şaşkınlıkla sordu: "Bütün bu inançların ortaklaştığı bir alan olduğunu bilmiyordum."

Frer Jean keyfini açıkça gösteren bir ifadeyle "Hepsi aynı kaynağın pınarları olduklarına göre pek çok ortak alanları olması kaçınılmaz. Yine de sevgili Sofie, bu durumun işimizi kolaylaştırdığını zannetmenizi katiyen istemem. Bizimkisi gibi bin yıllara yayılmış bir çabanın önündeki zorlukları tahayyül bile edemezsiniz. Önce bir avuç insanın kendileri için hiçbir şey beklemeksizin hayatlarını feda edip bu çileli yola koyulmalarını düşünün. Sırtlarını hiçbir güce dayamadan ilk örgütlenme çabalarının zorluğunu düşünün. El ele vermiş bir avuç kadın ve erkeğin bir sonraki nesli hazırlamak için içlerindeki en yetenekli gençleri eğitme çabalarını düşünün. Asıl önemlisi on değil, yüz değil neredeyse iki bin yıl elden ele, dilden dile geçirilen, biriktirilen, geliştirilen bilgiler ve kadim sırları tahayyül edin. Bu ulvi çabanın zirvesine varmak için tırmanılması gereken dağın zorluklarını aklınız alıyor mu? Mücadelemizin muazzamlığını düşünebiliyor musunuz? Bakın Notre Dame Katedrali'nin yapımı yüz seksen iki yıl sürünce iki kulesinin üzerinde bulunması gereken külah şekilli çatılar yapılmamış. Neden? Çünkü başta büyük bir inançla maddi manevi her türlü desteği sağlayan halkta bir bıkkınlık oluşmuş." dedikten sonra biraz soluklanıp yüksek sesle güldü. "Topu topu iki yüz yılda bıkmışlar anlayacağınız. Bizim çabamız ise iki bin yıla yakındır hiç zayıflamadan devam ediyor."

Bir an susan Frer Jean "Gerçi yol boyunca biz de büyük badireler atlattık ve hâlâ atlatıyoruz." demeye çalışırken Frer Marius'ün yüzündeki kızgın ifadeyi fark etti. Marius, bu korkunç detayların Sofia ve Gabriel'i dehşete düşüreceğini biliyordu. Bazı bilgilerin sindirilmesi için zamana ihtiyaçları vardı. Bunu onun gözlerinde okuyan Jean derhal çark edip şöyle devam etti: "Sonra tek amacı servet ve güç edinmek olan egemenlerin gazabından korunmak için, nesilden nesile taşınan kutsal emanetler gibi ardıllarına aktarılan yöntemleri düşünün. Şüphesiz özel tarihimiz bir yıkımlar ve yeniden doğuşlar tarihidir. Bu çileli yolda kaç kere yerlere kapaklanıp yeniden ayağa kalkmak zorunda kaldığımızı tahmin bile edemezsiniz. *Osiris Mabedi*'nin yıkılmasından sonra bir koldan İskenderiye Okulu ve kütüphanesine diğer koldan Harran, Bağdat ve Basra'ya o günkü

iptidai koşullarda taşınan papirüsleri, el yazmalarını, İskenderiye kütüphanesinin yakılmasının ardından *Serapis Mabedi*'ndeki üç yüz bin kitabı koruma mücadelemiz, sonra kadim bilgilerin İznik Konsili'ne kadar yaşatılma çabaları, Arius meselesi, Harran'daki son Sabiî mabedinin yıkılmasıyla kadim bilgilerin Hagia Sofia Katedrali'nin gizli odalarında güvenceye alınması için *Psellus'a* emanet edilmeleri, filizlenen umutların IV. Haçlı Seferi'nde İstanbul'un talan edilmesiyle son bulması, Avrupa'nın göbeğinde o çağda uygarlığı temsil eden Bogomil ve Katharlara uygulanan soykırımdan sonra sırların bu sefer Selahattin Eyyubî'nin İskenderiye'yi fethinden kaçarak Avrupa'ya dönmüş olan Tapınakçılara aktarılması, Güzel Filip'in en çirkin yüzünü göstermesiyle bir gecede bitirilen Tapınakçıların son üstadı Jacques de Molay'in odun istifinde yakılmasından sonra bireysel hücreler yapısına geçmemiz, Avrupa'nın göbeğinde o güzelim kadınlara reva görülen cadı avı, sonra Kutsal Engizisyon rezilliği, o muhteşem doğa insanı, o büyük ermiş, o insanüstü kardeşimiz Giordano Bruno'nun[59] 1600 yılında Roma'da Campo di Fiori meydanında ağır ateşte yakılması, hatta binlerce kitabı daha sonra yapılacakların bir provası olarak meydanlarda istifleyerek yakan Nazi Almanyası'na kadar uzayan bu süreç ve şu an aklıma gelmeyen daha niceleri. Bir düşünün, egemen sistemin içinde kendini gizleyip bir ömür sebat etmek, milim milim ilerleme sabrını göstermek, yöneticilere yanaşarak onların güvenlerini kazanmak, onlara bile sezdirmeden bazı adımlar atmak, bu arada her an fark edilerek canlı canlı yakılma korkusuyla kucak kucağa, kadim bilgileri korumak ve aktarmak, Tanrım bu ne çetrefilli bir görevdir. Tarihte yüz binlerce, belki de milyonlarca kardeşimiz bugünleri görebilmemiz için kendini bu uğurda feda etti. Omuzlarımızda en çok onların sorumluluğunu taşıdığımıza inanırız. Heretica ile çalışmalarınız biraz ilerledikten sonra sizi özel tarihimizle ilgili bilgilendirmekten onur duyacağım."

Frer Marius duygulanmış olsa da boğazını temizleyip "Jean neyi nasıl yaptığımızı değil, neden yaptığımızı anlatmıyor muydun sen?" dedi.

Frer Jean "Ah, özür dilerim. Kendimi kaptırmışım." diye cevap verdi. "Hemen anlatayım. O yıl toplanan Büyük Birleşik Konklav nedeniyle

---

59 Giordano Bruno →MNB (Giordano Bruno)

1450 yılı aslında bizim için bir milat sayılır. Burada alınan çok önemli iki karar var. Bunlardan birincisi örgütlenme biçimimizin az önce değindiğim ve hâlâ kullanmakta olduğumuz bağımsız bireysel hücreler yapısına geçmesi, diğeri de gelmekte olan Çağ Dönümü'nü karşılamak üzere Niyetediciler seksiyonunu oluşturma kararı almamızdır."

Frer Jean koltuğun sırtına iyice dayanıp kaykıldı. Yeni kardeşlerinin tepkisini görmek için susup bekledi ama kimse konuşmadı. Duydukları nedeniyle sekiz asırlık yaraları depreşen Heretica Pessima bir mumyayı andırırcasına ayaklarına bakıyordu. Esliba Caspal ise odanın öbür ucundan bir ihtiyacı olur mu diye sürekli ona bakıyordu. Sofia ne diyeceğini bilemediği için sadece susup bakıyordu. Durumu fark eden Gabriel "Bana bakmayın ben sadece basit bir fizikçiyim." diyerek şakalaşma havasına girince Frer Marius gülümseyerek konuşmak durumunda kaldı. "Hadi Jean, *Niyetediciler* ardından *Çağ Dönümü*. Önce basitçe açıkla bakalım, sonra ince detayları bırak Heretica Pessima halletsin."

Frer Jean hınzır bir gülümsemeyle başını olmaz manasında salladı. Muzipçe "Şişeler boşalmış bile. Susadım ben, bir şey içmeden konuşmam." dedi. Esliba Caspal, Sofia'dan önce davranıp hızla mutfağa yöneldi. Frer Jean onun dönmesini beklemeden anlatmaya koyuldu. "Nesnel gerçeklik dünyası ile insan ruhu arasında birbirini etkileyen ve değiştiren bağlantıyı çözdüğümüzden bu yana…"

Frer Jean sözünü tamamlayamadı çünkü Frer Marius'ün otoriter sesi gudde odanın cam duvarlarında çınladı: "Jean susar mısın? Basitçe dememiş miydik? Detaylara girmenin sırası mı şimdi?"

Frer Jean şaşkın olduğu kadar mahcup bir ifade ile "Tamam, baştan başlıyorum. Nesnel gerçeklik dünyası ile insan ruhu arasında birbirini etkileyen ve değiştiren bir bağlantı bulunur. Büyük gerilim altındayken, mesela âşık olduğunuzda ya da sevgi, nefret hatta korkunun tepe yaptığı anlarda, ruhunuz dönüştürme yeteneğine sahip mucizevi güçler yaratarak dışsal gerçekliği etkiler. Sizi rahatsız etmeyeceğimi bilsem, ruhun bir nevi kadere müdahale ederek yıldızların seyrini değiştirmeyi başardığını söyleyeceğim. Bu şüphe götürmez gerçeğe dayandırdığımız ve uzun yıllar önce kadimlerce Benares'te başlatılan çabamız; dünyada barışı sağlamak için sürekli

odaklanan, sihirli formülleri ve eski mantraları[60] tekrarlayan bir avuç münzevi Brahman'dan yola çıkarak bugün 969.365 Niyetedici'ye ulaştı. Bu zorlu çabamızın nihai başarısında Çağ Dönümü'nün yaratmakta olduğu psişik enerji kümeleşmesinin kolektif psikolojimiz üzerindeki etkisi o kadar önemli ki geçiş zamanını kaçırmamız durumunda bir sonrakini iki bin yıl daha beklemek mecburiyetinde kalmaktan çok korkuyoruz." diye konuştu. Ardından önüne konan şarap kadehini eline alıp "Yeterince basit oldu mu Cher Frer Marius?" dedikten sonra "Sağlığınıza!" diyerek bardağı başına dikti.

Frer Marius gülümserken "Muhteşem oldu Cher Frer." diyerek cevap verdi.

Gabriel muzip bir tonda "Başarılı olabiliyorlar mı bari?" diye sorunca son yudumunu yuvarlamakta olan Frer Jean düşünmeden "Birleşmiş Milletler'den daha başarılı olmuş olabilirler." cevabını yapıştırdı.

Gabriel bir anlık sezgisini dillendirip "Bu olaya da yine arketipler aracılık ediyordur herhâlde?" diye sorunca, Frer Marius çok keyiflenip şöyle konuştu: "Ah Gabriel kardeş, o keskin zekânızın yanına eksik olanı da katmaya başladınız. Artık hangimizin diğerini daha çok şaşırttığı tartışılır hâle geldi. Büyük Sır Üstadı ne kadar haklı çıktığını görse şüphesiz çok mutlu olurdu. Kuşkusuz ruhun dışsal gerçekliği etkileme mekanizmasının aracısı evet, arketiplerdir. Şöyle açıklarsam daha iyi anlaşılabilir: *Evrensel olan yani her zaman her yerde kendisiyle özdeş olan bir arketip sadece tek bir yerde doğru değerlendirilse bile bir bütün olarak aynı anda ve her yerde etkilenir*. Kadim bir simyacı tilmizlerinden birine *ne kadar inzivada olursan ol ne kadar yalnız hissedersen hisset eğer işini doğru ve vicdanlı yaparsan bilmediğin dostlar gelip seni bulurlar* demişti. Niyetediciler de çok uzun bir süredir işte bunu yapmaya çalışıyorlar. Anlayacağınız '-mış' gibi yapmadan, gerçek bir samimiyetle iyiliğe odaklanarak insanlığın geleceği üzerinde karar verici bir etkiye sahip olan arketiplerin düalist yapısına müdahale etmeye çalışıyorlar."

Frer Jean yine kendine hâkim olamayıp "Niyetin kanatlarında uçmak." dedi.

---

[60] Mantra →MNB (Mantra)

Frer Marius, Heretica Pessima'ya hızlı bir bakış atıp gülümsedi. "Niyetin kanatlarında uçmak." diye tekrarladıktan sonra Gabriel'e döndü. "Bir şey mi soracaktınız?"

Gabriel başını evet manasında sallarken "Daha önce de inancınızla ilgili bir konuyu anlatırken yine '-mış' gibi yapamayacağınızı çünkü faydasız olduğunu söylemiştiniz. Şimdi bunu tekrar edip samimiyet gerektiğini özellikle vurguladınız. Kafam karıştı. İnanç dediğiniz şey başka nasıl olabilir ki?" diye sordu.

Frer Marius "Ah, insanlığın karşı karşıya kaldığı en ciddi sorunlardan biri bu. Size açıklamaya çalışayım." diye cevap verdi. "Dindarlık denen şeyi örgütlü inançlara indirgemek Ortaçağ'dan beri var olan bir yanılsamadır. Oysa dindarlık bir kurumdan çok daha geniş kapsamlıdır. Mesela ağaca tapan ilkel bir adamı düşünün. O herhangi bir dinî kuruma üye olmamasına rağmen dindar biridir. Maalesef modern dünyamız artık dindar değil çünkü bugünkü yaşamımız akıl adlı tanrıça tarafından yönetiliyor. Üstelik bu durum aklın yardımıyla doğayı yendiğimiz gibi bir kandırmacaya sürüklüyor bizi. O kadar ki, tehlikeli bir şeyle karşı karşıya kalınca hemen bir komite kurup ardından araştırma projesine birkaç milyon dolar yatırıp o sorunla mücadele edebileceğimizi zannediyoruz. Bu yöntem hiçbir zaman işe yaramadı ve yaramayacak çünkü sorunun kaynağı, geniş insan topluluklarının ruhuna nüfuz etmiş örgütlü dinlerin gölgeyi yok saymalarında yatıyor."

Gabriel "Bizim gölgeyi mi?" diye sordu.

Sofia kıkırdarken ağzı kulaklarında olan Frer Marius'ün cevabı 'sizin' sözcüğüne özellikle vurgu yaparak "Evet sizin arketipsel gölgeden bahsediyorum. Maalesef Batı dünyasının örgütlü dinlerinin onu yüzlerce yıldır görmezden gelmesi ruhu çok dengesiz bir duruma sokuyor. Oysa insanın manevi gelişiminde bireysel bir uhrevi deneyim yaşaması büyük bir öneme sahiptir." oldu.

Gabriel dayanamayıp "Eee anlamadım şimdi? Siz hani bilimsel bir tarikattınız? Tutarsızlık yok mu söylediklerinizde?" diyerek konuşmayı böldü.

Frer Marius kaldığı yerden şöyle devam etti: "Söylediklerimi dikkatlice dinlerseniz hiçbir tutarsızlık olmadığını anlayacaksınız. Benim anlatmak istediğim, dogmatik köktenci dinlerin hiçbir psişik

değer üretmeyen şekilden ibaret ritüelleri ve anlamsız mecburiyetleriyle inananlarını manevi durağanlığa yönelttiği gerçeği. Yoksa inancın ya da uhrevi deneyimin diyelim bireysel insan ruhu için ne kadar gerekli olduğunu yadsıyacak kadar cahil değilim. Üstelik bu bilimsel bir gerçek ama lütfen bunu tartışmayı sonraya bırakalım. Şu an önemli olan sorduğunuz soruyu cevaplamam çünkü '-mış' gibi yapmamanın ya da samimiyetin neden önemi olduğunun cevabı burada yatıyor. Bakın Budistler eğer insanlar Dharma'nın sekiz soylu yolunu izleyiverseler her şeyin yoluna gireceğini söyleyip duruyorlar. Hemen hemen aynısını Hristiyanlar da tekrarlayıp duruyor: Onlara göre Baba, Oğul ve Kutsal Ruh teslisine inanıversek sorunlarımız çözülüverecek. Akıl çağının entelektüel insanının ise çözüm önerisi tamamen dünyevi: Onlara göre problemler eğitim eksikliğinden kaynaklanıyor ve doğru bir örgütlenme sonucunda iyi eğitimli ve akıllı bireylerden oluşmuş bir toplumda sorunlarımız bir çırpıda çözülüverecek. Oysa bu arkadaşlarımız Nazi Almanyası'nı hazırlayan Weimar Cumhuriyeti'ndeki kültür düzeyinin de okuma yazma oranının da çağdaşları arasında en yükseği olduğunu unutmuşa benziyorlar."

Frer Marius yorulmaya başlamıştı. Nefes almak için bir süre durdu sonra omuzlarını kaldırıp umutsuzluğu hissedilen bir sesle şöyle dedi: "Maalesef üçü de yanılıyor çünkü bu önermeler işe yarıyor olsaydı şimdiye kadar sorunlarımızın çoğundan kurtulmuş olurduk. Bu nedenle bu şekilden ibaret yöntemlerin çağımızın sosyal, ahlaki, entelektüel ve dinî yetersizlikleriyle başa çıkabilecek çözümler üretebileceğine inanmıyorum. Daha sorunun kaynağının bile farkında değillerken çözüm olabilecek önermeleri nasıl bulsunlar? Baksanıza, Budistler bilinçdışı semboller dünyasını işe yaramaz illüzyonlar olarak görüp reddederken Hristiyanlar da İncil'i kendileriyle bilinçdışının arasına koyuyor. Rasyonel entelektüel aydını hiç sormayın! O hâlâ bilinç dediği şeyi psişenin tamamı zannediyor. Bilincin anlamlı bilinçdışının ise anlamsız[61] olduğunu sanıyor."

Gabriel gerçek bir merakla "Söylediklerinizi gayet iyi anladım ama şekilcilik ya da dogmatizm karşısında samimiyetin nasıl bir farklılık yarattığını çözemedim." dedi.

---

61 C. G. Jung: "Doğa bilimlerinde böyle bir düşünce ancak gülünçtür. Örneğin mikroplar anlamlı mıdır anlamsız mı?"

Frer Marius "Olay yine arketiplerin tipik bir özelliğiyle bağlantılı. Örnek vereyim daha kolay anlarsınız: Bir Niyetedici düşünün. Hissetmeden, içselleştirmeden, duygu yükünü yaşamadan, Sofia'nın kullanacağı bir tabirle söyleyeyim, hiçbir psişik enerji açığa çıkarmadan sabahtan akşama dualar okusa bunlar ne işe yarar? Bir papağan bazı kelimeleri tekrarladığında ne kadar psişik değer yaratıyorsa bunlar da o kadar yaratır. Bakın arketipler aynı zamanda hem imge hem duygudur, daha doğrusu ancak bu iki özellik bir arada bulunuyorsa arketipsel bir etkiden söz edilebilir. Duygu yükü olmayan bir sembol sadece özel bir anlam içermeyen temsili bir imge olarak kalır, çünkü numen nitelikli bir gizem kazanmayan hiçbir süreç ruhsal gelişime yardım etmez. Aksi durumda ise, arketip dinamik hâle gelir ve bunun kaçınılmaz olarak maddi dünyada karşılığı olur." diye cevap verdi.

Gabriel samimi bir şekilde "Anlattıklarınızı kavramakta zorlanıyorum." dedi.

Marius anlayışlı bir ses tonuyla "Sıkıntımız arketipin doğası gereği tam olarak bir tanıma olanak vermemesi. Öyle olunca da korkarım ne yapsam onu kavramanızı kolaylaştırmakta başarılı olamayacağım. Buna kuantum dünyasında rastladığınız fenomenlere baktığınız gibi bakmaya çalışmalısınız. Bu aşamada sadece şunu söyleyebilirim; bunlar mekanik bir sistemin biraz eğitimle kolayca öğrenilecek parçası değiller. Dahası soyut felsefi kavramlar hiç değiller. Bunlar doğanın bizzat kendisinin, yaşayan insanlara duygu köprüleriyle bağlanan bir nevi organelleridir. Bir arketipin özgün duygu yükünü hissetmeden onu tanımlamak için kullandığınız kelimelerin hiçbir değeri yoktur. İşte bu yüzden binlerce yıldır ilahlara şekilden ibaret yakarmaların bir faydasını göremiyoruz çünkü sözler büyük ölçüde büyülerini yitirdiler, uzun yıllardır çarpıtıldılar ve yanlış kullanıldılar." diye konuştu.

Sofia yardım etme ihtiyacı hissedince "Sevgilim Sabotajcı'yı hatırlasana." demek zorunda kaldı.

Gabriel başını evet manasında salladıktan sonra "Şimdi onu düşünmüştüm. Ne demek istediğinizi anlıyorum ama tam olarak kavrayamıyorum Frer Marius. Yine de Sofia ile tartıştığımız günlerden birinde onun Sabotajcı diye adlandırdığı bir arketiple karşılaştım sanıyorum. Sizin duygu yükü derken neyi kastettiğinizi galiba anlıyor gibiyim." diye cevap verdi.

Frer Marius "O zaman arketiplerin anlamlarını ve etkilerini içselleştirdiğiniz müddetçe hayata döndüklerini ve bu sayede sağaltıcı etkilerini gösterebildiklerini söylediğimde de beni anlıyor olmalısınız. Ne için kullanıldıkları bilinmezse kelimelerin sadece kullanılmış olması hiçbir işe yaramaz. Niyetediciler, niyetlendikleri şeyi büyük bir samimiyetle içselleştirdikleri için gerçektirler ve bu fiziki dünyada da farklılık yaratırlar. İster inanın ister inanmayın, sadece ve sadece böyle anlarda, ruh etkin gücünü göstererek maddeyi yeniden biçimlendirebilir. Oysa milyarlarca insanın yüzlerce yıldır ısrarla yaptıklarını tekrar etmelerinde böyle bir etkinin yaratılmadığı aşikâr. Bakın, azizler, kilise babaları, kardinaller ve papalar hakkında her şeyi bilmeniz, size dayatılan bütün ritüellere uymanız, bunları yorumlamak için kullandığınız kelimeler, işte bunların içi gerçek ruhsal değerlerle doldurulmadıkça yaptıklarınız anlamsız sözcüklerle ruhsuz resimlerden ibaret kalır. Anlatabildim mi?" diye sordu.

Gabriel başını salladı. "Kesinlikle anladım Frer Marius." dedi.

"Sormak için can attığınızı fark ediyorum ama bu işlemin çalışma prensiplerine burada hiç girmeyelim çünkü hazır değilsiniz. Zaten Heretica Pessima ile eğitime başladığınızda zamanla tüm sırlara peyderpey vâkıf olacaksınız. Şu an için tek bilmeniz gereken, *evinde bile otursa, doğru düşünceleri düşünen bir insanın binlerce kilometre öteden bile duyulabileceği* gerçeğidir."

Gabriel başını kabul manasında sallarken "Peki Niyetediciler bu yaptıklarıyla neyi engellemeye çalışıyorlar? Onu tam anlamadım." dedi.

Frer Marius'ün ifadesi ciddileşmişti. Keçi sakalını sıvazlayıp aşağıya doğru çekiştirirken "Dominantların bazı durumlarda kendiliğinden harekete geçerek hepimizi felakete sürükleyecek kolektif kötülüğün yularını gevşetmesi ihtimalini azaltmaya çabalıyorlar, çünkü onların bu nitelikleri, Roma Kilisesi'nin çatılmış odun istifleri ve Nazilerin gaz odaları dâhil olmak üzere tarihte yaşanan bütün soykırımları hazırlayan kolektif histerinin tek nedenidir." dedi.

Gabriel baykuş gibi açtığı gözlerle "Arketipler harekete mi geçerler dediniz? Doğru mu duydum?" diye sordu.

Marius "Sevgili Gabriel sizin arketip dediğiniz şeye bizim yüzyıllardır Dominant dememizin nedenini biliyor musunuz? Çünkü bir çeşit bilinç ve kendilerine özgü ruhsal yaşamla donatılmış özerk

yaratıklar gibi davranıyorlar. Üstelik binlerce yıldır bizimle o kadar iç içeler ki bu aşinalıkları bizi onları yadsıma hatasına sürüklüyor. Oysa bunlar zaman yaratıldığından beri mevcut olan, bize imgeler olarak gözüken temel evrensel biçimler. Bizim dışımızda yaşadıkları gibi bilincimizin kısıtlamaları nedeniyle onları tek fark etme imkânımız olan imgeler ortadan kalksa bile otonom güçlerini koruyorlar. Dolayısıyla açık ve ani bir tehditle karşı karşıyayız. Baksanıza bir yandan bize çok aşina olmaları, diğer yandan da imgeleri yorumlamaktaki yetersizliğimizden kaynaklanan dehşetli bir körlük durumundayız. Tehlikenin nereden gelebileceği konusunda o kadar cahiliz ki, koca bir kediyle küçük bir odaya kapatılmış minik farenin bizden daha fazla hayatta kalma şansı var. Heretica Pessima'nın tabiriyle koca koca beyinlere *Gölge Okulu*'nu anlatamıyor olmamızın tek açıklaması da bu." diye konuştu.

"Galiba anlıyorum. Daha önce Sofia ile konuştuğumuz gibi bilincimizin farkına varmadığı içsel özelliklerimizin bizi yönetip yönlendirmesi gibi bir durumdan bahsediyorsunuz."

Frer Marius neredeyse dans edecekti. Ellerini ovuştururken "Bakın size çok net bir örnek vereyim. İmgenin ortadan kalkmış olmasının o imgeyi ifade eden Dominant'ın etkisini yok etmediği gerçeğini en iyi gösteren örnek Tanrı Wotan'dır. Daha önce duymuş muydunuz?" diye konuştu.

"Hayır."

Frer Marius "Wotan bir Cermen tanrısıydı. Tutkuları serbest bırakan, kavgaya aç, karşı konulamayan bir illüzyonist ve büyücü. Kendisine milliyetçi tanrı da diyebilirsiniz. Yirminci yüzyılın hemen başında, yüzlerce yıl önce unutulduğu için artık onu kimse düşünmez ya da ona kimse tapmazken geçmişte adını Wotan olarak koyduğumuz fenomen hiçbir şekilde ölmemiş ve Nazi Almanya'sında şahit olduklarımızda kendini göstermişti. İşte Almanlar, Avrupa'daki en eğitimli halk olmalarına rağmen Dominant'ın tuzağına böyle düşmüştü, çünkü böyle durumlarda akıl ve kültür sizi koruyamaz. Tek savunma kalkanınız, toplumunuzda her biri kendi başına Wotanizm semptomlarını fark edebilecek kadar gölge bilgisiyle donatılmış milyonlarca birey bulunmasıdır. Kısacası siz, ne kadar akılcı hâle getirilmiş bilincinizle geçmişinizdeki batıl inançlardan kurtulduğunuzu zannetseniz de ilahlarınız gerçekte oradalar ve belirli genel koşullar

altında tüm güçleriyle ortaya çıkarlar. Bu da az önce Dominantlar harekete geçerler derken neyi kastettiğimi size anlatmış olur." diye açıkladı.

Gabriel kulağını çekiştirirken "Vay canına. Gerçekten de anlattıklarınız çok ilginç. Peki ne tür genel koşullardan bahsediyorsunuz?" diye sordu.

Frer Marius dramatik bir sesle "Tarihsel tecrübemiz bize bunun hemen her zaman, yeni bir yönelim ihtiyacının ya da yeni bir uyumun gerekli olduğu dönemlerle bağlantılı olduğunu göstermektedir. Aynı şu anda yeni bir çağa geçmek üzere olduğumuz gibi. Bu zamanlarda, kolektif bilinçdışı kozmik değişimin yeni talepleriyle ilgili soruları getirip önümüze bırakır. Eğer bu sorular net bir şekilde anlaşılmaz ve azami sürede uygun cevaplar verilmezse bu durumu ifade eden Dominant adım atarak harekete geçer. Böylece bu tip dönemlerin karakteristiği olan kolektif reaksiyonları doğurur. Üstelik bu kesin ve kaçınılmazdır." dedikten sonra sustu. Gerçekten de artık yorulmuştu.

Gabriel sıkılmış görünüyordu. Sitemle "Güzel söylüyorsunuz da Frer Marius ben yine de tarihte yaşanan hemen her şeyi bizim dışımızdaki güçlere bağlamanızı kabul etmekte zorlanıyorum." demeye çalışırken Frer Marius elini dur manasında kaldırdı ardından ağır ağır şöyle konuştu: "Artık hazır olduğunu düşünüyorum sevgili Gabriel. Onun için hiç gevelemeden söylüyorum. Önce bizim dışımızda dediğin şeyin ne olduğunu sorayım? Bilinçdışı bizim dışımızda mı mesela? Yoksa siz sadece ego bilincini mi sizden kabul ediyorsunuz? Bakın çok açık ve net söylüyorum: Her bilimde ve her durumda geçerli olan, arketipsel gerçekliktir. Arketipler derin ruha ait olduğuna göre tarihin belirli noktalarında bizim gerçeklik dediğimiz şeye dayatılırlar ve onu biçimlendirirler. Bu durum gözlemleyebildiğimizden çok daha geniş bir alanda geçerlidir üstelik. Örnek vermemi isterseniz atom bombası da arketipsel bir gerçekliktir."

Gabriel başını önüne eğdi. Bir süre düşündükten sonra "Haklı da olabilirsiniz." dedi. "Her şey önümüzdedir ama ancak zamanı geldiğinde algılayabiliyoruz, bazen de hiç algılayamıyoruz değil mi?" diye sordu.

Frer Marius ciddi bir tonda "Maalesef." diye cevap verdikten sonra ellerini dua eder gibi açıp omuzlarını kaldırdı. "İçine düştüğümüz açmazı görüyor musunuz? Modern insan onu yüzyıllarca cendereye

almış budalalar çağından kurtulduktan sonra fazlasıyla kapıldığı rasyonalizmin kendisini psişik yer altının merhametine ne denli bırakmış olduğunun farkında bile değil. Doğru, akıl çağı insanları batıl inançlarından kurtarmıştır ya da en azından öyle olduğu sanılmaktadır, ama bunun bir yan etkisi de var: Onların ruhsal değerlerini büyük ölçüde silip süpürmüştür. Bunun sonucunda Batılı insan bilinçli ve bilinçdışı kişiliği arasında bölünmüştür. Gelinen noktada, insanlığın ahlaksal ve ruhsal geleneğinin yıkılmış olduğu dehşetli sonucu ile yüz yüzeyiz. Bu durum kanseri tedavi etmek için hastaya kemoterapi uygulamaya çok benziyor. Kötü hücrelerden kurtulmaya çalışırken sağlıklı olanları feda etmek zorunda kalmanın hiçbir sağaltıcı tarafı yok. Dünyaya bir bakın Gabriel. Ne görüyorsunuz? Büyük bir kopukluk ve şaşkınlık değil mi?" dedi.

Gabriel "Tamamen doğru." diye cevap verdikten sonra "Bir de müthiş bir endişe hâli." diye ilave etti.

Marius yüzünü asıp "Ah, evet, insanoğlu endişeli çünkü bilinçsizce de olsa bir şeylerin yolunda gitmediğini hissedip kendini bilmediği bir kötülükten korumaya çalışıyor. Bilimkurgu romanlarını gördünüz mü? Hepsinde başka gezegenlere gitmek, hatta taşınmak ana fikri tekrarlanıp duruyor. Ya gençlerin durumu? Hemen hepsi günlerinin çoğunu bir oyun konsolunun karşısında kendi gerçekliklerini yaratmakla geçiriyorlar. İşte bunlar net kaçış emareleri. İnsanoğlu bilinmeyenden kaçıp kurtulma çabası içinde kavrulup duruyor. Oysa çok faydasız değil mi? Hem gidecek başka bir yerimiz yok hem de giderken kendimizi olduğumuz yerde bırakamıyoruz." diye konuştu.

Gabriel alçak bir sesle "Ne yapabiliriz ki?" diye sordu.

Marius kendinden emin, kararlı bir sesle "Yeni bir inançsal tavır geliştirmek zorundayız. Bunun da bilimle çatışmasına gerek yok. Eskisi artık ruhumuzun taleplerini karşılayamayacak kadar yıpranıp değerini yitirdi. Modern insanın disiplinli, organize olmuş ve aşırı rasyonalleşmiş yönü ile daha ilkel olan varlığı arasında yaşadığı kopuş onu bilinçdışı köklerinden kopardı. Üstelik o kökler hâlâ orada ve uzandıkları derinlikler hakkında hiç ama hiçbir şey bilmiyoruz. İşte bu nedenle uygar insan hiç umulmadık bir anda en büyük vahşiliklere geri dönebiliyor. Baksanıza icatları bile kitle imha silahları üretebilecek kadar şeytanca olabiliyor. Artık bu bölünmenin ortadan kaldırılması şart. Bir şekilde bilinçli insanla ilkel insanı bir potada eritmemiz

gerekiyor. Eskiye tutunmakta ısrar edersek Dominantlar daha önce sayısız kere yaptıkları gibi üstelik bu defa tam Çağ Dönümü arifesinde yine müdahale edecek ve bizi bu rüyadan uyandırmakta hiç tereddüt etmeyecekler. Ah! Cinnetin kol gezdiği bir çağda yaşıyoruz. Ques Deus vult perdere prius dementat.[62]" diye cevapladı.

Gabriel sıkıntılı bir sesle "Ne demek istiyorsunuz Frer Marius?" diye sordu.

Marius omuzlarını kaldırıp dudaklarını büktü. Umutsuz bir sesle "Tarihe bakın Gabriel. Tarih bize ihtiyaç duyduğumuz çoğu ipucunu veriyor zaten. Konkistadorlar[63] dönemine bakın mesela. İlkel bir toplum düzeninin ruhsal değerlerine uygarlık denen şey saldırdığında neler yaşandığını açıkça görürsünüz. Böyle anlarda bireyler yaşamlarının anlamı olan inançlarını kaybederler, ardından toplumsal düzenleri çöker ve ahlaki çöküş kaçınılmaz olur. Bizler de bugün aynı bu durumdayız. Tek farkımız neyi yitirdiğimizi hiç anlamamış olmamız çünkü ruhsal önderlerimiz sembollerin oluşturduğu gizemi anlamak yerine kurumlarını korumakla meşguller." dedi.

Gabriel "Uygarlık bizi yok mu ediyor yani?" diye sordu.

Marius büyük bir ciddiyetle şöyle cevap verdi: "Bu uygarlık derken neyi kastettiğinize bağlı olmakla beraber öncelikle sorunuzu yanlış ifade ettiniz. İnsanoğlu yarattığı uygarlıkla doğaya egemen olduğunu sanmaya devam ettikçe onun kurbanı olma yolunda dörtnala gittiğinin farkına varacak mı asıl sormanız gereken soru buydu."

"Nasıl kurbanı?"

"İnsanoğlunun uygarlık kuran zekâsı aynı zamanda sarin gazı ya da hidrojen bombası gibi kitle imha silahlarını keşfeden zekâ ile aynı değil mi? Üstelik neredeyse beş yüzyıldır hemen her büyük keşfin önce askerî gereksinimlerden kaynaklandığı gerçeğini göz ardı mı etmeliyiz? Sanki bu dünyada bir Kathar ya da Yahudi soykırımı yaşanmamış gibi davranmanın anlamı yok. Üstelik bu soykırımlar öncesinde yaşananlara çok yakın bir komünal ruh hâlinin dünyayı

62 Ques Deus vult perdere prius dementat: (Lat.) Tanrılar yok edeceği kişileri önce cinnete salar.

63 Conquistador: (İsp.) 15. ve 19. yüzyıllar arasında Amerika Kıtası'nın büyük bölümünü istila edip İspanyol sömürgesi hâline getiren İspanyol askerlere, kâşiflere ve maceracılara verilen isimdir.

sarmakta olduğu bu kadar açıkken. Bakın hemen her, tırnak içinde söylüyorum, uygar ülkede milliyetçi akımlar güç kazanmaya başladı. Amerika'da, Fransa'da, İtalya'da... Bir de fark etmediyseniz söyleyeyim, IŞİD dediğimiz şey, o çok rasyonel Batılı zihnin arketipsel gölgesi işte. Bireysel gölgelerini istemsizce yansıtan Batılı delikanlıların kolaylıkla rahat yataklarını bırakıp koşa koşa onlara katılmasının başka açıklaması da yok. Üstelik bu yansıtma Batı'nın ikiyüzlülüğünü bütün çıplaklığıyla ortaya döküyor. İşte Wotan'ın ruhlarda hâlâ canlı olduğunun ve o korkunç başını göstereceği anı kolladığının açık bir emaresi daha. Wotan'ın tekrar canlanarak fiziki dünyaya müdahale etmesi her zaman yobazlık ve gericilik getirir. O an geldiğinde bu gücün önünde hiçbir şey duramaz. Sonuncusunda çok ama çok şanslıydık. Bir sonrakinde bu kadar şanslı olmaya..."

Gabriel cümlenin bitmesini dahi bekleyemeden "Sonuncusu derken?" diye sordu.

Frer Marius gülümsedi. Artık yorgunluğu son haddindeydi ve çok susamıştı. En iyisi bir kadeh yuvarlayıp biraz dinlenmek diye düşününce dönüp Frer Jean'a "Anlatmak ister misin?" diye sordu. Frer Jean'ın nadiren aldığı bu tip teklifleri ikiletmek gibi bir huyu katiyen olmadığından "Gabriel kardeş, Frer Marius Küba krizini[64] kastetti." diye lafa girdikten sonra Gabriel'in şaşkın bakışları arasında şöyle devam etti: "En zorlandığımız dönemlerden biriydi. Büyük Sır Üstadı herhâlde tam 10 gün uyumamıştı. O zaman 137 ile ilişkili kim varsa hepsi birer Niyetedici'ye dönüşmüş ve tek şeye odaklanmıştı: Taraflardan birinin nükleer düğmeye basmasını engellemek. Tanrı bir daha göstermesin. Uçurumun kenarından döndük."

Gabriel, Sofia'ya kaçamak bir bakış attı ama bir şey söylemedi. Sessizce beklediler. Bir nebze soluklanmış olan Frer Marius kaldığı yerden bitkin bir sesle şöyle devam etti: "Gabriel kardeş, sevgili Sofia, siz o kadar farklısınız ki. Siz ve sizin gibiler tek umudumuz. Bakın insanoğlunun çok ciddi bir öğüt verme sorunsalı var. Etrafınızdaki yaşam koçu, reiki, yoga ya da regresyon uzmanı enflasyonuna dikkat ettiniz mi? Kimse kendine bir şey katmaya çalışmıyor. Herkes herkese öğretiyor ve hiç kimse gelişmenin kendinden başladığı gerçeğine nüfuz

64 Küba Füze Krizi: ABD'nin Türkiye'ye, SSCB'nin de Küba'ya nükleer başlıklı füze yerleştirmesi ile başlayan, Ekim 1962'de dönemin iki süper gücünü karşı karşıya getiren ve dünyayı nükleer savaşın eşiğinden döndüren bunalımdır.

edemez görünüyor. Üstelik hemen hepsi çalışmanın bir arada yani güven içinde yapılabileceği teknikler ya da organizasyonlar peşinde. Dostlarıyla bir salonda toplaşıp kaslarını gevşettikten sonra gözlerini kapatıp sessizce oturmanın sonuç vereceğini sanıyorlar. Bunlar, kitlelere nasihatler verip onlar için en iyisini önermek yerine kendi ruhlarıyla ilgilenseler çok daha iyi ederlerdi. Neden mi? Çünkü bireysel gelişim sadece ve sadece mahrem bir bireyleşme çabası ile mümkün. Bu da sükûnet içinde tamamlanması gereken ve çok acı çekerek inşa edilmesi zorunlu bir süreçtir. Aynı Sofia'nın şu ana kadar yaşadıkları ve bundan sonra ikinizin Heretica Pessima'nın kır evinde yaşayacaklarınız gibi."

Odaya derin bir sessizlik çöktü. Sofia yerinden kalkıp sevdiği adamın beline sarıldı. Duygulandığı her hâlinden belli olan Frer Jean buğulu gözlerini Gabriel'den ayırmadan Frer Marius'ün yakınına kadar gelip koluna girdi. O anda Heretica Pessima'nın dehşetli sesi duyuldu: "Gabriel kardeş, ilik olabilirsiniz ama tanıdığım en emeğe değer ilik olacağınızdan kuşkum kalmadı. İkinizi de en kısa sürede evime bekliyorum. Hemen kolları sıvayalım."

Frer Marius ellerini ovuştururken "Şahane. Heretica Pessima, size minnettarız. Çocuklar artık en nitelikli eğitimi alacağınızdan emin olabilirsiniz." dedi.

Gabriel'in Sofia'ya olan açlığını bastırabilecek tek gücün bilgiye olan susamışlığı olması çok muhtemeldi. Bu nedenle, sevdiği kadın kollarında olmasına rağmen "Bir dakika, durun ya." diye araya girdi. Neşeli bir sesle "Çağ Dönümü ne olacak? Hayatta Fransa'ya gitmeyi falan bekleyemem. Bildiklerinizi şimdi duymak istiyorum. Hem bu sefer itiraz edeceğime sessizce dinleyip ciddi ciddi not alacağım." diye şaka yaptı.

Gabriel elini yazı yazarmış gibi yapıp "Not almak için bekliyorum." diyerek şakayı devam ettirdi. Frer Marius, Heretica Pessima'ya dönüp "Gabriel kardeş sizi dinliyor, not alacakmış." diyerek şakayı sürdürdü.

Heretica Pessima bin yılda bir olacak bir şey yapıp şakayı daha da sürdürdü. "Tamam. Ben de onun not alabileceği şekilde yavaş yavaş anlatacağım." dedikten sonra biraz düşünüp "Gabriel kardeş astroloji bilir misiniz?" diye sordu.

Gabriel anlamış ama kendine hâkim olamamıştı. Kinayeli bir sesle "Astronomi mi dediniz?" diye cevap verdi.

Heretica ince ince gülümsedi. Gerçi gülümsememiş de olabilirdi. "Hayır, astroloji dedim. Bilir misiniz?"

Gabriel kendini tutamayıp güldü. "Burcumu soruyorsanız, Kova."

Bu sefer Sofia dayanamayıp kısa bir kahkaha attı. Onu Frer Marius'ün tıslaması ve Frer Jean'ın ıslıkla karışık çığlığı andıran kısa gülüşü takip etti. İhtimal Heretica Pessima da içinde bir yerlerde gülmüştü. Yine de diğerlerinin bunu fark etmeleri olanaksızdı çünkü ciddi bir sesle konuşmaya şöyle devam etti: "Pekâlâ, Gabriel kardeş, astronomi dediğiniz için oradan başlayalım. Ekinoksun ne olduğunuzu bildiğinizi sanıyorum?"

Gabriel ciddi bir ifadeyle "Biliyorumdur, herhâlde." diye cevap verip bekledi ama hiçbir şey olmadı.

Frer Marius gülümseyip "Sevgili Gabriel, Heretica Pessima ekinoksun ne olduğunu açıklamanızı bekliyor." diyerek araya girdi.

Gabriel şaşkınlıkla "Ah peki, gündüz ile gecenin eşit uzunlukta olması durumunu ifade eder. Güneş ışınlarının yılda iki kere ekvatora tam dik olarak düşmesiyle oluşur. Bunun nedeni de yer kürenin tam merkezinden geçen eksenin ekvatora oranla 23,5 derece dolayında eğik olmasıdır." diye cevap verdi.

Heretica başını sallarken tekdüze bir sesle "Peki, ekinoksların yalpalaması[65] nedir?" diye sordu.

Gabriel oturduğu yerde sağa sola doğru sallanıp yalpalayan bir sarhoşu taklit ederken şöyle cevap verdi: "Bilmem. Yalpalıyor olduklarından bile haberim yoktu."

Ciddiyetini her durumda korumaya meyilli olan Heretica Pessima iki elinin parmaklarını uç uca birleştirerek bir küre yapıp açıklamalarına başladı. "Şimdi, yerküre 23,5 derece eğik olduğuna göre, bu kürenin merkezinden geçip kutuplarından çıkan ve ufka doğru uzayan eksen de aynı açıyla eğiktir. Şimdi bu ekseni dünyanın dönüşüne paralel olarak 360 derece döndürüp katettiği yola bakarsanız tabanı ufukta geniş eliptik bir daire çizen ve sivri ucu dünyanın tepesinden çıkan bir koni elde edersiniz ki…"

---

65 Presesyon →MNB (Presesyon)

Gabriel dayanamayıp gülmeye başlayınca Heretica sustu. Gabriel saygılı bir tonda "Hanımefendi, sakın beni yanlış anlamayın ama ben Kuantum Fizikçisiyim. Anlattığınız herhangi bir astronomik olayı anlayabilmem için onu gözümde şekillendirmenize gerek yok." dedi.

Heretica'nın cevabı daha az saygılı değildi. "Ah, teşekkür ederim, beni bir yükten kurtardınız. Bu durumda, ekinoks yalpalamasının her yetmiş iki yılda, bir derece doğuya hareket ettiğini, güneşin ilkbahar ekinoksunda ekvator düzlemiyle yılda bir kere kesiştiği anda ufukta konumlanmış olan takımyıldızının aynı zamanda o andaki astrolojik çağı ifade ettiğini söylersem hemen anlayacaksınız."

Gabriel çok rahat "Yoo, anlamayacağım çünkü bahsettikleriniz astronomi değil." diye cevap verdi.

Frer Marius müdahale etme ihtiyacı hissetti. Yumuşak bir sesle "Sevgili Heretica Pessima olayın teknik yapısına değil de doğurduğu sonuçlar üzerine yoğunlaşsak daha doğru olmaz mı?" diye sordu.

Heretica başını olur manasında salladı. Gabriel'e bakarak "Yaklaşık 2150 yılda bir ilkbahar ekinoksu zamanında ufuktaki burç değişir. Örneğin Hazreti İsa'nın doğumu kabul edilen milattan hemen önce Koç burcuydu, milattan hemen sonraki yüzyılda Balık burcuna geçti, bugünlerde ise Kova burcuna geçti ya da geçmek üzere." dedi.

Gabriel "Bunun anlamı nedir?" diye sordu.

"Her burca atfedilen bir karakteristik değerler ya da özellikler bütünü olduğunu biliyorsunuzdur. Bu özellikler, adını ilgili burçtan alan astrolojik çağın özellikleriyle birebir örtüşüyor. Mesela Koç burcunun özellikleri Koç Çağı'nın özellikleriyle örtüşüyor. Balık'ınkiler de Balık Çağı'nınkilerle."

Gabriel gülmeye başladı, ardından şöyle konuştu: "Ciddi olarak not alacağım demiştim ama galiba gerek kalmayacak. Yıldızların insanların karakterini belirlediğini düşünmek bile çok anlamsız geliyor. Hem bu astrolojik çağ adını verdiğiniz şeylerin 2150 yılda bir değiştiğini söylememiş miydiniz? Bu burçlara etkisini kazandıran yıldızlar binlerce yıldır gökte aynı yerde sabit mi duruyorlar sanıyorsunuz? Daha kısa bir süre önce astronom bir arkadaşım anlatmıştı. Kuzeyi bulmak için referans aldığımız ve adına Kutup Yıldızı dediğimiz şeyin gerçekte şu andaki adı Polaris Yıldızı. Oysa M.Ö. 3000 yıllarında Thuban Yıldızı'ydı, aynı şekilde bundan on iki bin yıl sonra Vega Yıldızı

olacak. Dolayısıyla zodyak dediğiniz burçlar kuşağını oluşturan yıldızlar yerlerinde sabit bile durmazken, nasıl olur da sabit bir burcu ya da karakteri ifade ederler? Söylediklerinizin hiçbir bilimsel dayanağı olamaz canım, işte o kadar."

Heretica Pessima sakince "Söylediklerinizin hepsi doğru ama doğru olmaları, az önce söylediğim şeyi geçersiz kılmıyor. Bu nedenle saptamalarınızdan olayın olmadığını anlamı çıkmaz, sadece nasıl olduğunu bilmediğimiz sonucu çıkar. Yaklaşık 2150 yıl süren astrolojik bir çağ adını hangi burçtan alıyorsa o burcun özelliklerini gösteriyor. Gerçek bu kadar basit. Hatta şunu belirtmeme de izin verin, bazı yerlerde benzerliğin sembolizmini bile açıkça görebiliriz." dedi.

Gabriel Heretica'nın bu kendinden emin hâllerini daha önce hem Frer Marius'te hem de Frer Jean'da gördüğünü, hatta bir parça Sofia'nın da benzer davranışlar sergilediğini hatırladı. Yine hüsrana kapılmak istemiyorsa bir soluklanıp atladığı bir konu olup olmadığını tartmasının iyi olacağını düşündü. Merakla "Bir örnek verebilir misiniz hanımefendi?" diye sordu.

Heretica Pessima hiç düşünmeden "Kolay." dedi ve şöyle devam etti: "Yaklaşık M.Ö. 8000 ile M.Ö. 6000 yılları arasında yaşanan Yengeç Çağı'na bakalım, buna Büyük Ana Çağı da denir. Peki neden? Çünkü Yengeç burcunun yönetici gezegeni Ay'dır ve Ay hem simyada hem de astrolojide her zaman dişili sembolize etmiştir. Ah, tabii Yengeç aynı zamanda annelik burcu olarak da bilinir. Dişil enerjinin öne çıkmasından yola çıkarak doyurulmak, bolluk, bereket, yemek kavramlarına varabilirsiniz. Bu da bizi, bu çağda karnını bile doyurmaktan aciz primitif insanın büyük bir atılım yaparak tarım, balıkçılık ve hayvancılığı keşfettiği gerçeğine götürür."

Gabriel gülümsedi. "Biraz zorlama olduysa da..." demeye çalışırken Heretica Pessima onu duymamış gibi yapıp şöyle devam etti: "Yaklaşık M.Ö. 6000 ile M.Ö. 4000 yılları arasına bakalım. İkizler Çağı'na. İkizler burcu insanının en belirgin özelliği entelektüellik ve iletişimdir. Canlı örneği de baş kütüphanecimiz Frer Jean'dır. Bu burcun sakinleri hemen her zaman yazı, çizi gibi son derece derin entelektüel çabalara girişirler ve çenelerini tutmayı beceremeyip durmadan konuşurlar."

Frer Marius'ün kesik kesik gülmesine aldırmayan Heretica devam etti. "Peki, İkizler Çağı'nda ne olmuştu hatırlayalım. Bu dönemde yazılı tarih başlar değil mi? İlk alfabe, taşlar üzerine yazılan ilk yazıtlar, ilk

sanat aktiviteleri, hatta daha ilk doğduğunda bile olgun olan Sümer Uygarlığı hep bu dönemin ürünleri. Devam edelim. Yaklaşık M.Ö. 2000 ile milat arasında yaşanan Koç Çağı'na ne demeli? Bu, oğlunu kurban edeceği anda gökten kendisine koç indirilen İbrahim Peygamber'in zamanı değil mi? Bu kadarına da tesadüf diyebilir misiniz? Koç'un yönetici gezegeni nedir? Mars değil mi? Peki Mars'ı temsil eden element? Demir. Eh, buyurun Demir Çağı işte: Agresif, iddialı ve savaşçı özelliklerin önem kazandığı bir çağ. Yiğitlik, mertlik, başarı ve savaşta kahramanlık başka hiçbir çağda bu denli kutsanmamıştır. Bu da yetmediyse şunu ilave edeyim: Bu dönemde savaşlar daha önce olmadığı kadar sertleşince ölüm sıradanlaşmış, buradan hareketle insanlar dinî ve felsefi düşüncelere sığınma ihtiyacı hissetmişlerdir. Bu dönemde Platonizm, Hinduizm, Taoizm, Budizm, Jainizm ve Konfüçyüs'ün öğretisi beden bulmuştur. Peki Musevilik? O da bu dönemin dini olup, ilk tek tanrılı din olması da ilginçtir. Neden? Çünkü Koç burcu bir ve ben ile doğrudan ilişkilidir. Ayrıca Musa dinini yaydıktan sonra dağa çıkıp bir süre sonra geri döndüğünde öğretilerinin yozlaştırıldığını ve kavminin buzağıya taptığını görüp çileden çıkmıyor mu? İşte bu buzağı, Koç Çağı'ndan bir önceki çağ olan ve doğaya dönük pagan dinleri yaratan Boğa Çağı'nı temsil eder. Kadim Mısır Uygarlığı ve piramitler bu çağın ürünleridir."

Gabriel sıkılmıştı. "Bütün bu söyledikleriniz tesadüf de olabilir, başka açıklamalar da getirilebilir. Ben hâlâ yıldızların insanın karakteri üzerinde bir etki yaratmasının mümkün olmadığını savunuyorum. Astroloji bir bilim değildir ve olamaz da."

Heretica Pessima yumuşak bir tonda "Size açıklayacağım Gabriel kardeş ama hemen şunu söyleyeyim bu olayın yıldızlarla hiçbir ilişkisi yok. Hatta aralarında bağlantı bile yok." diye cevap verince Gabriel şaşırdı. "Yok mu? Nasıl olur? Burçlar, yıldızların ve gezegenlerin bulundukları konuma göre insanların karakterini belirlemiyor muydu?" diye sordu.

Heretica şefkatli öğretmen yaklaşımından hiç ödün vermeden "O saydıklarınız gazete köşelerinde panayır falcılığı yapan başka türlü insanların işi. Benim anlatmaya çalıştığım ise, tamamen bilimsel. Bakın, yüz binlerce hatta milyonlarca kez sınanmış bir sonuca dayalı olarak bir kişinin karakterini sadece doğum verileri kullanılarak oldukça doğru bir şekilde tahmin etmek mümkün, ama bu doğum

verilerinin verdiği sonuçlar, hiçbir şekilde astronomideki yıldızların gerçekte bulundukları fiziki konumlara bağlı değildir. Daha çok henüz ne olduğunu çözemediğimiz, tamamen kavramsal bir zaman sistemine dayanmaktadır." diye konuştu.

Gabriel merakla "Zaman sistemine mi?" diye sordu.

Heretica "Evet, daha doğru ifade etmem gerekirse, zamanın kalitesine bağlıdır. Aslında doğru olan astrolojik bir karakter teşhisi varsa, bunun nedeni yıldızların etkisi değildir, aksine tamamen kendi varsayımsal zaman niteliklerimizdir." diye anlatmaya çalıştı.

Gabriel konuya ani bir ilgi duymaya başlamıştı başlamasına ama kaybolduğu da aşikârdı. Şaşkınlıkla karışık sitem hissedilen bir sesle "Hanımefendi, kullandığınız kelimeleri tek tek anlıyorum ama cümleniz bana bir şey ifade etmiyor. Kısacası hiçbir şey anlamadım." dedi.

Heretica Pessima granitten dayanıklı sabrı ile ünleneli altmış yıl olmuştu. Geçici de olsa o dehşetli sesine dönerek "Bir türlü kavrayamadığınız şu yansıtma meselesine daha çok çalışmanız gerekecek." deyiverdi.

Sofia bir kahkaha atarken Gabriel'in ağzı düşmüştü. Onu toplamaya çalışırken zor anlaşılır bir soru sordu: "Astrolojinin psikolojiyle ne alakası var şimdi? Hem Sofia çok teessüf ederim. Oturup yansıtmayı bir türlü kavrayamadığımı mı anlatıyorsun herkese?"

Hâlâ gülmekte olan Sofia kollarını kaldırdı. Neşeli bir sesle "Yemin ederim ki hiçbir şey söylemedim. Yapar mıyım öyle şeyler meşhur büyük fizikçi sevgilime?" diye cevap verdi.

Gabriel gülümsemek zorunda kalınca Heretica Pessima kaldığı yerden şöyle devam etti: "Sizin için tekrarlayayım. Önemli olan yıldızların fiziki konumu değil, önemli olan, olayın vuku bulduğu andaki zamanın niteliği. Bir başka deyişle, belirli bir anda doğan bir canlının ya da yapılan bir şeyin bu anın kalitesine sahip olduğu gerçeği. Bakın, *astroloji gerçekte kadim atalarımızın psikolojisinin yansıtılmasından başka bir şey değil*. Düşünün bir kere: Binlerce yıl önce, henüz doğadan bu denli kopmamışken, tek bir ışığın yanmadığı bulutsuz bir yaz gecesinde çimlerin üzerine sırtüstü uzanmış göğe bakan büyük büyük büyük atalarımızdan biri önce bir yıldızı, sonra diğerini tutup birleştirerek kafasında varsayımsal bir şekil çizmiş ve

sonra bu şekle bir isim vermiştir. Mesela balığa benzetmişse balık demiştir. İşte bu atamızın yaptığı şeyin aslında bilinçdışının bir yansıtması olduğunu söylüyorum."

Gabriel sevinçli bir sesle "Aha! Bu çok ilginç bir perspektif." dedi.

Heretica devam ederek "Gabriel kardeş siz de biliyorsunuz ki bütün efsanelerin kaynaklandığı kolektif bilinçdışının içerikleri mitolojik motifler, ilkel imgeler ya da semboller olarak beliriyor. Doğrusunu isterseniz mitolojinin tamamı, kolektif bilinçdışının bir yansıtması olarak alınabilir. Buna en iyi örnek de şu anki konumuz, astrolojinin takımyıldızları. Bu bize, gerçekte gökte kaotik bir şekilde dağılmış olarak duran yıldızlara yansıtılan bilinçdışı içeriğin onları düzenli motiflere dönüştürmesinin hayatımıza nasıl etki ettiğini de anlatır. Şöyle söylersem daha kolay anlarsınız: *Bu dağınık yıldızları birleştirerek takımyıldızlara, takımyıldızları da belirli eşya ya da hayvanlara dönüştüren mekanizma aslında bilinçdışı içsel değerlerimizin dışa vurumundan başka bir şey değil*. İşte bu nedenle bir takımyıldız mesela balık sembolizmine bağlandığında aslında bilinçdışında bulunan ve bugün Balık burcuna atfettiğimiz özellikleri içeren bir kaliteyi yansıtmış oluruz. Bu yüzden de burcun özelliklerini belirleyen yıldızların fiziki konumu değil, bilinçdışı içeriğin yansıtılmış kalitesidir. Bilmem anlatabildim mi?" diye konuştu.

Sofia derin bir iç çekti. Gabriel dönüp ona gülümsedikten sonra "Doğru! Bilinçdışımızın bütün içeriği kesintisiz olarak çevremize yansıtılır ve bunu istemsizce yaparız. Bakın yansıtmayı da biliyormuşum değil mi?" dedi.

Heretica belli belirsiz gülümsedikten sonra şöyle dedi: "Ruhumuz için bu yansıtmalar o kadar doğal ki, ancak kendi içimize doğru düzgün bakabildiğimizde onların gerçek mi yoksa yansıtılmış mı olduklarını ayırt edebilmekteyiz. Anlayacağınız atalarımız astrolojinin ana kavramlarını keşfettiklerini sanmış olabilirler ama gerçekte olan tek şey, bilinçdışı ruhun kendini fiziki dünyada somutlaştırma çabasından başka bir şey değildi."

Sofia araya girerek "Vay canına!" dedi, arkasından "Bu dediklerinizden kolektif bilinçdışındaki bazı sembollerin, astrolojide de karşılıkları olduğu anlamı çıkıyor." diye ekledi.

Heretica Pessima "Kesinlikle öyledir. Mesela astrolojideki gezegenleri ilahlar olarak görebilirsiniz: Bunlar bilinçdışının güç sembolleridir. Burçlar da karakter imgeleridir. Sizin bilimsel lisanınız ile söyleyecek olursam bunlar, belirli bir zamanda libidonun[66] tipik niteliklerini gösteren sembollerdir." diye açıkladı.

Gabriel "Bu ilginç doğrusu. Hiç bu açıdan bakmamıştım. Gerçi istesem de bakamazdım ama..." dedi.

Heretica Pessima konuyu toparlamak istercesine konuşmasını "Görüyorsunuz işte, eski çağlardan beri burçlara atfettiğimiz bu *değerler göklerden falan alınmadı tam aksine bilinçdışımızdan göklere verildi*." diye tamamladı.

Frer Marius parmağını şaklattıktan sonra neşeli bir sesle "Eveeet, şimdi bir de bu Çağ Dönümü'nün neden önemli olduğunu anlatırsanız tastamam olacak." dedi.

Heretica Pessima güvenle "O kolay işte, çünkü Gabriel kardeşin açık emareleri kabul etmesi kolay olacak." saptamasını yaptıktan sonra bir süre düşünüp "Gabriel kardeş şu son yıllarda bireysel maneviyata yönelik ilgideki büyük artışı fark ettiniz mi?" diye sordu.

Gabriel "Bireysel maneviyat derken neyi kastettiniz?" diye cevap verdi.

"Eskiden insanlara saçma ya da en azından tuhaf gelen konular, bugünlerde ilgilerini çekmeye başladı. Kişisel gelişime dönük pek çok yeni tekniğin ortaya çıktığı hatta ve hatta bütün dünyada kitabevlerinin kişisel gelişim bölümlerinin hızla büyüdüğü yeni bir yönelişten bahsediyorum."

Gabriel maneviyat meselesini hâlâ tam anlayamadığından merakla sordu: "Reiki, yoga falan gibi şeylerden mi bahsediyorsunuz?"

Uzun zamandır suskun beklemekten çok ama çok sıkılmış olan Frer Jean dayanamayarak heyecanlı bir sesle müdahil olup şöyle konuştu: "Sadece onlar değil. Akupunktur, şiatsu, feng shui, kriyopraktik, bioritm, kinesiyoloji, homeopati, biofeedback, osteopati, iridoloji, refleksoloji, derin masaj teknikleri, çeşitli meditasyon teknikleri,

---

66 Libido: Freud öğretisinde cinsel temelli psişik enerjidir. Carl Jung'un Analitik Psikolojisi'nde ise ruhsal sistemin temel enerjisidir ve cinsel ya da başka bir şekilde özelleşmemiştir. Freud'un libidoya biçtiği cinsellik ile sınırlı tanım Jung'da hayat yönelimli geniş bir perspektif kazanmıştır.

beslenme terapisi, regresyon terapileri, bitkisel tıp, kristal, mıknatıs, metal ya da taşların vücut üzerine konulmasıyla uygulanan terapiler, müzik terapisi, kromoterapi, reenkarnasyon terapileri, pagan ya da şamanik teknikler. Ohoo daha hatırlayamadığım neler var, neler."

Frer Marius "Aman Jean ne olur hatırlama yoksa bu konuşma bitmeyecek ve ben acıkmaya başladım." diye araya girince Heretica kaldığı yerden şöyle devam etti: "Evet Jean'ın saydıkları bile insanların büyük kitleler hâlinde kendilerini anlamak için bilinçsiz bir çaba içine girdiğini göstermeye yeter. Bunun nedeni de açık: Hızla yeni bir Çağ Dönümü'ne yaklaşıyoruz."

Gabriel "Yaklaşınca ne oluyor?" diye sordu.

Heretica bir anlığına yine o dehşetli sesine dönerek "Dünya denilen gezegende hayat yolundan çıkmış görünüyor ve çağ dönümlerinde bu kargaşanın her daim arttığı çok iyi bildiğimiz tarihsel bir gerçektir." dedikten sonra tekrar öğretmen kimliğinde sakince şöyle dedi: "İnsancıklar içlerinden gelen bir dürtüyle kendilerini yeni çağın değerlerine uyumlu hâle getirmeye çalışıyorlar. Yoksa dünyanın her yerinde görülen ve birbirinden kültürel olarak tamamen farklı insanlarda başlayan bu ruhani uyanış başka nasıl açıklanır?"

Gabriel bir soru sormaya yeltendi ama yorulduğunu fark edince vazgeçti. Aslında Heretica Pessima da çoktan yorulmuştu. Durumu anlayan Frer Marius görüşmeyi bir an önce sonuçlandırmanın iyi olacağını düşündü. Sevecen bir sesle "Sevgili kardeşlerim, hepimiz yorulduk. Ben konuştuklarımızı toparlayayım sonra da sizi yemeğe davet edeyim. Jean'ın keşfettiği yeni bir esnaf lokantası var. Kaçırmamanızı öneririm." diye konuştu.

Frer Jean lokantayla ilgili açıklamalar yapmak üzere tam ağzını açacaktı ki Frer Marius'ün o meşhur eli kalkıp onu engelledi. Marius usulca "Evet, toparlarsak, henüz nasıl işlediğini tam olarak bilmediğimiz bilinçdışı bir mekanizma, burçların karakterini astrolojik çağlara da veriyor. İçinde bulunduğumuz Balık Çağı, İsa Peygamber'in doğumuna denk gelmişti. Şimdi balıktan çıkıp kovaya giriyoruz. Bu da önümüzdeki iki bin yılda Kova burcu özelliklerinin öne çıkacağını gösteriyor. Kova insancıl, iradeli, başkalarına yardım etmeye istekli, bilge ve yaratıcı, aynı zamanda bağımsızlığına çok düşkün bir burçtur. Dahası bu burç değişimin hatta devrimin gezegeni olarak adlandırılan Uranüs'ün etkisi altındadır. Bunlara dayanarak girmekte olduğumuz

yeni çağın nasıl bir karakterde olacağını iyi kötü tahmin edebiliriz." dedi.

Gabriel dayanamayıp heyecanla "Nasıl olacak?" diye sordu.

Frer Marius, Sofia'ya dönüp "İsterseniz rüyalardaki sembolleri yorumlamada büyük ustalık mertebesine yaklaşmakta olan sevgili Sofie'ye soralım. Balık ve kova sembolizmi için ne dersiniz Sofie?" dedi.

Sofia dudaklarını bükerek düşünceli bir yüz ifadesiyle şöyle konuştu: "Bir deneyelim bakalım. Deniz bilinçdışının sembolü olagelmiştir. Denizde yaşayan balık ise ruhun sembolüdür. Kova ise denizin dışındadır, hatta tam tersine suyu içinde taşır. Hımm, ilginç. Diğer taraftan Kova burcu bireyselliğine düşkündür hatta özgürlüğü olmadan yaşaması bile düşünülemez. Demek ki bu özelliği de hesaba katmak gerekir. Eh bir de Uranüs'ün devrimci etkilerini ilave edip hepsini birlikte yorumlarsam; insanın denetlenmekten denetleyici olmaya doğru bir değişim içine gireceği, hatta bunun devrim niteliğinde büyük etkileri olacağını söyleyebilirim. Hımm. Biraz daha düşünelim bakalım: Balık Çağı mistik ve dinsel etkilerin çok yoğun yaşandığı, iki büyük semavi dinin filizlendiği, uzun süre inancın her şeyin üzerinde tutulduğu bir çağ idi. Kova ise yenilikler, devrimler ve özgürlükler çağıdır. Şimdi bu kovayı ruhani kutsal suyu taşıyan bir testi olarak da görebiliriz, değil mi? Hımm. Balık ruhun sembolü olduğuna göre ve deniz de içinde yaşayan balıkları bir arada tutup kolladığına göre, hımm, kova ise suyu içinde taşıyan ve dökülüp dağılmasını engelleyen yani ona sınırlar çizen kap olduğuna göre, hımm. Bunun nasıl bir anlamı olabilir? Yeni çağda ruhun artık dinî topluluklar tarafından denetlenemeyeceğini ve maneviyat açısından bireysel tinselliğin başat hale geleceğini sembolize ediyor olabilir mi?"

Sofia bir şey daha ilave etmek istemişti ama yapamadı çünkü Frer Marius, Frer Jean, Heretica Pessima, Esliba Caspal hep birlikte ayağa kalkarak büyük bir coşkuyla alkışlamaya başlamışlardı. Sofia bu merasimin nedenini önce yaptığı yorumla bağdaştıramadı ama Frer Jean'ın yüksek sesle "Brava, brava, bravissima![67]" diye bağırmasıyla durumu kavrayıverdi. O anda da çok utandı. Gabriel gördüklerinden etkilenmiş ve sevdiği kadına gururla sarılma isteğine kapılmıştı.

---

67 Brava, brava, bravissima: (İt.) Güzel, çok güzel, mükemmel.

Frer Marius alkışların durduğu anda "Müthişsin sevgili Sofie. Büyük Sır Üstadı sizin şu an yapabildiklerinizi görseydi inanın çok gurur duyardı." dedikten sonra Gabriel'e dönüp "Evet Gabriel kardeş, yeni Kova Çağı beraberinde büyük bir devrim getiriyor ve inanın sahte toplumların yozlaşmış değerlerini silip süpürerek insanın biricikliğini gömüldüğü yerden çıkaracak dinamikleri de bize sağlayacak. Artık yüzyıllardır mücadele eden sadece bir avuç insan olmayacağız. Çağ Dönümü'nün kolektif bilinçdışımızdan kaynaklanan gücüyle milyonlarca hatta milyarlarca insan başkalarına faydalı olmak için önce kendi içine bakmak zorunda olduğunu kavrayacak. Hatta bunu içselleştirerek kendini gerçek bireyleşmenin yolunu takip etmek zorunda hissedecek. İşte bu yüzden 137 asırlardır bu anın gelmesini bekliyor ve üzülerek söylüyorum ki bu an geldi gelecek." diye devam etti.

Gabriel'in merakı kabarınca "Peki, tam olarak ne zaman olacağını hesaplayamıyor muyuz?" diye sordu.

Soru, Marius'ün hoşuna gitmişti. Keyifli bir sesle "Bazı teknik meseleler yüzünden kesinlik aralığımızı 150 seneden aşağıya düşüremiyoruz yine de geçişin tahmin edeceğimizden daha yakın olduğunu gösteren ciddi emareler var." diye cevap verdi.

– Nasıl emareler?
– Bir tanesini hemen söyleyeyim. Karşıtlık kuralının en önemli özelliklerinden biri iç tutumda olanın dış tutumda olanla dengede olma meselesidir. Karşıtlığın tarihsel dinamiği bize bazen iç tutumun dış tutumu tetiklediğini, bazen de tam tersinin olabileceğini söyler.
– Emin misiniz?
– Evet. Mesela Rönesans'ı iç tutum tetiklemişti.
– Vay canına! Bu son söylediğiniz çok ilginç.
– Şimdi ise, tam tersi olacak ve bilimsel teknolojik gelişme iç tutumu tetikleyecek!
– Gerçekten mi?
– Bakın, son yüzyıldaki bilimsel gelişme hızı, maddi dünyadaki inkişafın ne denli hızlandığını bize açıkça gösterdi. Farkında mısınız? İnsanoğlu 30 sene önce cep telefonunun ne olduğunu dahi bilmezken bugün akıllı telefonlar ve Instagram, Facebook, Twitter gibi uygulamalar sayesinde neredeyse birbirlerine

bağlı yaşıyor. Bu sosyal ağlar sayesinde insan kısıtlı çevresinden kopup dünya ölçeğinde yaygın bir sistemin parçası hâline geldi. Aslında internet yoluyla sürekli online olma hâli kolektif bilinçdışının bir nevi fiziki dünyada vücut bulmuş karşılığı gibi durmuyor mu sizce? İşte bu durumun uhrevi planda eşdeğer bir güçle dengelenmesi ancak Çağ Dönümü'nün getireceği yeni tutum ile mümkün olacak. Bu yüzden az önce, o an geldi gelecek dedim.

Gabriel aklına takılan son bir şeyi sorup sormamakta tereddüt etmiş olsa da: "Peki, az önce neden üzülerek söylüyorum ki bu an geldi gelecek dediniz?" diye sordu.

Marius bu müthiş dikkatli zeki kardeşine bir kere daha takdirle baktıktan sonra tedirgin bir sesle "Öyle dedim, çünkü 137 olarak hazır değiliz, daha doğrusu bir şekilde gafil avlandık." diye cevap verdi.

Gabriel şaşkınlıkla "Gafil mi avlandınız? Ama nasıl?" diye sordu.

Marius neredeyse utancını belli edecek bir yüz ifadesiyle başını yere eğdikten sonra "Basit. En iç çemberimiz olan merkez birliğinde bir hain var ve kim olduğunu bilmiyoruz." diye yanıtladı.

Tanrı, iradesini hâkim kılmak için yeryüzündeki iyi insanları kullanır; yeryüzündeki kötü insanlar ise kendi iradelerini hâkim kılmak için Tanrı'yı kullanırlar.

Giordano Bruno
İtalyan filozof, rahip, gökbilimci ve okültist.
XVII. yy.

İkinci İstanbul Konklavı

İstanbul'un üzerini örtmeye başlayan alacakaranlık Ayasofya'nın ihtişamlı endamıyla oynaşırken yeni durmuş arabadan henüz inmekte olan Sofia ile Gabriel pastoral günlerine kısa bir ara vermek mecburiyetinde kaldıkları için hayıflanmıyor değillerdi. Heretica'nın Lavaur'daki kır evinde neredeyse altı ay kadar önce başladıkları eğitimleri müddetince şöminenin önünde saatler süren tartışmalar yapmışlar, dere boyunca uzun yürüyüşlere çıkmışlar ve bolca şarap içmişlerdi. Üstelik kış olmasına rağmen büyük bir keyifle yaşadıkları bu bölge, şimdi baharın gelmesiyle daha bir tadına doyulmaz hâle dönüşmekteydi. Kuşkusuz kısa bir süreliğine döndükleri İstanbul'un curcunalı şehir hayatına tekrar uyum sağlamaları için epey çaba sarf etmeleri gerekecekti. Diğer taraftan bu yeryüzü cennetinde geçirdikleri süre boyunca ruhlarıyla ilgilendikleri kadar 137 gerçekliğine az da olsa nüfuz etme imkânı bulduklarını söylememiz gerekir. Zaten Frer Marius'ün Frer Jean'la birlikte hiç aksatmadan gerçekleştirdikleri periyodik ziyaretler, merak ettikleri hemen her konuya iyi kötü bir yanıt alabilme imkânını sağlamıştı. Bu sayede bahar ekinoksunda gerçekleşecek olan II. İstanbul Konklavı'nın

önemini de kavramış sayılırlardı. Gerçi Sofia'ya sorsanız kavramamış olmayı tercih ettiğini söylerdi çünkü Frer Marius'ün kendisini, hiç tanımadığı Efendi Djü-dschi'nin rakibi olarak Büyük Sır Üstadı adayı olarak önereceğini öğrendiğinde kır evinden kaçıp gitmemek için kendini zor tutmuştu. Gabriel ise, her duyarlı aşığın yapacağı şekilde öncelikle Sofia'nın selametini önemsediğinden Efendi Djü-dschi ile ilgili sonu gelmez sorular sormuştu. Cevaplar paniği arttırmaktan başka bir işe yaramayınca Frer Marius onları yatıştırmak için, daha önce de diğer kardeşlerine yaptığı gibi, Büyük Sır Üstadı'nın bıraktığı mektubu göstermek zorunda kalmıştı. Faydası oldu mu derseniz, olması mümkün değildi çünkü muhafızlardan birinin hain olma ihtimalinin büyüklüğünü idrak ettiklerinde tedirginlikleri bir kat daha artmıştı. Durumu fark eden Marius hemen gerekli tedbirleri aldıklarını muştulayıp, Frer Jean'ın arkadaşı olan Coibhi Unani adında özel yetenekleri olan çok güçlü bir druidin onlarla beraber konklava katılacağını açıklamıştı. Neyse ki bu ikisi Coibhi Unani'nin onları koruyacak yeteneklerinin neler olduğunu sormayı akıl edememişti de Frer Marius nafile bir açıklamalar silsilesi içinde yitip gitmekten kurtulmuştu. Hemen ardından da onların yanına kır evine yerleşmiş ve konklav sırasında nasıl davranmaları gerektiğini her gün papağan misali tekrar edip durmuştu. Ardından herhâlde bir hafta kadar önce kartal suratlı Sukbaator ile tanışmışlardı. O da önce toplantıda katılımcıların nerede duracağını tek tek çizerek göstermiş ve bir tehlike anında Sofia'nın nereye saklanması gerekeceğini anlatmıştı. Bir de Sofia'nın artık yakın koruması olan bir kardeşin yanından bir an bile ayrılmaması gerektiğini tembih etmeyi unutmamıştı. Günler bu hummalı çalışmaların gölgesinde hızla geçtikten sonra işte konklava birkaç saat kala kendilerini Ayasofya'nın önünde bulmuşlardı. Zaten Frer Marius de diğer kardeşlerle tanışmaya zaman bulabilmeleri için biraz erken gelmelerini rica etmişti.

Sofia başını kaldırıp karanlığa yenilmek üzere olan abidevi yapıya gözlerini kısarak baktı. Çağların ve kültürlerin üzerinden yükselen kıvrımlarıyla çok etkileyici görünüyordu. Normalde dış cepheyi boydan boya aydınlatan projektörlerin bu sefer sönük olduğuna dikkat edince, bunun fark edilmemek için olabileceğini düşündü. Zaten yol boyunca 137'nin nasıl olup da Ayasofya'da özel bir toplantı yapmak için izin koparabildiğini merak edip durmuştu. Kim bilir hangi ilişki

hangi mekanizmayı harekete geçirdi diye düşünürken Gabriel yanına gelip elinden tuttu. Karanlıktan içeriye doğru birlikte adım attıklarında tam bir tezatla karşılaştılar: Devasa mekân meşaleler ve yüzlerce mumla aydınlatılmış ve bunlardan yayılan tütsümsü kokuyla birlikte ortama son derece mistik bir hava hâkim olmuştu. Sofia ürperdi. Az ileride baştan aşağıya siyahlara bürünmüş ve her zamankinden daha zayıf görünen Frer Marius onlara el sallayınca hemen ona doğru yöneldiler. Tedirginliğini hâlâ üzerinden atamamış ve muhtemelen hiçbir zaman atamayacak olan Gabriel, etrafını kolaçan ederken karaltılar görür gibi oldu ve Frer Marius'e sitemkâr bir sesle "Anlattığınız hiçbir güvenlik şeyini göremiyorum." diye çıkıştı.

Frer Marius sakinleştirici bir tonla "Her şey gördüğünüzden ibaret değildir Gabriel kardeş. Rahat olun, Sukbaator'a güvenimiz tam. Her türlü tedbir alındı." diye cevap verdi.

Gabriel yine de etrafını kolaçan etmeye devam ederken göz ucuyla da Sofia'yı yokluyordu. Doğrusunu isterseniz evet, o artık bir muhafıza dönüşmüştü ama fasikül muhafızından çok Sofia muhafızına.

Bir menteşenin tatsız gıcırdama sesi yankılandı. Belli ki bir yerlerde *açılmaz kapılardan*[68] biri açılmıştı ve çağları sırtlamış yaşlı duvarlarda çınlayan ayak seslerinin yaklaştığı yöne dönüp baktıklarında yeşil üzerine bordo desenli upuzun entarisi içinde bir adamın kendilerine doğru geldiğini gördüler. Başına geçirdiği kapüşonun içinde kafası neredeyse görülmüyordu. Yine de yürürken yanından geçtiği mumlardan yayılan ışık aradan süzülüp yüzüne yansıyınca gördükleri derin kırışıklıklardan, yaşı olmayacak kadar ihtiyar olduğunu hemen anladılar. Frer Marius "Sevgili kardeşlerim sizi tanıştırayım: En yaşlı fasikül muhafızımız Efendi Djü-dschi." diyerek konuşmaya girişti.

Bütün hayatı boyunca dostuna yakın ol ama düşmanına daha yakın desturuna inanmış olmasından olmalı, Gabriel hızla elini uzattı ama maalesef sıkacak bir şey bulamadı çünkü Efendi Djü-dschi avuçlarını birbirine yapıştırdığı ellerini göğsünün üstünde birleştirerek eğilmişti. Sofia aynı şekilde karşılık verince, Efendi Djü-dschi gülümseyerek

---

[68] Ayasofya'nın güney tarafında ufak ve dar bir koridorun ucunda örülmüş olan bir kapıya "açılmaz kapı" denmektedir. Anlatılanlara göre Fatih Sultan Mehmet İstanbul'a girdiğinde bu kapının önünde dua etmekte olan Ortodoks Patrik'i Osmanlı ordusu kiliseye girince yine bu kapıdan kaçıp kaybolmuş ve kapı bir daha açılmamış. Efsane her paskalyada bu kapının önünde kırmızı yumurta kabuklarının ortaya çıktığından bahseder.

“Memnun olduğum kadar onur duydum sevgili Sofia.” diye konuştu. Sesindeki şefkat ifadesini fark etmek için âlim olmaya gerek yoktu. Gabriel biraz afallamadı değil. Gördüklerini anlamlandırmaya çalışırken bu yaşlı adamın hem yüz ifadesinde hem de sesinde sahtecilikten eser bulunmadığını düşündü. Doğrusu kendilerine anlatılan Efendi Djü-dschi ile şu anda karşılarında duran arasında gece ile gündüz kadar fark vardı. Bu adam ya dünyanın görüp görebileceği en büyük aktörlerden biriydi ya da gerçekten bir yerde hata yapıyorlardı. Düşünceleri Sofia’nın aynı sıcaklıkta “Ben de çok memnun oldum efendim.” cevabıyla kesildi. Belli ki hislerine güvenmek konusunda ondan çok daha ileride olan Sofia da bu ihtiyara ısınmıştı. İyi de o zaman Frer Marius’ün onlara anlattıkları neydi? Ya Büyük Sır Üstadı’nın bıraktığı bullada yazılı olanlar? Gabriel’in kendini bir Edgar Allan Poe romanı karakteri gibi hissetmesine ramak kalmıştı ki açılan kapı sesini tekrar işittiler. Bu sefer küçük bir topluluğun kendilerine doğru yürüdüğünü gördüler. Aynı esnada Frer Marius bir adım öne çıkarak “Kardeşlerim böyle buyurun.” diye seslenip, ardından ekledi: “Sizi iki yeni kardeşimizle tanıştırmaktan onur duyuyorum: Sevgili yedinci fasikül muhafızımız Mösyö Gabriel ve Büyük Sır Üstadı’mızın kızı Değerli Sofia’mız.”

Sofia bakışlarını hızla yeni gelenler üzerinde gezdirdi. İlk olarak Frer Jean’ı fark edince sevgiyle gülümsedi. Ardından sevgili öğretmeni ve bugünlerde gurusu sayılabilecek Heretica Pessima'nın diğerleri arasında neredeyse kaybolmuş gibi duran cılız bedenini fark etti. Ona da gülümserken Frer Marius’ün elini omzunda hissetti. Hafifçe başını çevirince Frer Marius “Sevgili Sofie ve sevgili Gabriel, bu beyefendi meşhur Reginald Giordano Olcott-Reuchlin namıdiğer R.G. O da bir fasikül muhafızı ve aynı zamanda örgütümüzün finans dâhisidir.” diye konuştu. R.G. kuruca “Hanımefendi, beyefendi, çok memnun oldum.” diye cevap verdikten sonra hınzır bir yüz ifadesiyle “Aslında Mösyö Gabriel ile bir süre önce tanışmıştık.” diye ekledi. Gabriel utangaç bir gülücükle “En kısa sürede tekrarını bekliyorum.” diye cevap verdi. R.G. “Büyük bir zevkle.” dedikten sonra geriye doğru çekildi.

R.G. aralarından çekilince onun hemen arkasında beklemekte olan ustura kadar keskin bakışlı bir çift göze sahip çok yakışıklı bir adamla karşı karşıya kaldılar. Gabriel’in ilk tepkisi bu göz kaçırma meselesini artık ödleklik olarak algılamaktan vazgeçmeye başlaması gerektiği

olmuştu. Sofia büyük bir merakla 'Kimdir acaba?' diye düşünürken pürüzsüz bir İstanbul Türkçesi işitildi: "Bendeniz Mir Kemal Kâmil, bahtiyar oldum hanımefendi." Sofia "Bilmukabele beyefendi." diye cevap verince hiçbir şey anlamamış olan Gabriel sessizce bakakaldı. Bu arada Frer Marius araya girerek konuşmaya başlamıştı: "Sevgili Sofie, sevgili Gabriel size elli yıllık yoldaşımı tanıştırmak istiyorum: Kardeşim Frer Alfred. Kendisini katledilen sevgili kardeşimiz Frer Olivier'nin yerine, artık elimizde olmayan fasikülün muhafızı olarak önereceğim." dedikten sonra elini yanında duran iriyarı adamın omzuna koydu. Frer Alfred kocaman ellerini Sofia'ya uzatarak çok samimi bir sesle "Merhabalar. Çok memnun oldum Sofia kardeş, Gabriel kardeş." dedikten sonra içtenlikle ellerini sıktı. Arkada bekleyen tek kişi kalmıştı ve hepsi ona döndüklerinde Frer Marius "Örgütümüzün eğitim işlerinin başı ve *Gölge Okulu* projesinin koordinatörü fasikül muhafızı Mösyö Henry Goetellmann." dedi. Goetellmann başıyla selam verirken "Madam, Mösyö." dedi. Sofia ona sormak isteyeceği onlarca sorusu olduğunu düşündü ama iştahını sonraya saklaması gerekecekti çünkü Frer Marius, tedirgin olduğunu açıkça gösteren bir sesle Frer Jean'a "Coibhi Unani nerede?" diye sormuştu. Jean etrafına bakındı sonra vurdumduymaz bir sesle "Şimdi buradaydı ya, beraber gelmiştik zaten." diye cevap verdi. Marius biraz ileride, son detaylarla ilgili talimatlar vermekle meşgul olan Sukbaator'a "Unani'yi bulur bulmaz başlayalım." diye seslenip topluluğa döndü ve şöyle konuştu: "Kardeşlerim lütfen beni takip edin güney üst tribününe geçiyoruz."

Hepsi sessizce Frer Marius'ü takip ederlerken, Frer Jean usulca Sofia'nın koluna girdi. Haşarı bir çocuk sesiyle "Sevgili Sofieciğim sana anlatmak istediğim bazı şeyler var. Daha doğrusu az sonra konklavın yapılacağı alana geldiğimizde sana göstermek istediğim çok ilginç bir şey var. Oraya gelmeden bazı açıklamalarda bulunursam anlaman kolaylaşır diye düşündüm. Belki bilmiyorsundur ama Ayasofya her ne kadar sekiz yüz elli dokuz sene Hristiyan Ortodoks, elli yedi sene Hristiyan Katolik ve dört yüz yetmiş sekiz sene İslam mabedi olarak[69] kullanıldıysa da aslında çok uzun yıllar aynı zamanda bâtını

69 Hristiyan Kilise ve Katedrali (537-1054), Yunan Ortodoks Katedrali (1054-1204), Roma Katolik Katedrali (1204-1261), Yunan Ortodoks Katedrali (1261-1453), Osmanlı Camii (1453-1931), Müze (1935-2020), Cami (2020 - günümüz).

düşüncenin ya da daha spesifik konuşmak gerekirse hermetik felsefenin yayılma merkeziydi." dedi.

Sofia şaşkın bakarak "Gerçekten mi?" diye fısıldadı.

Frer Jean kimsenin bilmediği bir sır veriyormuşçasına yere bakarak ve sessizce başını sallayarak onayladı, sonra alçak bir sesle şöyle devam etti: "Kesinlikle! Özellikle 1054'teki büyük kopmadan[70] sonra Pisagorculuk ve Paganist Hermetizm neredeyse Hristiyan Ortodoksluğun temel değişmezi oldu. Tabii Hristiyanlar bunun pek farkında değildi."

Sofia bir defa daha şaşkın şaşkın baktı. Yürümeye devam ederken sessizce "Nasıl farkında olmazlar?" diye sordu.

Frer Jean "Basit." diye yanıtladıktan sonra devam etti: "O dönemde müthiş yetenekli bir adam vardı. Psellos adında biri; Mihail Psellos[71]. Bu hem büyük bir felsefeci hem de müthiş örgütçü biriydi. Ayasofya'yı merkez alan, gizli bir filozoflar örgütünün başı sıfatıyla katedralin gizli odalarında çalıştırdığı Araplarla Keltlere muhtelif dillerde yazılmış hermetik metinleri Latince ve Yunancaya tercüme ettiriyor ve el altından dağıtıyordu."

Sofia inanamaz bir yüz ifadesiyle dönüp baktıktan sonra "Nasıl yani? Ortodoksluğun en kutsal merkezinde, Hristiyanlığın ölümüne savaştığı fikirlerin üretilip dağıtıldığı gizli bir misyonerlik hücresi mi varmış? Gerçeküstü bir durum!" dedi.

Frer Jean alçak sesle keyifli keyifli gülerken "Aynen öyle." diye cevap verip anlatmayı sürdürdü: "Aslında imparatorluğun en üst mevkilerinden birine ulaşmış bu adama Hazreti İsa taraftarı bile demek mümkün değil, çünkü kendisi bildiğiniz koyu bir hermetik. Anlayacağınız Psellos kilisenin dogmalarına tamamen ters bir şekilde imanı ikinci plana iten bir akılcıydı. Üstelik kilise babaları yerine pagan

---

70 Büyük Skizma →MNB (Skizma)

71 Mihail Psellos: 1018 ile 1078 ya da 1096 arasında yaşamış Bizanslı düşünür, ilahiyatçı, yazar ve devlet adamı. Aristotelesçi felsefenin Hristiyan Ortodoks öğretisiyle bir arada yaşayabileceğini savunarak Skolastik düşünceye karşı çıkmıştır. Bu sayede daha sonra İtalyan Rönesansı'nı tetikleyecek olan Bizans klasik eğitiminin yaygınlaşmasında başrolü üstlenmiştir. Hypatos ton Filosofon yani Filozofların Konsülü ya da Düşünürlerin Başı unvanlarını taşımaktaydı. →MNB (Mihail Psellos)

filozoflardan alıntılar yapmayı bir süreklilik hâline getirecek kadar da cesurdu."

Sofia gülümseyip "Bunları bana neden anlatıyorsunuz Cher Frer?" diye sordu.

Frer Jean heyecanlı bir sesle "Az sonra size bir şey gösterip bazı açıklamalarda bulunacağım da onun alt yapısını hazırlıyorum. Bakın bu Psellos bâtıni metinleri çevirip yayınlamakla kalmamış, aynı zamanda bazı gizli pagan uygulamalarını fark ettirmeden kilisenin litürjisine[72] sokmuştur." dedi.

Sofia "Yok artık!" demekle yetindi. Jean hiç beklemeden kaldığı yerden devam etti. "Evet. Bu konuda kesin bilgilerimiz mevcut. Mesela halk arasında yüzyıllardır kutlanan -pagan öğelerle bezenmiş olduğu kadar bugün için bile aşırı sayılabilecek bazı cinsel ritüellerin de yer aldığı- Agatha günü olarak bilinen bayramı, kilisenin takviminde bulunmamasına rağmen kılıfına uydurup yasaklanmayı bırak aksine kökleşmesini sağlamıştır."

Sofia gülümseyip "Desenize çok ilginç bir adammış. Peki, bu tercüme ettirdiği hermetik metinleri nereden bulmuş bu Psellos? Herhâlde en yakın şehir kütüphanesinden değildir?" diye sordu.

Frer Jean "Güzel soru! Nasıl ele geçirdiğini size hemen söyleyeyim." dedikten sonra "1050 yılında Harran'daki[73] son Sabiî mabedi yıkılınca bütün hermetik gizli metinler bir gecede kaçırılarak Psellos'a emanet edildi." diye cevap verdi. İşin ilginci bu cümleyi öyle bir şekilde kurmuştu ki Sofia sanki metinleri bizzat Frer Jean'ın kendisi götürüp teslim etmiş hissine kapıldı ama önceliği her zaman bilgi açlığını beslemek olunca bu duygusunu önemsemedi. Sabırsız bir merakla "Harran Sabiîleri mi?" diye sordu.

---

72 Özellikle Hristiyanlıkta, halka açık dinî ibadetlerin nasıl yapılacağını belirleyen metot ve prosedürler bütünü. Bu kurallara uygun olarak düzenlenmiş ayinlere de litürji denir.

73 Harran dinler tarihinde çok önemli bir merkez olup antik çağda üç tek tanrılı dinin başlatıcısı olan Hz. İbrahim burada doğmuştur. Bununla birlikte ilk üniversite M.S. 1000 yıllarında burada kurulmuş ve özellikle gizli (oküit) ilimler, Simya (Alşimi), İlm-i Nücum (Astroloji) çalışmalarının yanı sıra el okuma (palmisty), tılsım (talisman) ve vefk (amulet) yazma konuları buradan merkezlenir.

Frer Jean "Evet Harran Sabiîleri.[74] Bunlar İncil ve Kuran'da da adı geçen ve Vaftizci Yahya'ya[75] bağlı olan, bâtıni gnostik Hristiyanlardır. Kökü Sümerlere kadar dayanan düalist inançları; hakikate yakın bilgilerin ancak ruhsal ve psişik gelişim yoluyla elde edilebileceği, ruhun ölümsüz olduğu ve dünya yaşamının bir tür hapishane hayatı olduğu, gerçek olanın fiziksel dünya yaşamı değil ruhsal yaşam olduğu, ruhsal gelişim yolunda en önemli bilgi kaynaklarından birinin ruhsal âlemden alınabilecek yüksek bilgiler olduğu, bunların da sadece ruhsal bakımdan tekâmül etmiş insanlara verileceği gibi önermeler getirir." diye açıkladı.

"Yani?"

Frer Jean tam bir hınzır bakışla Sofia'nın kulağına eğilip çok alçak bir sesle "Bunlar Hazreti İsa'yı hiç önemsemedikleri gibi Meryem Ana'ya da hiç saygı duymazlar. Asıl inandıkları Mecdelli Meryem[76] olup Sofia dedikleri hikmeti yüceltirler." dedi.

Sofia kendi adını duyunca önce şaşırdı sonra Frer Jean'ın haşarı bir çocuk gibi gülümseyen yüzünü fark edince o da gülümseyip "Sofia'yı yüceltirler öyle mi? Aman Gabriel duymasın." diye cevap verdi.

Hayal meyal adını duyan iki adım ötedeki Gabriel "Ne?" diye sordu ama cevap alamadı çünkü önlerinde yürümekte olan grup artık durmuştu. Frer Jean ile konuşmaya daldığından en arkada kalmış olan Sofia, başını kaldırıp etrafına bakındığında önlerinde genişçe bir mekânın uzandığını gördü. Alanın sonunda oval bir kiriş ile taçlandırılmış ve yan galeriye geçişi sağladığı belli olan bir açıklık bulunmaktaydı. Burası ortasında küçük bir kapı bulunan boydan boya

---

74 Araplar tarafından Subbi ya da Subbâ olarak da çağrılan Harran Sabiîleri kendilerine Mandaeanlar (bilgili olanlar, arifler) ya da Nasuralar (kutsal öğretileri koruyanlar) demektedirler. Sabiî sözcüğü suya daldırmak (vaftiz etmek) anlamına gelen "sab" fiilinden türetilmiştir ve tipik ritüellerinden olan Vaftizci Yahya'nın uyguladığı ibadetlerine atfen Sabiîler olarak çağrılmışlardır. →MNB (Mandaeanlar)

75 Harran Sabiîleri tarafından "Işık Peygamberi" olarak adlandırılan Hazreti Yahya, Yahudi olmakla beraber sonradan ortodoks Yahudi görüşlerine karşı çıkarak gnostik Essene inançlarına yakın olan kendi inancını yaymaya başlamış, bütün hayatı boyunca maddi değerlerden uzak durmuş, bölgede dolaşarak vaazlar vermiştir. →MNB (Vaftizci Yahya)

76 Sinoptik İncillerde Meryem ismi 12 farklı kişilik için kullanılmış olup Mecdelli Meryem'in bu kişiliklerden hangisi olduğu konusu hâlâ tartışmalıdır. Resmî söyleme göre fahişe iken, İsa'yla tanışmasından sonra tövbekâr olup müritlerinden biri olur. Markus ve Yuhanna İncillerine göre öldükten ve gömüldükten sonra dirilen İsa'yı ilk gören kişidir. 1945 yılında Kumran'da bulunan gnostik İncilleri dayanak yapan bazı araştırmacılara göre ise bırakın fahişe olmayı, tam tersine gizli bir ezoterik örgütün (İsis) baş rahibelerinden biriydi.

beyaz bir panel ile kapatılmıştı. Gözlerini kısarak bakan Sofia bu açıklığın hemen solunda yerden iki metre kadar yukarıda başlayıp bütün duvarı kaplayacak şekilde yapılmış ve maalesef yarısı görülemeyecek kadar bozulmuş bir mozaik bulunduğunu fark etti. Topluluk o tarafa doğru yaklaşmaya başladığında özellikle mozaiğin bulunduğu duvara monte edilmiş devasa mumların yaydığı ışığın etkisiyle altın sarısı zemin üzerinde parıldayan göz alıcı renkler Sofia'nın dikkatinden kaçmadı. Doğrusunu isterseniz, üç tane insan figürü içeren bu eserin daha önce gördüklerinden çok farklı olduğunu anlamak için sanat tarihçisi olmasına gerek yoktu. Sofia bir parça şaşkın, nasıl olup da daha önce burayı gezmeyi ıskalamış olduğunu düşünürken Frer Jean'ın sesiyle irkildi: "Tam da göstermek istediğim şeye bakıyorsunuz sevgili Sofia."

"Mozaiği mi gösterecektiniz? Fark edilmeyecek gibi değil de."

Frer Jean gülümserken gururlu bir sesle "Öyle değil mi? Renklerin canlılığı, kompozisyonu ve insanların yüzlerindeki derin ifadeleri ile çağının sanatsal tepe noktasını ifade eden muazzam eser *Deesis Mozaiği'ne*[77] bakıyorsunuz. Bu olağanüstü figürler duygusal ve psikolojik açıdan tamamen yeni bir anlayışı simgelemektedir ve bu anlayış o zamanki Batı Avrupa'nın en az yüz yıl ilerisindedir." dedi.

Sofia artık beş metre kadar yakınına geldiği mozaiğe daha dikkatlice baktı. Gerçekten de Frer Jean'ın dediği kadar vardı. Sonra öğrenme merakı yine hayranlığına baskın çıktı. Gülümseyerek "Frer Jean, o kadar girizgâhı bana bunu söylemek için yapmayacağınıza göre benim atladığım bir şey var, değil mi?" diye sordu.

Jean muzip bir ifadeyle "Sevgili Sofia mozaikte ne görüyorsunuz?" diye sordu.

Sofia dönüp bir kere daha duvara baktıktan sonra "Biri kadın diğer ikisi erkek üç tane insan sureti var. Deesis olarak adlandırıldığına göre bu bir teslis ikonu olsa gerek: Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'u simgeleyen kutsal üçleme. Bu durumda ortadaki Hazreti İsa'dır. Soldaki de Meryem Ana olmalı. Sağdaki erkeğe gelince onu çıkaramadım." diye cevap verdi.

---

77 Deesis (Yun.): Doğu Ortodoks ve Bizans sanatında geleneksel bir temsil biçimi olup ortada Pantocrator (her şeyin üzerinde hüküm süren) Hz. İsa'nın bulunduğu ve iki yanına farklı aziz ve azizelerin yerleştirildiği kompozisyonlara verilen isimdir.

Frer Jean dramatik bir sesle "O Vaftizci Yahya." dedi.

Sofia şaşkınlığını açıkça belli eden bir tonda "Vaftizci Yahya mı? Gerçekten mi? Bu çok değişik bir üçbirlik sembolizmi olmuş. Daha önce hiç rastlamamıştım." diye cevap verdi.

Frer Jean "Sevgili Sofie, elli yedi yıl süren Roma Katolik istilasının 1261 yılında sonlandırılması anısına sipariş edilen bu eserin, resmî söylemde ortada Hazreti İsa, solunda onun annesi Meryem ve sağında Vaftizci Yahya'dan müteşekkil olduğu söylenir." dedikten sonra elini Sofia'nın omzunun üzerine koyup dramatik bir sesle "Ama bu gerçek değil!" diye bitirdi.

Sofia yeni bir şey öğreneceğini anlayınca heyecanlandı. Yüzünü Frer Jean'a dönüp bekledi. Jean aynı sesle devam edip şöyle dedi: "Bu, Hristiyanlığın kalbine yerleştirilmiş en büyük bâtını semboldür sevgili Sofia. Bu azametli bir hermetik kalkışmadır. Hatta ve hatta haşmetli bir pagan meydan okumasıdır diyebiliriz."

Sofia'nın kalbi hızla çarpmaya başlamıştı. Sadece "Açıklar mısınız lütfen?" diyebildi.

Frer Jean usulca "Bu mozaikte sadece Vaftizci Yahya gerçekten Vaftizci Yahya'yı temsil ediyor. Anlayacağınız Hristiyanlar öyle sanmasına rağmen soldaki kadın Meryem Ana değil, ortadaki ise Hazreti İsa hiç değil." diye cevap verdi.

Sofia'nın kalbi durabilirdi. Heyecanlı bir merakla "Bunlar kimi temsil ediyor peki?" diye sordu.

İstediği etkiyi uyandırdığı sonucuna çoktan ulaşmış olan Jean uzatmadı. Sakince "Soldaki kadın Mecdelli Meryem'dir, ortadaki erkek ise pagan ermiş Tyanalı Apollonius'tur." dedi.

Sofia bulundukları ortamdan tamamen soyutlanmış bir vaziyette kendi kendine konuşmaya başlayınca "Harran Sabiîleri girizgâhının nedeni buymuş demek." cümlesini duyan Frer Jean yumurtlamaya çalışan bir anaç tavuğu andıran sesler çıkardıktan sonra "Evet sevgili Sofia bu mozaiğin Deesis zahirî görüntüsü altında gerçekte Harran Sabiîleri ve onların takipçilerinin bâtını inançları gizlenmiştir." diye ekledi.

Şüpheciliği depreşen Sofia "Emin misiniz?" diye sordu.

Frer Jean kendine güvenli bir sesle "Elbette eminiz. Bakın klasik Ortodoks inancına göre İsa'nın başının etrafında onun Tanrı'nın oğlu

olduğunu gösteren nimbus tabir edilen bir hale olması gerekirdi." demeye kalmadan Sofia araya girip "E var ya işte." dedi. Frer Jean gülümseyip "Var da kural olarak bu harenin üzerinde hiçbir desen olmaması gerekir. Bakın bakalım bunda ne var?" diye sordu.

Sofia mozaiğe şöyle bir baktıktan sonra "Ah, bunun üzerinde bir haç deseni var." diye cevap verdi.

Frer Jean "Doğru!" dedikten sonra şöyle devam etti: "Bu daha uyumsuzlukların ilki. Bakın burada bozuk olduğu için görünmüyor ama eserin orijinalinin çizimleri elimizde olduğundan biliyoruz; Meryem'in elinde İncil yok. Oysa kural gereği mutlaka olması gerekirdi. İsterseniz bunu Meryem'in İsa'yı önemseyip İncilleri hiç umursamadığı şeklinde de yorumlayabilirsiniz. Yine de en belirgin farklılık, bu ikisinin ortadaki İsa diye bilinen figür ile aynı kadraj içerisinde olmasıdır. İşte bu mümkün değildir. Kilise doktrinine göre İsa'nın önde ve diğerlerinden çok daha büyük olması gerekirdi. Zaten mozaiğin kompozisyonunda bütün bu Ortodoks dogmatizmine tamamen zıt olan öğeleri görür görmez o zamanın Patrik'i itiraz etmiş ama İmparator Epistemonark -kilisenin başında kendisinin olduğunu hatırlatarak- son sözün kendisinde olduğunu beyanla bu itirazları bastırmıştır. Anlayacağınız Psellos'tan bu yana geçen iki yüz senede Bizans'ta pek değişen bir şey olmamıştı."

Sofia "Peki, Vaftizci Yahya'yı gerçek kabul edince yanına Mecdelli Meryem'i koymanızı yadırgamadım da diğerinin Apollonius olduğunu nereden biliyorsunuz?" diye sorunca Frer Jean ağzında kalan dişlerinin tamamını gösterecek şekilde gülümsedi. "Çünkü yeterince yakından bakarsanız o mozaikte İsa olduğu iddia edilen figürün sol kaşının üzerine belli belirsiz ama ustalıkla nakşedilmiş bir *11* sayısının[78] olduğunu görebilirsiniz. Buna dayanarak onun Pagan ermiş Tyanalı Apollonius olduğunu biliyoruz." diye cevap verdi.

Sofia bir taraftan soru yağmuruna hazırlanırken diğer taraftan dünyayı büyük bir kan gölüne çevirmekte beis görmemiş bu iki büyük

---

78 Uzun bir sınavdan sonra inisiye edilerek gizemci bir tarikata üye yapılan kişinin vücuduna bir simge işlenmesi tarih boyunca çok uygulanagelmiştir. Apollonius'un hayatı Roma arşivlerine bütün ayrıntılarıyla girmiş olduğundan onun da böyle bir tarikata inisiye edildikten sonra sol kaşının üzerine belli belirsiz bir 11 sayısı nakşedildiği bilinmektedir. Pagan Roma İmparatorluğu zamanında yapılmış Apollonius'a ait tüm büst ve resimlerde de bu 11 sayısı sol kaşı üzerinde gözükmektedir.

düşünce sistemi içinde binlerce yıldır süregelen amansız savaşı düşündü. Ardından istese de istemese de kavganın içine çekildiğini kabullenmekten başka bir çaresi olmadığı gerçeğine şifa olamayacak derin bir iç geçirdi. Frer Jean çalçene olabilirdi ama aynı zamanda çok dikkatli bir gözlemciydi. Durumu derhâl fark edip şefkatli bir sesle "Merak etmeyin sevgili kızım, zannettiğiniz kadar zayıf olmadığımız gibi siz de sandığınızdan daha donanımlısınız. Babanız, Büyük Sır Üstadı'mız, sizi her türlü duruma göre hazırlamıştır." dedi.

Sofia kaşın üzerindeki 11 sayısı ile ilgili sorusunu sormaya yeltendi ama başaramadı çünkü Frer Marius'ün "Kardeşlerim herkes yerini alsın. Az sonra başlayacağız." diyen otoriter sesi duyuldu.

İnsanlar hareketlenince Sofia gözleriyle Gabriel'i aradı ve hemen arkasında sol üst tribünün kubbesini taşıyan iki geniş sütunun birincisinin hemen yanında ayakta beklerken buldu. Mozaiği taşıyan duvarla arasında yedi sekiz metre kadar vardı. Ona doğru yürüyüp sırtını sütuna dayadıktan sonra yüzü Deesis mozaiğine dönük olarak Gabriel'i sağına aldı. Bu esnada Moğol ırkından olduğu besbelli biri yanlarına gelip Sofia'nın arkasına yerleşti. Bu, defalarca yanından ayrılmaması gerektiği konusunda uyarıldığı yakın koruması ydı. Katılımcılar hızla yerlerini almaya başlamışlardı. Sofia dayandığı sütunun diğer tarafında delirmiş gözlerle etrafı pürdikkat kolaçan eden R.G.'yi gördü. Mozaiğin bulunduğu duvarı dik kesen büyük pencerelerle sütun arasında kalan o dar alanda her tarafı mükemmel görebileceği bir konumda olduğunu düşündü. Onun hemen arkasında ahşaptan yapılmış ve bir zamanlar günah çıkarma yeri olarak kullanılmış olduğu ihtimal dâhilinde olan küçük bir kabin vardı. Kabin bulundukları ortamda o kadar sakil duruyordu ki Sofia bir an 'Bunu buraya belirli bir amaçla mı koymuşlar' diye düşünmeden edemedi. Hemen sağında Gabriel ile Frer Jean yan yana duruyorlardı. Onların sağına ise Frer Alfred yerleşmişti.

Deesis mozaiğine sırtları dönük olarak yerlerini sırayla almaya başlayan kardeşlerden en soldaki Heretica Pessima idi. Tam da R.G.'nin karşısında duruyordu. Onun hemen sağına Mir Kemal Kâmil yerleşmişti. Onun da sağında ve mozaiğin tam ortasına denk gelecek şekilde yerini almış olan Efendi Djü-dschi etrafını ciddi bir yüz ifadesi ile süzmekteydi. Onun sağı ise boştu. O boşluktan sonra yani mozaiğin en sağında ise Henry Goetellmann bulunuyordu. O da tam karşısında

Frer Alfred'i bulmuştu. Bir nevi dikdörtgenin uzun kenarlarına dizilmiş gibi duran bu kişilerin tam ortasında Frer Marius duruyordu ve Efendi Djü-dschi'nin tam karşısındaydı.

Efendi Djü-dschi yanında boş kalan yeri işaret ederek Marius'e bir bakış attı. Marius'ün canı epey sıkıldı. Düştüğü durumu kendine bile açıklamakta zorlanıyordu. Kendilerini Efendi Djü-dschi'den koruması için konklava davet ettiği Coibhi Unani'nin yokluğunu, ona yine Efendi Djü-dschi hatırlatıyordu. Bir anlığına 'beni gösteri maymununa çevirdiler' diye düşünüp sinirlendi ama harekete geçmesine gerek kalmadan Coibhi Unani süzülerek gelip Efendi Djü-dschi ile Henry Goetellmann'ın arasındaki yerini aldı. II. İstanbul Konklavı'nın başlamasının önünde artık hiçbir engel kalmamıştı.

Marius sol elini kaldırınca önce duvarlarda yankılanan derin bir gong sesi duyuldu ve hemen üç saniye kadar sonra bir kez daha tekrarlandı. Üçüncü defa ama bu sefer farklı bir tonda tekrar çalındığında Frer Marius'ün derinden gelen sesi işitildi.

"Kardeşlerim hepiniz hoş geldiniz. Fasikül muhafızı Efendi Djü-dschi kardeşin talebi üzerine toplanmasına karar verilen Untriseptium'un II. İstanbul Konklav'ını resmen açıyorum. Konklavın toplanmasına itirazı olan var mı?"

Marius biraz bekleyip kimseden cevap alamayınca şöyle devam etti: "İki maddeden mürekkep kısa bir gündemimiz var. Birinci madde yakın zaman önce ölen sevgili Büyük Sır Üstadı'mızın yerinin yeni bir kardeşimiz tarafından doldurulması için seçim yapılması, ikinci madde ise katledilen sevgili kardeşimiz Frer Olivier'nin yerine yeni bir fasikül muhafızı atanması. İşin doğası gereği önce Büyük Sır Üstadı seçiminin yapılıp ardından yeni muhafız atamasına geçilmesini öneriyorum. Kabul edenler? Etmeyenler? Oy birliğiyle kabul edilmiştir. Alınacak kararların insanlığa kurtuluş getirmesini diliyorum. İlahların atıfeti üzerimizde olsun."

Frer Marius yutkunduktan sonra derin bir iç çekti. İşte aylardır üzerinde kafa patlattığı, uykularını kaçıran, karın ağrısı veren konklav başlamıştı. Bir an için kalbinin sıkıştığını hissetti ama artık gemiler yakılmıştı. Bu noktadan geriye dönmek imkânsızdı. 'Aynı nehirde iki kere yıkanılmaz.' diye düşündü. Zaman akıp giderken her şeyi dönüştürüyordu. Kaldı ki ilk günlerde içine düştüğü açmazdan da kendini kurtarmıştı. Ne olacaksa olsun, artık hazırdı. Görevini layıkıyla

yerine getirmiş ve alabileceği her türlü tedbiri almıştı. 'Her şey olacağına varır.' diye düşündü. Derin bir iç daha çekti ve yüksek sesle konuştu: "Kardeşlerim altı yüzyıldır değişmemiş iç tüzüğümüzün amir on üçüncü maddesi uyarınca konklav teklif eden tarafın ilk konuşmayı yapma hakkına sahip olmasına istinaden; buyurun Efendi Djü-dschi kardeş sizi dinliyoruz."

Efendi Djü-dschi bulunduğu yerden bir adım öne çıkarak kapüşonunu indirdi. Epey seyrelmiş ama hâlâ upuzun saçlarının arasından seçilen yüz hatlarında çok eğleniyormuş gibi bir ifade fark ediliyordu. Gabriel gözlerini ona dikmiş ve pürdikkat kesilmişti. Efendi ellerini yana açarak konuşmaya başladı: "Kardeşlerim, binlerce yıllık mücadelemizin en çetrefilli günlerini yaşıyoruz. İnanın bana ne fetret devrinde ne de ondan önceki sayısız kırılmalarımızda bu denli tehdit altında kalmamıştık. Bu nedenle aranızdaki en tecrübeli üye olarak durumdan vazife çıkarıp gidişata müdahale talebinde bulundum."

Efendi Djü-dschi'nin konuşmasında durumdan vazife çıkardığı kısmını özellikle vurgulaması bulundukları ortamın da etkisiyle çok dramatik bir hava yaratmıştı. Frer Marius'ün o an yüzü düştü ama yapabileceği bir şey yoktu. Kollarını göğsünde birleştirerek yere baktı.

Efendi kaldığı yerden devam etti: "Kardeşlerim, bütün emareler Çağ Dönümü'nün ya içinde olduğumuzu ya da çoktan o sınırı geçmiş olduğumuzu gösteriyor. Rahmetli Büyük Sır Üstadı'na olan muhabbet ve bağlılığımız bizi tedbirsiz davranmaya yöneltmemeli. Onun öldüğü ve bize liderlik edemeyeceği gerçeğini artık kabullenmeli ve derhâl yeni bir Büyük Sır Üstadı seçmeliyiz. Eminim ki kendisi de bunu isterdi. Size ayrıca hatırlatmak isterim ki bu sadece binlerce yıldır her türlü zorluğa göğüs germiş inancımızın yaşaması için değil, aynı zamanda insanlığın selameti için de yadsınamayacak bir öneme sahip."

Topluluktan karışık sesler yükseldi. Bunların genel olarak Efendi'nin saptamalarını destekler nitelikte olması Frer Marius'ü sabrının sınırlarına getirmişti. Kendiyle barışık ve kolay kolay öfkelenmeyen biri olarak tanınmasına rağmen bu sefer kandırılmış olduğu gerçeğini hazmetmekte çok zorlanmıştı. İşte kendisini suya götürüp susuz getiren Efendi Djü-dschi ne yapmış etmiş konklavı toplatmış şimdi de yeni Büyük Sır Üstadı seçilmek için giriş konuşmasını yapıyordu. Yaşananları tekrar düşününce iyice sinirlendi. Kan başına fırlamış ve terlemeye başlamıştı. Neredeyse kendine hâkim

olmakta zorlanacaktı. Zaten Efendi konuşmasına fetret devrine atıfta bulunarak başladığına göre o kartı oynamaya kararlıydı. Yok yok, hakikaten daha fazla bu saçmalığı dinlemek istemiyordu. Bir an önce saflar belirlensin ve seçim tartışmalarına başlansın istiyordu. Tamam, Efendi büyük bir adamdı ama Sofia da şüphesiz gelmiş geçmiş en istisnai Büyük Sır Üstadı'nın öz kızıydı. Üstelik doğduğu günden itibaren, bizzat onun tarafından bugünler için yetiştirilmiş biriydi. 'İşi uzatmaya gerek yok, iyi olan kazansın.' diye düşündü. Artık kararını vermişti, bu nedenle harekete geçip takınabileceği en otoriter sesiyle "Efendi Djü-dschi, Consigliere sıfatıyla sözünüzü kesmek zorundayım. Girizgâhı uzatmayın. Adayınızı açıklayın ki diğerleri de kendi adaylarını açıklasınlar. Seçim tartışmaları sırasında istediğiniz kadar konuşabilirsiniz." dedi.

Efendi Djü-dschi müdahaleye önce şaşırdı sonra toparlanarak son derece saygılı bir sesle "Elbette, Sayın Consigliere." diye cevap verdikten sonra şöyle devam etti: "Adayımı açıklamadan önce size onu belirleme aşamasında nasıl analitik düşündüğümü ve vardığım sonuçlara nasıl ulaştığımı anlatmak istiyorum. Öncelikle rahmetli Büyük Sır Üstadı'mızın tarihin gördüğü en müstesna insan olduğunu bir kere daha hatırlatayım. Onunla çok uzun zaman geçirdim ve fetret devrinde çok yakın çalışma imkânı buldum. Sizi temin ederim ki Untriseptium'un içinde ve dışında onun kadim bilgileri ya da özel yetenekleri ile boy ölçüşebilecek başka birinin bulunması ihtimali yoktur. Bu saptamam üzerine şunu ilave etmeliyim: Büyük Sır Üstadı ömrü boyunca, tüm bilgi ve becerilerini ikinci Magnum Opus'um diyecek kadar önem verdiği kızı Sofia kardeşimizin eğitimine harcamıştır. Böyle bir babanın rahlesinden geçmiş olmak Sofia kardeşimizi emsalsiz bir konuma getirmiştir. Buna büyük saygı duyuyor ve önem atfediyorum."

Efendi Djü-dschi bir soluklanıp "Ancak alt yapısı Büyük Sır Üstadı tarafından hazırlanmış olsa da Sofia kardeşimizin gidecek çok yolu olduğu, bu işlere baş koymuş hepimizin malumudur. Heretica Pessima kardeşimizin tespitine göre eğitiminin tamamlanması için en az sekiz seneye ihtiyaç vardır. Büyük Sır Üstadı'mızın kızı ve tilmizi olan Sofia kardeşin bir gün yeni liderimiz olmasını bütün kalbimle diliyorum." dedikten sonra aniden sustu. Sonra üzgün olduğu açık olan bir sesle

“Maalesef gerçekler ortada. Sofia kardeş henüz hazır değil ve uzun bir süre daha hazır olmayacak.” diye devam etti.

Topluluktan bu sefer uğultuya benzer bir ses yükseldi. Belli ki topluluk kendini anın büyüsüne kaptırmıştı. Frer Marius içten içe titredi. ‘İşte son darbe geliyor. Sofia’nın hazır olmadığı gerçeğini herkesin gözüne soktu. Heretica Pessima’yı da kendine şahit yaptı. Artık kendisini aday ilan edecek.’ diye düşündü.

Artık galeride çıt çıkmıyordu. Sessizlik o kadar keskindi ki Sofia bir anlığına mum alevlerinin yanarken çıkardığı sesi duyduğunu zannetti. Hemen herkes nefesini tutmuş Efendi’nin adayını açıklamasını bekliyordu. Sonra Efendi Djü-dschi’nin çatallı sesi duyuldu: “Bütün bu anlattıklarıma dayalı olarak ve Sofia kardeş tamamen hazır oluncaya kadar, rahmetli Büyük Sır Üstadı’mızın da güvenine mazhar olmuş Frer Marius kardeşimizin yeni Büyük Sır Üstadı’mız olmasını teklif ediyorum.”

Topluluktan büyük bir uğultu yükseldi. Doğrusunu isterseniz tam ortalarına parça tesirli bir bomba atsalar işittiklerinden daha az etkisi olurdu. Katılımcılar birbiriyle konuşmaya başlarken, olduğu yerde donup kalmış olan Frer Marius duyduklarını anlamlandırmaya çabalıyordu. Doğru mu duymuştu? Rakip ve hain zannettiği Efendi Djü-dschi kendisini mi aday göstermişti? Peki, o zaman neden alelacele konklav talep etmişti? Madem kendisini aday gösterecekti, bunu niye en başta söylememişti? Diğer taraftan konklav talep eden muhafızın hain olacağı öngörüsünde bulunan rahmetli Büyük Sır Üstadı hayatında ilk kez yanılmış mıydı?

Marius ne düşüneceğini bilemez hâlde etrafına bakınırken önce tek tük, sonra da ahenkli ama abartısız bir alkış sesi duyuldu. Belli ki katılımcıların hemen hepsi yeni Büyük Sır Üstadı adayından hoşnuttu. Karşısında duran Heretica Pessima ile Mir Kemal’in alkışladığını gören Frer Marius istemsizce diğerlerine bakmak için arkasını dönünce, Frer Alfred ve Frer Jean’ın yanı sıra Sofia ile Gabriel’in de kendisini gururlu bir yüz ifadesiyle alkışlar buldu. Bakışlarını onların hemen sağındaki sütunun diğer yanında duran R.G.’ye çevirdiğinde ise büyük bir hayretle onun alkışlamadığını gördü. Durumu garipseyen Frer Marius bir an için onun gözlerinin içine bakınca çok tedirgin oldu çünkü onu daha önce de bu hâlde görmüştü. Belli ki R.G. o deli gözlerini birine dikmiş, artık klasik sayılan meşhur incelemesini yapıyordu. Bu da

büyük ya da küçük illa sorun demekti. Kimin olabileceği üzerinde düşünmesine gerek kalmadan Frer Marius aradığı cevabı buldu çünkü arkasından gelen ve alkışları anında kesen bir sesle irkildi:

"Beyler bu bir darbedir! Kimse yerinden kıpırdamasın. Kimseye zarar vermek istemiyorum. R.G. hemen sıçan gibi saklandığın yerden çık ve ortaya seni görebileceğim bir yere gel. İğrenç bakışlarını da üzerimden çek!"

Herkes sesin geldiği yöne döndüğünde efemine eline hiç yakışmayan bir tabancayı onlara yöneltmiş olan Henry Goetellmann ile karşılaştılar. Yüzü buz gibiydi ve ifadesinde hiç şaka yapıyor havası yoktu. Kendini ilk toparlayan Frer Marius oldu. Yumuşak bir sesle "Henry kardeş ne yapıyorsun? Delirdin mi?" diye sordu.

Goetellmann tabancasını ona doğrultup "Kes sesini Marius!" diye bağırdıktan sonra "Bıktım senin bu samimi ve dengeli hâllerinden. Dediğimi yapın ve hepiniz duvara yaslanın bakalım." diye devam etti:

Kimse yerinden kıpırdamayınca Henry Goetellmann öfkelendi. Bağırarak "Dediklerimi yapmanız için illa birinizi vurmamı mı istiyorsunuz?!" diye sordu.

O esnada Frer Alfred'in öfkeden köpürmüş sesi duyuldu. Yumruklarını sıkmış bir hâlde ve avına saldırmaya hazır bir bozayı duruşuyla "Seni şerefsiz şeytanın dölü seni! Seni aşağılık katil! Nasıl kıydın ulan Frer Olivier gibi karıncaezmez bir adama?! İlla birini mi vuracaksın? Beni vur çünkü vurmazsan ilk fırsatta seni canlı canlı domuzlara yedireceğim, bokun soyu!" diye kükredi.

Goetellmann etkilenmeyip "Kes sesini soytarı kılıklı herif! O inatçı bunak bana fasikülünü verseydi şu an yaşıyor olurdu. Bir daha ağzını açarsan seni de onun yanına yollarım." diye cevap verdi.

Bu atışmalar yapılırken tamamen şans eseri Henry Goetellmann'ın hemen yanında konuşlanmış olan Sukbaator müdahale edeceği doğru zamanı kollamakla meşguldü. İlk andan itibaren saldırgana üç adım kadar yakın olmasını bir lütuf olarak değerlendirmiş ve doğru zamanda harekete geçerse elindeki silahı alabileceğini hesaplamıştı. Alamasa bile ikili kavgada Goetellmann'ı alt edeceğine şüphesi yoktu. Risk alması gerektiğine karar verince iyice odaklandı ve Goetellmann son kelimesini söylediği anda üzerine tabiri caizse bir kartalın avına saldırmasını andırır şekilde atıldı. Uçtu demek daha doğru olur. Gerçi

uçtuğu kesindi ama konamadı çünkü havada süzülürken ensesinde bir sızı hissetti. Ardından kısa bir kasılma geçirip boş bir çuval gibi yere düştü.

Gabriel ne olduğunu görmüş ama nasıl olduğunu anlayamamıştı. Sukbaator'un havada süzülürken vurulduğu açıktı ama hiç silah sesi duymamışlardı. Fizikçi güdüsüyle olası açıları kontrol edip neler döndüğünü anlamaya çalışınca beyaz panelle kapatılmış açıklıkta ayakta duran belli belirsiz bir karaltı seçti. Biraz daha dikkatli bakınca bunun epey kısa boylu bir adam olduğuna kanaat getirdi. Elinde kendi boyundan uzun, ağaçtan yapılmış bir şey tutuyordu. Sonra yerde yatan Sukbaator'un ensesinde hafifçe parıldayan arkası püsküllü minik bir ok olduğunu fark etti. Bakışlarını tekrar o karaltıya çevirdiğinde adamın elinde bir kamışla onlara doğru yürümeye başladığını gördü. En nihayet mumların önündeki alana geldiğinde yüzü aydınlandı ve Gabriel, Sofia ile İtalyan restoranında buluştukları gün yolunu kesip ona tuhaf sorular soran Kızılderili tenli iğrenç pigmeyi tanıdı.

Bu esnada Henry Goetellmann'ın sesi tekrar duyuldu: "Sizi Afrika ormanlarının bir numaralı avcısıyla tanıştırayım. Çok özel bir tekniği olduğunu bilmenizi isterim. Kullanacağı bütün okları ağzının içinde tutuyor ve ihtiyacı olduğunda saniyeler içinde kamışa üfleyebiliyor. Bir keresinde üç saniyede sekiz kişiyi sadece zevk için vurabildiğini gözlerimle gördüm. Bu yüzden hep birlikte saldırmayı düşünmeyin bile. Bu arada sana söylüyorum Marius, sağ olsun avcı kardeşimiz her yere serpiştirdiğin yirmi korumanın tamamını bir süreliğine rüyalar âlemine yolladı. Sizi kurtaracak kimse yok. Bunu kafanıza sokun ve zarar görmek istemiyorsanız hemen teslim olun. Hadi bakalım herkes duvar dibine."

Gabriel bedenini Sofia'ya siper yapıp önüne geçmişti. Ona bakmak için geriye baktığında büyük bir şaşkınlık içinde Sofia'nın özel korumasının da boylu boyunca yerde yattığını fark ettiler. Onun da boynunda Sukbaator'un boynundakine benzer bir okçuk vardı.

Frer Marius herhâlde hayatının en kötü gecesini geçiriyordu desek abartmış olmayız. Bir yandan Goetellmann'ı nasıl vazgeçirebileceğini düşünürken bir yandan da Coibhi Unani'nin duruma müdahale etmesi için ona diğerlerine belli etmeden işaret vermeye çalıştığını tahmin edersiniz. Maalesef olay başladığından bu yana Coibhi Unani ona hiç bakmamış ve taşlaşmış gibi kıpırdamadan durmaya devam etmişti.

Çaresiz son kozunu kullanıp Goetellmann'a dönüp mümkün olduğu kadar yumuşak bir sesle "Tamam Henry, ciddi olduğunu anladık ama bunu neden yaptığını anlayamıyoruz. Değil mi kardeşlerim? Bize açıklar mısın? Belki beni de ikna edersin. Hatta hepimizi edersin. Bu darbeyi gerçekleştirip başa geçtiğinde senin yapacağın ve bizim bugüne kadar yapmadığımız nedir?" diye sordu.

Goetellmann alaycı bir bakış attıktan sonra sert bir sesle "Anlamazsınız tabii çünkü siz de onlar gibisiniz. Hatta tıpatıp aynısınız. Tek farkınız onların eylemli kötülük yapmaları sizinse eyleme geçmemek için binlerce neden yaratıp kıçınızın üstünde oturmaya devam etmeniz. Ama en nihayetinde yarattığınız sonuç aynı: Vahşet!" diye çıkıştı.

Sofia dikkatle incelediği Henry Goetellmann'ın yüzünde pek aşina olduğu bir deli bakışı yakalayınca büyük bir tedirginlikle sırtına yapıştığı Gabriel'in kolunu sıktı. Kulağına yaklaşarak "Bu herif kafayı henüz yemediyse de çok yakın. Başımız büyük belada." diye fısıldadı. Gabriel başını sallayıp "Farkındayım." diye cevap verdi.

Bu arada büyük tecrübesiyle Frer Marius bir çıkış yolu bulduğunu düşünmeye başlamıştı. Yumuşakça "Bak Henry seni anlıyorum ama bu dünyadaki ilahi kötülüğü böyle silahlı müdahalelerle mi çözmeye çalışıyorsun? Araçların aynı zamanda amaçların da niteliğini belirlediğini unuttun mu? Şiddete dayalı bir eylemle şiddeti çözmeyi nasıl beklersin?" diye sordu.

Soruyu duyan Goetellmann köpürdü. Avaz avaz bağırarak "Kes ulan kes! Bıktım bu saçmalıklarınızı dinlemekten. Bütün ömrüm sizin bu ezik düşüncelerinizin peşinden koşmakla geçti. Bu hepimize anlattığın hikâyeler daha kıçını toplamaktan aciz naif çocuk avutmaları. Artık bunları yutmuyorum. O kadar gücümüz olduğundan bahseder durursun daha bir *Gölge Okulu* için bile kimseyi ikna edemedin. Andersen'den masallar faslını geçelim. Ben kararımı verdim. Artık sefilce oturmayacağım ve bir fark yaratacağım! Siz de bana engel olamayacaksınız! O kadar!" diye konuştu.

Frer Marius bir kere daha Coibhi Unani'nin tarafına baktı ama Unani gözlerini Henry Goetellmann'a dikmiş hareketsiz duruyordu. 'Hay Allah müdahale etmek için neyi bekliyor ki bu adam.' diye düşündü. Sonra aniden aklına bir şey takıldı. Yıllardır tanıdığı Henry Goetellmann normalde memur zihniyetli, aşırı duygusal, fazlasıyla

efemine, klasik müzik meraklısı ve içine kapanık, yumuşacık bir adamdı. Oysa şu anda karşısında dikilen eli tabancalı adamın o tanıdığı muhlis adamla uzaktan yakından hiçbir alakası yoktu. 'Atladığım bir şeyler olduğu kesin. Bu Goetellmann'a ne olmuş olabilir? Adamı tanımasam uyarıcı bir şeyler çektiğine inanacağım. İyi de adam çok kararlı. Madde etkisi altında mı acaba?' diye düşündü.

Başını çevirip Efendi Djü-dschi'ye baktı. Efendi sanki hiçbir şey olmamış gibi ifadesiz bir yüzle sessizce bekliyordu. Her zaman yaptığı gibi kollarını entarisinin içine çekerek birleştirmiş sanki kolsuz gibi görünüyordu. Frer Marius son bir umut arkasını dönüp R.G.'yi aradı. Bulduğunda ise neredeyse şaşkınlıktan çığlık atacaktı çünkü R.G. sanki bir operada başrol oynuyormuşçasına elleri cebinde gülümsüyordu. Kimseden yardım alamayacağını anladığında Marius çaresiz Goetellmann'a dönüp "Bir fark yaratmaktan bahsettiğine göre kesin bir planın vardır senin. Fasiküllerin peşine neden düştün söyle bakalım?" diye sordu.

Goetellmann sinsi sinsi gülümsedi. Kinayeli bir sesle "Naif olmasına naifsin ama çok da zeki adamsın Frer Marius. Nasılsa elimden kurtulamazsınız o yüzden açıklamakta hiçbir sakınca görmüyorum. *Lapis Philosophorum*[79] desem anlamana yeter mi?" dedi.

İster yaşadıklarının gerginliğinden deyin ister üzerlerindeki baskının etkisinden, bunu duyan bütün kardeşler bir ağızdan gülmeye başlayınca Goetellmann önce şaşırdı sonra müthiş bir öfkeye kapıldı. Bu kifayetsiz heriflere bir ders vermesi gerektiğini düşünüp eliyle Frer Alfred'i işaret etti. Daha parmağını indirmeye vakit bulamadan Frer Alfred elini boynuna götürüp küçük bir ses çıkardıktan sonra yere yığıldı. Gülüşmeler anında kesilmiş Frer Jean ise büyük bir panikle sevgili kardeşinin başına çökmüştü.

Henry Goetellmann büyük bir zevkle "Sizi uyarmıştım. Neyse ki sadece uyuşturucu sürülmüş bir oktu. Ama emin olun bir dahaki sefere bizzat kendim kafanıza sıkacağım!" diye bağırdı.

---

[79] Lapis Philosophorum: (Lat.) Felsefe Taşı demektir. Simyacıların temel iki hedefinin anahtarı olarak görülmüştür: Maddeyi altına çevirmek ve ölümsüzlüğü bulmak. Bu taşın her dokunduğu maddeyi altına çevirmesinin yanı sıra bu taştan elde edilecek iksirin ölümsüzlüğe ulaşmakta aracılık ettiği düşünülür. Buna bağlı olarak, tarihte taşı bulanların çok uzun yaşadığına dair söylentiler vardır. Felsefe taşı ezoterik (felsefi) simyada farklı bir anlama gelir.

Boylu boyunca yere uzanmış olan Alfred'e bakan Heretica'nın yüzü allak bullaktı. Dönüp Mir Kemal'e bakınca onun da yumruklarını sıktığını gördü. Göz göze geldiler. Mir Kemal kara kuru kadının gözlerindeki yangını fark ettiğinde başını sallayarak bir delilik yapmaması gerektiğini anlatmaya çalıştı. Heretica kendine hâkim olmakta zorlanıyordu. Yine de öncelikle kendinden çok daha genç olanların müdahale etmesi gerektiğini düşündü. Mir Kemal bu sefer daha kesin bir ifade ile "Sakın!" diye fısıldadı. Heretica omuzlarını düşürdü.

Bu esnada Frer Alfred'in sadece bayılmış olduğunu anlayan Marius biraz rahatlayınca küçümser bir tonda "Demek bütün bu tantana zengin olmak için öyle mi Goetellmann?" diye sordu.

Goetellmann'ın alttan almaya hiç niyeti yoktu. Kesin kararlı bir ifadeyle "Evet, Marius Efendi aynen öyle, ama herhangi bir zenginlikten bahsetmediğimizi sen de biliyorsun. Hemen her şeyi dönüştürebilen bir imkânın elimin altında olduğunu düşün. Transmutasyonun hâkimi olmak her şeyi değiştirir. Değiştirmez mi? Bu dünyada başka hiçbir insanın sahip olamayacağı bir etki alanından, dünyanın en zenginleri bir araya gelse bile elde edemeyecekleri sonsuz bir güçten bahsediyoruz. İşte o zaman ben bütün bu uygarlaştığını zanneden vahşilere nasıl davranmaları gerekeceğini dikte edebileceğim. Onlara insan olmayı öğretebileceğim çünkü isteseler de istemeseler de dediklerimi yapmak zorunda kalacaklar. Artık kimseyi ikna etmemize gerek kalmayacak. Kimseye de yalvarmayacağız. İyiliği bu dünyada hâkim kılacağız." diye cevap verdi.

Frer Marius karmaşık duygular içinde Goetellmann'a üzülsün mü kızsın mı bilemedi, zaten üzerinde fazla düşünmeye vakit bulamadı çünkü Efendi Djü-dschi'nin ona "Cher Frer Marius." diye seslendiğini duydu.

Herhâlde Efendi'nin ağzından ilk defa Cher Frer sözcüğünü duymuş olan Marius, dönüp ona baktığında sorgulayıcı bir çift gözle karşılaştı. Aslında sorgulamaktan çok sanki icazet bekliyor gibi bakıyorlardı. Frer Marius 'Ama benden neden izin istiyor olabilir?' diye düşündüğü anda nedenini kavradı. Ne de olsa bu ihtiyarı çok ama çok uzun zamandır tanıyordu. Dönüp Sofia ile Gabriel'e baktı sonra tekrar Efendi Djü-dschi'ye döndü. Hâlâ gözlerini dikmiş ona bir işaret vermesini bekliyordu. Frer Marius kafasında kısa bir muhasebe yapınca karar

vermek için çok düşünmesi gerekmedi. Neticede binlerce yıldır inşa ettikleri gelecekleri çok büyük bir tehdit altındaydı. Gabriel ve Sofia'nın az sonra tanık olacaklarından korkup 137'den uzaklaşmaları bir ihtimaldi ama şu an bunu düşünmek naiflik olurdu. Dönüp Efendi'nin gözlerinin içine baktı ve başını hafifçe evet manasında eğdi.

Henry Goetellmann bütün bu merasimi fark etmiş ve şüphelenmişti. "Ne oluyor orada? Ne yapıyorsunuz?" diye sordu ama Efendi Djü-dschi cevap vermedi. Sadece kollarını entarisinin içinden çıkardı, avuçlarını Goetellmann'a doğru çevirip başını yana doğru eğdikten sonra gözlerini kapatıp meditasyon yapar gibi hareketsiz kaldı.

Henry Goetellmann büyük bir çığlık atıp ardından tabancasını Efendi'ye doğru çevirip bağırdı: "Ne yaptığını biliyorum ihtiyar bunak! Seni geberteceğim!"

Henry Goetellmann çok kararlı olmasına rağmen dediğini yapamadı çünkü silahı tutan eli koluyla birlikte dimdik havaya kalkmıştı ve ne yaparsa yapsın indiremiyordu. Kendini zorlayarak bir iki kere daha en azından kıpırdatmayı denedi, yine başaramayınca bu sefer yardım istemek için pigmeye döndü ama o da yerine çivilenmiş kıpırdayamıyordu. İşte o anda büyük bir öfkeye kapıldı. "İhtiyar bunak sal beni! Bırak diyorum!" diye çılgınca bağırmaya başladı.

Sofia ile Gabriel'in olup biten hakkında tam olarak ne zaman gerçeğe erdiklerini bilemiyoruz. Yine de Efendi Djü-dschi'nin Goetellmann ve pigmesini kıpırdayamaz hâle getirdiğini ilk önce Sofia fark etti. Gerçi Efendi Djü-dschi'nin bunu uzak mesafeden nasıl becerebildiğini, daha doğrusu tarihin gördüğü en güçlü telekinezlerden biri olduğu için becerebildiğini anlaması ihtimali yok denecek kadar azdı. Diğer taraftan Sofia'nın imkânsız diye bilineni kabullenmekte Gabriel'den çok daha başarılı olduğu aşikârdı. Dolayısıyla hızla uyum sağladığını varsayabiliriz. Hakkını yemeyelim ne olup bittiğini Sofia kadar kavrayamasa da ilk harekete geçen Gabriel oldu. Goetellmann ve pigmesinin bir tehdit olmaktan çıktığını anladığı anda hızla onların üzerine doğru koşup ellerindeki silahları alan da oydu. Fakat sonra çok garip bir şey oldu. Gabriel'i önce ateş bastı hemen ardından Sofia'nın yanına dönüp onu tekrar korumak için yanıp tutuşmaya başladı. Bu yüzden Goetellmann ile pigmesinden aldığı silahları onların hemen yanı başındaki ihtiyar Frer Jean'a teslim edip hızla sevgilisinin yanına döndü. Bu birinci hataydı.

Ardından Goetellmann'ın kolunu indirdiğini gördüler. Hatta bunu ilk Frer Marius fark etti. Hemen Efendi Djü-dschi'ye dönüp onu uyarmak istedi ama geç kalmıştı çünkü Efendi Djü-dschi bezgin bir yüz ifadesiyle çoktan olduğu yere çökmüştü. Marius ne olduğunu anlamaya çalışırken Efendi büyük bir çaba ile oturduğu yerden bir iki kere kalkmaya çalıştı. Bir ara başardı bile ama sonra yaşlı ruhu daha fazla dayanamadı. "Pof, bıktım ya, yüz senedir aynı terane çok yoruldum, ölsem de kurtulsam artık, ne hâliniz varsa görün." diye mırıldanarak tekrar yere oturduğunda Frer Marius bir çığlık attı. Olup biteni ancak kavramıştı ve bu, başlarına gelebilecek en kötü şeydi. Hızla bakışlarını Coibhi Unani'ye çevirince onun daha önce hiç görmediği sinsi bakışlarıyla karşılaştı. 'Allah benim belamı versin. Haine yardım edecek Ruhçu'yu konklava kendi elimle sokmuşum.' diye düşündü. Başına gelecekleri bildiğinden son bir savunma refleksiyle çocukluğunu düşünmeye çalıştı, o ilk öptüğü kızı, ilk seviştiği kadını gözünün önüne getirmeye çalıştı. Hayatın başlarında canlı ve çok aktif olduğu zamanları düşünerek kendini bir nebze koruyabileceğini düşünmüştü ama heyhat rakibi ondan çok daha güçlüydü. Önce yüzünü bir ateş bastı arkasından bir anda kendini çok yaşlı ve hasta hissetti. 'Lanet olsun bu hayata.' diye iç geçirdi. "Bin yıllık çaba da ne demek ya! Bin yıllık cefa desene şuna. Şu yaşımda gecenin bu saatinde uğraştığım şeylere bak." diyerek o da yılgınlıkla yere oturdu.

Heretica Pessima ile Mir Kemal Kâmil olup biteni pekâlâ anlamışlar ama müdahale etmekte çok geç kalmışlardı çünkü Efendi Djü-dschi'nin kıskacından kurtulan Goetellmann ve pigmesi çoktan Frer Jean'ı derdest edip kucağındaki silahları ondan geri almışlardı. İkisi de ileri atılmış olmalarına rağmen onlara nişan alan silahları görünce oldukları yere çakılıp kaldılar. Üstelik iğrenç pigme bu sefer işi sağlama almış ve kamışı ağzında tutmaya başlamıştı.

Bu noktada her şey bitmiş sayılırdı. Gelmiş geçmiş en dehşetli druidlerden biri olan Coibhi Unani'nin nedeni hepimize meçhul ihanetinin, Henry Goetellmann'ın yarı deliliği ve iğrenç bir pigmenin sinsi vurucu gücüyle birleşmesi, en zor koşullarda bile hayatiyetini sürdürmeyi başarmış 137'nin bilinen anlamda sonunu getirmişti.

Coibhi Unani'nin kontrolünden yavaş yavaş çıkmakta olan Frer Marius'ün ruhunda fırtınalar kopuyordu. Ayağa kalkmış olsa da artık yarı büklüm duruyordu. Ayrıca büyük bir pişmanlık dalgası tüm

benliğini sarmıştı. Uzun hayatı boyunca sadece iki kere kullandığı keşke sözcüğünü üst üste üç defa tekrar ettikten sonra 'Frer Alfred'i dinleyip çekilme kararı verseydim. O zaman belki Çağ Dönümü'nü kaçırırdık ama varlığımızı da sürdürürdük ve bir umudumuz olurdu.' diye düşündü. İşin kötüsü on sekiz asırdan fazla varlığını sürdürme başarısı göstermiş tarihin gördüğü en gizli örgütün olası yeni lideri tamamen tükenmiş ve mücadele gücünü yitirmişti. Komutanların kafasında kaybedilmediği müddetçe hiçbir savaşın bitmiş sayılamayacağı sözünü hatırladı. Sofia ile Gabriel'i bu tuzaktan kurtarabilirse daha önce babasının yaptığı gibi onun da seksiyonları yanına çekip her şeye baştan başlama imkânı bulabileceğini düşündü ama bu son umut da Coibhi Unani'nin bir işaretiyle iğrenç pigmenin onların yanına kadar yürüyüp arkalarına geçmesiyle son buldu. Kamışı ağzında bekleyen bu iğrenç mahlûkat diplerinde olduğu müddetçe Sofia ile Gabriel'in hayatını riske atamazdı. Dehşetli bir umutsuzluğa kapılmış olarak başını önüne eğdi. Ayakkabılarına bakarken gözünden süzülen iki damla yaşın aşağıya doğru düştüğünü gördü. Kadim dostu Frer Jean yanına gelip koluna girince Frer Marius ona dayanıp ağlamaklı bir sesle konuştu: "Tamam Goetellmann tamam. Teslim oluyoruz. Kimseye zarar verme."

137 ölmüştü!

Gerçekten de ölmüştü. Tamam, bir süreliğine gerçekten de ölmüştü demek daha doğru olur çünkü bu noktadan sonra olanlar, yıllar yılı ağızdan ağıza aktarıldıktan sonra bekleneceği gibi bir mite dönüşecekti. Biz kendi bilgi ve görgümüz dâhilinde olanları şöyle özetleyebiliriz: Önce, R.G. büyük bir rahatlıkla önlerinden geçip Frer Marius'ün yanına gitti. İnanmayacaksınız ama dudaklarının arasında yakılmamış Hitchcockvari upuzun bir puro tutuyordu. Ardından ayaklarını ancak sürüyerek yürüyebilecek kadar takatsiz kalmış Frer Marius'ün koluna girdi ve Frer Jean'ın da yardımıyla ona mozaiğin solundaki büyük pencerenin önüne kadar eşlik etti. Sonra R.G. aynı şeyi tek başına Efendi Djü-dschi için yaptı. Heretica Pessima ile Mir Ḳemal Kâmil zaten çoktan pencerenin önünde onlara katılmıştı. Böylece yerde baygın yatan Frer Alfred ve hainler dışında 137'nin bütün iç çemberi aynı noktada toplanmış oluyordu.

Sonunda verdiği talimatlar uygulandığı için kendini güvende hissetmeye başlayan Henry Goetellmann gevrek gevrek gülümserken

çok ama çok garip bir şey oldu. R.G. öne çıkıp az ötede onları alaylı gözlerle izleyen Coibhi Unani ile Henry Goetellmann'a doğru sallana sallana yürümeye başladı. Yürürken de ağzındaki puroyu bir aşağı bir yukarı oynatacak kadar rahattı. Hatta yürümeye başlamadan önce, Sofia ile Gabriel'e şöyle bir baktı ve inanılmaz bir gülücük fırlattı. Daha önce de bir R.G. deneyimi yaşamış olan Gabriel bu sefer Sofia'ya nazaran daha avantajlıydı. Sofia'ya dönüp sessizce "Bir şeyler dönüyor." diye fısıldadı.

R.G. gözlerini Goetellmann'a dikerek ona doğru yürümeye devam etti. En nihayetinde aralarında on adım kadar mesafe kaldığında Goetellmann ilk "Dur yoksa vururum!" tehdidini patlattı. R.G. durmadı. Yüzünde en sağlıklı insanı intihara sürükleyecek kadar asap bozucu bir sırıtmayla sallana sallana yürümeye devam etti. İki adım sonra Goetellmann uyarısını tekrarladı ve bu sefer son olduğunu eklemeyi unutmadı. R.G. tınlamadı bile. Aralarında üç adım mesafe kaldığında Goetellmann tetiğe asıldı ama tabanca ateş almadı. Bir daha asılıp yine ateş almadığını idrak edince tabancanın neden tutukluk yaptığını anlamak için şaşkınlıkla gözlerini eline çevirdi. R.G. artık tam önünde duruyordu. Goetellmann bakışlarını ona doğru kaldırınca R.G. işaret parmağıyla tabancanın arkasını gösterip "Ah Henry ah! Yumuşak huylu eski kardeşim benim. Bak, şuraya bak. Tam fıtratına uygun bir şey göreceksin." dedi.

Henry Goetellmann gözlerini tabancanın üzerine çevirip baktığında horozun açık kaldığını ve tetiğe ne kadar basarsa bassın inmediğini anladı. R.G. kesik kesik gülüp "Horozu kalkık kalmış bunun Henry. İndirsene." dedi.

Goetellmann dediğini yapmak için horozu parmakları arasına aldı ama o anda tabanca elinden kurtulup tabiri caizse bir hayalet uçak gibi karanlığın içine uçup kayboldu. Tabanca o kadar uzağa gitmişti ki saniyeler sonra düşme sesi geldiğinde buna kimse dikkat bile etmedi. Doğal olarak herkes hemen Efendi Djü-dschi'ye dönüp baktı. O hâlâ yere bağdaş kurmuş içine dönmüş kendi hâlinde meditasyon yapıyor gibi hareketsiz duruyordu. En azından dünyevi meselelerle hiçbir ilgisi olamayacağı açıktı. R.G. burnunun dibindeyken silahsız kaldığı için Goetellmann panikledi. Pigmenin olduğu tarafa dönüp avazı çıktığı kadar "Vur, vur! Hepsini hemen vur!" diye bağırdı.

Doğaldır insan kendini korumak için önüne geçilmez bir refleks sahibidir. 137'nin bütün kardeşleri de her şeyden önce insandı ve bu nedenle Goetellmann'ın talimatını duyduklarında başlarını kollarının arasına saklamaya çalıştılar. Bir şey olmayınca da neler döndüğünü anlamak için usulca kafalarını kaldırıp baktıklarında hiçbir şey göremediler. Yine de son nefesini vermeye hazırlanan bir hayvan sesi duyduklarını belirtmemiz gerekir. Zaten tetikte bekleyen Gabriel de aynı sesi arkasında duyunca hemen Sofia'yı yana çekip döndü. Pigme daha da iğrençleşmişti çünkü ağzına dayalı tuttuğu kamış bir şekilde boğazını delip ensesinden çıkmıştı. Sofia ile Gabriel ayaklarının hemen dibinde debelendiğini ve kısa bir kasılmadan sonra kendisinden daha iğrenç olan ruhunu şeytana iade ettiğini gördüler. Gabriel kusmamak için kendini zor tuttu. Sofia'nın hâli de aşağı kalmazdı.

Bu noktada Goetellmann, Sofia'nın öngörüsüne uygun bir şekilde kafayı tamamen sıyırdı. Kahkahalarla gülmeye başlayıp bir yandan da bir çeşit Polonya halk dansı yapmaya başladığında, doğal olarak R.G. dayanamayıp ona itinayla bir Kagi-tsuki[80] vuruşu nakşetti. Zavallı dört çeker ibne anında bayılınca ortama yine sessizlik hâkim oldu.

Artık Coibhi Unani ile R.G. karşı karşıya kalmıştı. Tabii Unani gibi birinin gidişatı önceden tahmin etmekte zorlanmayacağı aşikardı. Bu yüzden daha önce Efendi Djü-dschi ile Frer Marius'e yaptıklarını tekrarlamak için çoktan odaklanmıştı. R.G. gözlerini onunkilere dikip baktıktan sonra neşeli bir sesle "Kasma lan bu kadar kendini, kasma. Bana odaklanman neyine yarayacak ki? Tabancayı uçuran da ben değilim, bu iğrenç mahlûkatın gırtlağına yüzlerce masumun canına kıyan kamışı sokan da. Aha, sen bu devle uğraş da görelim yeteneklerini." diyerek yana çekildi.

İşte o anda, konklav başlamadan çok önce saklandığı günah çıkarma kabininden çıkıp kardeşlerinin toplaştığı pencere önüne kadar gelmiş olan Anokhi Sizigy'nin tıfıl bedenini gördüler. Kış olmasına rağmen üzerinde sadece toprak rengi bir tunik geçirmişti. Aynı renkteki pantolonu ise ona bol geldiğinden bir nevi şalvarı andırıyordu. Tuniğin kolları o kadar uzundu ki elleri bile görünmüyordu. Bu haliyle Victor Hugo'nun Sefiller'inden kopup gelmiş bir dilenci çocuğunun yolunu şaşırıp geceyi geçirmek için katedrale sığındığını düşünebilirdiniz.

---

[80] Kagi-tsuki: (Jap.) Karatede yakın dövüşte kullanılan bir vurma tekniği.

Coibhi Unani ne idüğü belirsiz bu garip çocuğu karşısında görünce istemeden gülümsedi. 'Bu velet mi beni alt edecek?' diye düşünüp hiç vakit kaybetmeden ona odaklandı. Anokhi hareketsiz bekledi ama hiçbir şey olmadı. Coibhi Unani şaşırmıştı. Tekrar yoğunlaştı ama sonuç yine değişmedi çünkü Anokhi'de güçlendirip zayıflatabileceği herhangi bir duygu bulamamıştı. Öyle olunca da yılların biriktirdiği bezginlik hissini müdahalesiyle arttırıp kontrol edebildiği Frer Marius ve Efendi Djü-dschi'de olduğu gibi bir sonuç elde edemedi. Gerçi bundan daha doğal bir şey olamazdı çünkü hayata tam yenik olarak başlamasına rağmen, yani tıfıl bir bedende cinsiyetsiz olarak doğduktan sonra annesini on üç yaşında kaybedip, kimse onu istemediği için sokağa düşüp aç kalmamak için fare gibi yaşamak zorunda kalan biri olarak pek çok özlemi olması gerekirken o, kendi iradesiyle beş yıl suskun yaşamayı seçmiş çok özel bir ruhtu.

Coibhi Unani bu sefer bütün gücüyle yoğunlaşıp Anokhi'nin Efendi Djü-dschi'ye olan minnet ve şefkat duygusunu en aza indirmeye çalıştı ama hiçbir şey değişmedi. Bu tıfıl veledin dünya ile ay arasındaki dengeden daha oturmuş bir ruhu vardı.

Sonunda R.G. sıkıldı. Zaten biliyorsunuz kolay sıkılan bir mizaca sahiptir. Bir taraftan yüksek sesle gülerken "Bu renkli maymunun bir halt edeceği yok. Anlaşılan gücü ancak yüz yaşını aşmış insanlara yetiyor." dedikten sonra Anokhi'ye dönüp "Sevgili küçük kardeşim. Bunun az önce Efendi Djü-dschi'ye yaptıklarını gözlerinle gördün. Bu ihtiyar adamın ikimiz için ne ifade ettiğini de hatırlatmama gerek yok. Hepimiz adına gereğini yapmanı rica ediyorum." diye konuştu.

Coibhi Unani son bir çabayla R.G.'nin üzerine atılmak için harekete geçti ama başaramadı çünkü önce kendini havada asılı buldu sonra da büyük bir hızla ileriye doğru itildiğini hissetti. Gabriel Anokhi'ye baktığında önce Nazi selamı verdiğini zannetti. Ardından sadece kolunu kaldırdığını ve parmağıyla Unani'yi işaret ettiğini kavradı. Coibhi Unani araçsız çıktığı hava yolculuğunun son durağı olan mozaiğin altındaki bozuk kısma büyük bir hızla çarpıp kaldığında Gabriel bir anlığına 'Şimdi tamam oldu.' diye düşündü sonra hâlâ kollarında tuttuğu Sofia'nın kulağına eğilip "Baksana Teslis Dörtlülüğe

tamamlandı[81]. Artık çok daha dengeli oldu." dedi. Böylelikle bir bilim insanının ulaşabileceği en uç sınıra dayanmıştı.

R.G., Coibhi Unani'nin yarı ölü hâlde yere düşmesini beklemedi bile. Kendisinden umulmayacak kadar duygulu bir sesle "Nerede kalmıştık?" diye sorduktan sonra yüksek sesle devam etti: "Fetret devri kahramanı en yaşlı üyemiz Efendi Djü-dschi'nin adayı, Consigliere Frer Marius'ün, Untriseptium'un yeni Büyük Sır Üstadı olmasını oylarınıza sunuyorum. Kabul edenler?" diye sordu.

Hepsi birden sol ellerini havaya kaldırınca balmumundan kanatları eridiği için yanmış bir avuç insan küllerinden yeniden doğmuş oldu. R.G. gururla "Oy birliğiyle kabul edilmiştir!" diye bağırdı. Ardından Frer Jean'a doğru dönüp "Cher Frer kadim ritüelimiz için buyurun lütfen." dedi.

Frer Jean kolundan tuttuğu Frer Marius'ü neredeyse çekiştirerek ortaya kadar getirdiğinde diğerleri de onun etrafında hemen bir çember oluşturdular. Gözleri buğulu Frer Jean bir adım geri çekilip dünyanın en müzikal Latincesiyle "Habemus Maximus Dominus Secretorum![82]" diye bağırdı. Artık insanlığın yeni bir Büyük Sır Üstadı vardı.

81 Teslis ile Dörtlülük arasındaki 3+1 tamamlayıcı kavramı için →MNB (Dörtlülük)

82 Habemus Maximus Dominus Secretorum: (Lat.) Yeni bir Büyük Sır Üstadı'mız var.

Anahtarı olmadan Filozofların Gül Bahçesi'ne girmeye çalışan kişi ayakları olmadan yürümeye kalkan birine benzer.

Michael Maier
Alman doktor, simyacı, epigram ustası ve amatör besteci.
Atalanta Fugiens
XVII. yy.

Işık Bakiresi'nin Yolu

Doğrusunu isterseniz herkes çok neşeliydi ama R.G.'nin keyfine diyecek yoktu. Öyle ki II. İstanbul Konklavı'nın yapıldığı günün ertesi akşamında yeni Büyük Sır Üstadı'nın şerefine verilen kutlama yemeğinin tüm detaylarıyla bizzat ilgilenmişti. Bizzat derken ne demek istediğimizi artık tahmin edebiliyorsunuzdur: Konklav bittikten sadece bir saat sonra özel uçağa bindirilen Baruch tüm detayların en ince ayrıntılarıyla ilgilenmesi için görevlendirilmişti. Baruch, New York'tan havalanmadan önce uçağın koltukları boş kalırsa R.G.'nin kendisini müsriflikle itham edeceğini düşünüp onun görmekten mutlu olacağı bazı dostlarını da uçağa alıp gelmişti. R.G. bunu öğrendiğinde uzun yıllar sonra ilk defa Baruch'a büyük iltifatlar etmişti. Eski bir karakol olan ve şimdilerde İstanbul'un boğaza nazır bu muhteşem manzaralı restoranında konuşmalar yapılmış, tebrikler sunulmuş, şerefe kadehler kaldırılmış, sıra eğlenmeye gelmişti ki bu konunun bir erbabı varsa o da R.G. idi. Pistte en sevdiği Beatles şarkıları eşliğinde Baruch'un sürprizi üç muhteşem kadınla aynı anda dans ederken her birine eşit zaman ayırmakta kusursuz iş çıkarıyordu. Finans kapitalin tepesinde olması demokrat olduğu gerçeğini değiştiremezdi. İnanmayacaksınız ama dahası da vardı: Bu üç kadınla aynı zamanda simültane bir satranç maçı yapıyordu. Satranç tahtaları dans pistinin

yanına yerleştirilmiş ve başlarına bir FIDE kokartlı hakem dikilmişti. R.G. eğlence için bile olsa, yaptığı işleri her zaman ciddiye alırdı. Sonra zaman zamanı kovaladı ve en nihayetinde R.G. dâhil herkes yorulunca kendilerini salonun boğaza bakan büyük camı önüne özenle yerleştirilmiş geniş koltuklarda kaykılarak oturur buldular.

Tahmin edersiniz, Frer Marius hiç dans etmemişti ama oturduğu yerden bütün şarkılara sesi ve vücudu ile eşlik etmişti. Sofia'nın anaç damarı kabardığından neredeyse bütün gece onun yanından ayrılmadığını söylemeliyiz. Ensesine yediği ilaçlı ok nedeniyle hâlâ başı ağrıdığı için Frer Alfred aralarında ilk yatan oldu. Heretica Pessima zaten saatler önce odasına çekilmişti. Şaşırtıcı şey, Efendi Djü-dschi hâlâ dipdiri ayakta ve gözleri çakmak çakmaktı. Frer Jean'ı karşısına almış nispet yapar gibi gençlik hikâyeleri anlatıyor ve onu bile hayretler içinde bırakıyordu. Mir Kemal ile Esliba Caspal az öteye çekilmişler ufak çaplı bir satranç partisine hazırlanırlarken misafirlerini Baruch'a emanet etmiş olan R.G. onların yanına bir uğrayıp "Şu kızıl saçlı var ya beni yendi biliyor musunuz?" dedikten sonra hınzırca gülümseyip "Ama şaşırmadım çünkü dünya klasmanında seksen yedinci." dedi. Sonra gelip Efendi Djü-dschi'nin hemen yanına çöktü. Gülümseyerek "Sevgili gurum size bir hâller olmuş. Yeniden doğmuş gibisiniz." diye takıldı.

Efendi R.G.'ye bir bakış attı. Kinayeli bir sesle "Çok naziksin, teşekkür ederim." dedikten sonra ağır bir tonda "Yorgunum R.G. kardeş. Hiç olmadığım kadar çok yorgunum. Ama büyük bir badireyi atlattığımız için de çok mutluyum." diye konuştu.

R.G. cevap vermeye yeltendi ama yaklaşık yirmi dört saattir kendini tutmakta olan Gabriel efendiliği bir kenara bırakıp patladı.

"Kardeşlerim. Bakın kardeşlerim diyorum. Çok ama çok rica ediyorum bana şu olanları bir açıklayın yoksa hastalanacağım. Daha da ileri gidiyorum ben bir kardeşinizsem ve fasikül muhafızıysam bana hemen her şeyi anlatmak mecburiyetindesiniz. Bakın tekrar söylüyorum..."

Gabriel devam edemedi çünkü en başta Frer Marius olmak üzere hepsi çok içten bir şekilde gülmeye başlamışlardı. R.G. hemen müdahil olup anlayışlı bir sesle "Tamam, tamam, dur da anlatayım." dedi.

Gabriel sanki duymamış gibi kaldığı yerden devam etti: "Ama her şeyi eksiksiz öğrenmek istiyorum ona göre! Zaten görmesem hayatta inanamayacağım şeylere şahit oldum. Artık bağışıklığım olduğuna göre benden hiçbir şey saklamayın." dedi.

R.G., Gabriel'in ıstırabına son vermek için hemen: "Önce şunu söyleyeyim hepsi Büyük Sır Üstadı'nın başının altından çıktı." diyerek konuşmaya başladı.

Gabriel söz kesmeden dinlemeye niyetliydi ama tereddütte kalınca dayanamayıp "Frer Marius'ün mü?" diye sordu.

R.G. hınzırca gülümseyip "Hayır, rahmetliden bahsediyorum." diye cevap verdikten sonra devam etti: "Sen onu sadece kısa bir süre gördüğün için bilemezsin. Rahmetlinin beyni çok farklı çalışırdı. Hayatımda onun gibi sağlamcı birini görmedim. Her şeyi ikinci hatta üçüncü bir alternatifle yedeklemeden kendini güvende hissetmezdi."

Gabriel "Eeee, bizim yaşadıklarımızla bağlantısı ne?" diye sordu.

R.G. elini Efendi Djü-dschi'nin omzuna koyarken "Ne olacak sadece Frer Marius'e değil, Efendi Djü-dschi'ye de bir bulla bırakmış." dedikten sonra kıkır kıkır gülmeye başladı.

Frer Marius şaşkın bir ifadeyle "Tanrım!" dedikten sonra merakla "Ona da mı bırakmış?" diye sordu.

R.G. kıkırdamaya devam ederken "Sevgili Büyük Sır Üstadı'm, sizden önceki sevgili Büyük Sır Üstadı sembolizme olan büyük tutkusunu burada da göstermiş ve yüzde yüz emin olduğu biri dünyevi diğeri uhrevi olan iki kardeşine birer bulla bırakmış." diye konuştu.

Frer Marius sağ elinin üstünü sol elinin içine çarpıp "Vay canına!" dedikten sonra Efendi Djü-dschi'ye dönüp "Efendi mahzuru yoksa size ne yazdığını bizimle paylaşır mısınız?" diye sordu.

Efendi Djü-dschi yüzünde muziplikle alaycılık arası bir sırıtmayla "Çağ Dönümü'nün çok yaklaştığını hissedersem hemen sana gelip bir konklav toplamanı istememi yazmış." diye cevap verdi.

Frer Marius bu sefer gerçekten çok şaşırmıştı. İstemsiz bir "Siktir!" kelimesi ağzından çıkınca R.G. yine ama bu sefer çok daha yüksek sesle kıkırdamaya başladı. Sonra elini Frer Marius'ün koluna koyup "Dur, ben sana olup biteni özetleyeyim Cher Frer. Rahmetli en çok güvendiği iki dostunu birbirine karşı da sigortalamış. Anladınız mı?" dedi.

Frer Marius "Nasıl? Ama nasıl?" diye cevap verdi.

R.G. "Şöyle: Sana konklav talep eden haindir demedi mi? Efendi Djüdschi'ye de ihtiyaç duyarsan git konklav talep et dedi. Böyle yaparak neyi başardı? Öncelikle senin işi çok ciddiye alıp maddi alanda Sukbaator ve diğer Moğol dostlarıyla gerekli her türlü tedbiri almanı sağlamış oldu. Hainler o iğrenç pigmelerinin minik oklarıyla işi sessizce halledebileceği yöntemi bulmamış olsalardı o kadar adamı patırtısız etkisiz hâle getirmek mümkün olmaz, senin kurduğun maddi güvenlik duvarı da böylelikle aşılmaz olurdu. Ama rahmetliyi gelmiş geçmiş en yetkin Büyük Sır Üstadı yapan şeylerden biri de öngörülerindeki kesinlik değil mi? Öyleyse hainin senin kurduğun güvenlik duvarını aşabileceğini öngörüp hemen ardına ikinci bir güvenlik şeridi çekmiş olması anlaşılabilir. Yalnız bu sefer karşıt çiftinden bir yöntem seçmiş: Efendi Djü-dschi'nin yani Ruhçuların uhrevi alanından." diye cevapladı.

"Vay canına!"

Başını olumlama anlamında sallayan R.G. "Dahası var. Efendi'ye bıraktığı bullada konklav talep edeceğin toplantıya mutlaka R.G.'yi de çağır demiş." dedi.

Bu sefer Gabriel komik Türkçesiyle "Maşallah, maşallah." dedikten sonra şöyle devam etti: "Garanti poliçesini de dönüp sigortalamış yani."

R.G. dönüp Gabriel'e takdirle baktı. Bu ender zekâyı tanıdığı günden beri kendine çok yakın bulmuştu. "Tebrikler Gabriel kardeş, tam yerinde bir benzetme. Rahmetli benim Efendi Djü-dschi'nin beyaz yalanlarını hemen fark edeceğimden emindi. Böylece garanti gördüğü iki dostunu üçüncü bir gözün süpervizörlüğüne bırakmış oldu. Kalıbımı basarım Efendi Djü-dschi'den sonra Anokhi başarısız olsaydı henüz bilemediğimiz üçüncü bir güvenlik duvarının varlığına da tanık olacaktık. Bunlar rahmetli için o kadar tipik ki: Bakın bunları planlarken aynı anda Gabriel'i benim vasıtamla üniversitede kalması için ikna ediyor. Ardından Esliba Caspal'ı onun öğrencisi yapıyor. Yetmiyor Esliba'yı Gabriel'in interaktif konferansına yolluyor. Özellikle katılımcı olup kendini göstermesini sağlıyor. Yine yetmiyor konferansın sonunda Esliba'ya 1/137 ile ilgili bir saptama yaptırıyor. Aha, işte yine o çok sevdiği sembolizm; bu sefer lideri olduğu tarikatın adı dikkate alındığında hafif bir ironi de yok değil. Gabriel doğal olarak

etkileniyor ve Esliba'yı odasına çağırıyor. Eh, tahmin edeceğiniz üzere Esliba da aldığı talimat üzerine yedinci fasikülü Gabriel'in masasına bırakıveriyor. Sonuç?. Ruhunun en belirgin özelliği merak olan Gabriel 'Bunu bilse bilse Sofia bilir.' diye düşünüp uzun zaman sonra onunla iletişime geçiyor. Nasıl ama? Kurulmuş saat tıkır tıkır işlemiyor mu? Fransızlar buna *maitre des evenements*[83] der. Aha, bizimkisi de *Grand Maitre des evenements*."

Frer Marius tekrar "Vay canına!" deyince R.G. ona dönüp "Size bir şey daha söyleyeceğim ama bu sefer çığlık atmanız gerekebilir. Aynı bullada Efendi Djü-dschi'den, Anokhi'nin suskun dönemi bitmeden konklav çağrısı yapmamasını istemiş." dedi.

Marius sadece "Yok artık!" diyebildi.

R.G. çok saygılı bir sesle "Ya bu nasıl bir insandı ve nasıl bu kadar öngörülü olabiliyordu anlamakta hep zorlandım. Bazen geleceği görme yeteneği olduğunu düşünmeden edemiyorum." dedikten sonra derin bir iç çekip şöyle devam etti: "Efendi Djü-dschi'ye sakın konklava Anokhi'siz gitme diye özel bir not da düşmüş. İhtiyar kurdun baş edemeyeceği bir durum doğarsa, genç kurdun işi halledeceğini düşünmüş olmalı. Sonuç ortada."

Gabriel merakla "Peki sen bütün bunları ne zaman öğrendin R.G.?" diye sormak istedi.

R.G. biraz mahcup bir sesle "Konklav çağrısından biraz sonra. Efendi'nin daha önce hiç yapmadığı şekilde beni Tyana toplantısına davet etmesini kafama takmıştım. Sonra bir anda aklıma Büyük Sır Üstadı'nın ölmüş olsa da zembereğini daha önce kurduğu bir planın hâlâ işlemekte olduğu ihtimali geldi. Eh, insan onu düşününce sonrası çorap söküğü gibi geliyor işte. Hemen uçağa atlayıp Benares'e, Efendi Djü-dschi'nin yanına gittim."

Efendi Djü-dschi muzip bir sesle "Karşıma dikilip 'Sen neyin peşindesin?' diye sordu." dedi.

R.G. aynı muzip ifadeyle "O da bana cevap vermek külfetine bile katlanmadan, cebinde taşıdığı bullayı çıkarıp burnuma dayadı. Sonra sabaha kadar şiir okuyup pirinç rakısı içtik." dedi.

---

83 Maitre des evenements: Olayları tamamen kontrolünde tutan kişi anlamına gelen Fransızca bir deyimdir. Grand Maitre Büyük Üstat demektir.

Gabriel için hâlâ karanlıkta kalmış noktalar vardı. Aceleci bir sesle "Şu konklavda Efendi Djü-dschi ve Frer Marius'ün kendilerini kötü hissedip yere oturmaları filan bunları anlat esas. Nasıl ve neden etkilendiler? Hem bu Coibhi Unani'nin bayağı güçlü olduğu çok belliydi. Peki, o zaman neden Anokhi'yi etkileyemedi?"

R.G. neşeli bir sesle "Çok zeki bir bilim insanı olmanın en güzel tarafı doğru soruları sorabilmek olsa gerek." dedikten sonra şöyle konuştu: "Aslında Efendi Djü-dschi, Goetellmann ve pigmesini yerine mıhladıktan sonra sen gidip ellerinden silahlarını alınca kalkışma bitmişti. Zaten daha önce Efendi ile oturup yaptığımız hareket planında hedefimiz müdahaleyi mümkün olduğunca geciktirip kimin hain olduğunu tespit ettikten sonra vurucu son hamleyi yapmaktı."

Marius kızgın bir ses tonuyla söze girdi. "Ve hiçbirimize bu plandan bahsetme ihtiyacı duymadınız öyle mi?!"

R.G. mahcup bir sesle "Aslında size söylemek istedim ama engellendim." diye cevap verdi.

Marius şaşkınlık dolu bir sesle "Engellendin mi? Kim tarafından?" diye sordu.

R.G. muzip bir ifade takınarak "Efendi Djü-dschi tarafından." diye cevap verdi.

Marius bu sefer daha çok şaşırdı. "Neden peki?" diye sordu.

R.G. çok ciddi bir şey söylüyormuş gibi bir ifade takınıp "Sizi kendi Büyük Sır Üstadı adayı olarak açıkladığında yüzünüzün aldığı ifadeyi görmek istediği için efendim." diye cevap verdi.

Marius başını çevirince asırlık bedenine tezat çocuk kalmış muzip gözlerle Efendi'nin de ona baktığını gördü. Bir iki saniye kadar sessiz kaldıktan sonra büyük bir kahkaha attı. Gülüşmeler epey bir süre devam etti.

Bu esnada Gabriel sorularını sormak için sabırsızlanıyordu. "Efendi Djü-dschi, Goetellmann ve pigmesini yerine mıhladıktan sonra benim gidip silahları toplamamla kalkışmanın bittiğini söylemiştin. Ama bitmemişti tabi."

R.G. başını salladı. "Evet bitmemişti. Biz planımıza sadık kalmıştık ama Coibhi Unani'nin bu işin içinde olduğunu bilemezdik tabii. Efendi müdahale edince o da karşı müdahaleye geçti ama hepsinden önce sana müdahale etti."

Gabriel şaşkınlıkla "Bana mı? Ne zaman?" diye sordu.

R.G. hınzır bir bakış attıktan sonra "Söylesene Gabriel, o hain ile pigmesinin ellerinden silahlarını aldığında etrafta başka bir tehdit olduğunu henüz bilmediğine göre rahatlaman gerekmez miydi? Oysa sen o anda hiçbir korunma gereği olmayan Sofia'yı korumak için her şeyi bırakıp bir an önce onun yanına geri dönme ihtiyacı hissettin. Tabii bunu yapabilmek için de topladığın silahları düşmanlarının hemen yanındaki ihtiyar Frer Jean'a emanet ettin. Peki neden?" diye sordu.

Gabriel "Hassiktir!" diye söylendikten sonra tedirgin bir sesle "Coibhi Unani duygularımla oynuyordu, değil mi?" diye sordu.

R.G. "Sofia'ya olan sevgin ve buna bağlı olarak onu koruma duygun çok güçlüydü. O da bu duygunu müdahalesiyle epey bir arttırınca senin her şeyi bırakıp Sofia'nın yanına koşmaktan başka çaren kalmamıştı. Efendi Djü-dschi'ye de aynı şeyi yaptı. Efendi on yaşından beri bu işlerin içinde. Bu ne demek? Neredeyse bir asırdan fazla süren bir çile demek. Bu kadar uzun süre aynı konuda çalışan hangi insanda biraz bıkkınlık oluşmaz ki? Unani'nin müdahalesi onun ve Frer Marius'ün yılgınlık duygusuna tepe yaptırınca, eh yaşlarını da göz önünde bulundurursan, oracıkta yatıp uyumadıklarına şükretmek lazım." diye açıkladı.

Gabriel merakla "E, o zaman Anokhi'nin duygularına neden müdahale edemedi?" diye sordu.

R.G. "Etti. Anokhi'nin Efendi Djü-dschi'ye hissettiği minnet ve şefkat duygularını en aza indirmek için çok çaba sarf etti ama etkisi olmadı ya da bir farklılık yaratmayacak kadar az oldu." diye cevap verdi.

"Peki, neden diğerlerine ya da bana yaptığı gibi başka bir duygusuyla oynamadı o zaman?"

R.G. sakin bir sesle "Coibhi Unani'nin Ruhçu yetenekleri, var olan bir duyguyu arttırıp azaltabilir. Olmayan bir duyguyu yoktan var edemez." dedi.

Gabriel "Nasıl yani Anokhi'nin duyguları olmadığını mı ima ediyorsun?" diye sordu.

R.G. omuzlarını kaldırıp dudaklarını büktü. Yumuşak bir sesle "Tam olarak değil." dedikten sonra kafasını kaldırıp Anokhi'yi arayınca onu beş metre kadar ötede yere bağdaş kurmuş bir kitabı hatmederken

buldu. Ona yeni hediye ettiği kulaklıklar minik kafasında sanki iki lob gibi duruyordu. Gabriel'e dönüp alçak bir sesle "Minik kardeşimizin özel fiziksel durumu ona çok farklı bir ruh bahşetmiş." diye mırıldandı.

Gabriel aynı tonda "Nasıl bir ruh?" diye sordu.

R.G. Anokhi'ye bir kere daha baktıktan sonra "Onun cinsel organlarının olmaması cinsel duygularının da olmamasına yol açmış. Dolayısıyla kendini birine beğendirmek zorunluluğu hissetmiyor. Bu da onun, insanoğlunun yakasını ömrünün sonunda bile bırakmayan en büyük zayıflıklarından birine, şehvete karşı bağışık olmasını sağlıyor. Beğenilme ihtiyacı olmayınca karşı cinsin kabul ve reddine bağlı olan her türlü hırs, kin, kıskançlık, öfke, sahiplenme, bencillik gibi duyguların hiçbiri onda uyanmıyor. Coibhi Unani bunları arayıp bulamayınca Anokhi'yi durdurmak için yapabileceği bir şey de kalmamıştı." diye açıkladı.

Gabriel "Vay canına!" derken Efendi Djü-dschi araya girip alçak bir sesle "Benares'te onu saklandığı çalılıkların içinde fark etmeme neden olan da bu ruhsal eksikliğiydi." diye ekledi.

Epey bir süredir suskun olan Frer Marius "Sahi Unani'yi ne yaptınız? Neden ihanet ettiğini itiraf ettirdiniz mi?" diyerek araya girdi.

R.G. "Denedik ama konuşmadığı gibi yemek de yemiyor. Çaresiz Sukbaator onu alıp Moğolistan'a, Kam-Kul'un yanına götürdü. Çünkü o iblisin ruhsal güçleriyle sadece Kam-Kul baş edebilir. Yani umarım öyledir. Gerçi dünyanın en güçlü kara kamı[84] da etkisine girerse gönderebileceğimiz başka bir yer yok. Umarım yakında çözerler." diye cevap verdi.

Marius "Çözmeleri gerekir. Bunun çok önemli olduğunu hissediyorum." dedikten sonra "Ya Goetellmann? Fasiküllerle ilgili bilgi alabildiniz mi?" diye sordu.

R.G. üzgün bir sesle "Kendine emanet edilenle birlikte rahmetli Olivier'den çaldığını Coibhi Unani'ye vermiş ahmak. Bu arada itiraf etti.

---

84 Kam (Moğ.): Şaman. Bütün kamlar ak kam olarak yetiştirilir ancak aralarında kötülüğün doğasını kavrayabilen özel yetenekliler kara kam mertebesine yükselirdi. Ak kamların yetersiz kaldıkları, kötü huylu ruhlarla iletişime geçme, onları yönlendirme, ruh sağaltma ve koruyucu büyüler konularında ehildirler.

Köşke giren ve Fulcanelli'yi öldüren de bunlarmış. Gabriel'e yollanan yedinci fasikülü yanlış yerde arıyorlarmış. Sofia gecenin bir vakti aşağıya inince panikleyip kaçmışlar. Ayrıca Efendi Djü-dschi'ye saldırdıklarında onun hiçbir şey hissetmeyip gafil avlanmasının altında da Unani soysuzunun marifetleri var." diye cevap verdi.

Marius şaşkınlıkla "Daha neler duyacağız bakalım." dedikten sonra ciddi bir sesle şöyle devam etti: "R.G. bu söylediklerin darbe teşebbüsünün ardındaki asıl beynin Coibhi Unani olduğu hissimi güçlendiriyor. Biz onu Fingal mağarasında ziyarete gittiğimizde daha doğrusu öyle zannettiğimizde meğerse o bizi, hem de o uzaklıktan, etkileyip ayağına çağırmış. Belli ki amacı bizden bilgi koparmaktı. Biz de olanlardan bihaber iki saf adam olarak, istediği her şeyi söyledik. Bizi yıllarca nasıl da kandırmış. Düşündükçe kahroluyorum. Zaten bu Druidler oldum olası çok ketum tiplerdir. Bakın bu çok ama çok tehlikeli bir adam. Ne yapıp edip, ihanetinin altında yatan asıl nedeni ona söyletmeliyiz." diye konuştu.

R.G. ciddiyetle "Bu konuyla yakından ilgileniyorum Frer Marius. Bunun yanı sıra iyi ki Esliba kardeş var diyorum çünkü Coibhi Unani, 137'nin çok ciddi bir değeriydi." dedi.

Gabriel soru sormak için hareketlenince R.G. onun konuşmasına meydan vermeden "Kardeşiniz olarak her şeyi bilmek istiyorum dediğin için söylüyorum. Sevgili öğrencin Esliba Caspal de Coibhi Unani'nin duyguları etkileme yeteneklerine sahip..." diye konuştu.

Gabriel bir şey söylemek ister gibi ağzını açtı sonra vazgeçip önünde duran son kadehini kaldırıp "Yeni ve daha mutlu bir dünya hayaline kadeh kaldırıyorum." diye konuştu.

Ertesi sabah köşkün kütüphanesinde yeni Büyük Sır Üstadı, eski Büyük Sır Üstadı'nın koltuğuna oturmuş, gelecekteki Büyük Sır Üstadı ile konuşuyordu. Köşkün içinde dört dönen Gabriel, Heretica Pessima ile birlikte birkaç saat sonra Lavaur'a doğru çıkacakları yolculuk için gerekli eşyaları toparlamakla meşguldü. Bu sabah Frer Marius ikisini de çok mutlu eden bir kararla Anokhi'nin eğitimine onlarla birlikte Lavaur'da devam etmesini istemişti.

Sofia babasının okuma koltuğuna gömülmüş olan Frer Marius'e sevgiyle baktı. Gabriel'in muzipliklerini saymazsak daha önce

babasından başka birini o koltukta otururken görmemişti ve doğrusunu isterseniz Frer Marius ilk oturduğunda nasıl hissedeceğinden de emin değildi. Yakışıyor diye düşündü sonra neredeyse yirmi dört saattir içini kemiren konuyu ona açmaya karar verdi. Tedirgin bir sesle "Frer Marius, Büyük Sır Üstadı olmak düşüncesi bile beni hasta ediyor. Bu kadar büyük bir sorumluluğu yüklenmeye hazır değilim." dedi.

Marius şefkatle ona baktı. Yumuşacık bir sesle "Baban kendini bütün dünyanın sorumluluğu sırtına yüklenmiş hâlde bulduğunda senin yarı yaşındaydı sevgili kızım. Meraklanma hazır olmak için daha çok zamanın var. Hem biz hep yanında olacağız. Zaten sen babanın yarım kalmış ikinci Magnum Opus'u değil misin? Onu onurlandırmak için bu eseri tamamlamalısın." diye konuştu.

Sofia'nın kaygılı yüzüne bakan Frer Marius elini onun elinin üzerine koyup "Baban sana neden Sofia ismini verdi biliyor musun?" diye sordu.

Sofia'nın yüzü aydınlandı. Şaşkınlıkla "Aaa, yok bilmiyorum. Sormak da hiç aklıma gelmedi." diye cevap verdi.

Marius duygulu bir sesle "Ben sana söyleyeyim: Sofia; gnostik gelenekte bilgeliği temsil eden dişil prensiptir. Hermes Trismegistus'tan esinlenen bir düşünce okuluna göre Sofia öte dünyada yargıç rolünü üstlenecek Işık Bakiresi'dir." dedi.

Sofia başını öne eğdi. 'Gerçekten de babam doğduğum günden başlayarak beni hazırlama çabasına girişmiş olmalı.' diye düşündü. Sonra Gabriel'in de hatırlatıp durduğu aklına takılan bir konuyu sorması gerektiğini hatırladı.

Meraklı bir sesle "Frer Marius, size konklav sırasında duyduğum bir şeyi sormak istiyorum. Siz bu hain Goetellmann'a babamın fasiküllerinin peşine niye düştüğünü sorduğunuzda size Felsefe Taşı için diye cevap vermişti." diye konuştu.

"Doğru, öyle demişti."

"Yani babam değersiz metalleri altına dönüştürebilecek taşı bulmuş muydu?"

Marius henüz bu soruya cevap verilmemesi gerektiğini bilecek kadar uzun yaşamıştı. Çok kısa bir tereddütten sonra "Gabriel'in tabiriyle kaybetmeye mahkûm bir deneyim." diye cevap verdi.

Sofia şaşkınlıkla "Anlamadım?" dedi.

Marius "Kaybetmeye mahkûm bir deneyim diyorum çünkü bulmuş olsaydı bile bunun kendisi dâhil kimseye faydası olmazdı." diye yineledi.

Sofia şaşkın bir sesle "Nasıl olmazdı? Goetellmann bunun emsalsiz bir güç olduğunu söyledi durdu." diye itiraz etti.

Frer Marius ciddi bir sesle "Goetellmann uzun yıllar süren tekâmül mücadelesinde bezgin düşüp hezeyanlar görmeye başlamış zavallı bir ruhtu. Ne dediğinin farkında bile değildi. Bak Sofieciğim; dengenin olmadığı yerde bütün sistem çöker. Daha doğrusu kaostan kaçınabilmenin tek yolu, sistemi dengede tutan güçleri mümkün olduğunca eşitlemeye çalışmaktır. Anlayabilmen için bir örnekle anlatayım: Diyelim ki elinizde yüz ton bakırı altın yapacak çok ucuz bir teknoloji var. Altını değerli kılan ne? Az bulunması. Yüz ton altını yapsanız ve hepsini piyasaya sürseniz ne olur? Denge arz lehine o kadar bozulur ki altının değeri dip yapar. İşte faydasız olduğu kadar, aptalca bir deneyim. Üstelik daha önce de yaşanmış ve büyük İspanyol Krallığı'nı mahvetmiş bir deneyim." diye açıkladı.

"Gerçekten mi?"

"Evet. Konkistador Cortez, Aztek İmparatoru Montezuma'nın hazinesini kadırgalarına yükleyip İspanya'ya getirince Avrupa'da altın fiyatları o kadar düştü ki birkaç on yıl sonra İspanyol hazinesi tamtakırdı ve koca imparatorluk bu darbeden sonra bir daha asla toparlanamadı."

Sofia "İlginçmiş." dedi.

Sonra Frer Marius'ün gözleri Gotik kapının üzerindeki *Satranç Oynayan Ölüm* tablosuna takıldı. Bir an tereddüt ettikten sonra dönüp Sofia'ya baktı ve "Seni Heretica'nın şefkatli kollarına bırakmadan önce söylemek istediğim son bir şey var Sofieciğim. Bu konuyu seninle konuşup konuşmamayı çok düşündüm ve uzun hayatım boyunca verdiğim en zor kararlardan biri olduğunu söyleyebilirim." dedi.

Sofia'nın yüzünden kara bir bulut geçti. Tedirginlikle "Beni korkutuyorsunuz. Ne oldu Frer Marius?" diye sordu.

Marius mırıldanırcasına "Yok, bir şey olmadı. Sadece sana bir düşüncemi aktarmaya karar verdim ama öncelikle söyleyeceklerimden yüzde yüz emin olmamam, bir de babana olan derin bağlılığın

nedeniyle çok tereddüt ettim. Bütün bunlara rağmen önemli olabileceğini düşündüğüm için söylüyorum işte." diye cevap verdi.

Sofia duyduklarından daha çok gerilmişti. Telaşla "Hadi anlatın o zaman." dedi.

Marius keçi sakalını sıvazladı, derin bir iç çekti sonra şöyle dedi: "Sofieciğim babanın kalp krizinden öldüğünü duyduğum an buna inanmak istemedim. Birincisi o kadar yaşlı değildi ya da tamam, epey yaşlıydı ama son derece dinçti. Üstelik sen de bilirsin ki kendine çok iyi bakardı. Gayet de sağlıklıydı. Dahası özel yetenekleri olduğunu artık tahmin edebiliyorsundur. Mesela yıllar içinde tansiyonu ya da kan şekerinde en ufak bir değişikliği anında fark edecek kadar kendi vücudu üzerinde hâkimiyet kurmuş biri olup çıkmıştı. Bu durumda habersiz bir kalp krizine yakalanması ihtimali o kadar küçüktü ki bu durum bana inanılmaz geldi."

Sofia'yı ateş basmış yüzü al al olmuştu. Heyecanla "Ne demek istiyorsunuz Frer Marius? Açık açık söyler misiniz?" diye sordu.

Marius dudaklarını büktü ve şöyle dedi: "Sorun da bu. Hiçbir şeyden emin değilim. Yaptığım araştırmalar hiçbir sonuç vermedi. Şüphelerimi haklı çıkaracak bir tek ipucu bile bulamadım. Baban doğal nedenlerle ölmüş gibi gözüküyor. Diğer taraftan aklım böyle bir olasılığı tahayyül edebiliyorken tüm benliğim buna hayır diyor."

Sofia'nın nefesi kesildi. Aklına fasikül aramak için köşke giren hırsızların Fulcanelli'yi acımadan zehirledikleri gelmişti. Korku dolu bir sesle "Babamı zehirlemiş olabilirler mi? Onlar yani." diye sordu.

Marius başını salladı. Umutsuz bir sesle "Onu da düşündüm. Baktırdım. En bilinmeyen zehirleri bile tarattırdım. Tertemiz çıktı." diye cevap verdi.

Sofia'nın kafası iyice karışmıştı. Kaybolmuş bir sesle "E, o zaman neyi ima ediyorsunuz?" diye sordu.

Marius başını öne eğdi ve zor duyulur bir sesle "Bireyleşme çabanın tetiklenmesi için yani Magnum Opus'a başlaman için senin büyük bir travma yaşaman gerekiyordu ama sen o kadar dengede ve kendine yeterliydin ki… Düşünsene deli gibi sevdiğin Gabriel'i bile hiç mücadele etmeden Maude'a bırakmıştın. Bir yandan da Çağ Dönümü kapıya dayanmıştı. Tabii babanın yaşı da iyice ilerlemişti ve senin hazır

olmaman durumunda büyük bir risk alacağımız da aşikârdı." diye cevap verdi.

Sofia çığırından çıkmak üzereydi. Sabırsız bir sesle "Allah aşkına Frer Marius ne demeye çalışıyorsunuz?" diye sordu.

Marius mahcup bir edayla "Acaba diyorum, yani mümkün müdür? Çağ Dönümü'nü ıskalamamak amacıyla diyorum... Yani nasıl desem, bireyleşmeye bir an önce başlayabilmen için ihtiyaç duyduğun dürtüyü sağlamak maksadıyla kalbinde bir problem olduğunu bilmesine rağmen hiçbir şey yapmamayı mı seçti? Böylece en dehşetli tetikleyiciyi sana sağlamış oldu." diye konuştu.

Sofia hafif bir baş dönmesi ve yüzünden kanın çekildiğini hissetti. Buz kesmiş ellerini yanaklarına bastırırken tiz bir sesle "Ne diyorsun sen Frer Marius?!" diye bağırdı.

Marius'ün gözleri dolmuş, dudakları titriyordu. Ağlamaklı bir sesle konuştu: "Yani diyorum insanlığın geleceği için acaba hayatını feda etmiş olabilir mi?"

Artık oturduğu yerde duramayıp ayağa fırlamış olan Sofia eli başında ağlamaklı bir sesle "Bunun benim için ne anlama geldiğini düşünebiliyor musun?" diye sordu.

Frer Marius büyük bir üzüntü ifadesiyle başını sallarken "Tahmin edebiliyorum ama ne diyebilirim? Bu aklıma gelen, o kadar çok Büyük Sır Üstadı'ma uygun bir davranış biçimi ki." diye cevap verdi.

İkinci cildin sonu

Üçüncü Cilt
Büyük Sır Üstadı
Kali

Dördüncü Cilt
Büyük Sır Üstadı
Kötülük Çiçekleri
(2024'te yayınlanacaktır.)

Meraklısı için notlar:

Kısaltmalar: Alm. Almanca, Ana. Psi. Analitik Psikoloji, Ar. Arapça, Aram. Aramice, Far. Farsça, Fr. Fransızca, İbr. İbranice, İng. İngilizce, İsp. İspanyolca, İt. İtalyanca, Jap. Japonca, Lat. Latince, Moğ. Moğolca, Osm. T. Osmanlı Türkçesi, Psi. Psikoloji, Yun. Yunanca, Hint. Hintçe, Sans. Sanskritçe, Kelt. Keltçe, Çin. Çince.

Apollonius: Tyanalı Apollonius o tarihte Roma İmparatorluğu sınırları içinde kalan Niğde'nin Kemerhisar (Tyana) köyünde milattan hemen sonra bir tarihte doğmuş, Hz. İsa'nın çağdaşı Neo-Pisagorcu bir filozof ve şifacıdır. Öğretisi Pagan, Mithraik ve Hermetist öğeler barındırır. Sayıların ve geometrinin sırlarına vâkıf olduğuna inanılır. Biyografisi İmparatoriçe Julia Domna'nın isteği ve desteğiyle sofist Philostratus tarafından kaleme alınmış ve M.S. 220 civarında tamamlanarak Roma arşivlerine girmiştir. Anadolu'nun Hristiyanlaştırılması sırasında İmparator Büyük Konstantin tarafından M.S. 325'te toplanan İznik Konsili'nde hakkında yazılmış tüm kitaplarının yakılmasına, büstlerinin kırılmasına ve mabetlerinin yıkılmasına karar verilmiştir. Hz. İsa'ya atfedilen mucizelerin asıl müsebbibi olduğu değişik araştırmacılarca iddia edilmiştir.

Arnold Sommerfeld: (05.12.1868 – 26.04.1951) Atom ve kuantum fiziğindeki gelişmelere öncülük eden ve aynı zamanda yeni teorik fizik çağı için çok sayıda öğrenci yetiştirmiş Alman bir teorik fizikçiydi. Fizik ve kimya alanında ileride Nobel Ödülü kazanacak olan ve aralarında Werner Heisenberg ve Wolfgang Pauli'nin de bulunduğu pek çok fizikçiye doktora danışmanlığı (mentorluk) yaptı. İkinci kuantum sayısını (azimut kuantum sayısı), dördüncü kuantum sayısını (spin kuantum sayısı), bu kitapta uzunca bahsi geçen ince yapı sabitini ve öncü X-ışını dalga teorisini ona borçluyuz. Nobel Ödülü'ne herkesten çok, 84 kez aday gösterildi ancak hiç kazanamadı.

Baruch Spinoza: (24.11.1632 – 21.02.1677) Portekizli Sefarad kökenli bir Yahudi ailede büyümüş Hollandalı bir filozoftur. Aydınlanmayı temel alan düşüncelerin etkisinde, modern teoloji eleştirisi üzerinden yaradılışla ilgili modern anlayışlar geliştirmesi sebebiyle 17. yüzyıl felsefesinin rasyonalist liderlerinden biri olarak kabul edilmiştir. René Descartes ile birlikte Hollanda Altın Çağı'nın önde gelen bir felsefi figürüydü. Tevrat'ın doğruluğu ve Tanrı'nın doğası hakkında yaşadığı çağda oldukça tartışmalı kabul edilen fikirler geliştirdi. Yahudi dinî otorite tarafından 23 yaşında iken Yahudi toplumundan dışlandı ve daha sonra kitapları yasaklandı. Spinoza sadece büyük bir felsefeci değil aynı zamanda ehil bir cam

ustasıydı. Huygens kardeşler ile mikroskop ve teleskoplar için lens tasarımları üzerinde iş birliği yaparak optik mercek öğütücüsü mesleğini ifa edebileceği basit bir yaşam sürdü. Prestijli öğretim pozisyonları da dâhil olmak üzere hayatı boyunca bütün ödül ve payeleri reddetti. 1677'de 44 yaşındayken, lensleri taşlarken ince cam tozunu solumasıyla kaptığı tüberküloz veya silikoz nedeniyle ağır akciğer hastalığından öldü. Spinoza'nın Magnum Opus'u Ethica, öldüğü yıl ve ölümünden sonra yayınlandı. Eser, Descartes'in ruh-beden düalizmi felsefesine karşı çıktı ve onun Batı felsefesinin en önemli düşünürlerinden biri olarak tanınmasını sağladı. Bu yapıt Latince yazılmış son başyapıt olarak kabul edilmiştir. Hegel, "Spinoza'nın modern felsefede bir test noktası hâline geldiği söylenebilecek bir gerçektir: Siz ya bir Spinozacısınız ya da bir filozof değilsiniz." demiştir. Felsefi başarıları yanı sıra ahlaki karakteri, büyük filozof Deleuze'ün onu "filozofların prensi" olarak adlandırmasına neden olmuştur.

Bireyleşme: Individuation (İng.). Bütünleşme, tamlaşma olarak anlaşılmalıdır. Analitik Psikoloji'de bireysel kişiliğin gelişimini hedefleyen psikolojik farklılaşma sürecidir. C. G. Jung: "Bu terimi bir insanın psikolojik bağlamda bölünmeze dönüştüğü süreç anlamında kullanıyorum."

Bireyleşmenin amacı, öncelikle egoyu etrafını saran sahte maskelerden soyutlamak ardından bilinçdışının ilkel imgelerinin (arketiplerin) akla müdahale eden güçlerine karşı farkındalığı arttırmaktır. Bu yol önce arketipsel gölge bilgisine ardından arketipsel anima/animus bilgisine ulaşmaktan geçer. En son amaç Benlik arketipine (self) ulaşabilmektir. Ciddiyetle yürütülen bir bireyleşme süreci sonunda Benlik arketipinin egodan çok daha önemli bir psişik gerçeklik olduğu kavranır. Sırf bu nedenle bile bireyleşme bilinçli hâle gelmekten öte bir şeydir. C. G. Jung: "Bireyleşme çabasının nihai amacı Benlik arketipinin sentezidir. Bütünleşmenin ya da bireyselleşmenin egonun bilince yükselmesi anlamında kullanılmasının yanlış olduğunun altını sayısız kez çizdim. Ego, Benlik ile özdeşleştirildiğinde ortaya umarsız bir kavram kargaşası çıkıyor ve bireyselleşme benmerkezci ve otoerotik olarak anlaşılıyor. Benlik yalnızca ego demek değildir. Bireysellik bir insanı dış dünyadan koparmaz, tersine, bütünleşmiş insan dünyayı kendinde toplar." C. G. Jung'a göre hiç kimse bireyleşmeyi tamamen başaramaz. Her ne kadar hedef Benlik ile ego arasında işleyen bir ilişki tesis ederek tamlığa ulaşmak ise de bireyleşme çabasının asıl değeri yol boyunca yaşananlardır. Hedef yalnızca bir fikir olarak önemlidir. Asıl kıymetli olan

şey bireyin hayat amacı olan hedefe yürürken yarattığı (Simyacıların Magnum Opus olarak adlandırdığı) büyük eserdir.

Büyük Birleşik Kuram: Her Şeyin Kuramı da denir. Dört temel kuvvetin etkileşimi için gerekli olan değiş tokuş bozonlarını, her bir etkileşim türü için farklı özellikleri ile sınıflandırmaya dâhil eden standart modelin ortak bir çatı altında toplanabileceği fikrinden temel bulmuştur. 20. yüzyıl boyunca kuramsal fizikçiler evrendeki her şeyi açıklayabilecek birçok kuram önermelerine rağmen, Genel İzafiyet Teorisi ve Kuantum Mekaniği'nin birleştirilmesindeki zorluklar nedeniyle bunların hiçbirisi başarılı olamamıştır.

Dörtlülük: Quaternité (Fr.) Katernite okunur. Analitik Psikoloji'de evrensel bir arketiptir. C.G. Jung: "Dörtlülük neredeyse evrensel bir arketip olarak bir yargının mantıksal temellerini oluşturur. Bir kişinin, bütünlüğü olan bir yargıya varabilmesi için bu dörtlü gerekir. Örneğin, bir ufku tümüyle betimleyebilmek için gökyüzünün dört yönüne de değinmeniz gerekir. Her zaman dört öğe, dört ana nitelik, dört renk vb. olduğu gibi ruhsal gelişmenin de dört yolu vardır. Bu nedenle psikolojik uyumun da dört açısı vardır. Uyum sağlayabilmemiz için bir şeyin orada olduğunu onaylayacak bir işleve (duyu), ne olduğunu saptamak için ikinci bir işleve (düşünme), kabul edip etmeyeceğimizi belirten üçüncü bir işleve (duygular) ve nereden gelip nereye gittiğini gösteren dördüncü bir işleve (sezgi) gereksinimimiz vardır. Bunlar olduktan sonra, söylenecek başka bir şey kalmaz. Yargıya varılmıştır. Bütünleşmenin ideali bir daire ya da küredir ama doğal minimal bölümü bir çeyrektir.

Dörtlülük ya da dörtlü olma, çoğu zaman 3+1 yapısındadır. Bu dörtlüden birinin özel bir yeri ya da öbürlerinden farklı bir yapısı olur. (Örneğin, Evangelistlerin üç simgesi hayvan, dördüncüsüyse melektir.) Bu dördüncü, öbür üçe katıldığında tamamlanmış teke dönüşürler. Bu da bütünlüğü gösterir. Analitik Psikoloji'de, ikincil durumdaki işlev (örneğin, deneğin bilincinin emrinde olmayan işlev) dördüncüyü temsil eder ve bireydeki bilinçliliğe katılması, bütünleşmeyi sağlayan ana işlevlerden biridir."

Egzorsist: Görünmeyen bir varlığın etkisi altına girdiği sanılan kimseyi kötü kokuların, tütsü, tuz, takdis edilmiş su, kutsal ot gibi maddelerin ve dans öğesinin kullanıldığı ayinler, lanet okuma, küfürler ya da dua ve trans gibi yöntemlerle bu etkiden kurtarmaya çalışan kişiye verilen addır. Bu uygulamalar tarih boyunca, hemen hemen tüm kültürlerde ve birçok dinde (Budizm, Hinduizm, Şinto vs.) görülür. Bu uygulamaların çoğunda egzorsistin, transa geçerek görünmeyen varlıkla irtibat kurmaya çalışması

söz konusudur. İrtibatın kurulması durumunda ise esas olarak iki yöntemden birine başvurulur: Ya musallat varlık, Afrika'daki Zarlar kültünde görüldüğü gibi, hasta üzerindeki hâkimiyetini sona erdirmesi için ikna edilmeye çalışılır ya da Şamanizm'de görüldüğü gibi, musallat varlık hastanın bedeninden zorla sökülüp atılır. Bu ikinci yöntemde şamanın musallat varlığı ele geçirebilecek derecede güçlü bir büyücü olması gerekmektedir.

Felsefi Simya: Mistisizm, büyü, bilim ve dinin belli yönlerini birleştirerek sıradan insanı "tinsel insana" dönüştürmeyi amaçlayan ezoterik bir öğretidir. Bu dönüşümün Felsefe Taşı aracılığıyla gerçekleşeceğine inanılır. Bu, simyacıların değersiz madenleri altına dönüştürme gücüne inandıkları son maddedir ve elde edilmesi simyanın en büyük ütopyalarından biri olmuştur. Felsefe Taşı'na ulaşmak için yapılacak çalışmaya Magnum Opus (Büyük Yapıt) denir. Bu sürecin safhaları simyacıdan simyacıya değişir. Büyük üstatlar arasında en çok rağbet gören yedi ya da on iki safhalı olanların yanı sıra en bilinenlerinden biri 3+1 dört aşamalı olandır. Bu safhalar Nigredo (Kara Yapıt), Albedo (Beyaz Yapıt), Citrinitas (Sarı Yapıt) ve Rubedo (Kırmızı Yapıt)'tır. Kadim Yunan bu safhalara sırasıyla Melanosis, Leukosis, Xanthosis ve Iosis derdi. Simya hazır olmayanların gizlere nüfuz etmesini engellemek amacıyla metaforlarla yazılmış eserlere konu olmuştur. Bu metoda örnek olabilecek olan *Basilius Valentinus'un 12 Anahtarı* isimli, on iki kısa paragrafta (anahtarda) felsefe taşına erişmek için atılması gereken adımları alegorik olarak anlatan kitabın her bölümü sembolik kod adlar vasıtasıyla değişmesi gereken içerikleri gösterse de imgelemle asıl gerçek gizlenmek istendiğinden kitabı sadece en bilgili üstatların anlayıp yorumlaması mümkün olmaktadır. Kökleri kadim Mısır'ın Hermes Trismegistus'una uzanan felsefi ve spiritüel bir sistem olan Hermetizme dayanmaktadır. Antik Yunan'da bulunan simya, gnostik çevrelerde gelişmiş, daha sonra Araplara geçmiştir. Simya öğretisi ilk olarak Câbir İbn-Hayyam'ın yapıtlarında görülür. Başlangıcı 12. yüzyıla dayanan öğreti, Arapça metinlerin çevirileri aracılığıyla 14. yüzyıldan itibaren Avrupa'da yaygınlaşmaya başlamıştır. Pek çok Ortaçağ ve Yakın Çağ spiritüel akımını etkiledikten sonra tepe noktasına 15. yüzyılın son yarısında ulaşmış ve 17. yüzyılın başlarında unutulmaya yüz tutmuştur.

Giordano Bruno: Dominiken keşişi, gökbilimci, şair, yazar ve Rönesans felsefesini biçimlendiren İtalyan filozofların en önemlilerinden biridir. Kopernik sistemi ile tanışınca dogmalarından sıyrıldı ve bir süre sonra Hristiyan inancıyla arasındaki tüm bağları koparttı. Din sapkınlığı ile

suçlandı. 1576 yılında henüz 28 yaşında iken zındıklık ve dinsizlik suçlamasıyla hakkında dava açıldı. Engizisyon baskısından kurtulmak için Roma'ya ardından Kuzey İtalya'ya kaçtı. Hiçbir yerde kalıcı olarak yerleşemeden sürekli yer değiştirdi. Önce Cenevre'ye, ardından Güney Fransa, Paris ve Londra'ya gitti. 1582 yılında Sorbonne Üniversitesinde bir kürsü elde etti. Londra'da yapıtlarının birkaç bölümünü kitaplar hâlinde bastırdı. Daha sonra bir İtalyan aristokrat olan öğrencisi Macenigo tarafından Venedik'e davet edilince bu daveti kabul etti. Burada Galileo Galilei ile tanıştı. Ancak öğrencisi ile aralarında husumet doğdu ve bir süre sonra onun tarafından engizisyona teslim edildi. Ona, düşüncelerinden vazgeçmesi ve din sapkını olduğunu kabul etmesi durumunda affedileceği söylendi. Kabul etmedi. Zindanda tutulduğu 8 yıllık bir yargılama sonunda tanrıya saygısızlık, ahlaksızlık ve dinden çıkmak suçlarından kanı akıtılmadan işkence ile öldürülme cezasına çarptırıldı. Mahkemenin bu kararı, Roma Campo dei Fiori meydanında 17 Şubat 1600 günü diri diri yakılması suretiyle infaz edildi.

Görelilik Teorisi: İzafiyet Teorisi de denir. Albert Einstein tarafından 1905 yılında ortaya konulan fizik kuramıdır. Buna göre, bütün varlıklar ve varlığın fiziki olayları izafidir. Zaman, mekân ve hareket, birbirlerinden bağımsız olmadıkları gibi birbirlerine izafidirler. Einstein'dan önce izafiyet üzerine çeşitli araştırmalar yapanlar Galileo Galilei ve Rene Descartes'tır. Özel İzafiyet Teorisi, uzaklığın ve zamanın gözlemciye bağlı olarak değişebileceğini ifade ederek Newton'ın mutlak uzay zaman kavramını anlamsızlaştırır. Uzay ve zaman gözlemciye bağlı olarak farklı algılanabilir. Bu teoriye göre madde enerjinin bir tezahürüdür. İzafiyet Teorisi, ışık hızına oranla hızların çok küçük olduğu uygulama alanlarında Newton mekaniği ile aynı sonuçları verir. Özel İzafiyet Teorisi yalnızca eylemsiz olaylar ile ilgilenir. Einstein daha sonra tüm gözlem çerçevelerine uygulanan ve kütle çekimi kuvvetinin etkisinin de hesaba katıldığı Genel İzafiyet Teorisi'ni geliştirmiştir. İzafiyet Teorisi, günlük yaşamımızda mutlak olarak algıladığımız 'zaman' gibi kavramların izafi olduğunu söylerken göreceli olduğunu düşündüğümüz kavramların da mutlak olabileceğini ifade eder. Buna en iyi örnek ışık hızının sabit olmasıdır. Birbirlerine göre hareketi nasıl olursa olsun tüm gözlemciler için ışığın hızı değişmez. Bunun nedeni ışık hızının sadece belli bir doğa olayının (ışığın hızı) olmasının çok ötesinde, uzay ile zamanın birbiriyle ilişkisinin temel matrisi olmasıdır. Bu nedenle de İzafiyet Teorisi hiçbir maddenin ışığın hızına ulaşacak şekilde hızlandırılamayacağını söyler.

Hermann Minkowski: (22.06.1864 – 12.01.1909) Alman matematikçi ve akademisyen. Sayıların geometrisini yarattı ve geliştirdi. Sayı teorisi, matematiksel fizik ve izafiyet teorisindeki problemleri çözmek için geometrik yöntemler kullandı. 1907'de kendi bulduğu bir metrikle donatılmış dört boyutlu özel bir uzaya başvurarak eski öğrencisi Einstein'ın Özel İzafiyet Teorisi'nin geometrik olarak anlaşılabileceğini gösterdi. Bugün buna bir klasik sayılan Minkowski Uzayzamanı denmektedir.

Hermes Trismegistus: Yunanlıların ve Mısırlıların ay tanrısı Thot'a verdikleri ad. Üç kere büyük Hermes anlamına gelir. Antik Mısır metinleri üzerinde çalışan araştırmacılara göre, hem bir tanrının, yaşamış bir bilgenin hem de bir rahip sınıfının adıdır. Hermetizm fikrinin temel taşı olan Hermetika'yı yazmıştır. Aynı zamanda Tabula Smaragdina'yı (Zümrüt Levha) yazdığına inanılır. Yunanlılar ona pek çok özellik yüklemişler, bir kral ve din adamı yanında astroloji ve simyanın kurucusu bir büyücü olarak görmüşlerdir. Tevrat'a göre altıncı kuşaktan Hanok Peygamber'dir. Kuran'da geçen İdris Peygamber olduğu da rivayet edilir. Göklerin esrarını bilen biri olduğu söylenir. Tanrının onu göğe aldığına inanılır.

Hermetizm: Adını Hermes Trismegistus'tan almıştır. Hermetik rahipler, hassas bir sanat olan zehir hazırlamasını çok iyi bildiklerinden ve büyü uygulamalarında bulunduklarından Hermes, bu gizli ilimlerin tanrısı sayılmıştır. Hermetizm, yalnızca erginlenmişlerin anlayabilecekleri bir bilgiler bütünü olarak kabul edilmiştir. Ortaçağ'da Hermetizm terimi, Hristiyanlığın ilk üç yüz yılında oluşturulmuş olan ve Hermes Trismegistus'a atfedilen Hermetik yazıların dayandığı öğretiler bütününü belirtmek için kullanılırdı. Günümüzde ise bu terim, bütün büyüsel, simyasal ve astrolojik metinlerin tamamı için kullanılmaktadır. Batı simyası her zaman, kökleri ünlü Hermes Trismegistus'a uzanan ve bir felsefi-spiritüel sistem olan Hermetizm ile yakın ilişki içinde olmuştur. 17. yüzyılın önemli bir gizemci ekolü olan Gül-Haçlar, Altın Şafak Hermetik Cemiyeti, Ordo Templi Orientis ve daha pek çok tarikatın doğuşunda etkili olmuştur. Yakın Çağ'da simyanın uygulamalı kısmı kimyaya dönüşmeye başlarken mistik ve Hermetik tarafı modern felsefi simyanın nüvesini oluşturmuştur. Günümüzde, simya mistik, ezoterik ve sanatsal yönleri nedeniyle bilim tarihçileri ile filozofların ilgi alanına girmektedir. Hermetik yazılar içinde en önemlisi kuşkusuz Tabula Smaragdina'dır. Zümrüt Levha ya da Zümrüt Tablet olarak tercüme edilebilir. 13. yüzyıl simyacılarından Albertus Magnus'a göre Hermes'in mezarını bulan Büyük İskender aynı zamanda bu tabletlerin gün yüzüne çıkmasının da

müsebbibidir. Ayrıca birinci yüzyılda yaşamış olan Pagan ermiş Tyanalı Apollonius'un Kitab-ı Sırrı Al-Hâlika'sının içerisinde zümrüt levhanın bir versiyonu bulunmaktadır.

Lut Peygamber'in Karısı: Tevrat ve Eski Ahit yazıtlarına göre Sodom ve Gomorra'nın yok edilmesine karar verilmesinden sonra Lut Peygamber'e görünen 2 melek ona ailesiyle birlikte kaçması gerektiğini haber vermiştir. Meleklerin kimsenin geriye dönüp bakmaması gerektiği uyarısını dikkate almayan Lut'un karısı Edith dönüp yanmakta olan Sodom şehrine baktığında tuzdan bir heykele dönüşmüştür.

Mandeanlar (Mandaeanlar): (Aram.) Orta Doğu'da hâlâ varlığını sürdüren, ilk Gnostiklerin tartışmasız tek ve doğrudan varisleridir. Araplar tarafından Subbi ya da Subbâ olarak da çağrılan Harran Sabiîleri kendilerine Mandeanlar (bilgili olanlar, arifler) ya da Nasuralar (kutsal öğretileri koruyanlar) demekteydiler. Sabiî sözcüğü Arapça suya daldırmak (vaftiz etmek) anlamına gelen "sab" fiilinden türetilmiştir ve tipik ritüellerinden olan Vaftizci Yahya'nın uyguladığı ibadetlerine atfen Sabiîler olarak çağrılmışlardır. İnançlıları Âdem, Habil, Seth, Enoch, Nuh, Şem, Aram ve özellikle Vaftizci Yahya'ya tapmaktadırlar. Aramice "Manda" Yunanca "Gnosis" gibi, bilgi demektir.

Mantra: Hint gizemciliğinde ve yogada, 'kutsal söz'. Sürekli yinelendiğinde yoğunlaşmayı sağlar. Kimileri sözcük biçimine girmiş Tanrı sayılır. Kimilerininse belli bir anlamı yoktur. Mantraların en üstününün "Om" olduğu kabul edilir. "Aum" biçiminde de yazılan "Om", Tanrıya selam niteliğindedir. Özellikle Tibet Budacılığında, "Om mani padme hum" biçiminde kullanılır. Belli bir anlamı olmayan kutsal sözcük "om" ile "lotus çiçeğindeki mücevher" anlamına gelen sözcüklerden oluşur.

Maria Prophetissa: Batı kültüründe ilk simyacı olarak kabul edilen kişidir. Bugün günlük hayatımızda dahi kullanılan Bain-Marie (Benmari - Mari'nin küveti) aleti dâhil pek çok laboratuvar aletinin mucidi kabul edilir. 1. ve 3. yüzyıllar civarında yaşamıştır ve simyada bir kural olarak kabul edilen Maria Aksiyomu'nun mucidi olan kadındır. Aksiyom "Birin içinden iki sudur eder, ikinin içinden üç ve üçüncüden de tek olan dördüncü belirir." olarak söylenebilir. C. G. Jung, Maria aksiyomunu Analitik Psikoloji'nin bireyleşme sürecini anlatan bir metafor olarak kullanmıştır. Şöyle ki: Bir, bilinçdışı bütünlüğün orijinal hâlidir; iki, karşıtlar arasındaki çatışmayı ifade eder; üç, potansiyel bir çözüme işaret

edendir, aşkın işlevdir; dördüncüsü ise, göreceli olarak bütünlük hâline dönüştürülmüş barış içinde bir bilinç hâlidir. Kısacası, hayatın gelişim safhalarında; bir orijinal olanı, bilinçdışı bütünlüğün saf durumunu (örneğin çocukluk dönemi); iki karşıtlar arasındaki çatışmayı ifade eder (örneğin, persona ve gölge arketipleri); dördüncüsü ise, Felsefe Taşı'nın kodudur yani psikolojik olarak dönüştürülmüş bir bilinçlilik bütünlüğüne eşdeğerdir.

Mihail Psellos: 1018 ile 1078 ya da 1096 yılları arasında yaşamış Bizanslı düşünür, ilahiyatçı, yazar ve devlet adamı. Aristotelesçi felsefenin Hristiyan Ortodoks öğretisiyle bir arada yaşayabileceğini savunarak Skolastik düşünceye karşı çıkmıştır. Bu sayede daha sonra İtalyan Rönesansı'nı tetikleyecek olan Bizans klasik eğitiminin yaygınlaşmasında başrolü üstlenmiştir. Hypatos ton Filosofon yani Filozofların Konsülü ya da Düşünürlerin Başı unvanlarını taşımaktaydı. Bu sıfatıyla Ayasofya'nın gizli odalarında çalıştırdığı Araplarla Keltlere muhtelif dillerde yazılmış hermetik metinleri Latince ve Yunancaya tercüme ettiriyor ve el altından dağıtıyordu. Kesin olarak bilinen iki eser: Picatrix (Ghãyat al-Hakîm) ve Corpus Hermeticum'dur.

Newgrange ve Stonehenge: *Newgrange* (İrlandaca Brú na Bóinne), İrlanda'nın Boyne Vadisi'nde yer alan tarih öncesi bir anıttır. M.Ö. 3200 civarında Neolitik Çağ'da inşa edilmiştir. Site, içerisinde taş geçiş yolları ve odaları olan geniş bir dairesel höyükten oluşmaktadır. Bu odalarda insan kemikleri ve olası mezar kalıntıları ya da adak sunuları bulundu. Höyük aynı zamanda bir taş daire ile çevrelenmiştir. Sitenin hangi amaçla kullanıldığı konusunda kesin bir tahmin yoktur, ancak dinî amaçlarla kullanıldığı düşünülmektedir. 1993 yılında UNESCO tarafından Dünya Mirası olarak belirlenmiştir.

Stonehenge İngiltere'deki Salisbury Düzlüğü'nde dinsel törenler için kullanılmış ve druidlere atfedilen dev taşlardan oluşturulmuş bir dairedir. Otuz taş dik olarak durmakta (bunlardan hâlen on yedisi ayaktadır) ve bunların üzerine yatay olarak yerleştirilen lento taşları ile birlikte tarihî eser bir nevi yan yana dizilerek daire oluşturmuş kapılar görüntüsü vermektedir. Stonehenge adı eski İngilizcede "asılı taşlar" anlamına gelir. Beş yüz yıl boyunca mezar alanı olarak kullanılmıştır. (M.Ö. 3000 yılında İngiltere'nin en büyük mezarlığıydı.) Gökbilimci Sir Fred Hoyle ise işaret taşlarının dış halka etrafında hareket ettirilmesiyle Stonehenge'in güneş ve ay tutulmalarını önceden tahmin etmek amacıyla kullanılabileceğini ispatlamıştır. Yapının bir benzerinin Rusya Başkurdistan'daki "Uçalı Buluntuları" içerisinde bulunması ilginçtir.

Stonehenge'in çemberi bölen ve yapının girişinden geçen ekseninin yaz gün dönümündeki (21 Haziran) gün doğumuna doğru konumlandırılmış olmasına karşılık, İrlanda'da yaklaşık olarak aynı zamanlarda inşa edilen Newgrange anıtının ekseninin kış gün dönümündeki (21 Aralık) gün doğumuna yöneltilmiş olması çok dikkat çekicidir.

Paranormal yetenekler:

Lüsidite: Gözler kapalıyken çevreyi görebilme.

Kritoskopi: Saydam olmayan cisimlerin ardını görebilme.

Alloskopi: Başkalarının bedenindeki iç organları ve bunların işleyişini görerek bedensel rahatsızlıkları saptayabilme.

Teleoptik: Uzakta ve kapalı bir ortamdaki olay, nesne ve canlıları algılayabilme.

Psikometri/Zamansal Durugörü: Geçmiş veya gelecekteki olayları algılama. Telepatik Durugörü gibi pek çok alt sınıflaması bulunur. Durugörü yeteneğine sahip kişilere telemetr denir. Durugörü hâli objektif veya sübjektif vizyonlar ya da imaj duyumları (fanteziler) şeklinde belirebilir. Fenomene, hipnoz, doğal uyku, uyku uyanıklık arası hâller, vect, trans gibi hâllerde daha sık rastlanır.

Telekinezi: Hiçbir fiziksel bağlantı kurmaksızın maddeyi bulunduğu yerden başka bir yere hareket ettirebilme yeteneğine verilen isimdir. Bu yeteneğe sahip kişiye de telekinez denir.

Pitagoras ya da Pisagor: M.Ö. 570 M.Ö. 495 yılları arasında yaşamış olan "Sayıların Babası" olarak bilinen İyonyalı filozof ve matematikçidir. 7 büyük filozoftan biri sayılan Thales'in öğrencisi olmuştur. Onun yönlendirmesiyle yurdundan ayrılarak Mısır'a gitmiş, burada Mısır dilini ve matematiğin temellerini öğrendikten sonra vatanı Samos adasına geri dönmüştür. Tiran Polycrates'in düşmanlığını kazanması nedeniyle M.Ö. 529'da İtalya'nın güneyindeki Yunan kenti Crotona'ya göç etmiştir. Burada 300 kadar soylu delikanlıyı kurduğu okulun çatısı altında toplamıştır. Pitagoras öğrencilerini iki kısma ayırmıştır: Dinleyiciler ve Matematikçiler. Okula dinleyici olarak başlanıyor, istidadı olanlar Matematikçiliğe yükseliyordu. İnisyasyona bağlı bir bilimler akademisi olan bu okulda hem uhrevi hem de dünyevi bilimler (fizik, matematik, siyaset bilimi vs.) de öğretilmekteydi. Pitagoras bu bilimlere "insan bilgisinin tümünü çevreleyen" anlamında "Matemata" demekteydi. Pitagoras felsefesinde her şeyin matematiğe bağlı olduğuna, sayıların varlığın temeli olduğuna, matematik aracılığıyla her şeyin tahmin edilebileceğine ve ölçülebileceğine inanılırdı. Pitagoras Tetractys adını verdiği ve 1, 2, 3, 4 sayılarının aralarındaki oran ile bu sayıların toplamı

olan 10 sayısının (1+2+3+4=10) evrenin temelindeki güç olduğuna inanırdı. Dünyanın yuvarlak olduğunu, her gezegenin bir ekseni olduğunu ve gezegenlerin bir merkezî noktada döndüklerini söyleyen ilk kişilerden biriydi. Pitagoras ahenk ve düzenin de matematiksel olduğunu ve sayıların fiziki ölçülere aracılık ederken ahenk gibi anlamları da idare ettiğini söylemiştir. Buna örnek olarak bir yaylı müzik aletinde telin kısalmasıyla, çıkardığı sesin inceldiğini keşfetmesi gösterilebilir. İki telden birinin uzunluğu diğerinin iki katıysa, kısa telin çıkardığı sesin uzun telin çıkardığı sesin bir oktav üstünde olduğunu da o bulmuştur.

Presesyon: Yalpalama demektir. Bu hareket yüzünden dünyanın ekvator düzlemi ile ekinoks noktaları Zodyak takımyıldızları arasında yılda 50'' (çember saniyesi), 72 yılda ise 1° geriye kayar. Presesyonun periyodu yani tam bir daireyi (360°) tamamlaması için geçen süre yaklaşık 26.000 yıldır. Günümüzde dünyanın ekseninin (Kuzey Kutbu) gösterdiği yön Küçükayı takımyıldızının sabit yıldızı Polaris'tir. M.Ö. 3000'lerde Kutup Yıldızı'mız Ejderha'nın Thuban Yıldızı, M.Ö. 13.000'lerde ise Çalgı takımyıldızının sabit yıldızı Vega idi. M.S. 13.000'de de dünya ekseni yine Vega'yı gösterecek ve Kutup Yıldızı'mız da yine o olacaktır.

Skizma: Büyük Skizma. Yunanca ve Latincede ayrılma anlamına gelen ve özellikle Doğu (Bizans/Ortodoks) ve Batı (Roma/Katolik) kiliselerinin birbirinden ayrılmasını ifade eden kavramdır. 11. yüzyılda Doğu ve Batı kiliselerinin arasında oluşan derin görüş ayrılıklarının, 1054 yılında Papalık temsilcisi Kardinal Humbert'in Ayasofya'ya girerek Bizans Patrik'i Kerularios'la ona bağlı din adamlarının aforoz edildiğini gösteren bir belgeyi sunak masasının üzerine bırakmasıyla zirve yapan çatışmadır. Buna cevap olarak Patrik Kerularios'un derhâl dinî bir kurul (sinod) toplayarak Papalık elçilerini aforoz edip kendisini Roma'dan tamamıyla bağımsız ilan etmesiyle Katolik ve Ortodoks kiliseleri arasındaki bölünme kesinleşmiştir. Bu ayrılık 1964 yılına kadar 910 sene sürmüştür.

Stefan Ossowiecki: 1877-1944 yılları arasında yaşamış Avrupa'nın en yetkin medyumlarından biri olarak kabul edilen Stefan Ossowiecki Polonyalı bir mühendisti. İddiaları Fransız parapsikolog Gustav Geley ve Ossowiecki'yi "medyumların en pozitifi" olarak adlandıran Nobel ödüllü fizyolog Charles Richet tarafından desteklenmiştir. Telekinezi ile başlayan yetenekleri yaşlandıkça telemetriye kaydı. Bilimsel yöntemlerle kayıt altına alınmış onlarca seansı mevcuttur. 1944 yılında yeteneklerinden bihaber Naziler tarafından kurşuna dizilmiştir.

Vaftizci Yahya: Hristiyan dünyasında Hz. Yahya'ya çok farklı kişilikler yüklendiği açıktır. Harran Sabiîleri tarafından "Işık Peygamberi" olarak

adlandırılan Yahya, Yahudi olmakla beraber sonradan ortodoks Yahudi görüşlerine karşı çıkarak gnostik Essene inançlarına yakın olan kendi inancını yaymaya başlamış ve bu nedenle Yahudi Sanhedrini tarafından bölgenin Roma valisi olan Herod Antipas'a şikâyet edilmiştir. Bunun üzerine yargılanarak çeşitli işkencelerden sonra başı kesilerek öldürülmüştür. Doğu Hristiyanları tarafından prodomos (müjdeci) lakabıyla çağrılır ve Hz. İsa'nın geleceğini önceden haber vermek üzere yeryüzüne gönderildiğine inanılır. Batı Hristiyanları ise Şeria ırmağında Hz. İsa'yı vaftiz etmesinden ötürü ona Baptista (Vaftizci) lakabını takmışlardır. Bütün hayatı boyunca maddi değerlerden uzak durmuş, bölgede dolaşarak vaazlar vermiştir.

Wolfgang Pauli: Wolfgang Pauli (25.04.1900 – 15.12.1958) Avusturya asıllı Nobel Fizik Ödülü sahibi İsviçreli fizikçidir. 1928'de Zürih Federal Politeknik okulunda teorik fizik profesörlüğüne tayin edildi. 1940'tan itibaren Princeton'da ders verdi ve 1946 yılında Zürih'e döndü. Heisenberg ile birlikte manyetik alanların kuantum teorisini kurdu ve Kopenhag okulunun en ileri, en ünlü temsilcilerinden biri oldu. Pauli ilkesi de denilen ünlü elektronun dışlanma ilkesini keşfettikten sonra 1931 yılında Enrico Fermi ile nötrinoların varlığını teorik olarak ispatladı. Pauli 1945 yılında Nobel Fizik ödülüne layık görüldü. Pauli ve C. G. Jung'un terapi ile başlayan ilişkileri daha sonra çok verimli bir bilimsel ilişkiye dönüşmüştür. Arkadaşları arasında çok iyi bilinen "özel yetenekleri" nedeniyle laboratuvarlara girmesi yasaklanmıştır. Manhattan Projesi'nde çalışmak istemesine rağmen bu özellikleri nedeniyle kabul edilmediği rivayet edilir. Bu "Pauli Etkisi" denen paranormal özellik pek çok tanık tarafından dile getirilmiştir. En bilinenlerinden biri şöyledir: Pauli, 1955 yılında Zürih Fizik Topluluğu'nda Özel İzafiyet Kuramı'nın keşfedilmesinin ellinci yıldönümünü kutlamak üzere Einstein hakkında bir konferans verecekti. Bunun öncesinde üç arkadaşı ile yemeğe çıkmışlardı. Yemekten sonra konferansa katılmak için her biri şahsi araçlarıyla ayrıldılar. İsviçreli genç bir fizikçi olan David Speiser, mobiletinin yakıtının az olduğunu fark edip benzincide durmak zorunda kaldı. Burada mobileti alev aldı. Yangını söndürmesine rağmen aracın tamamen kullanılmaz hâle geldiğini görüp konferansa yürüyerek gitmek zorunda kaldı. Diğer bir arkadaşı İsviçreli fizikçi Arman Thellung da yürümek zorunda kalmıştı çünkü motosikletinin her iki lastiği de patlamıştı. Tramvayla gidecek olan Ralph Kronig ise bu yolculuğu defalarca yapmış olmasına karşın inmesi gereken durağı kaçırmış ve konferansa yürümek zorunda kalmıştı.

Pauli 1958 yılında Max Planck ödülüne layık görüldükten hemen sonra pankreas kanserine yakalandı. Rotkreuz (Gül-Haç) hastanesindeki yatağında yatarken onu ziyarete giden son asistanı Charles Enz'i gördüğünde Pauli ona "Oda numarasını gördün mü?" diye sorar. Kafasını kapıya doğru çeviren Enz oda numarasının 137 olduğunu görüp dehşete kapılır. Charles Enz, Pauli'nin aynı gün kendisine bu odadan hiçbir zaman canlı çıkamayacağını düşündüğünü söylediğini aktarmıştır. Pauli bu odada 15 Aralık 1958 yılında yaşama veda etti. Son isteği Carl Gustav Jung ile son bir kere görüşmek olmuştur.

Hervé M. Abajoli'nin Yayınevimizden Çıkan Diğer Eserleri

Büyük Sır Üstadı Serisi

Büyük Sır Üstadı – 137 (Birinci Kitap)
Büyük Sır Üstadı – Işık Bakiresi'nin Yolu (İkinci Kitap)
Büyük Sır Üstadı – Kali (Üçüncü Kitap)
Büyük Sır Üstadı – Kötülük Çiçekleri (Dördüncü Kitap)
(2024 yılında yayınlanacaktır.)

Kehanet Serisi

I Ching Değişimler Kitabı – Kehanet Seti

C.G. Jung perspektifinden yorumlanmış
Büyük I Ching Kitabı
(2024 yılında yayınlanacaktır.)

BÜYÜK SIR ÜSTADI SERİSİ

2

BÜYÜK SIR ÜSTADI®

Işık Bakiresi'nin Yolu

Bu okuyacağınız, "bilimsel" bir tarikatın emsalsiz hikâyesi. Tarihi, psikolojiyi, simyayı ve bilimi aynı potada eritmiş, varlığını yüzyıllarca gizleyebilmiş kadim bir tarikat. Dünya üzerinde bilimsel bir tarikatın var olduğuna inanmaya hazır mısınız?

Bildiğinizi sandığınız ya da size anlatılan tarih gerçek mi?
Hitler'i ne kadar tanıyorsunuz, AyaSofya size ne ifade ediyor?
Peki bunlarla Newgrange'in ilgisi ne?
137 sayısının insanlık için bir önemi olabilir mi?
İnsanlık, kendi eliyle hazırladığı sonunu duymaya hazır mı?

Peki siz, hayata bakışınızı kökünden değiştirecek bu kitabı okumaya hazır mısınız?

Işık Bakiresi'nin Yolu

Serinin ikinci kitabında Anadolu'nun tozlu yollarında bir dergâhta başlayan yolculuk, Benares'e uğrayıp Aya Sofya'nın açığa kavuşturulan sırlarıyla devam ediyor. Sofia ve Gabriel'i neler bekliyor? Tarikata yeni katılan küçük üye kim? Aya Sofya'nın tarikat için önemi ne? 'Niyetediciler' kim ve hayatımıza etkileri ne? Planlar hep bozulmaya mı mahkûm? Rahatlamak için henüz erken mi, yoksa yüzyılların deneyimi ve bilgisi bile tarikatı korumaya yetmeyecek mi?

Her son tahmin edilebilir değildir.

2022
THG
0371729
VIG

9 786057 125347